C. B. MICHAELIS
GRAMMATICA
SYRIACA.

C. B. MICHAELIS

GRAMMATICA

SYRIACA.

ROMAE MDCCCXXIX.

IN COLLEGIO URBANO
DE PROPAGANDA FIDE.

INDEX CAPITUM

LIBER I.

LIBER II.

CAP. II. De paradigm. nominum.

CAP. III. De paradigm. particularum.

culis praefixis ܒܕܘܠ et earum significatione. VI. De ratione praefigendi particulas apud Syros. VII. De suffixis ubi de pronominibus. 1. personalibus, 2. demonstrativis, 3. relativis, 4. interrogativis, 5. reciprocis, 6. possessivis. VIII. IX. De suffixis praeteritorum, X. Infinitivorum, XI. Imperativorum, XII. Futurorum, XII. Et Participiorum. XIV. De suffixis nominum. XV. Suffixa analoga nominum. XVI. Eadem nominum fem. XVII. Suffixa specialia nominum masc. XVIII. Suffixa particularum singul. XIX. Suffixa pluralia masculinorum. XX. Plur. femininorum. XXI. De pronominibus personal. ܐܢܐ, ܐܢܬ etc. cum vicem verbi substantivi gerunt. 136-175.

LIBER III.

Cap. I. De idiomat. verborum syntacticis.

I. De syntaxi. II. De verborum varia significatione. III. Usus neutri pro passivo. IV. Passivi pro activo. V. Verba passiva reciprocam actionem quandoque notant. VI. VIII. De coniugatione Ettaphal, de verbis *sum*, *es*, *est*, et *habere*. IV. Quomodo Syri defectum verborum compositorum suppleant. X. Verba passiva sing. aliquando pluralibus iunguntur. XIII. Syri subiunctivum per futurum supplent. XIV. Loco imperativi aliquando venit participium cum 2. pers. praeteriti verbi ܗܘܐ. XV. Et aliquando loco subiunctivi. XVI. De temporibus Syrorum. XVII. Per participia suppletur praesens Latinorum.

XVIII. Qua de re duo praeterita aliquando coniungantur. XIX. Constructio verbi cum suo infinitivo sine lomad est emphatica. XX. Infinitivo in ordinaria constructione praefigitur lomad. XXI. Variae orationis partes loco infinitivi post verba ponuntur. XXII. Dativi iunguntur passivis verbis et locum supplent ablativi. XXIII. Syri in construendis verbis cum suis casibus, ab Latinorum usu recedunt. XXIV. Verbum quod in orationis protasi praecessit, in apodosi saepe subticetur. XXV. Verbum *sum* redundat in quibusdam casibus. XXVI. Singulares constructiones verborum ܐܚܕ *tenuit*, ܐܟܠ *comedit*, ܫܪܝ *coepit*, ܐܬܐ *venit*, etc. 176–202.

Cap. II. De idiomat. nominum syntacticis.

I-II. Nomina vel simplicia vel composita sunt. III. De compositione per periphrases cum vocibus ܒܪ *filius*, ܒܝܬ *domus*, ܒܥܠ *dominus*, ܪܒ *princeps*, ܪܝܫ *caput*. IV. Aliae nominum periphrases. V. Syri per alias orationis partes paucitatem adiectivorum qualitatis supplent. VI. Syri Christum ܡܫܝܚ vocant. VII. Pluralia fem. ex sing. mascul. orta, et vicissim plur. mascul. etc. sequuntur genus suorum singularium. VIII. De nomine ܡܠܟܬܐ. IX-XII. Singularia quaedam de casibus nominum. XIII. De gradu comparativo. XIV. Singularia collectiva iungi possunt pluralibus. XV. Defectiva, i.e. pluralia tantum aliquando etiam sing. iunguntur. XVI. Status constr. pro absolut. venit. XVIII. De geminatione eiusdem nomi-

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER I.

DE IIS QUAE AD LECTIONEM ET SCRIPTIONEM PERTINENT

ut sunt consonantes, vocales, notae diacriticae, et tonus.

CAPUT I.

De consonantibus.

I. Litterae seu consonantes apud Syros, ut apud Hebraeos, numero sunt viginti duo, quarum ordo, figura, nomen et valor, ex sequenti liquet schemate.

Figura, separata,	connexa.	Nomen, latine,	syriace.	Valor, essentialis,		numericus.
ܐ	ـܐ	Olaph	ܐܳܠܰܦ	א	spiritus lenis	1
ܒ	ـܒـܒـܒ	Beth	ܒܶܝܬ	ב	b	2
ܓ	ـܓـܓـܓ	Gomal	ܓܳܡܰܠ	ג	g	3
ܕ	ـܕ	Dolath	ܕܳܠܰܬ	ד	d	4
ܗ	ـܗ	He	ܗܶܐ	ה	h	5
ܘ	ـܘ	Wau	ܘܰܘ	ו	w vel v	6
ܙ	ـܙ	Zain	ܙܰܝܢ	ז	z gallicum	7

ܚ	ܚܚܚ	Cheth	ܚܝܬ	ח	hh	8
ܛ	ܛܛܛ	Teth	ܛܝܬ	ט	t	9
ܝ	ܝܝܝ	Jud	ܝܘܕ	י	j	10
ܟ	ܟܟܟ	Coph	ܟܦ	ך	k	20
ܠ	ܠܠܠ	Lomad	ܠܡܕ	ל	l	30
ܡ	ܡܡܡ	Mim	ܡܝܡ	ם	m	40
ܢ	ܢܢ	Nun	ܢܘܢ	ן	n	50
ܣ	ܣܣܣ	Semcath	ܣܡܟܬ	ס	s	60
ܥ	ܥܥܥ	Ee	ܥܐ	ע	spir. asp.	70
ܦ	ܦܦܦ	Phe	ܦܐ	ף	p vel ph	80
ܨ	ܨܨ	Tzode	ܨܕܐ	ץ	tz	90
ܩ	ܩܩܩ	Quoph f. Koph	ܩܘܦ	ק	k	100
ܪ	ܪܪ	Risc	ܪܝܫ	ר	r	200
ܫ	ܫܫܫ	Scin	ܫܝܢ	ש	sci	300
ܬ	ܬܬ	Thau	ܬܐܘ	ת	th	400

II. Ratione figurae ;

1. Cave, confundas litteras ܐ et ܝ ; ܒ et ܟ ; ܕ et ܪ ; ܠ et ܥ, quae sive ex figura vel altiore vel depressiore, sive ex ductu vel oblongiore vel rotundiore, sive denique ex puncto diacritico vel inferno vel superno, facile distinguuntur.

2. Olaph et lomad, illa huic, haec illi

vel sibi ipsi, in scribendo adcommodantur: ut ܐܠܗܐ pro ܐܠܗܐ *Deus*, ܠܐ pro ܠܐ *non*, ܡܠܠ pro ܡܠܠ *loquutus est*; et in diversis vocibus, v. g. ܥܠ ܐܪܥܐ *super terram*, olaph initiale lomad finali implicatur.

3. Triplex syriacarum litterarum genus innotuit: MENDAEAE, quarum specimina dederunt *Thevenotius tom. I. itiner. collect.* et *Hydius in hist. relig. veter. Persarum. p.* 521. Has *Matur. Veyss. La-Croze* diss. philol. quam *Io. Chamberlayne* editae a se Amstelodami An. 1715. *orationi dominicae multilingui* subiecit, p. 125. vel ideo pro antiquissimis omnium haberi posse credit, quod vocalium litterarum usum servaverint, quem omnibus omnino litteratis initio familiarem fuisse censet. ESTRANGHELO, dictae, a graeca voce στρογγύλος *rotundus* (potius arabicae originis vocem esse cum Adlero et aliis dices, nempe a سطر *scriptura* et انجيل *evangelium* h. e. scriptura qua Syri in exarandis evangeliis utebantur); quod litterarum genus, quum Mendaeorum characteres ob apices quosdam minus prompte in charta vel membranis describi possent, ceu expeditius et facilius, excogitatum esse, idem *La-Croze* loc. cit. suspicatur. VULGATAE, quae passim hodie, maximeque in impressis libris adhibentur.

4. Figura litterarum est vel separata, qua scribuntur extra connexionem sive cum antecedente, sive cum consequente; vel connexa idque vel cum sequente solummodo littera, vel

cum praecedente et sequente simul, vel solum cum praecedente: unde quadruplex, quanquam satis exigua, figurae litterarum variatio, uti ex praemisso adparet schemate.

4. Octo litterae ܐ ܕ ܗ ܘ ܙ ܨ ܪ ܬ, connexionem neque secum ipsis, neque cum aliis sequentibus, sed solum cum aliis praecedentibus, patiuntur. Hinc iunctura litterarum negligitur, v.g. in ܕܪܐ *generatio*, ܬܗܪ *obstupuit*, ܬܘܐ *paenituit*, ܙܐܐ *foedavit*; hinc fit item, ut dictas litteras in praemisso schemate non secum ipsis, sed v g. cum ܒ praecedente connexuerimus, nempe ܒܐ, ܒܙ, ܒܗ, ܒܘ, ܒܕ, ܒܨ, ܒܪ, ܒܬ.

III. Valor essentialis seu primarius litterarum quarundam in certis casibus variatur. Nam

1. ܐ mobile in medio vocis legitur vt ܝ, idque ante vel post aliud ܐ; vt ܐܐܪ *ojar*, *aer*, ܡܠܐܐ *mlojo plenitudo*, ܒܘܝܐܐ *bujojo consolatio*; in participio praesenti verborum quiescentium media ܘ, vt ܩܐܡ *kojém stans*, et secundum aliquos, geminantium mediam radicalem, ut ܥܐܠ *ojél intrans*, ab ܥܠ contracte pro ܥܠܠ *intrauit*; nec non mediam radicalem ܐ habentium, ut ܫܐܠ *schojel petens*, a ܫܐܠ pro ܫܐܠ *petiit*.

2. ܘ ab initio vocis legitur vt wau, seu w

anglicanum et arabicum, vt ܝܠܦ *wilef*, *et didicit*; alias vt vau, v. g. ܐܘܢܐ *avono mansio*: at post homogeneam vocalem ܘ vel ܘ quiescit, ut ܩܘܦ *coph*, nomen litterae; ܝܘܡ *dies*; post heterogeneam vero ܘ diphthongescit, vt ܝܘܡܐ *jaumo dies* ܠܘ *lau non*.

3. ܝ cum substrata vocali ܝ, ab initio vocis legitur vt ܐ, vt ܝܠܕ *iled peperit*, ܝܩܪ *ikar grauis fuit*: unde in aliquibus nominibus praemittitur ܐ prostheticum, ut ܐܝܡܡܐ pro ܝܡܡܐ chald. יממא *dies*, ܐܝܩܪ pro ܝܩܪ chald. יְקָר *honor*, ܐܝܕܐ pro ܝܕܐ chald. יְדָא *manus*; in aliis vero scriptio est indifferens, sine et cum ܐ, ut ܝܣܪܝܠ et ܐܝܣܪܝܠ *Israel*, ܝܗܘܕܐ et ܐܝܗܘܕܐ *Iudas*.

4. Spiritus asperrimus ܥ seu ee, ubi est prima radicalis littera, ante mediam ܗ legitur mollius ut spiritus lenis ܐ; v. g. ܥܗܕ *recordatus est*, legitur ܐܗܕ; ܥܗܕܝ *utilia*, haud aliter ac si scriberetur ܐܗܕܝ: unde ܥ iisdem adfectionibus subiacet ac ܐ, nempe ut initiale vocis, ubi per schua pronunciari debuisset, loco eius adsumat vocalem, v.g. ܥܗܕ pro ܥܗܕ; praecedente vero littera schuata, ad eam remittens vocalem suam ipsa occul-

tetur atque quiescat, v. g. ܕܠܗܘܢ *quae utilia*, pro ܕܠܗܘܢ. Vide paulo abhinc regulas quiescentium ܐܗܘܝ §. 7. 1. et quae c. III. §. 7. de linea occultante dicemus: it. lib. II. c. I. §. 14. 7.

IV. Valor numericus seu secundarius litterarum, nec non ordo illarum alphabeticus, idem apud Syros qui apud Hebraeos est; ita ut primae novem litterae unitates, intermediae a jud usque ad tzode, decades, et reliquae centurias (uti in schemate alphabeti ostendimus) exprimant.

V. Divisio litterarum institui potest

1. ratione organi seu instrumenti, quo singulae proferuntur, in

gutturales ܐܗܚܥ,
labiales ܒܘܡܦ,
palatinas ܓܝܟܩ,
linguales ܕܛܠܢܬ, et
dentales ܙܣܨܪܫ.

2. ratione speciei eaedem litterae similiter dividi solent in primis in radicales, quae de primitivarum vocum substantia sunt. Secundo dividuntur in serviles, quae ultra radicales litteras accedunt. Sunt autem vel essentiales, seu formativae; ab initio quidem vocum, praeformativae; ab illarum vero fine, adformativae: vel extraessentiales, quemadmodum ܐ prostheticum in ܐܝܟ pro ܟܝ *sicut*, ܐܝܟܢ seq. ܕ *sicut qui*, ܐܫܬܝ pro ܫܬܝ *bibit*, ܐܫܟܚ *invenit*, ut distinguatur a

ܫܟܚ *oblitus est*; in primis vero in exoticis, ab sibilante ܣ inchoatis, ut ܐܣܛܕܝܘܢ σάδια, ܐܣܛܘܐ σοὰ, ܐܣܛܘܟܣܐ σοιχεῖα, ܐܣܦܘܓܐ σπόγγος, cet. Quin et syriaca ܫܬܐ *sex*, ܫܬܝܢ *sexaginta*, legenda esse cum implicito ܐ prosthetico, ac si scripta essent ܐܫܬܐ (quod et sic scribitur Luc. 1. 26.) et ܐܫܬܝܢ, praefixorum docebit analogia. Ad formativas quoque referimus illas, quae ex trilitteris quadrilittera formant, sive ab initio, ut ܫܥܒܕ *servire fecit*, ab ܥܒܕ *servivit*; sive in medio, ut ܫܘܬܦ *communicavit*, a chald. שְׁתַף idem; sive in fine, ut ܦܪܣܡ *publicavit*, a ܦܪܣ *expandit*.

VI. Accidit litteris, ut vel 1. in praecedente vocali quiescant, vel 2. otientur nonnunquam; vel 3. permutentur cum aliis; vel 4. transponantur; vel 5. denique elidantur. Singulas horum accidentium species separatis numeris persequemur.

VII. Quiescentes litterae nonnisi hae tres sunt ܝ ܘ ܐ. Nam ܗ, quod cl. Hardtius illis ad imitationem hebraismi addidit, in harum litterarum censu neque apud Syros est, neque apud Arabes. Cave igitur, pro quiescente habeas ܗ suffixi 3. pers. sing. masc. et fem. v. g. ܡܠܟܗ *rex ejus*, viri, et ܡܠܟܗ *rex ejus*, feminae: quod

moveri, vel chaldaismi analogia docet, ubi suffixo הּ, sive masculino sive feminino, imprimitur mappik, מַלְכָּהּ et מַלְכָּה. Speciatim nunc de singulis.

1. ܐ, qnod quotiescumque in medio vocis invenitur seu medianum, si praecedentem habere debuisset litteram vocali destitutam, remissa ad hanc vocali sua, quaequae fuerit, quiescit: ut ܢܫܐܠ pro ܢܫܐܠ *petet*, ܐܬܐܟܠ pro ܐܬܐܟܠ *comestus est*. ܠܐܝܬ pro ܠܐܝܬ *fessus factus sum*, ܡܐܐ pro ܡܐܐ *centum*, ܦܐܐ pro ܦܐܐ *decens*, ܒܐܘܪܚܐ pro ܒܐܘܪܚܐ *in via*. Extra hunc vero casum ܐ in infinit. et fut. peal quiescit in ܶ, in verbis quibusdam 1. rad. ܐ, ut ܡܐܡܪ *dicere*, ܡܐܙܠ *abire* ܢܐܡܪ *dicet*, ܢܐܙܠ *abibit*; in verbis quibusdam 1. rad. ܝ, ut ܡܐܠܕ pro ܡܝܠܕ *parere*; ܐܬܐܠܕܝ *paries*; item in exoticis ܙܐܛܡܛܐ ζητήματα, ܩܐܪܘܣ καιρὸς, et in ܟܐܒ *dolor*, ܣܐܡܐ *argentum*, ܥܐܕܐ *festum*, ܦܐܪܐ *fructus*, ܫܐܕܐ *daemon*, ܬܐܢܐ *ficus*, ܬܐܪܬܐ *conscientia*, ܦܐܦܐ *balbus*, cet. In aliquibus scriptio est indifferens, ut ܒܐܪܐ et ܒܪܐ *puteus*, ܕܐܒܐ et ܕܒܐ *lupus*, ܥܐܕܥܐܕܐ et ܥܕܥܕܐ *festum*, ܩܐܒܘܬܐ et ܩܒܘܬܐ *arca* cet.

At ܐ finale regulariter non quiescit, nisi in vocalibus ܶ et ܳ: ut ܓܠܐ *revelavit*, ܓܠܝܐ *revela-*

bit. Aliter se res habet de ܛܡܐ *impurus fuit*, ܒܝܐ *consolatus est*, ܨܐܐ *foedavit*, ܐܬܦܐܐ *condecoratus est*, eorumque derivatis: quae non quiescentibus, sed gutturalibus, ultimumque ܐ moventibus, accensenda. Vide lib. II. c. I. §. 12. et §. 18.

2. ܘ vocali destitutum regulariter quiescit in ̰ seu v, ut ܣܘܦ *finis*, in exoticis vero vocibus similiter in ̰, ̰, ̰, ut ܐܪܟܘܣ *ἀρχαὶ*, ܐܬܝܢܘܣ *Athenas*, ܐܬܝܢܘܣ *Athenis*, ܬܪܘܢܘܣ *thronus*, nec non secundum aliquos in his quadrilitteris, ܫܘܘܕܝܐ *promissio*, ܫܘܘܕܥܐ *notificatio*, ܫܘܘܚܪܐ *cunctatio*, in quibus ܘ geminum est, prius ut fulcrum ezozo, posterius vero, servandae originis caussa, quia sunt derivata a verbis ܫܘܕܝ *promisit*, ܫܘܕܥ *notificavit*, ܫܘܚܪ *cunctatus est*. Vide infra de linea occultante caput III. §. 7. 1. Alias diphthongescit, ut ܣܘܦܐ *saupho finis*, ܠܐܘܬܐ *leuto labor*.

3. ܝ vocali destitutum quiescit in homogeneis vocalibus ̰ et ̰, seu e et i, ut ܕܝܢ *vero*, ܥܝܢ *oculus*; at medianum, substratam habens vocalem, hac vocali sua ad praecedentem schuatam (seu siguo vocali vacuam) remissa, ipsum quiescit; ut ܘܝܕܥܘ pro ܘܝܕܥܘ *et cognoverunt*, ܐܬܝܠܕ

pro ܐܬܝܠܕ *natus est*; at post vocales heterogeneas diphthongescit cum illis, ut ܒܝܬܐ *baito domus* ܩܕܡܝ *kadmoi primus*, ܐܒܘܗܝ *abui pater ejus*.

VIII. Otiantur vero

1. ܐ vocali destitutum in pronomine personali ܐܢܬܘܢ *vos* M. et ܐܢܬܝܢ *vos* F. post participium plurale, cujus ܢ afformativum pariter otiatur, ut Matth. 11, 14. (sec. Polygl.) ܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ, quod lege ܨܒܝܬܘܢ *vultis*; et Luc. 24, 3. ܒܥܝܢ ܐܢܬܝܢ, quod lege ܒܥܝܬܝܢ *quaeritis*. Vide lib. II. c. III.

2. ܘ et ܝ, quum in fine vocum vocalem sub et ante se nullam habent, idque primo in loco in terminationibus quibusdam verborum, ut v. g. ܦܩܕܬܝ *visitavisti* F. ܦܩܕܘ *visitaverunt* M. ܦܩܕܝ *visitaverunt* F. ܦܩܘܕܝ *visita* F. ܦܩܘܕܘ *visitate* M. ܬܦܩܘܕܝ *visitabit* F. Secundo caedem litterae ܘ et ܝ in pronominibus quibusdam suffixis; ut ܡܠܟܝ *rex meus*, ܡܠܟܟܝ *rex tuus* F. ܡܠܟܝܟܝ *reges tui*, F. ܡܠܟܘܗܝ *reges ejus* M. ܐܚܒܢܝ *amavit me*, cet. Hoc tamen jud suffixum fit mobile quum sequens vox inchoatur ab ܗ occultato; ut Joh. 6, 51. ܦܓܪܝ ܗܘ, quod lege *pagrju*. Sic Esa.

45, 14. ܗܘ ܒܟܝܢ lege *bechju*, coll. infra c. III. §. 7. Tertio in separatis quibusdam vocibus: ut ܐܢܬܝ *tu* F. ܐܡܬܝ *quando*, ܐܬܡܠܝ *heri*, ܫܠܝ *tranquillitas*, a quo fit emphaticum ܫܠܝܐ; unde vicissim emphatica ܐܠܝܐ *ejulatus*, ܒܟܝܐ *fletus*, ܠܠܝܐ *nox*, conceperis ab absolutis, quamquam inusitatis, ܐܠܝ, ܒܟܝ, ܠܠܝ.

Nota. Probabile est, in tribus his exemplorum generibus ܘ et ܝ cum praecedente vocali ܽ v et ܺ i (furtivo saltem ac dimidiato sono) olim lecta, postmodum neglecta, scribendo tamen expressa esse, tum distinctionis, tum servandae originis caussa. Sunt et aliae species otiantium litterarum, quae, subducta linea, occultari Syris dicuntur, v. g. ܐܚܝܢ *chjon cognatus*, cet. de quibus infra agemus l. I. c. III. §. 7. de linea occultante.

IX. Permutantur inter se crebro litterae,

1. Quae sunt ejusdem organi. Id quod usu venit in commostranda maxime harmonia linguae syriacae cum hebraica: ut ܛܥܐ תָּעָה *erravit*, ܟܒܪܝܬܐ גָּפְרִית *sulphur*, ܦܪܙܠܐ בַּרְזֶל *ferrum*, ܐܛܛܦܝܣ Act. 18, 20. et alibi passim, pro ܐܬܛܦܝܣ *persuasus est* Act. 23. 21. ܒܣܪ et ܐܡܣܪ *sprevit*. In primis ܬ characteristicum etpheel et etphaal post ܨ

mutatur in ܛ , et post ܙ in ܕ , ut ܐܙܕܩܦ pro ܐܙܬܩܦ *crucifixus est*. ܐܙܕܪܥ pro ܐܙܬܪܥ *seminatus est*, ܐܙܕܝܢ pro ܐܙܬܝܢ *armatus est*, ܐܨܛܠܒ pro ܐܨܬܠܒ *crucifixus est*. Sic ܐܨܛܢܥ *astutus factus est*, ܐܨܛܒܝ *complacuit*. Conf. §. X. 2.

2. Dentales et linguales: ut ܚܕܬܐ חדיש *novus*, ܛܡܪ טמן *occultavit*, ܬܕܝܐ שדים *ubera*, ܬܪܝܢ שנים *duo*, ܕܗܒܐ זהב *aurum*; ܪܗܛ רוץ *cucurrit*, ܒܪ hebr. בן *filius*, pl. ܒܢܝܢ *filii*.

3. Quiescentes seu quiescibiles ܐܘܝ nempe, primo ܐ 1. rad. in coniugationibus aphel et ettaphal regulariter mutatur in ܘ ; ut ab ܐܟܠ *comedit* fit ܐܘܟܠ pro ܐܐܟܠ *cibavit*, ܐܬܬܘܟܠ pro ܐܬܬܐܟܠ *cibatus est*; at in ܝ, specialiter in ܐܝܬܝ *adduxit* ab ܐܬܐ *venit*, et in quadrilittero ܗܝܡܢ ab האמין *credidit*, item 2. rad. in pael et ethpaal, ut ܛܡܝ *polluit*, et ܐܬܛܡܝ *pollutus est*, a ܛܡܐ *immundus fuit*; frequentissime vero 3. rad. ut ܚܕܝ pro ܚܕܐ *gavisus est*, ܕܟܝ *purificavit*, et ܐܬܕܟܝ *purificatus est*, a ܕܟܐ hebr. זכה *purus fuit*. Vide paradigma verbale ܓܠܐ lib. II. c. I. §. 18. Idem fit

ante terminationem emphaticam vel femininam ܐ; ut a ܡܪܐ fit emph. ܡܪܝܐ *dominus*; a ܓܒܐ *electus*, ܓܒܝܐ *electa*. Secundo loco vau media radicalis mutatur in olaph in participio coniugationis peal sing. masc. ut ܩܐܡ pro ܩܘܡ *stans*; in ܝ vero plerumque in coniugationibus pael et etphaal, ut ܩܝܡ pro ܩܘܡ *stabilivit*, ܐܬܩܝܡ pro ܐܬܩܘܡ *stabilitus est*; nec non in participio praesenti peal ante incrementum syllabicum, ut ܩܝܡܐ *stans* f. ܩܝܡܝܢ et ܩܝܡܢ pro ܩܘܡܝܢ et ܩܘܡܢ *stantes* m. et f. Denique ܝ 1. rad. mutatur in ܐ post praeformativas infinitivi et futuri pael, ut ܡܐܠܕܘ pro ܡܝܠܕܘ *parere*, ܬܐܠܕܝܢ pro ܬܝܠܕܝܢ *paries* F. In ܘ vero mutatur, regulariter in aphel et ettaphal, ut ܐܘܠܕ *generavit*, ܐܬܬܘܠܕ *generatus est*; item in nominibus quibusdam ܡܘܗܒܬܐ *donum*, a ܝܗܒ *dedit*, ܡܘܒܠܐ *onus*, ab ܝܒܠ in aph. *duxit*, ܡܘܠܕܐ *partus*, cet. specialiter in ܘܥܕ *constituit*, et ܐܬܘܥܕ *constitutus est*, indeque derivato nomine ܡܘܥܕܐ *pactum*.

4. ܐ facile transit in ܬ: et quidem primo in loco, ܐ femininum nominum, in statu constru-

cto, emphatico et suffixo; ut a ܚܶܟ݂ܡܬ݂ܳܐ *sapientia* fit constructum ܚܶܟ݂ܡܰܬ݂, emphaticum ܚܶܟ݂ܡܰܬ݂ܳܐ, et cum suffixo ܚܶܟ݂ܡܰܬ݂ܝ *sapientia mea*. Secundo ܐ characteristicum coniug. aphel in deducta inde coniugatione passiva ettaphal perpetuo, ut ab ܐܰܘܣܶܦ *addidit*, fit ܐܶܬܬܰܘܣܰܦ *additus est*; ab ܐܰܪܡܺܝ *proiecit*, ܐܶܬܬܰܪܡܺܝ pro ܐܶܬܐܰܪܡܺܝ *proiectus est*, et ab ܐܰܩܺܝܡ *excitavit*, ܐܶܬܬܰܩܺܝܡ pro ܐܶܬܐܰܩܺܝܡ *excitatus est*, ܐܶܬܬܦܺܝܣ *persuasus est*, ab ܐܰܦܺܝܣ *persuasit*. Denique ܐ prima radicalis in coniug. ethpeel et ethpaal aliquando, ut ܐܶܬܬܰܚܺܕ pro ܐܶܬܐܰܚܺܕ vel ܐܶܬܐܚܺܕ *clausus est*, ܐܶܬܬܰܢܰܚ pro ܐܶܬܐܰܢܰܚ *ingemuit*; ܐܶܬܬܰܓܰܪ *negotiatus est*, ab ܐܓܰܪ *conduxit*.

5. Media rad. geminata, quaequae sit, in participio praesenti transit in ܐ: ut ܥܳܐܶܠ *intrans*, in fem. ܥܳܐܠܳܐ, plur. ܥܳܐܠܺܝܢ et in fem. ܥܳܐܠܶܢ pro ܥܳܠܶܠ, ab ܥܰܠ contracte pro ܥܠܰܠ *intravit*.

X. Transponuntur invicem litterae, idque

1. Generatim in vocibus his illis, v. g. ܐܶܬܬܟܰܫ pro ܐܶܬܟܰܬܰܫ vel ܐܶܬܟܰܬܫ *male adfectus fuit*; ܗܘܪܛ *currere*, a ܪܗܰܛ *cucurrit*; ܬܰܕܐܐ *gramen*, a chald. דִּתְאָה et hebr. דֶּשֶׁא idem.

2. Speciatim ܬ characteristicum coniugationum ethpeel et ethpaal, cum 1. radicali sibilante: ut ܐܣܛܠܝ pro ܐܬܣܠܝ *reiectus est*, a ܣܠܐ *reiecit*, ܐܣܬܡܟ pro ܐܬܣܡܟ *innixus est*, a ܣܡܟ *fulcivit*; ܐܣܬܒܪ pro ܐܬܣܒܪ *adnunciatus est*; ܐܫܬܠܚ pro ܐܬܫܠܚ *subtractus est*; ܐܣܬܪܗܒ *acceleratus est*, a ܣܪܗܒ *acceleravit*; ܐܫܬܘܕܥ *notificatus est*, a ܫܘܕܥ *notificavit*; ܐܫܬܟܚ pro ܐܬܫܟܚ *repertus est*. Idem transpositum, post ܙ in ܕ, post ܨ vero in ܛ commutatur; qua de re vide superius dicta §. 9. 1. Cessat tamen metathesis ܬ characteristici, ubi id geminatur; ut ܐܬܬܣܝܡ *positus est*, ܐܬܬܨܝܕ *irretitus est*, ܐܬܬܫܝܛ *contemtus est*.

XI. Eliduntur litterae; ut

1. ܐ in compositis ܒܪܢܫܐ pro ܒܪ ܐܢܫܐ *filius hominis*, ܟܠܢܫ pro ܟܠ ܐܢܫ *omnis homo*, seu *quisque*; item in ܚܪܬܐ pro ܚܐܪܬܐ *finis*; ܬܐ *veni*, ab ܐܬܐ *venit*; ܙܠ *abi*, ab ܐܙܠ *abiit*. In primis 1.rad. ܐ post ܐ praeformativum futuri peal et pael semper, post reliquas vero praeformativas tum futuri tum participiorum earumdem coniugationum, tantum aliquando excidit; ut ܐܟܘܠ pro ܐܐܟܘܠ *comedam*; ܐܡܪ pro ܐܐܡܪ *dicam*; ܐܣܐ pro ܐܐܣܐ *sa-*

nabo ; ܢܠܦ pro ܢܐܠܦ , et hoc pro ܢܐܠܦ *docebit* , ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ , et hoc pro ܡܐܠܦ *docens* ; ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ seu ܡܐܠܦ *doctus* . Sic ܐܦܠ pro ܐܦ ܠ *etiamsi* .

2. ܘ et ܝ , in ܥܕܬܐ *coetus* , a ܘܥܕ *condixit* , ܩܡ *stetit* , pro ܩܘܡ et hoc pro ܩܘܡ ; ܐܩܘܡ *surgam* pro ܐܩܘܘܡ ; ܐܩܝܡ *stare fecit* , pro ܐܩܝܝܡ cet. ܡܕܥ *cognoscere* , ܕܥ *cognosce* , ܐܕܥ *cognoscam* , ab ܝܕܥ *cognovit* ; ܐܚܐ pro ܐܚܝܐ *vivam* ; ܐܚܝ pro ܐܚܝܝ *vivificavit* ; ܡܚܐ pro ܡܚܝܐ *vivificans* .

3. ܢ 1. et 3. rad. ut ܡܦܩ pro ܡܢܦܩ *exire* , ܦܘܩ pro ܢܦܘܩ *exi* , ܐܦܘܩ pro ܐܢܦܘܩ *exibo* , a ܢܦܩ *exiit* , ܓܦܬܐ pro ܓܦܢܬܐ *vitis* , Pl. ܓܦܢܐ *vites* , ab hebr. גֶּפֶן idem.

4. Media rad. geminata , quaequae illa sit , (dummodo ܐ exceperis) in coniugationibus peal , aphel et ettaphal ; ut ܕܩ pro ܕܩܩ *comminuit* ; ܢܒܘܙ pro ܢܒܙܘܙ *praedabitur* ; ܐܥܠ *ingredi fecit* , ab ܥܠܠ contracte ܥܠ *ingressus est* .

5. ܬ characteristicum passivarum coniugationum , si aliud ܬ insuper sequatur , cedit praeformativo thau futurorum , ne concursus fiat

trium thauin: ut ܬܬܕܘܫ pro ܬܬܬܕܘܫ *conculcabitur* fem. Matth. 5, 13. ܬܬܕܝܢܘܢ pro ܬܬܬܕܝܢܘܢ *iudicabimini* c. 7, 1. ܬܬܪܝܡ *efferas te* Rom. 11, 20. Sic ܬܬܡܟܟ *humiliaberis*, pro ܬܬܬܡܟܟ, a quadrilittero ܬܡܟܟ *humiliavit*, Matth. 11, 23. Luc. 10, 25.

CAPUT II.

De vocalibus.

I. Vocales ut a natura, ita Syris numero nonnisi quinque sunt, quarum considerabimus figuras, situm, nomina, valorem, divisionem et accidentia.

II. Vocalium figuras, situm, nomina et valorem, declarabit sequens schema.

Figura recentior,	antiquior.	Nomen latine,	syriace.	Valor.	
ܒܲ vel ܒܰ	ܒܱ	Pthócho	ܦܬܚܐ	*Apertio*	A.
ܒܸ vel ܒܶ	ܒܷ vel ܒܶ	Rvózo	ܪܒܨܐ	*Depressio*	E.
ܒܼ vel ܒܺ	ܒܺ	Chvózo	ܚܒܨܐ	*Adstrictio*	I.
ܒܿ vel ܒܳ	ܒܴ	Skópho	ܙܩܦܐ	*Elatio*	O.
ܒܘܼ	ܒܘܹ vel ܒܘܻ	Ezózo	ܥܨܨܐ	*Oppressio*	V.

III. Figura igitur (ut ex praecedente schemate adparet) duplex est: una per characteres, qui, si a transverso spectentur, graecas vocalium figuras, α, ε, η, ο, et υ seu ω, haud obscure referunt; altera per puncta. Priorem figuram pro antiquiore, posteriorem vero, quae punctis absolvitur, pro recentiore habuerunt Opitius atque Cellarius in suis, quas in syriacam linguam dederunt, institutionibus grammaticis: contrarium vero tuitus est cl. Hardtius; cui et nos calculum hac in re adiicimus merito, ob caussas a filio nostro in dissert. priore de punctorum hebraicorum antiquitate §. 22 explicata.

Nota autem 1. ܳ seu Skopho aliquando cum diacritico puncto litterae ܢ coalescunt: ܢܽܘܪܳܐ *nuro ignis*, ad instar cholem Hebraeorum, quod coalescit cum puncto diacritico τε שׁ et שׂ, v. g. in שְׁלֹשׁ *tres* et שֹׂנֵא *osor*. 2. In punctis vocalibus, ܶ et ܺ figura conveniunt quidem, sed hoc ab illo discernitur per ܘ quiescens adiectum.

IV. Situs characterum vocalium hic est: revozo et chvozo indifferenter suis consonis vel superimponuntur, vel supponuntur; pthocho et skopho ordinarie superimponuntur, rarius supponuntur; ezozo vero, quod nos quidem meminerimus, nonnisi supernum signum est. Sed punctorum vocalium situs, prouti §. 2. in tabula expressus est, non variatur.

V. Quod ad valorem, ezozo ubique scribitur cum expresso fulcro ܘ, et legitur ut u, ex-

ceptis tantum duabus vocibus, ܟܠ *omnis*, et ܡܛܠ *propter*, in quibus scribitur sine ܘ, et legitur ut kibbutz Hebraeorum seu ü, nempe kül et metül. (Syri hanc exceptionem non admittunt, nec veterum grammaticorum auctoritate nititur.)

VI. Dividi possunt vocales,

1. Ratione quantitatis, in longas, quales sunt chvozo, skopho et ezozo, (exceptis tantum ܟܠ et ܡܛܠ, ut modo dictum §. 5.) vel ancipites, nempe pthocho et rvozo, quae vel ad chaldaismi analogiam, vel prout syllaba sive simplex fuerit sive composita, modo productius pronunciantur, ut ܦܝܓܢܐ *pigàno ruta*, ܓܒܐ *gbé electus*, ܝܬܒ *ithébh sedit* cet. modo brevius, ut ܡܢ *man quis*, ܡܢ *men ex*. In vocibus tamen mere syriacis pthocho revera brevis est, respondens ubique Hebraeorum Chaldaeorumve patach et chatephpatach.

2. Ratione qualitatis dividuntur in variabiles seu puras, quae in finali vocis incremento abiici possunt; ut ܓܒܪܐ *vir*; pl. ܓܒܪ̈ܐ pro ܓܒܪ̈ܐ *viri*, ܡܠܟܐ *rex*, pl. ܡܠܟ̈ܐ *reges* cet. et invariabiles seu impuras, quae manent in finali vocis incremento.

Sunt autem invariabiles, in penultima syllaba simplici, seu per vocalem terminata, omnes in universum vocales; in ultima vero syllaba composita, regulariter nonnisi ܶ, ܺ, ܽ; at ܰ, et ܳ, ubi

mediam radicalem geminatam implicant, ut ܐܬܪ emph. ܐܬܪܐ *locus*, ܥܠܡ pl. ܥܠܡܝܢ *saecula*, ܒܪ emph. ܒܪܐ *filius*; at ܙܪܘܫ pl. ܙܪܘܫܝܢ *egentes* ܟܬܒ pl ܟܬܒܐ *scripta*, ܙܥܘܪ pl. ܙܥܘܪܝܢ *parvi*; et ܩܕܝܫ pl. ܩܕܝܫܝܢ *sancti*, ܕܝܢ pl. ܕܝܢܐ *iudices*; ܙܒܢ pl. ܙܒܢܝܢ *tempora*, ܥܡܘܪ pl. ܥܡܘܪܐ *incolae*; ܕܘܒܪ pl. ܕܘܒܪܐ *conversationes*; ܥܡ emph. ܥܡܐ *populus*, ab עמם; ܓܦ emph. ܓܦܐ *ala*, a rad. ܓܦ pro ܓܦܦ.

Excipiuntur hic ܡܠܟ emph. ܡܠܟܐ, ܥܝܢ emph. ܥܝܢܐ *oculus*, ܝܘܡ emph. ܝܘܡܐ *dies*, et alia quaedam de quibus vide paradigmata nominum lib. II. cap. II. §. 11. Excipitur item ezozo super media rad. fut. peal. ut a ܬܦܩܘܕ *iubebis* m. fit ܬܦܩܕܝܢ *iubebis* fem. et ܬܦܩܕܘܢ *iubebitis*.

VII. Vocalibus apud Syros, ut apud Hebraeos, quatuor ista accidunt: 1. abiiciuntur, 2. assumuntur, ubi nullae erant aut esse debuerant, 3. invicem permutantur, et 4. transponuntur. De quorum singulis nunc sigillatim.

VIII. Vocalis ultima, in incremento vocis finali syllabico, minuendarum syllabarum caussa abiïcitur, dummodo fuerit vocalis pura: ut ab absoluto ܒܪ fit emph. ܒܪܐ *filius*, a masc. ܦܩܘܕ

fem. ܦܳܩܕܳܐ *iubens*; a ܢܶܦܩܽܘܕ *iubebit* pl. ܢܶܦܩܕܽܘܢ pro ܢܶܦܩܽܘܕܽܘܢ *iubebunt*. Dicimus autem

1. Vocalis ultima; quia penultima regulariter est invariabilis, §. 6. 2.

2. In incremento finali syllabico, quia in incremento, quod syllabam nullam facit, vocalis ultima manet; ut quum a rad. ܩܛܰܠ *occidit*, fit ܩܛܰܠܬ *occidisti*.

3. Minuendarum syllabarum caussa, quia si syllabarum numerus in vocibus nimis multiplicaretur, impeditior fieret oratio.

4. Dummodo fuerit vocalis pura, ob ea quae §. 6, 2. observavimus.

Excipitur tamen vocalis ultima imperativi singularis, alias pura, ante suffixa: ut Ex. 26, 31. ܥܒܶܕܝܗܝ *fac illud*, ab ܥܒܶܕ *fac*; Ioh. 17, 5. ܦܰܠܛܰܢܝ *eripe me*, a ܦܰܠܛ *eripe*; Luc. 11, 1. ܐܰܠܦܰܢ *doce nos*, ab ܐܰܠܶܦ *doce*; Rom. 12, 20. ܐܰܘܟܠܝܗܝ *ciba eum*, ab ܐܰܘܟܶܠ *ciba*. Necnon cum ante suffixa tertia radicis littera in verbis et particulis, vocali vacua manet, ut Hebr. 13, 21. ܢܓܰܡܪܟܽܘܢ *consummabit vos*, ܢܓܰܡܽܘܪ; Ioh. 12, 35. ܢܶܕܪܟܟܽܘܢ *adsequetur vos*, a ܢܶܕܪܽܘܟ; Zeph. 2, 5. ܐܰܘܒܶܕܟܽܘܢ *perdam vos*; Marc. 2, 14. ܒܳܬܪܝ *post me*. Phil.

3, 13. ܒܬܪܟ idem ; Ioh. 18, 6. ܒܬܪܗܘܢ *post illos* ; Apoc. 4, 6. ܒܬܪܗܝܢ *post illas* : quia tali in casu, nisi vocalis maneret, pronunciari non possent litterae. In 3. pers. plurali praeteriti, et 2. imperativi, generis feminini idem fit : ut ܦܩܕܝܢ *iusserunt* f. a ܦܩܕ *iussit* ; ܫܒܚܝܢ *laudate* f. a masc. ܫܒܚ *lauda* ; ܐܫܬܥܒܕܝܢ *subiectae estote*.

IX. Pro litteris vocali destitutis, ut commode pronunciari queant, vocalis assumitur.

1. In concursu duarum consonantium sine vocali, usitatissime ܱ assumitur : ut a ܫܡܝܐ *caelum*, cum praefixo ܒ fit ܒܫܡܝܐ *in caelo* ; ab ܐܬܦܩܕ *iussus est*, adiecto ܬ, et abiecta ob incrementum finale vocali rvozo, fit ܐܬܦܩܕܬ *iussa est* ; a ܦܠܓܐ *dimidium*, pl. ܦܠܓܘܬܐ. Quo pertinet, quum ex absoluto ܝܬܡ pro ܝܬܡ fit emph. ܝܬܡܐ *orphanus*. Secundo aliquando ܶ assumitur : ut a masc. ܦܩܕ fit fem. ܦܩܕܬ *iussit* ; ab absoluto ܒܣܪ emphat. ܒܣܪܐ *caro*. Quo spectat, quum ex masc. ܝܠܕ pro ܝܠܕ fit fem. ܝܠܕܬ *peperit*. Deinde ante jud vocali destitutum sub praecedente consona, itidem vocali destituta, assumitur ܶ seu chvozo, in quo jud

quiescit : ut a ܙܢܝܐ *scortum*, fit ܙܢܝܬܐ pro ܙܢܝܬܐ; a ܓܒܝܐ *electa*, ܓܒܝܬܐ pro ܓܒܝܬܐ, ab ܥܪܘܩܝܐ *fuga*, ܥܪܘܩܝܟܘܢ *fuga vestra* Matth. 24. 20. a ܡܫܬܝܐ *potus*, ܡܫܬܝܟܘܢ *potus vester*, et ܡܫܬܝܗܘܢ *potus illorum*, Dan. 1, 10, 16. Sic ab hebr. מַעְיָן *fons* fit emphat. ܡܥܝܢܐ Marc. 5, 29. Ioh. 4, 6.

Excipe tamen participia passiva pael et aphel, in quibus secundum superius membrum assumitur pthocho : ut a ܡܫܡܠܝܐ fit emph. ܡܫܡܠܝܬܐ *perfecta* Iac. 1, 16. et a ܡܣܠܝܐ emph. ܡܣܠܝܬܐ *reiecta* Hebr. 6, 8. ut distinguantur a participiis activis earumdem coniugationum, ܡܫܡܠܝܬܐ *perficiens* fem. et ܡܣܠܝܬܐ *reiiciens* fem.

Porro ante terminationem status emph. femininorum ܬܐ, si praecedat ܘ sine vocali, adsumitur ܽ in quo ܘ illud quiescit : ut a ܚܕܘ fit emph. ܚܕܘܬܐ pro ܚܕܘܬܐ *gaudium* Ioh. 3, 29. et a ܚܝܘ emph. ܚܝܘܬܐ pro ܚܝܘܬܐ *bestia* Hebr. 12, 20. Sic et ante suffixa, dummodo illud ܬ adformativum habeat vocalem ; ut 1. Thess. 2, 20. ܚܕܘܬܢ *gaudium nostrum*, Matth. 13, 44. ܚܕܘܬܗ *gaudium eius*. Ast si ante suffixa illud ܬ formativum femininorum vocalem nullam habeat, praecedens ܘ vocalem pthocho assumit usitato modo, ut a

ܚܕܘܐ emph. ܚܕܘܬܐ *gaudium*, dicitur ܚܕܘܬܝ *gaudium meum*, et ܚܕܘܬܟܘܢ *gaudium vestrum* Ioh. 15, 11. Quinto ezozo item adsumitur in statu emphatico singulari nominum quorumdam femininorum, auctorum ab initio et fine: ut ܡܦܘܠܬܐ *lapsus*, ܬܕܡܘܪܬܐ *miraculum*, ܬܫܒܘܚܬܐ *gloria*, a ܡܦܠܐ, ܐܬܕܡܪ, ܐܫܬܒܚ. Sexto in medio vocis sub priori concurrentium litterarum, vocalis rvozo indifferenter vel adsumitur, vel omittitur, ut a ܡܕܒܚ *altare*, fit emphaticum ܡܕܒܚܐ vel ܡܕܒܚܐ; a ܡܗܝܡܢ *fidelis*, ܡܗܝܡܢܐ vel ܡܗܝܡܢܐ; a ܕܚܠܐ *timor*, ܕܚܠܬܐ vel ܕܚܠܬܐ, a ܡܫܡܠܝ *perfectus*, ܡܫܡܠܝܐ; plane ut apud Hebraeos indifferenter dicitur נִתְכַּפֵּר et נִכַּפֵּר cet. Si tamen posterior concurrentium litterarum sit ܐ, ante hanc sub illa necesse est adsumi rvozo; ut ܬܫܐܠܘܢ pro ܬܫܐܠܘܢ *petetis*; ܐܬܟܐܒ pro ܐܬܟܐܒ *male adfectus est*.

2. Assumitur etiam vocalis pro solitariis litteris sine vocali; et quidem pro ܐ, ܠ ante ܗ, nec non ܝ, initialibus, pro illis quidem pthocho vel rvozo, pro hac vero chvozo: ut ܐܟܠ pro ܐܟܠ *comedit*, ܐܟܘܠ pro ܐܟܘܠ *comede*; ܠܗܘܪ pro ܠܗܘܪ *recordatus est*; ܠܗܘܪܘ pro ܠܗܘܪܘ *recordamini*, ܝܠܕ pro ܝܠܕ

peperit; ܝܰܬܡ pro ܝܬܡ *orphanus*. Assumitur porro pro media radicali, in nominibus quibusdam ante ܘ terminatione plurali feminina vestitum, pthocho, ut ܪ̈ܳܥܘܳܬܳܐ pro ܪ̈ܳܥܝܳܬܳܐ *pastores*, a ܪܳܥܝܳܐ *pastor*; ܒ̈ܳܥܘܳܢ vel ܒ̈ܥܘܳܢ *preces*, a sing. ܒܥܘ.

X. Vocalis cum vocali commutatur: ut

1. ܶ, cum ܺ, sub praeformativis infinitivi et futuri peal verbis quibusdam 1. rad. gutturalis: v. g. ܡܶܐܡܰܪ pro ܡܺܐܡܰܪ *dicere*, ܢܶܐܙܰܠ pro ܢܺܐܙܰܠ *abibit*, ܐܶܚܶܐ pro ܐܺܚܶܐ, et hoc pro ܐܶܚܝܶܐ *vivam*.

2. ܶ creberrime, et ܺ aliquando mutatur, cum ܰ ante gutturalem vel ܪ: ut ܪܳܬܰܚ pro ܪܳܬܶܚ *fervens*; ܫܰܕܰܪ pro ܫܰܕܰܪ *misit*; ܒܰܝܰܐ pro ܒܰܝܶܐ *consolatus est*; ܐܰܪܫܰܥ pro ܐܰܪܫܰܥ *impie egit*; ܐܶܦܬܰܚ pro ܐܶܦܬܽܘܚ *aperiam*; ܫܡܰܥ pro ܫܡܽܘܥ *audi*. Contra in ܡܫܽܘܚ *metire*; ܢܶܟܦܽܘܪ *abnegabit* cet. manet ezozo; et in ܦܰܚܡܳܐ *aequalis* (Phil. 2, 6.) rvozo.

3. Skopho syllabae simplicis ܐ, mutatur in pthocho, si simplex illa transeat in compositam, hoc est, consona mobili terminatam, sive in se ipsa; mutato ܐ in ܬ, ut cum secundum cap. I. §. 9. 4. a ܚܶܟܡܬܳܐ fit constr. ܚܶܟܡܰܬ, *sapientia*, sive ex adsumpto ܘ sequentis pronominis ܗܘ in

unitatem syllabae, ut ܒܣܪܐ ܗܘ *besrau*, pro ܒܣܪܐ ܗܘ *caro est*.

XI. Vocales transponuntur: idque

1. In imperativo plurali masculino peal ante suffixa: ut ܙܩܘܦܘܗܝ *crucifigite eum*, ab absoluto ܙܩܘܦܘ *crucifigite*; et ad eius imitationem, ܫܡܥܘܢܝ *audite me*, etsi ab absoluto dicatur ܫܡܥܘ, non vero ܫܡܘܥܘ *audite*.

2. In verbo ܐܙܠ *abiit*, quoties media radicis debuerat esse sine vocali, toties ultima lomad ad eam remittit vocalem suam, ipsa otians: ut ܐܙܠܬ pro ܐܙܠܬ *abii*; ܢܐܙܠܘܢ pro ܢܐܙܠܘܢ *abibunt*.

3. In nominibus quibusdam formae ܩܘܕܫ *sanctitas*, in incremento finali syllabico; v. g. in statu emphat. ܩܘܕܫܐ pro ܩܘܕܫܐ; ܒܘܪܟܐ *genu*, et ܒܘܪܟܝܢ *genua*, ab absoluto sing. ܒܘܪܟ. Nec non in statu emphatico nominum quorumdam femininorum formae ܩܛܠܐ et ܩܛܠܐ, ut, emph. ܒܛܢܬܐ *gravida*, ܥܓܠܬܐ *vitula*, ab absolutis ܒܛܢܐ, ܥܓܠܐ.

4. In particulis quibusdam compositis: ut ܥܕܡܟܝܠ pro ܥܕܡܟܝܠ *hucusque*, ܥܕܡܐ pro ܥܕܡܐ *usque dum*; et

5 Generatim, quum ܐ et ܝ vocalem suam, illud quamlibet, hoc vero ◌ܵ, ad praecedentem lit-

teram vocali vacuam remittunt. Vide supra cap. I. §. 7. 1. et 3.

CAPUT III.

De notis diacriticis.

I. Per notas diacriticas intelligimus reliqua post consonantes et vocales signa, quae accuratiorem distinctioremque efficiunt scriptionem et lectionem. Eas doctrinae de tono praemittimus, quia tonus integras voces, notae vero diacriticae litteras tantum et syllabas spectant. Sunt autem sequentes: ruchoch, kuschoi, ribbui, marhetono, megaghjono, linea occultans, praeter interstinctionum signa.

II. Ruchoch ܪܘܟܟ, seu lenitas, est punctum infernum, litteris ܒܓܕ ܟܦܬ subiectum, ad significandam illarum adspirationem, seu adspiratam pronunciationem, bh, gh, dh, ch, ph, th: ut ܣܒܪ (si sine punctis vocalibus scribatur) lege *sebhar*, *putavit*, non *sabar* vel *sabbar*, *adnunciavit*. Respondet lineae raphe Hebraeorum, ad easdem litteras בגדכפת relatae, v. g. Ex. 20, 13. לא תרצח respectu versus.

III. Kuschoi ܩܘܫܝܐ durities, est punctum supernum, iisdem litteris ܒܓܕ ܟܦܬ superimpositum, ad tollendam de illis adspirationem, ut

legantur tamquam tenues, b, g, d, c, (seu k) p, t: ut ܣܒܪ, sine punctis vocalibus scriptum, lege *sabar* vel *sabbar*, *adnunciavit*, non vero *sebhar*, *putavit*.

Observa. 1. Eadem litterarum ܒܓܕܟܦܬ, sine vel cum adspiratione legendarum, lex est, ac apud Hebraeos, et multo magis apud Chaldaeos, ut ܡܠܟܐ *rex*, *malco*, at pl. ܡܠܟܝ ܡܠܟܐ ܡܠܟܝܢ *reges*, lege *malchai*, *malche*, *malchin*; quia chaldaice scribuntur, illud מַלְכָּא, haec vero מַלְכִּין מַלְכֵי מַלְכָּא. Sic ܡܠܦܢܐ *doctor*, non *malpono*, sed *malphono*, chald. מַלְפְנָא idem.

2. Aliis quoque litteris punctum solitarium vel subiectum, vel superimpositum, diversam illarum lectionem notat: ut ܗܘ sine vocali scriptum, lege ܗܘ, ast ܗܘ valet ܗܘ; ܐܝܢܐ est ܐܝܢܐ *manus*, ast ܐܝܢܐ lege ܐܝܢܐ *quaenam*? ܥܒܕܐ est ܥܒܕܐ *servus*, ast ܥܒܕܐ est ܥܒܕܐ *opus*. In primis vero punctum, suffixo ܗ impositum, respondet *mappik* Hebraeorum, notans femininum, ut ܠܗ est ܠܗ *ei* in feminino, ad differentiam ܠܗ *ei* in masculino, ܫܡܗ *nomen illius*, feminae, at ܫܡܗ *nomen illius*, viri.

3. Habent et alios usus ista vel inferna vel superna puncta, quos vero explicare supersede-

mus, quum in punctatis ut plurimum libris fere negligantur, aut exiguae sint utilitatis.

4. Dagesch forte, seu notam geminationis litterarum, non habent Syri. Utut autem signo careant, tamen signatum, hoc est, geminationem litterarum habent, eamque vel, primum characteristicam in coniugationibus pael et ethphaal, earumque derivatis; ut ܦܩܶܕ *pakked*, praecepit, ܐܶܬܒܰܛܰܠ *ethbattàl*, abolitus est, ܓܰܢܳܒ *gannobh*, *fur*, cet. ad analogiam in primis chaldaicam, qua scribitur פַּקֵּד, אִתְבַּטַּל, גַּנָּב. Secundo compensativam elisae litterae, scilicet prim. radicalis defectivae; v. g. ܐܶܦܽܘܩ *ephuk* pro ܐܶܢܦܽܘܩ *exibo*, a ܢܦܰܩ *exiit*; ܬܶܕܰܥ *teddah* pro ܬܶܝܕܰܥ *cognosces*, ab ܝܺܕܰܥ *cognovit*; ad analogiam chald. אַפֵּק et תִּדַּע idem. Necnon 2. rad. geminatae, quae excidens compensatur, idque in sequente littera, ut ܥܶܠܰܬ *ellath* pro ܥܶܠܠܰܬ *ingressa est*, ad instar chald. עַלַּת idem, ab ܥܰܠ pro ܥܰܠܠ *ingressus est*; vel in praecedente, ut ܐܰܕܶܩ *addek* pro ܐܰܕܩܶܩ *comminuit*. Vide lib.III. cap. I. §. 20. Vel denique 3. rad. defectivae; ut ܓܽܦܬܳܐ *gephettho*, pro ܓܽܦܢܬܳܐ *vitis*; emph. ܚܰܕܰܬܳܐ *chedhattho*, pro ܚܰܕܰܬܬܳܐ *nova*.

Nota. Quia igitur Syri explicitum gemina-

tionis signum non habent, aliquando litteram, apud Hebraeos et Chaldaeos dagesch forti adficiendam, bis scribunt: ut ܐܬܬܚܕ, chald. אִתְּחַד *comprehensus est*; ܐܬܬܣܝܡ, chald. אִתְּשִׂם vel אִתְשִׂים *positus est*; ܥܡ̈ܡܐ, chald. עַמְמַיָּא, hebr. עַמִּים cet. servandae originis et distinctionis caussa.

IV. Ribbui ܪܒܘܝ, multiplicatio, est geminum punctum supernum, horizontaliter scriptum, notando numero plurativo, vel collectivae singularium significationi: ut ܕ̈ܚܫܐ *ministri*; Ioh. 4, 35. ܡܛ̈ܝܝܢ *pertigerunt*, 3. plur. fem. at ܡܛܝ *pertigit*, 3. sing. masc. Luc. 24, 1. ܐܝܬ̈ܝܝܢ *attulerunt*, et ܛܝܒ̈ܝܢ *paraverunt*, 3. plur. fem. praet. ad differentiam ܛܝܒܝܢ *para*, 2. sing. fem. imperat. et ܐܝܬܝܢ *attulit*, Matth. 27, 51. ܐܨܛܪ̈ܝܝ *ruptae sunt*, at ܐܨܛܪܝ *ruptus est*; Luc. 19, 42. ܐܬܟܣ̈ܝܝ *contectae* seu *contecta sunt*, at ܐܬܟܣܝ *contectus est*: ܥ̈ܢܐ *grex ovium* seu *oves*, at ܥܢܐ *ovis*; ܐ̈ܢܫܐ *hominum genus* seu *homines*, at ܐܢܫܐ *homo*. Vide Ioh. 4, 12. 30. cap. 6, 10. 14. cap. 10, 1. 2. 3. seq. Sic Hebr. 7, 13. sec. edit. Polygl. ܘܐܬܐܡܪ ܥܠܘܗܝ ܗܠܝܢ *de quo dictum est*

(impersonaliter) *haec*, quia ܐܬܐܡܪ idem est ac ܐܬܐܡܪ̈ܝ *dicta sunt*.

Nota. Signum ribbui per scribendi compendium coalescit cum puncto diacritico risch; ut ܥ̈ܢܐ *oves*, ܪ̈ܓܠܐ *pedes*; et cum superno puncto vocalis pthocho, ut secundum Gutbier. Matth. 7, 25. ܫܬܐܣ̈ܬܗ *fundamenta eius*.

V. Marhetono ܡܪܗܛܢܐ, *cursor*, est lineola superna horizontalis significans,

1. Litteram istam, cui imposita est, legi sine vocali: ut ܙܕܩܬܐ *zedktho*, *eleemosyna*, ܥܙܩܬܐ *annulus*, ܒܗܬܬܐ *pudor*, ܡܠܟܬܐ *regina* ܢܚܛܦܘܢ *rapient*, cet. cum ceteroquin in tali litterarum concursu vocalis indifferenter vel adsumi vel omitti possit, ut supra diximus cap. II. 1.

2. Significat scriptionis compendium, seu abbreviaturam, ut ܫܒ pro ܫܘܒܚܐ *gloria*. Quale probabiliter est Ioann. 8, 7, ܕܠܝܬܘ sec. edit. Angl. et Gutbier. pro ܕܠܝܬܘܗܝ *quis est*, quod habet editio Schaafii.

3. Wau quiescens in ܐܘ *o*! ad differentiam ܐܘ *aut*, in quo wau diphthongescens cum praecedenti vocali est mobile; coll. Matth. 15, 28. cum cap. 12, 22.

VI. Mehagjono ܡܗܓܝܢܐ, syllabarum coagmentator, est lineola horizontalis inferna, contrarium eius, quod Marhetono §. 5. 1. notat, nempe concurrentibus duabus in medio vocis litteris, quae vocalibus carere poterant, priorem per rvozo moveri: ut ܡܫܡܠܝܐ *perfectus*, ܕܚܠܬܐ *timor*, ܡܕܢܚܐ *oriens*, ܡܗܝܡܢܐ, *fidelis*, ܡܫܟܒܐ *lectus*, ܡܛܥܝܢܐ *seductor*, ܡܩܪܒܢܐ *bellator*, ܕܒܚܬܐ vel ܕܒܚܬܐ *victima*, ܡܪܘܝܢܐ *inebrians*.

Otiosum utrumque signum, tum superius illud marhetono, tum praesens mehagjono, cum vocalis ipsa simul extet; nisi forte indicet, illud quidem, consonam pronunciari sine vocali, nec tamen sine sono rapidae ac velut dimidiatae vocalis; hoc vero, pronunciari eam cum vocali, sed rapida illa ac dimidiata: plane ut Hebraei et יחמלו dicunt, et יחמלו. Passim, ut exigui usus, ambo signa omittuntur.

VII. Lineola, occultans dicta, eandem cum praecedente mehagjono, et figuram et situm habet. Notat autem, litteras, quibus subiecta est,

1. Aut plane non efferendas esse, utpote otiantes, et vel servandae originis vel differentiae caussa expressas; idque primum in vocum initiis: quo pertinet ܐ *olaph*, in ܐܚܝܢ *chjon*, *cognatus*, ܐܚܝܢܬܐ *cognata*, ܐܚܝܢܘܬܐ *cognatio*; ܐܢܫܝ et ܐܢܫ

alius, ܐܚܪܢܐ et ܐܚܪܢܝܬܐ *alia*, ܐܚܪܝܐ et ܐܚܪܝܢܐ *ultimus*, ܐܚܪܝܬ et ܐܚܪܢܐܝܬ *postremo*; ܐܢܫ *homo*, ܐܢܫܘܬܐ *humanitas*, ܐܢܫܝܐ *humanus*, ܐܢܫܐܝܬ *humaniter*; ܐܪܙܐ *arcanum*. Item in ܐܢܐ *ego*, quoties id vel sibi ipsi, vel aliis vocibus subiectum, vicem gerit verbi substantivi *sum*: ut ܐܢܐ ܐܢܐ *ego sum*, ܚܙܐ ܐܢܐ *videns sum*, i. e. *video*. Vid. lib. II. cap. III. §. 21. 1. (Idem fit in nominibus graecis, quae in syriaca lingua interdum ab initio vocis litteram ܐ assumunt: quod ܐ cum vocalem non accipit, occultatur, etsi linea occultans non subiiciatur, ut ܐܣܛܘܟܣܐ *stukse*, στοιχεῖα, ܐܟܣܢܐ, ξένος.)

Huc etiam pertinet ܗ *he*, in pronominibus separatis, ܗܘ *ille* et ܗܝ *illa*, quae si cum praecedente voce in pronunciatione coniungantur, vocalem suam ad praecedentis vocis ultimam litteram mobilem (si haec propria vocali destituta sit) remittunt; ut ܠܝܛ ܗܘ *litu*, pro ܠܝܛ ܗܘ *maledictus ille sit*, ܡܢ ܗܝ *mani*, pro ܡܢ ܗܝ *quaenam illa est?* ܕܒܗ ܗܘ *debhehu*, pro ܕܒܗ ܗܘ *in quo est*, ܒܣܪܝ ܗܘ *besru*, pro ܒܣܪܝ ܗܘ *caro mea est*; sin vero praecedens vox terminetur in vocalem, eadem pronomina, abie-

cta vocali propria, suum ܘ et ܝ cum praecedentis vocis ultima vocali faciunt diphthongescere; ut ܩܫܝܐ ܗܘ *kescheu*, pro ܩܫܐ ܗܘ *durum est*, ܗܕܐ ܗܝ *hodoi*, pro ܗܕܐ ܗܝ *haec est*: ita tamen ut ultima vocis praecedentis vocalis ܳ, seu skopho, mutetur in ܰ, seu pthocho; ut ܐܢܐ ܗܘ *enau*; pro ܐܢܐ ܗܘ *ego sum ille*; ܒܣܪܐ ܗܘ *besrau*, pro ܒܣܪܐ ܗܘ *caro est*. Unde et in scribendo voces in unam saepe coalescunt, per synaeresim: ut ܐܝܟܘ pro ܐܝܟܐ ܗܘ *ubi est* ܐܝܢܘ pro ܐܝܢܐ ܗܘ *quisnam est*? ܗܢܘ pro ܗܢܐ ܗܘ *hic est*. Vid. lib. II cap. III. §. 21. 1. 2.

Idem fit in verbo substantivo ܗܘܐ *fuit*, si quidem id cum praecedente voce, vel ipso secum in pronunciatione coniungi debeat: ut ܠܐ ܗܘ ܗܘܐ *non ipse erat*, ܗܘܐ ܗܘܐ *hewo wo*, *fuit fuit*, id est fuerat. Contra, in commatis initio legitur: ut Ioh. 1, 6. ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ *hewo barnoscho*, *erat homo*.

2. Haec lineola aliquando adhibetur ad indicandum similiter litteram occultari in medio vocum. Quo spectat media radicis geminata, in incremento finali, v. g. ܓܠܠܐ *fluctus*, ܡܕܝܢܐ *man-*

na, ܕܥܡܡܐ *populi*, ܡܛܠܠܝܢ *obumbrantes*, ܡܡܠܠܐ *loquela*, quasi pro מְטַלִּין et מַמְלָא, haec vero pro מְטַלְלִין et מְמַלְלָא: quae legenda sunt *galle*, *mattlin*, *mammlo*, *manno*. Nempe in his media rad. occultatur: in compensationem vero eius geminatur vel ultima, si prima vocalem habeat, vel prima, si haec vacua vocali sit.

3. Eandem lineam recipiunt sequentes litterae in nonnullis casibus; nempe primum ܕ sine vocali, ante cognatam ܬ; ut ܚܕܬܐ *novus*, et ܥܕܬܐ *coetus*, lege *chatto* et *itto*, pro *chadto* et *idto*, ad instar lat. *attero*, *attingo*, pro *adtero*, *adtingo*. Porro ܗ cum in suffixis, v. g. ܐܒܘܗܝ *abui*, *pater eius*, ܐܝܕܘܗܝ *idau manus eius*, ܩܪܘܗܝ *kroi*, *vocavit eum*, ܐܦܩܘܗܝ *appkui*, *eiicite eum*: tum in verbo ܝܗܒ *jabh*, pro ܝܗܒ *ihabh*, *dedit*; tum in propriis, ܪܗܘܡܝ *Roma*, et ܝܗܘܕܝܐ pro ܝܗܘܕܝܐ *Iudaeus*. (In his vocibus ܗ pro spiritu aspero scribi Hoffmannus Gram. Syr. §. 27. animadvertit.) Deinde ܘ, in ܫܘܘܕܝܐ *promissio*, cet. de quibus supra, cap. I. §. 7. 2. (Plerique grammatici hoc ܘ occultari dicunt, rectius vero otiari dicendum cum linea occultans

nusquam subscripta inveniatur.) Quarto ܠ, in verbo ܐܙܠ *abiit*, quoties id per analogiam flexionis debuerat instrui vocali, media vero radicis vocali vacua esse: tum enim occultatur, remissa ad mediam vocali sua. Ut ܐܙܠܬ *ezath*, pro ܐܙܠܬ *ezlath*, *abiit*; ܢܐܙܠܘܢ *nizun*, pro ܢܐܙܠܘܢ *nizlun*, *abibunt*. Vide supra, cap. II. §. 11. 2. Ast idem verbum, quum prodesse significat, regulare est. Denique ܢ, in pronomine ܐܢܬ, ܐܢܬܝ, ܐܢܬܘܢ, ܐܢܬܝܢ *tu et vos*; participio ܐܡܝܢܬܐ *emta*, et nominibus ܣܦܝܢܬܐ *navis*, ܡܕܝܢܬܐ *urbs*, ܡܣܟܝܢܬܐ *inops*, ܚܝܠܬܢܐ *potens*, ܚܝܠܬܢܘܬܐ *potentia*, ܫܢܬܐ *annus*.

4. Lineola occultans indicat litteras sine vocali efferendas esse; quo pertinet primum media radicis in imperativo ethpeel verborum perfectorum, quin (ut Schaafius praef. in n. test. syriacum a se editum arbitratur) etiam in ethpaal: verb. gr. in ethpeel col. 3, 20. 22. ܐܬܡܫܡܥܘ *obedite*; cap. 4, 2. ܐܬܩܘܝܘ *perseverate*; et in ethpaal 2. Thess. 2, 15. ܐܬܩܝܡܘ *stabilimini*, ab ܐܬܩܝܡ *stabilitus est*; 1. Petr. 4, 1. ܐܙܕܝܢܘ *armamini*; 2. Tim. 2, 1. ܐܬܚܝܠ *confortare*; Eph. 6, 10. ܐܬܚܝܠܘ *confortamini*, ab ܐܬܚܝܠ *confortatus est*.

Sic in ipsis quadrilitteris reperimus quidem Rom. 12, 2. ܐܬܬܚܠܦܘ *transformamini*, ab ܐܬܚܠܦ *transformatus est*; et tamen, qui legi possit lomad sine vocali *estachlph*, vix perspicimus. Unde suspicamur, in tali casu, si quando mediae radicali in imperativo subiicitur occultans linea, ibi eam non notare litterae pronunciationem sine vocali, sed tantum diacriticam esse pro discernendo imperativo a praeterito: in primis cum alicubi expressa reperiatur vocalis, ut col. 3, 18. ܐܫܬܥܒܕܝܢ *subiectae estote*. Vide infra, lib. II. cap. I. §.X.4. (Hanc Michaelis coniecturam confirmat Hoffmannus in Gram. Syr. §. 21. ubi plura alia profert exempla in quibus vocalis exprimitur; atque etiam Syrorum utitur auctoritate qui litteram hic occultari non admittunt.)

Porro huc spectat ܪ in imperativo ܗܪܛ pro ܪܗܛ *curre*, a ܪܗܛ *cucurrit*. Vide eumdem Schaafium in lex. syr. sub illa radice; et nos, supra, cap. I. §. 10. 1.

5. Denique haec lineola indicat primam radicalem ܥ, mollius tantum efferendam esse, ut ܐ quod fit, ubi secunda radicis est ܗ: ut ܥܗܕ *meminit*; ܥܗܢ *profuit*, ܥܗܪ *lascivus fuit*. Unde hujusmodi ܥ iisdem, quibus ܐ, adfectionibus subiacet. Vide cap. I. §. 3. 4. et cap. II. 2, 1. cf. exempla Luc. 1, 72. ܘܢܥܗܕ, Ioann. 14, 26. ܢܥܗܕ cap. 15. 26. ܥܗܕ

(Nota. Lineola, quam occultantem in hoc et antecedente num. Michaelis esse arbitratur, alii grammatici diacriticam vocant. Et cum litterae quibus subiicitur proferantur, non occultentur, immerito linea, occultantis nomine in his casibus insigneretur.)

VIII. Puncta distinctionis apud Syros sunt: unum et solitarium omnibus fere distinctionibus inserviens; duo in sinistram inclinata ⁖, comma et semicolon; at in dextram versa ⁖, colon aut interrogationem (cui et tria adhibent) praestare creduntur. Periodum denique quatuor ⁘ vel :: absolvunt. Et tamen, iudice Cellario in Porta Syriae pag. 9. eorum differentia non satis liquida est. Appendicis loco monemus, scheva Hebraeorum tam simplex, quam compositum, apud Syros non scribi, sed subaudiri.

CAPUT IV.

De tono vocum.

I. Tonus vocum ordinarie est in syllabarum penultima: ut ܡܰܠܟܳܐ *malko*, *rex*; ܡܰܠܟܶܐ *malche*, *reges*; ܛܽܘܪܳܐ *turo*, *mons*; ܡܰܠܟܽܘܬ݂ܳܐ *malchutho*, *regnum*; ܟܽܘܬ݂ܺܝܢܺܝܬ݂ܳܐ *cuthinitho*, *tunica*.

II. At ultimam acuunt,

1. Quae terminantur consona mobili sine vocali: ut ܪܳܬ݂ܰܚ *rothach*, fervens; ܐܶܬ݂ܶܗܶܒ݂ *ithebh*,

habitavit ; ܡܠܟܝܢ *malchin* , reges ; ܓܒܘܪܢ *gbhuron* , fortitudines .

2. Quae apocopen ܬ adformativi feminini passa , terminantur in ܘ vel ܝ : sive sint nomina , ut ܡܠܟܘ *malchu*, *regnum* ; ܩܘܪܝ *kori* , *trabs* , sive infinitivi , ut ܡܫܘܬܦܘ *meschautophu* , *communicare.*

III. Quid vero ratione toni sentiendum de illis vocibus , in quibus , secundum cap. III. §.6. concurrentes in medio vocis duae consonantes sine vocali , vocalem rvozo adsumunt , cum adscripto *mehagjono* ? v.g. ܡܕܢܚܐ , ܡܫܡܠܝܐ , ܕܚܠܬܐ cet. Non legenda sunt , *meschaméljo* , *dechélto* , *madéncho* ; sed *meschámeljo* , *déchelto* , *mádencho* : scribuntur enim et sine intermedio ܵ indifferenter , ܕܚܠܬܐ , ܡܕܢܚܐ , ܡܫܡܠܝܐ , quae sine dubio leguntur , *meschámljo* , *déchltho* , *mádncho* . Haberemus igitur in hujusmodi vocibus exempla , in quibus antepenultima syllaba acueretur . Sed nimirum assumta in his exemplis vocalis ܵ raptim , nec ut plena vocalis , pronunciatur : ac proinde nec syllabam , completam saltem , facit . Quo posito , exempla ista suo modo penacutis (de quibus §. 1.) accenseri possunt , proinde ac hebr. נַעֲמְדָה pro נַעַמְדָה Esa. 50 , 8. cum ceteroquin et apud Hebraeos tonus nunquam in antepenultima sit .

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER II.

DE ACCIDENTIBUS ET PARADIGMATIBUS PARTIUM ORATIONIS.

CAPUT I.

De paradigmatibus verborum.

I. Partes orationis apud grammaticos orientales constituuntur tres, verbum, nomen, particula. Nempe participium partim ad verbum, quatenus agentem, partim ad nomen, quatenus actorem notat, referunt; pronomen vero, adverbium, praepositionem, coniunctionem et interiectionem, sub particula comprehendunt.

II. Et paradigmaticae quidem tractationis initium cum Arabum grammaticis merito facimus a verbo: utpote a quo, ceu primitivo, nomen et particula, maximam partem derivantur.

III. Considerabimus autem verbum ratione speciei, qualitatis, coniugationis, modi, temporis, numeri, personae, generis, et flexionis.

IV. Ratione speciei verbum est vel primitivum, vel derivativum. Primitivum vocatur radix, quae, ut apud Hebraeos, ita hic quoque est tertia persona singularis masculina praeteriti primae coniugationis. Constat autem tribus litteris; sive explicite, ut ܩܛܰܠ *occidit*; sive implicite, ut ܩܳܡ pro

ܩܘܡ *surrexit*, ܓܫ pro ܓܫܫ *contrectavit*.

Ad derivativa referimus quoque quadrilittera, utpote a trilitteris orta. Oriuntur vero,

1. Per geminationem unius alteriusque litterae radicalis, ut ܪܘܡܪܡ *exaltavit*, a ܪܡ *altus fuit*; ܡܪܡܪ *exacerbavit*, a ܡܪ pro ܡܪܪ *amarus fuit*; ܛܦܛܦ *fumigavit*, a chald. טפא *extinctus est*; ܐܒܐܒ, unde ܐܬܐܒܐܒ *cupivit*, ab hebr. יאב idem: ܪܘܪܒ *magnificavit*, pro ܪܒܪܒ ab hebr. רבב *multus* vel *magnus evasit*.

2. Oriuntur etiam per adiectionem litterae, quod fit variis rationibus. Per prosthesin ab initio, ut ܗ in ܗܝܡܢ *credidit*, ab ܐܡܢ, unde ܐܡܝܢ *stabilis*; ܣ in ܣܩܒܠ, unde ܐܣܬܩܒܠ *adversatus est*, a ܩܒܠ *obvius* s. *contrarius fuit*. ܣܪܗܒ *acceleravit*, a ܪܗܒ aphel. ܐܪܗܒ idem; ܫ in ܫܒܗܪ *glorificavit*, ab hebr. בהיר *lucidus*; ܫܘܕܝ *confessus est*, *promisit*, ab ܝܕܐ aph. ܐܘܕܝ idem; ܫܘܕܥ *notum fecit*, ab ܝܕܥ aph. ܐܘܕܥ idem; ܫܘܚܝ *desolare*, ab hebr. יחיד *unicus*, *solitarius*; ܫܘܚܪ *tardavit*, ab ܐܚܪ aph. ܐܘܚܪ idem; ܫܘܫܛ *extendit*, ab ישט hiph. הושיט syr. ܐܘܫܛ

idem ; ܫܚܠܦ *mutavit*, a ܚܠܦ aph. ܐܚܠܦ idem ; ܫܟܠܠ *perfecit*, ab hebr. כלל idem ; ܫܠܗܒ *inflammavit*, ab hebr. לַהַב *flamma* ; ܫܡܠܝ *implevit*, a ܡܠܐ *plenus fuit*, ܫܥܒܕ *servire fecit*, ab ܥܒܕ *operatus est* ; hebr. עָבַד *servivit* ; ܫܥܠܝ *exaltavit*, ab ܥܠܐ pa. ܥܠܝ idem ; ܫܪܬܚ *abundare fecit*, a ܪܬܚ *ebullivit*. Sic quadrilitteris aliis additum, facit quinquelittera : ut ܐܫܬܪܓܪܓ *pellectus est*, ab ܐܬܪܓܪܓ idem.

ܬ in ܬܠܡܕ *docuit*, ad hebr. לָמַד *didicit* ; ܬܪܓܡ *transtulit*, ab hebr. רגם *transmisit*, *transfudit* ; ܬܘܚܪ *tardavit*, ab ܐܘܚܪ idem.

3. Oriuntur per epenthesin in medio, ut ܘ in ܓܘܙܠ *inflammavit*, ab hebr. גזל *abripuit* ; ܓܘܪܪ *ruminavit*, a ܓܪ *traxit* ; ܫܘܓܪ *exonerare fecit*, a chald. שְׁגַר *emisit* ; ܫܘܙܒ *eripuit*, a chald. שֵׁיזִב idem ; ܫܘܬܦ *communicavit*, a chald. שַׁתֵּף idem. ܝ in ܣܝܒܪ *sustinuit*, a chald. סַבַּר idem ; ܫܝܚܢ *acceleravit*, a ܫܚܢ *caluit*. ܡ in ܚܡܣܢ *sustinuit*, a ܚܣܢ *robustus fuit*. ܣ in ܒܣܬܪ idem quod ܒܬܪ *post*. ܪ in ܒܪܓܠ *voluit*, ab

ܟܪܝܟ idem; ܟܪܘܠ *implicuit*, ab ܟܘܠ *nevit*; ܟܪܡܠ *contorsit*, ab ܟܡܠ idem.

4. Denique oriuntur per paragogen in fine, ut ܦܪܣܡ *publicavit*, a ܦܪܣ *expandit*; ܫܚܠܦ i. q. ܚܠܦ *mutavit*; ܫܚܪܡ *obfuscavit*, a ܫܚܪ *denigravit*. ܫܘܪܒ ethpaal ܐܫܬܘܪܒ *superbivit*; a ܫܘܪ chald. שׁוּר idem; ܬܚܬܒ *humiliavit*, a ܬܚܬ *infra*; forte et ܬܪܣܡ *cibavit*, quamquam eius trilitterum non extet amplius.

V. Ratione qualitatis verbum est vel regulare; v. g. ܩܛܠ *occidit*; vel irregulare; et hoc 1. gutturale, in quo aliqua litterarum gutturalium ܐܗܚܥ vel ܪ anomaliam facit, ut ܪܬܚ *ebullivit*; 2. quiescens, in quo est aliqua quiescentium ܐܘܝ, sive ab initio, ut ܐܟܠ *comedit*, ܝܠܕ *peperit*; sive in medio, ut ܩܡ *surrexit*; sive in fine, ut ܓܠܐ vel ܓܠܝ *revelavit*; 3. defectivum 1. rad. ܢ, ut ܢܦܩ *exiit*; 4. geminatum media rad. ut ܒܙ pro ܒܙܙ *praedatus est*; et 5. quadrilitterum, ut ܓܘܙܠ *inflammavit*. Sunt et dupliciter regularia: ut ܐܠܐ *eiulavit*, ܝܡܐ *iuravit*, ܕܪܐ *liti-*

gavit, ܐܡܟܒ *humiliavit*. Quin et formas suas saepe permutant irregularia, eodem aut cognato saltem manente significatu, ut ܐܠܦ et ܝܠܦ *didicit* ܐܫܕ *effudit* et ܫܕܐ *iecit*; ܐܠܠ et ܝܠܠ aph. ܐܝܠܠ *eiulavit*; ܪܒ, ܪܒܐ, ܪܒܝ *auctus est*, *crevit* ܓܕ et ܢܓܕ *traxit*; ܫܡܗ et ܫܡܝ *nominavit*.

VI. Coniugationes sunt sex; tres activae, totidemque iis respondentes passivae: peal et ethpeel, pael et ethpaal, aphel et ettaphal. Quarum notamus,

1. Significationem, quam simplicem habent peal et ethpeel, ut Hebraeorum coniugationes kal et niphal, prior activa, altera passiva; intensam vero, ac (si quidem peal intransitiva fuerit) transitivam, peal et ethpaal, illa activam, haec passivam, convenientes cum Hebr. piel et pual; transitivam eamque vel in secundum, vel in tertium subiectum (prouti peal vel intransitiva vel transitiva fuerit); aphel, et ettaphal, illa activam, haec passivam, convenientes cum Hebr. hiphil et hophal. Reciproca autem actio, quam Hebraeorum hithpael valet, apud Syros vel per passivas coniugationes exprimitur; ut ܐܙܕܗܪ *cautus fuit*, pro *cavit sibi*; vel per activam cum adiecto nomine suffixo, ut ܦܪܘܩ ܢܦܫܟ *libera animam tuam*, i.e. te ipsum.

2. Notabimus formam et characterem. Nempe peal simplicem radicem exhibet ܩܛܠ; a qua formatur ethpeel, adiecta syllaba praeformativa ܐܬ, mutataque vocali mediae radicis in rvozo, (nisi ultima gutturalis obsit, sec. lib. I. cap. II. §. 10,2.) ܐܬܩܛܠ: pael sub 1. rad. pthocho et sub 2. rad. (quam et ad analogiam chaldaismi קַטֵּל vel קַטֵּל geminare fas est) rvozo, ܩܛܠ; a qua, mutato rvozo in pthocho, et praemisso ܐܬ, deducitur ethpaal, ܐܬܩܛܠ: a peal formatur aphel, praemisso ܐ praeformativo, et mutato pthocho in rvozo, ܐܩܛܠ; et ab hac denique, praemisso ܐܬ, ac mutato rvozo in pthocho, efformari debuerat ettaphal ܐܬܐܩܛܠ, pro quo vero dicitur ܐܬܬܩܛܠ, mutato olaph praeformativo aphel in thau, sec. lib. I. cap. I. §. 9, 4.

Nota. Coniugatio ettaphal in verbis perfectis ac regularibus nullum (quod nos quidem meminerimus) exemplum habet: unde et cl. Schaafius in praef. lexici syr. fatetur, eam rarioris usus, nec agnitam fuisse a grammaticis et lexicographis prioribus, Masio, Wasero, Boderiano, Buxtorffio, Schindlero, Crinesio, Trostio. In imperfectis tamen ac irregularibus verbis, quan-

quam perraro, adhibetur: ut ܐܬܬܘܣܦ *additus est* Matth. 6, 33. cap. 25, 29. Marc. 4, 24. Luc. 12, 31. Act. 2, 41. cap. 11, 24. ܐܬܬܪܡܝ *deiectus est*, Apoc. 12, 9. 10. 13. cap. 19. 20. cap. 20, 10. 14. 15.

Raritas coniugationis ettaphal inde est, quod Syri verba passiva, activis in aphel respondentia, solent ut plurimum exprimere in ethpeel: ut ab ܐܫܠܡ *tradidit*, ܐܫܬܠܡ *traditus est*; ܐܚܙܝ *videre fecit, ostendit*, ܐܬܚܙܝ *ostensus est*; ܐܓܥܠ *commendavit*, ܐܬܓܥܠ *commendatus est*, ܐܣܡܟ *discumbere fecit*, ܐܣܬܡܟ *discumbere factus est*; ܐܘܕܥ *notificavit*, ܐܬܝܕܥ *notificatus* s. *manifestatus est*; ܐܪܝܡ *exaltavit*, ܐܬܬܪܝܡ *exaltatus est*; ܐܫܐܠ *commodavit*, ܐܫܬܐܠ *commodatus est*, seu *commodatum accepit*. Quin in verbis med. rad. ܘ, ethpeel et ethpaal hanc ipsam ob caussam forma coincidunt. Denique quadrilittera in duabus tantum coniugationibus flectuntur, nempe activa in pael, passiva in ethpaal; ut ܪܘܪܒ *magnificavit*, ܐܬܪܘܪܒ *magnificatus est*.

VII. Modi sunt tres, indicativus, (qui et subiunctivum, et graecum optativum, una comprehendit) infinitivus et imperativus. De enallage indicativi loco imperativi, et huius per participium

aut adiectivum, verbo substantivo ܗܘܳܐ *fuit* iunctum, periphrasi, vide syntaxin lib.III. cap.I. §. 14.

VIII. Tempora apud Syros eadem quae apud Hebraeos sunt: praeteritum perfectum, futurum, et quod praesentis vicem sustinere potest, participium. Reliqua vero tempora, ut sunt imperfectum et plusquamperfectum, Syri circumscribunt. Nempe

1. Praesens tertiae personae per participium nudum exprimitur; ut ܩܳܛܶܠ *interficiens* est, seu *interficit*, ܩܳܛܠܺܝܢ *interficientes* sunt, *interficiunt*; ܡܶܬܩܛܶܠ *interfectus* fit, *interficitur*, ܡܶܬܩܰܛܠܺܝܢ *interfecti* fiunt, *interficiuntur*: at primae et secundae, per participium cum adiecto pronomine ego, tu, nos, vos; ut ܩܳܛܶܠ ܐ̱ܢܳܐ *interficiens ego* sum, pro *interficio*, ܩܳܛܶܠ ܐܰܢ̱ܬ vel per crasin ܩܳܛܠܰܬ *interficis* m. ܩܳܛܠܳܬܝ *interficis* f. ܩܳܛܠܺܝܢ ܚ̱ܢܰܢ vel ܩܳܛܠܺܝܢܰܢ *interficimus*, ܩܳܛܠܺܝܢ ܐܰܢ̱ܬܽܘܢ vel ܩܳܛܠܺܝܢܬܽܘܢ *interficitis* m. ܩܳܛܠܳܢ ܐܰܢ̱ܬܶܝܢ vel ܩܳܛܠܳܢܬܶܝܢ *interficitis* f.

2. Imperfectum praeteritum circumscribitur per participium adiecto praeterito verbi substantivi ܗܘܳܐ *fuit*: ut ܩܳܛܶܠ ܗܘܳܐ *interficiens fuit*, pro *interficiebat*, ܩܳܛܠܺܝܢ ܗܘܰܘ *interficientes fuerunt*, pro *interficiebant*.

3. Futura formantur, additis ab initio praeformativis ܢ ܬ ܐ, et in fine adformativis ܘܢ; ita tamen, ut et hic cedat ܐ praeformativum coniugationis praeformativis temporis; ut in ethpeel ܐܬܩܛܠ pro ܐܐܬܩܛܠ; ethpaal ܐܬܩܛܠ pro ܐܐܬܩܛܠ; aphel ܐܩܛܠ pro ܐܐܩܛܠ; ettaphal ܐܬܬܩܛܠ pro ܐܐܬܬܩܛܠ, coll. lib. I. cap. I. §. 11. 1. ܐ vero in pael habeat vocalem, cum praeformativae reliquae vocali careant, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2. et denique media rad. in peal ordinarie habeat ܘ.

4. Participia denique ex iisdem praeteritis oriuntur, quae non solum in peal, sed etiam in pael et aphel, gemina sunt, activa et passiva; in peal, mutatis tantum vocalibus, act. ܦܩܕ, pass. ܦܩܝܕ; in reliquis vero coniugationibus, praemisso ܡ praeformativo, cui ܐ praeformativum coniugationis cedit; ut ܡܦܩܕ pro ܡܐܦܩܕ cet. Passiva in pael et aphel, rvozo in pthocho mutant. Ceterum participium peil sumitur quidem ut plurimum passive; aliquando tamen et active seu deponentialiter: ut ܐܣܝܪ *accinctus* pro *accingens* Rom. 13, 4. ܐܚܝܕ *tenens*, q. d. *complexus* Hebr. 1, 3. ܐܒܝܠ *lugens*, qs. *lugere factus* Marc. 16, 20. Vide plura in syntaxi lib. III. cap. I. §. 4.

IX. Numerus et persona verborum eodem se modo apud Syros, ac apud Hebraeos habent. At genus in 3. plurali praeteritorum (quae apud

Hebraeos communis est), pariter ut in singulari, distinguunt Syri, ut v. g. in masc. quidem dicant ܦܩܕܘ, in fem. vero ܦܩܕܝ vel ܦܩܕܶܝܢ *iusserunt*.

X. Flexio ex sequente paradigmate verbali ܩܛܠ *interfecit*, clarissime liquebit. Hoc autem verbum delegimus potius, quam frequentatum illud grammaticis ܦܩܕ *iussit*: quia post illud adformativa littera ܬ praeteritorum, quam post hoc, commodius auditur. Addemus tamen hic quae singulae coniugationes in singulis temporibus singularia ratione flexionis habent.

1. In peal, praeteritum sub media radic. loco ܰ aliquando habet ܶ, maximeque in verbis intransitivis: ܒܛܶܠ *cessavit*, ܒܗܶܬ *erubuit*; ܕܒܶܩ *adhaesit*, ܕܚܶܠ *timuit*, ܕܡܶܟ *dormivit*; ܚܫܶܟ *tenebrosus fuit*; ܛܥܶܡ *gustavit*, ܛܥܶܢ *onustus fuit*; ܟܦܶܢ *esuriit*; ܠܒܶܫ *induit*; ܢܚܶܬ *descendit*, ܢܩܶܦ *adhaesit*; ܣܓܶܕ *adoravit*, ܣܗܶܕ *testatus est*, ܣܠܶܩ *adscendit*; ܥܫܶܢ *invaluit*; ܩܪܶܒ *adpropinquavit*; ܪܓܶܙ *iratus est*, ܪܗܶܛ *cucurrit*, ܪܚܶܡ *dilexit*, ܪܛܶܢ *murmuravit*, ܪܟܶܢ *inclinavit se*; ܫܟܶܒ *cubuit*, ܫܠܶܡ *consummatus est*, ܫܬܶܩ *tacuit*. Quo pertinent etiam quiescentia media rad. ܐ, v. g. ܟܐܶܒ *doluit*, ܡܐܶܠ *aegre*

tulit, ܣܐܶܒ *canuit*, ܫܐܶܠ *rogavit*. Quaedam utramque vocalem admittunt, ut ܪܟܶܒ et ܪܟܰܒ *insedit*, ܓܗܶܪ et ܓܗܰܪ *procubuit*. Schema flectendi praeteriti rvozati hoc fuerit:

Plur.	Sing.
ܪܗܛܘ ܪܗܛܘܢ ܪܗܛܝ̈	3. ܪܗܛ ܪܗܛܰܬ
ܪܗܛܬܘܢ ܪܗܛܬܝܢ	2. ܪܗܛܬ ܪܗܛܬܝ
ܪܗܛܢ ܪܗܛܢܢ	1. ܪܗܛܶܬ

Pro ܚܕܺܝ vel ܚܕܝ dicitur et ܚܕܝ *gavisus est*, de quo et similibus vide paradigma ܓܠܐ.

2. Porro praeterita non solum primae, sed etiam omnium coniugationum pro 3. plur. fem. ܩܛܠ̈ habent aliquando ܩܛܠܝܢ, et in 1. plur. ܩܛܠܢ itidem ܩܛܠܢܢ: ut quod ad prius, ܐܙܠܝܢ *abierunt* Matth. 28, 8. 11. ܐܡܪܝܢ *dixerunt* cap. 25, 8. ܫܕܪܝܢ *miserunt* Ioh. 11, 3. quod vero ad posterius ܐܙܠܢܢ ܘܙܒܢܢ nisi *abierimus* et *emerimus* Luc. 9, 13. ܚܫܢܢ ܘܐܨܛܥܪܢܢ *passi eramus, et ignominia adfecti* 1. Thess. 2, 2. ܫܡܥܢܢ *audivimus* 1. Petr. 1, 18.

3. In infinitivo, ܡܦܪܫܘ pro ܡܦܪܫ *discedere* Matth. 9, 33. legitur.

4. Imperativus et futurum sub media rad. pro ܘ habent vel ܝ; ut ܕܚܠ *time* Rom. 11, 20. ܕܡܟܘ *dormite* Marc. 14, 41. ܐܟܘܠܘ *comedite* Luc. 10, 8. ܣܒ *assume* Matth. 2, 13. ܬܒܛܢ *concipiet* fem. Matth. 1, 23. ܬܕܚܠ *timeas* v. 20. ܢܕܡܟ *obdormiemus* 1. Cor. 15, 51. ܢܟܦܢ *esuriet* Ioh. 6, 35. cet. vel rvozo; ut ܙܒܢܘ *emite* Matth. 25, 9. ܥܒܕܘ *facite* cap. 3, 8. ܢܙܒܢ *emet* Luc. 22, 36. ܬܬܩܠ *impinges* Matth. 4, 6. Sic et in irregularibus ac defectivis; ut ܐܡܪ *dic* Matth. 4, 3. ܝܠܦܘ *discite* cap. 24, 32. ܣܒܘ *accipite* a ܢܣܒ Matth. 25. 28. ܙܠ *abi* ab ܐܙܠ *abiit* Act. 9, 15. ܬܒܘ *sedete* Lev. 8, 35. ܦܠ *cade* Matth. 21, 21. ܢܐܙܠ *abibit* Marc. 5, 17. ܬܐܠܕ *pariet* Matth. 1, 23. ܢܣܒ *accipiet* cap. 18, 23. ܢܬܒ *sedebit* cap. 25, 31. ܬܦܠ *cades* et ܐܬܠ *dabo* cap. 4, 9. ܐܓܪܘܪ *traham*, a ܓܪܪ *traxit*, Ioh. 12, 32.

5. Futura huius et reliquarum coniugationum, tertiam singularis femininam, non solum cum adiecto jud adformativo, sed etiam sine illo formant. Vide cum jud, ܬܥܒܪ *transibit* Matth. 24, 34. ܬܬܦܪܫ *secedet* 1. Cor. 7, 10. 11. ܬܬܦܪܫ

relinquet v. 13. item ܬܬܐܣܐ *sanabitur* Marc. 5, 23. ܬܦܩ *producet* Hebr. 6, 8. ast sine jud, ܬܬܡܠܚ *salietur*, et ܬܦܟܗ *infatuabitur*, Marc. 9, 50. ܬܫܟܚ *poterit*, et ܬܫܪܐ *habitabit*, cap. 4, 32. ܬܫܬܒܩ *remittetur* Matth. 24, 2. cet. Futura in 2. pers. sing. femin. assumunt aliquando in fine ܢ ultra ordinariam syllabam afformativam ܝ: ut ܬܥܘܠܝܢ pro ܬܥܘܠܝ *intrabis* Marc. 9, 25. ܬܚܝܝܢ *vivificabis* 1. Cor. 7, 16. ubi tamen Polygl. ܬܚܝܝ.

6. In ethpeel et ethpaal, si prima fuerit ex sibilantibus, ܬ characteristicum cum illa transponitur, ut ܐܣܛܡܟ pro ܐܬܣܡܟ *innixus fuit*, ܐܣܛܠܩ pro ܐܬܣܠܩ *sublatus est*, ܐܫܬܒܩ pro ܐܬܫܒܩ *remissus est*, ܐܫܬܒܚ pro ܐܬܫܒܚ *glorificatus est*, et transpositum commutatur in eiusdem organi litteram, post ܙ in ܕ, post ܨ vero in ܛ; ut ܐܙܕܒܢ pro ܐܙܬܒܢ, et hoc pro ܐܬܙܒܢ *emtus est*, ܐܙܕܕܩ pro ܐܙܬܕܩ, et hoc pro ܐܬܙܕܩ *iustificatus est*, ܐܨܛܠܒ pro ܐܨܬܠܒ, et hoc pro ܐܬܨܠܒ *crucifixus est*, ܐܨܛܥܪ pro ܐܨܬܥܪ, et hoc pro ܐܬܨܥܪ *ignominia adfectus est*. Vide supra lib. I. §. 9. 1. et §. 10. 2.

7. In pael praeformativae litterae futuri om-

nes vocali vacuae sunt, excepto ܐ, quod habet ܰ, ܐܰܘܟܶܠ, ob rationem dictam lib. I. cap. II. §. 9. 2.

8. In ethpaal imperativus mediam radicis perinde quidem, ac in ethpeel, occultat; ut ܐܶܬܚܰܝܠܘ *confortamini*, ab ܐܶܬܚܰܝܰܠ *confortatus est*, ܐܶܬܡܰܟܟܘ *humiliamini*, ab ܐܶܬܡܰܟܰܟ *humiliatus est* 1. Petr. 5, 6. ܐܶܫܬܰܝܢܘ *reconciliamini* 1. Thess. 5. 13. ܐܶܬܓܰܡܪܘ (at Gutbier. ܐܶܬܓܰܡܰܪܘ) *perficimini* 2. Cor. 13. 11. ܐܶܬܒܰܣܡܝ (at Gutb. ܐܶܬܒܰܣܰܡܝ) *laetare* Luc. 12, 19, et Gal. 4, 27. et in quadrilitteris ܐܶܫܬܰܥܒܕܘ *subiecti estote* Iac. 4, 7. 1. Petr. 5, 5. cet. coll. supra lib. I. cap. III. §. 7. 2. Reperias vero etiam cum expressa vocali ܐܶܬܪܰܚܰܡ *miseratione adficitor* Matth. 9, 27. Luc. 16. 24. ܐܶܬܒܰܝܳܐܘ *consolationem accipite* 2. Cor. 13. 11. ܐܶܬܕܰܡܰܘ *imitamini* 1. Cor. 11, 1.

9. In aphel, ܐ characteristicum coniugationis manet aliquando post praeformativas temporum in verbis imperfectis: ut ܬܰܐܚܶܐ *vivificabis* masc. et ܬܰܐܚܶܝܢ *vivificabis* fem. 1. Cor. 7. 16. ܡܰܐܚܝܢ *vivificantes* masc. Ex. 1, 16. ܡܰܐܚܳܝܘ *vivificare* Hebr. 7, 25. ܢܰܐܫܪܶܐ *habitabit* Act. 2, 26. et 2. Cor. 12, 9.

ܡܐܚܒܘ *diligere* Rom. 13, 8. ܡܐܓܪ *protrahens* 2. Petr. 3, 9.

10. ܐܫܟܚ *invenit*, *potuit*, non est in aphel, sed in peal, cum ܐ non praeformativo, sed prosthetico, coll. supra lib. I. cap. I. §. 5, 2. perinde ac in ܐܫܬܝ *bibit*, de quo infra ad paradigma ܓܠܐ. Liquet hoc ex vocali ܰ prioris syllabae; cum, si ܐ praeformativum aphel esset, habere debuisset ܰ. Flectitur tamen vel quasi ut aphel. Nam in infinit. habet ܡܫܟܚܘ Gen. 19, 11. in futur. ܢܫܟܚ Marc. 11, 13. plural. ܢܫܟܚܘܢ Luc. 9, 12. et participium praes. ܡܫܟܚ pro ܡܐܫܟܚ Matth. 19, 26. peil ܫܟܝܚ *inventus*, *praesens*. Ast passivum in ethpeel flectitur regulariter ܐܫܬܟܚ 1. Petr. 2, 22.

Nota. Michaelis ubi de verbis agit, qua ratione ea distinguantur ope punctorum diacriticorum non indicat. Quum autem Syri maximi haec puncta faciunt, et in libris, in quibus puncta vocalia desiderantur, magno usui sint, quaedam hic de eorum usu adiungere operae erit pretium.

1. In praeterito omnium coniugationum punctum diacriticum ex arbitrio uni ex litteris radicalibus subiicitur, in prima vero pers. singulari punctum superponitur, ut haec ab secunda distinguatur, sic ܦܪܫܬ *separavisti*, et ܦܪܫܬ *separavi*.

2. 3. sing. fem. alii aliter notare solent, uno aut duobus punctis litteram ܬ in fine vocis insignientes, ut ܢܦܩܬ *exiit* fem. ܐܡܪܬ *dixit* fem., alii punctum litterae ܬ subiiciunt alterumque postponunt, ut. ܐܬܩܪܝܬ *convocata est*,. ܫܡܥܬ *audivit* fem., alii duo quidem puncta ponunt, sed unum super littera ܬ, alterum vero etiam litterae praecedenti subiicientes, ut ܣܢܝܬ *odit* fem. ܗܘܬ *fuit* fem., alii denique huic personae nullum tribuunt punctum diacriticum, qua re ab aliis formis similibus distinguitur.

3. In 2. sing. fem. et in plur. cum singulae formae iam terminatione sua facile cognoscantur, punctum diacriticum haud necessarium et propterea multis in libris omittitur, ab aliis vero librariis 1. et 3. plur. subiicitur, ut ܗܘܘ *fuerunt*, ܥܒܕܘ *fecerunt*, ܐܬܩܪܝܘ *vocati sunt*, ܚܙܝܢ *vidimus*, ܫܡܥܢ *audivimus*.

4. In omnium coniug. infinitivis punctum diacriticum voci ubivis subiicitur. Cum vero hic modus facile terminatione in ܘ et ܡ praefixo distinguatur, saepe punctum prorsus omittitur.

5. In imperativo punctum uni, quaecumque sit, litterarum supponitur. Hoc tamen in ver-

bis irregularibus difficultatem omnino non tollit, ut ܝܠܦ didicit et disce.

6. In futur. quoque punctum fere ubique supponitur, ut ܢܣܒ *accipiet*, ܢܗܘܐ *erit*, ܬܐܙܠ *abibis*, ܬܐܡܪ *dices*; 1. sing. vero excipias, in qua punctum illud superscribitur, ut facilius a 3. praet. aphel distinguatur, ut ܐܘܒܕ *perdidit*, ܐܟܬܘܒ *scribam*. 3. sing. fem. plerumque puncto non insignitur, qua re a 2. masc. distinguitur, in bibliis vero Polygl. eodem modo ac 2. masc. notatur, ut ܬܐܟܘܠ *edet* fem., ܬܚܕܐ *gaudebit* fem.

7. In plur. punctum simili modo ponunt, ut ܢܬܟܫܦܘܢ *supplicabunt*, ܬܣܒܘܢ *accipietis*. ܢܩܪܐ *invocabimus*, ܢܚܙܘܢ *videbunt*, interdum etiam in 3. pers. superponunt, ut ܢܕܥܘܢ *scient*.

8. Participia praes. sive activa in peal puncto super 1. radicali posito, in reliquis autem coniugg. puncto super littera praeformativa ܡ, facile ab aliis flexionibus distinguuntur, ut ܟܬܒ *scribens*, ܒܥܐ *quaerens*, ܡܣܝܡ *ponens*, ܡܚܘܐ *indicans*, ܡܫܡܠܝ *perfectus*, ܡܫܡܗܐ *nominatus*, ܡܬܒܪ *frangens*. Sic etiam in fem. et plur. ut ܒܥܝܐ *quaerens* fem., ܒܥܝܢ et ܒܥܝܢ *quaerentes*. Ali-

quoties in bibl. Polygl. punctum infra litteram ܡ aut duplex ponitur, ut ܡܬܦܫܪ *liquefactus*, ܡܬܦܪܥ *ultus*. In partic. passiv. coniugg. punctum etiam primae radicali superscribitur, ut ܡܬܩܪܐ *nominatus*; similiter in part. peal; in verb. ܦܐ aut ܦܝ aut si 1. radic. puncto, ut ܘ et ܙ, instructa est, interdum etiam in littera ܠ, punctum diacriticum sequenti litterae tribuitur, ut ܐܫܕ *effundens*, ܝܩܕ *flagrans*, ܪܓܙ *irascens*, ܕܚܠ *timens*, ܨܒܐ *volens*.

9. Part. pass. punctum in sing. et plur. masc. et fem. supponunt, ut ܫܒܝܚ *laudatus*, ܟܢܝܫܝܢ *congregati*, ܣܝܡ *positus*.

10. Nomina substantiva quoque; quae ad participii formam maxime accedunt partimque a participio derivantur (participialia), punctum haud raro adsciscunt, ut ܒܪܘܝܐ *creator*, *factor*; ܣܦܪܐ *magister*.

XI. Sequitur nunc paradigma verbi regularis ܩܛܠ *interfecit*.

Ethpeel.

Praeteritum.

Fem.	Com.	Masc.
ܐܬܩܛܠܬ		ܐܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠܬܝ		ܐܬܩܛܠܬ
	ܐܬܩܛܠܬ	
ܐܬܩܛܠܝ ܠܝܢ		ܐܬܩܛܠܘ
ܐܬܩܛܠܬܝܢ		ܐܬܩܛܠܬܘܢ
	ܐܬܩܛܠܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܬܩܛܠܘ

Imperativus.

Fem.	Masc.
ܐܬܩܛܠܝ	ܐܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠܝܢ	ܐܬܩܛܠܘ

Futurum.

Fem.	Com.	Masc.
	ܐܬܩܛܠ	
ܬܬܩܛܠܝܢ		ܬܬܩܛܠ
ܬܬܩܛܠ l. ܠܝܢ		ܢܬܩܛܠ
	ܢܬܩܛܠ	
ܬܬܩܛܠܢ		ܬܬܩܛܠܘܢ
ܢܬܩܛܠܢ		ܢܬܩܛܠܘܢ

Participium.

Fem.	Masc.
ܡܬܩܛܠܐ	ܡܬܩܛܠ
ܡܬܩܛܠܢ	ܡܬܩܛܠܝܢ

Peal

Praeteritum.

Fem.	Com.	Masc.		
ܩܛܠܬ		ܩܛܠ	3	Sing.
ܩܛܠܬܝ		ܩܛܠܬ	2	
	ܩܛܠܬ		1	
ܩܛܠܝ l. ܩܛܠܝܢ		ܩܛܠܘ	3	Plur.
ܩܛܠܬܝܢ		ܩܛܠܬܘܢ	2	
	ܩܛܠܢ l. ܩܛܠܢܢ		1	

Infinitivus.

ܡܩܛܠ

Imperativus.

Fem.	Masc.	
ܩܛܘܠܝ	ܩܛܘܠ	Sing.
ܩܛܘܠܝܢ	ܩܛܘܠܘ	Plur.

Futurum.

Fem.	Com.	Masc.		
	ܐܩܛܘܠ		1	Sing.
ܬܩܛܠܝܢ		ܬܩܛܘܠ	2	
ܬܩܛܘܠ l. ܠܝܢ		ܢܩܛܘܠ	3	
	ܢܩܛܘܠ		1	Plur.
ܬܩܛܠܢ		ܬܩܛܠܘܢ	2	
ܢܩܛܠܢ		ܢܩܛܠܘܢ	3	

Participium act.

Fem.	Masc.	
ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	Sing.
ܩܛܠܢ	ܩܛܠܝܢ	Pl.

Participium pas.

Fem.	Masc.	
ܩܛܝܠܐ	ܩܛܝܠ	Sing.
ܩܛܝܠܢ	ܩܛܝܠܝܢ	Pl.

Ethpaal

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܐܬܦܩܕܬ		ܐܬܦܩܕ
Sing. 2	ܐܬܦܩܕܬܝ		ܐܬܦܩܕܬ
Sing. 1		ܐܬܦܩܕܬ	
Plur. 3	ܐܬܦܩܕ l. ܕܝܢ		ܐܬܦܩܕܘ ܐܬܦܩܕܘܢ
Plur. 2	ܐܬܦܩܕܬܝܢ		ܐܬܦܩܕܬܘܢ
Plur. 1		ܐܬܦܩܕܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܬܦܩܕܘ

Imperativus.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܐܬܦܩܕܝ	ܐܬܦܩܕ
Plur.	ܐܬܦܩܕܝܢ	ܐܬܦܩܕܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܬܦܩܕ	
Sing. 2	ܬܬܦܩܕܝܢ		ܬܬܦܩܕ
Sing. 3	ܬܬܦܩܕ l. ܟܢ		ܢܬܦܩܕ
Plur. 1		ܢܬܦܩܕ	
Plur. 2	ܬܬܦܩܕܢ		ܬܬܦܩܕܘܢ
Plur. 3	ܢܬܦܩܕܢ		ܢܬܦܩܕܘܢ

Participium.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܬܦܩܕܐ	ܡܬܦܩܕ
Pl.	ܡܬܦܩܕܢ	ܡܬܦܩܕܝܢ

Pael

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܦܩܕܬ		ܦܩܕ
Sing. 2	ܦܩܕܬܝ		ܦܩܕܬ
Sing. 1		ܦܩܕܬ	
Plur. 3	ܦܩܕ l. ܕܝܢ		ܦܩܕܘ ܦܩܕܘܢ
Plur. 2	ܦܩܕܬܝܢ		ܦܩܕܬܘܢ
Plur. 1		ܦܩܕܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܦܩܕܘ

Imperativus.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܦܩܕܝ	ܦܩܕ
Plur.	ܦܩܕܝܢ	ܦܩܕܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܦܩܕ	
Sing. 2	ܬܦܩܕܝܢ		ܬܦܩܕ
Sing. 3	ܬܦܩܕ l. ܟܢ		ܢܦܩܕ
Plur. 1		ܢܦܩܕ	
Plur. 2	ܬܦܩܕܢ		ܬܦܩܕܘܢ
Plur. 3	ܢܦܩܕܢ		ܢܦܩܕܘܢ

Participium act.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܦܩܕܐ	ܡܦܩܕ
Pl.	ܡܦܩܕܢ	ܡܦܩܕܝܢ

Participium pas.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܦܩܕܐ	ܡܦܩܕ
Pl.	ܡܦܩܕܢ	ܡܦܩܕܝܢ

Ettaphal

Praeteritum.

Fem.	Com.	Masc.	
ܐܬܬܩܛܠܬ		ܐܬܬܩܛܠ	Sing. 3
ܐܬܬܩܛܠܬܝ		ܐܬܬܩܛܠܬ	2
	ܐܬܬܩܛܠܬ		1
ܐܬܬܩܛܠܝ l. ܠܝܢ		ܐܬܬܩܛܠܘ	Plur. 3
ܐܬܬܩܛܠܬܝܢ		ܐܬܬܩܛܠܬܘܢ	2
	ܐܬܬܩܛܠܢ l. ܢܢ		1

Infinitivus.

ܡܬܬܩܛܠܘ

Imperativus.

Fem.	Masc.	
ܐܬܬܩܛܠܝ	ܐܬܬܩܛܠ	Sing.
ܐܬܬܩܛܠܝܢ	ܐܬܬܩܛܠܘ	Plur.

Futurum.

Fem.	Com.	Masc.	
	ܐܬܬܩܛܠ		Sing. 1
ܬܬܩܛܠܝܢ		ܬܬܩܛܠ	2
ܬܬܩܛܠ l. ܠܗ		ܢܬܬܩܛܠ	3
	ܢܬܬܩܛܠ		Plur. 1
ܬܬܩܛܠܢ		ܬܬܩܛܠܘܢ	2
ܢܬܬܩܛܠܢ		ܢܬܬܩܛܠܘܢ	3

Participium.

Fem.	Masc.	
ܡܬܬܩܛܠܐ	ܡܬܬܩܛܠ	Sing.
ܡܬܬܩܛܠܢ	ܡܬܬܩܛܠܝܢ	Pl.

Aphel

Praeteritum.

Fem.	Com.	Masc.	
ܐܩܛܠܬ		ܐܩܛܠ	Sing. 3
ܐܩܛܠܬܝ		ܐܩܛܠܬ	2
	ܐܩܛܠܬ		1
ܐܩܛܠܝ l. ܠܝܢ		ܐܩܛܠܘ	Plur. 3
ܐܩܛܠܬܝܢ		ܐܩܛܠܬܘܢ	2
	ܐܩܛܠܢ l. ܢܢ		1

Infinitivus.

ܡܩܛܠܘ

Imperativus.

Fem.	Masc.	
ܐܩܛܠܝ	ܐܩܛܠ	Sing.
ܐܩܛܠܝܢ	ܐܩܛܠܘ	Plur.

Futurum.

Fem.	Com.	Masc.	
	ܐܩܛܠ		Sing. 1
ܬܩܛܠܝܢ		ܬܩܛܠ	2
ܬܩܛܠ l. ܠܗ		ܢܩܛܠ	3
	ܢܩܛܠ		Plur. 1
ܬܩܛܠܢ		ܬܩܛܠܘܢ	2
ܢܩܛܠܢ		ܢܩܛܠܘܢ	3

Participium act.

Fem.	Masc.	
ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	Sing.
ܡܩܛܠܢ	ܡܩܛܠܝܢ	Pl.

Participium pas.

Fem.	Masc.	
ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	Sing.
ܡܩܛܠܢ	ܡܩܛܠܝܢ	Pl.

XII. Verba, quae primam mediamque radicis gutturalem habent, propria anomalia apud Syros (ut apud Hebraeos) vix ulla laborant. Nam v. g. ܗܦܰܟ *vertit*, ܚܙܰܩ *accinctus est*, ܥܕܰܠ *accusavit*; ܒܗܶܬ *erubuit*, ܕܚܶܠ *timuit*, ܒܥܰܛ *calcitravit*; plane ad paradigma verbi regularis flectuntur. Et quamvis anomaliam faciant verba 1. et 2. rad. ܐ, nempe ܐܶܟܰܠ *comedit* et ܛܐܶܒ *bonus* seu *hilaris fuit*; tamen anomaliam istam ܐ non tam qua gutturalis habet, quam qua una ex quiecentibus ܐܘܝ: adeoque verba ista potius ad quiescentia, quam ad gutturalia pertinent. Aliter vero se res habet de verbis, quae ultimam radicalem ܚܝܬ vel ܥ agnoscunt; quorum tamen anomalia vix alia est, quam ut ܶ ante gutturalem in ܰ mutent, secundum lib. I. cap. II. §. 10, 2. v. g. in participio praesenti peal ܢܳܓܰܗ *illucescens* diluculum, ܦܳܠܰܚ pro ܦܳܠܶܚ *serviens*, ܦܳܪܰܥ *retribuens*, ܐܳܡܰܪ pro ܐܳܡܶܪ *dicens*; in pael item atque aphel ubique, v. g. ܫܰܕܰܪ pro ܫܰܕܶܪ *misit*; ܐܰܪܫܰܥ pro ܐܰܪܫܶܥ *impie egit*. Quibus ex verbis 3. rad. ܐ accedunt ܒܰܝܰܐ pro ܒܰܝܶܐ *consolatus est*, ܛܰܡܰܐ pro ܛܰܡܶܐ *contaminavit*, ܦܰܐܰܐ pro ܦܰܐܶܐ *condecoravit*, ܣܰܐܰܐ pro ܣܰܐܶܐ *foedavit*, cum derivatis suis: aliquando et ܓܐܐ, unde in ethpa. ܐܶܬܓܰܐܝ et ܐܶܬܓܰܐܰܐ *elatus fuit*, Ex. 15, 1. Esa. 2, 12.

XIII. Quiescentia, quae a verbi perfecti flexione secedunt, sunt vel primae radicalis, eaque vel 1. radicis ܐ, ut ܐܶܟ݂ܰܠ *comedit*, vel 1. rad. ܝ, ut ܝܺܠܶܕ *peperit*; vel mediae radicalis; eiusque vel ܐ ut ܛܳܐܶܒ *bonus fuit*, vel ܘ, ut ܩܳܡ *surrexit*, vel ܝ, ut ܡܺܝܬ *mortuus est*, quo et ܚܝܳܐ *vixit*, referri potest, utpote a quo, elisa media rad. ܝ, dicitur ܬܶܚܶܐ pro ܬܶܚܝܶܐ *vives*, ܐܰܚܺܝ pro ܐܰܚܝܺܝ *vivificavit*; vel denique ultimae radicalis ܐ, vel quae in eius locum aliquando succedit, ܝ, ut ܓܠܳܐ *manifestavit*, et ܣܓܺܝ *multiplicatus est*. Nam quae in ܗ terminantur, v. g. ܬܡܰܗ *obstupuit*, ܐܶܬ݂ܟܪܶܗ *aegrotavit*, ܢܓܰܗ *illuxit*, ܦܕܰܗ *infatuatus est*; non quiescentia sunt, sed gutturalia, de quibus modo egimus §. 12.

XIV. Quod igitur ad quiescentia 1. rad. ܐ, ea

1. In peal sub ܐ initiali, ubi vocali vacare debuisset, ubique assumunt vocalem: ܶ quidem in praeterito, ut ܐܶܟ݂ܰܠ pro ܐܟ݂ܰܠ *comedit*; at in imperativo at participio peil ܶ, ut ܐܶܟ݂ܘܿܠ pro ܐܟ݂ܘܿܠ *comede*; ܐܟ݂ܺܝܠ *comestus*; excepto tantum ܐܡܰܪ *dic.*

In infinitivo, et futuro duplicem habent formam, unam ܡܶܐܟ݂ܰܠ *comedere*, ܐܺܟ݂ܘܿܠ pro ܐܶܐܟ݂ܘܿܠ *comedam*; alteram ܡܺܐܡܰܪ *dicere*, et ܐܺܡܰܪ pro ܐܶܐܡܰܪ

dicam. Priore modo flectuntur ܐܓܪ *conduxit*, ܐܚܕ *cepit*, *clausit*, ܐܟܠ *comedit*, ܐܠܐ *ululavit*, ܐܠܨ *arctavit*, ܐܣܪ *ligavit*, ܐܪܥ *occurrit*, ܐܫܕ *effudit*; posteriore vero modo, ܐܒܕ *periit*, ܐܙܠ *abiit*, ܐܠܦ *didicit*, ܐܡܥ *fastidivit*, ܐܡܪ *dixit*, ܐܘܪ *protendit*. Ast ܐܬܐ *venit* in infinit. quidem habet ܡܐܬܐ, sed in fut. ܢܐܬܐ pro ܢܐܐܬܐ. Praeterea Syri non ferunt concursum duorum ܐ; igitur in 1. pers. sing. futuri peal dicunt ܐܡܪ vel ܐܙܠ; in peal ܐܟܠ pro ܐܐܟܠ seu ܐܐܟܠ: at in reliquis personis extrusum ܐ redire potest; ut ܬܐܟܘܠ; ܬܐܙܠ, ܬܐܠܦ.

In imperativo etiam dicitur ܐܡܪ ܐܡܪܝ ܐܡܪܘ ܐܡܪܝܢ, ab ܐܡܪ *dixit*; ܙܠ ܙܠܝ ܙܠܘ ܙܠܝܢ, ab ܐܙܠ *abiit*; ܬܐ ܬܝ ܬܘ ܬܝܢ, ab ܐܬܐ *venit*.

2. In ethpeel 1. rad. ܐ ubique quiescit, vocali sua ad praecedens ܬ praeformativum remissa: ut in praeterito et fut. ܐܬܐܟܠ pro ܐܬܐܟܠ, et hoc pro ܐܬܐܟܠ; infinit. ܡܬܐܟܠܘ pro ܡܬܐܟܠܘ; imperat. ܐܬܐܟܠ pro ܐܬܐܟܠ; partic. ܡܬܐܟܠ pro ܡܬܐܟܠ. Vid. lib. I. cap. I. §. 7, 1. Sed in ܐܚܕ *cepit*, *clausit*, ܐ radicale, abiecta vocali sua, conformatur praecedenti ܬ, ut fiat ܐܬܬܚܕ pro ܐܬܐܚܕ,

et hoc pro ܐܬܐܚܕ *clausus est* Matth. 25, 10. Apoc. 21, 25. In quibusdam vero 1. radicis ܐ vel quiescit vel mutatur in ܬ; ut ab ܐܒܠ *luxit* fit ܐܬܐܒܠ, unde fut. ܢܬܐܒܠܘܢ *tristabuntur* Luc. 6, 25. vel ܐܬܬܒܠ, unde ܢܬܬܒܠܘܢ idem, Apoc. 18, 15.

3. In pael, ܐ post praeformativas itidem vel quiescit, remissa ad illas vocali sua, ut inf. ܡܐܠܦܘ pro ܡܐܠܦܘ; fut. ܢܐܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit*; partic. ܡܐܠܦ et ܡܐܠܦܐ; pro ܡܐܠܦ et ܡܐܠܦܐ; vel prorsus eliditur, ut ܡܠܦܘ pro ܡܐܠܦܘ *docere* Matth. 11, 1. ܢܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit* cap. 5, 19. ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ cap. 4, 23. ܡܠܦܐ plur. ܡܠ̈ܦܐ pro ܡܐܠ̈ܦܐ *docti* Ioh. 6, 45.

4. In ethpaal, ܐ pariter quiescit, remissa ad praeformativam ܬ vocali, ut praet. ܐܬܐܣܝ *sanatus est* Luc. 8, 36. Infinit. ܡܬܐܠܨܘ pro ܡܬܐܠܨܘ *adfligi* 1. Thess. 3, 4. vel mutatur in ܬ, ut ܐܬܬܢܚ pro ܐܬܐܢܚ, et hoc pro ܐܬܐܢܚ *suspiravit* Marc. 7, 34. ܐܬܬܓܪ pro ܐܬܐܓܪ *negotiatus est* Matth. 25, 16. 17.

5. In aphel et ettaphal, 1. rad. ܐ (ut facilius pronunciari queat) ubique mutatur in ܘ mobile diphthongescens, ut est in paradigmate. Ast ܐܬܐ *venit*, ܐ in aphel mutat in ܝ mobile, ut ܐܝܬܝ

adduxit, ܡܰܝܬܳܝܽܘ *adducere*, ܐܰܝܬܳܐ *adduc*, ܐܰܝܬܶܐ *adducam*, ܡܰܝܬܶܐ *adducens*. Idem imitatur ܗܰܝܡܶܢ *credidit* ab obsoleto ܐܶܡܰܢ: quod tamen non est verbum aphel, sed quadrilitterum in pael.

6. ܐܶܙܰܠ, quum significat *abiit*, anomalicum est. Nam 3. rad. ܠ, in incremento vocis syllabico, occultatur, remissa vocali sua ad praecedentem mediam radicalem, si haec vocali careat: ut in praeterito ܐܶܙܰܠܬ pro ܐܶܙܠܰܬ *abiit* fem. ܐܶܙܰܠܬ *abii* Iohann. 9, 11. in fut. ܬܺܐܙܰܠܺܝܢ *abibis* fem. ܬܺܐܙܰܠܽܘܢ et ܬܺܐܙܰܠܶܝܢ *abibitis* masc. et fem. ܢܺܐܙܰܠܽܘܢ et ܢܺܐܙܰܠܶܝܢ *abibunt* masc. et fem. Act. 17, 15. et in particip. ܐܳܙܠܳܐ *abiens* fem. ܐܳܙܠܺܝܢ et ܐܳܙܠܳܢ *abeuntes* masc. et fem. 1. Tim. 5, 24. ex edit. Polygl. Extra praedictum casum reliqua regularia sunt. Quin nec intra praedictum casum anomalia est, si verbum ܐܶܙܰܠ notet *prodesse*: ut Matth. 5, 13. ܐܳܙܠܳܐ *prodest*. Conf. supra, lib. I. cap. II. §. 11, 2. et 3. cap. III. §. 7. 1.

7. Verba 1. rad. ܝ, quae habent mediam radicalem ܗ, flectuntur ut verba 1. radicis ܐ: nempe ܝܺܗܶܕ *meminit*, ܝܺܗܶܢ *profuit*, et ܝܺܗܶܪ *lascivus fuit*. Vid. lib. I. cap. I. §. 3. 4. cap. III. §. 7. 3.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph, ܐܟܠ *comedit.*

Ethpeel.

ܐܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܶܠ ܐܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܠܰܬ݂
ܐܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܶܠܬ݁ ܐܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܶܠܬ݁ܘܢ
cet. ܐܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܠܶܬ݂
vel
ܐܶܬ݁ܬ݁ܟ݂ܺܝܠ ܐܶܬ݁ܬ݁ܟ݂ܺܝܠܘ
cetera.

ܡܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܳܠܘ l. ܡܶܬ݁ܬ݁ܟ݂ܳܠܽܘ
ܐܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܰܠ l. ܐܶܬ݁ܬ݁ܟ݂ܺܝܠ

ܢܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܶܠ
ܬ݁ܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܶܠ ܬ݁ܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܠܘܢ
cet.
vel
ܢܶܬ݁ܬ݁ܟ݂ܺܝܠ
ܬ݁ܶܬ݁ܬ݁ܟ݂ܺܝܠ ܬ݁ܶܬ݁ܬ݁ܟ݂ܺܝܠܘܢ
cet.

ܡܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܶܠ ܡܶܬ݁ܬ݁ܐܟ݂ܠܳܐ cet.
vel
ܡܶܬ݁ܬ݁ܟ݂ܺܝܠ ܡܶܬ݁ܬ݁ܟ݂ܺܝܠܳܐ
cet.

Peal.

Praet. ܐܶܟ݂ܰܠ ܐܶܟ݂ܠܰܬ݂
ܐܶܟ݂ܰܠܬ݁ ܐܶܟ݂ܰܠܬ݁ܘܢ
ܐܶܟ݂ܠܶܬ݂
ܐܶܟ݂ܠܘ ܐܶܟ݂ܠܝ ܐܶܟ݂ܠܝܢ
ܐܶܟ݂ܰܠܬ݁ܘܢ ܐܶܟ݂ܰܠܬ݁ܶܝܢ
ܐܶܟ݂ܰܠܢ ܐܶܟ݂ܰܠܢܢ

Inf. ܡܶܐܟ݂ܰܠ l. ܡܶܐܟ݂ܽܘܠ
Imp. ܐܶܟ݂ܽܘܠ l. ܐܟ݂ܽܘܠ ܐܶܟ݂ܽܘܠܝ
ܐܶܟ݂ܽܘܠܘ ܐܶܟ݂ܽܘܠܶܝܢ
Fut. ܐܺܟ݂ܽܘܠ l. ܐܟ݂ܽܘܠ
ܬ݁ܺܐܟ݂ܽܘܠ l. ܬ݁ܺܐܟ݂ܽܘܠ ܬ݁ܺܐܟ݂ܠܺܝܢ
cetera.

P.act. ܐܳܟ݂ܶܠ ܐܳܟ݂ܠܳܐ
ܐܳܟ݂ܠܺܝܢ ܐܳܟ݂ܠܳܢ
P.pas. ܐܟ݂ܺܝܠ ܐܟ݂ܺܝܠܳܐ
ܐܟ݂ܺܝܠܺܝܢ ܐܟ݂ܺܝܠܳܢ

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph, ܐܟܠ *comedit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠ ܐܟܠܬ	Praet.
ܐܬܐܟܠܬ ܐܬܐܟܠܬܘܢ	cet.	
ܐܬܐܟܠܬ cet.		
vel		
ܐܬܬܟܠ ܐܬܬܟܠܬ		
cet.		
ܡܬܐܟܠܘ l. ܡܬܬܟܠܘ	ܡܐܟܠܘ l. ܡܟܠܘ	Inf.
ܐܬܐܟܠ l. ܐܬܬܟܠ	ܐܟܠ ܐܟܠܝ	Imp.
cet.		
ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ	Fut.
ܬܬܐܟܠ ܬܬܐܟܠܘܢ cet.	ܬܐܟܠ ܬܐܟܠܘܢ cet.	
vel	vel	
ܐܬܬܟܠ	ܐܟܠ	
ܬܬܬܟܠ ܬܬܬܟܠܘܢ	ܬܟܠ ܬܟܠܘܢ	
cet.	cet.	
ܡܬܐܟܠ ܡܬܐܟܠܐ cet.	ܡܐܟܠ ܡܐܟܠܐ cet.	P. act.
vel	vel	
ܡܬܬܟܠ ܡܬܬܟܠܐ cet.	ܡܟܠ ܡܟܠܐ cet.	
	ܡܐܟܠ l. ܡܟܠ	P. pass.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph, ܐܟܠ *comedit.*

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܘܟܠܬ ܐܬܬܘܟܠ	ܐܘܟܠܬ ܐܘܟܠ	Praet.
cet.	cet.	
ܡܬܬܘܟܠܘ	ܡܘܟܠܘ	Inf.
cet. ܐܬܬܘܟܠ	cet. ܐܘܟܠ	Imp.
ܐܬܬܘܟܠ	ܐܘܟܠ	Fut.
ܬܬܘܟܠܝܢ ܬܬܘܟܠ	ܬܘܟܠܝܢ ܬܘܟܠ	
ܢܬܘܟܠܘܢ ܢܬܬܘܟܠ	cet.	
cet.		
ܡܬܬܘܟܠ	cet. ܡܘܟܠ	P. act.
	cet. ܡܘܟܠ	P. pas.

XV. Verba 1. rad. jud, in peal sub jud, ubi id vocali vacuum esse debuerat, adsumunt ܺ; ut ܝܺܕܰܥ pro ܝܕܰܥ *cognovit*, ܝܺܠܦܘ pro ܝܠܦܘ *discite*, ܝܺܠܝܕ pro ܝܠܝܕ *natus*.

In praeterito mediam radicis vel per ܰ movent, ut ܝܺܕܰܥ *cognovit*, ܝܺܩܰܪ *gravis fuit* ܝܺܨܰܦ *curavit*; vel per ܶ, ut ܝܺܠܶܕ *peperit*, ܝܺܪܶܬ *haereditavit*, ܝܺܬܶܒ *sedit*. Cónf. §. 10, 1. Solum vero ܝܰܗܒ pro ܝܗܰܒ *dedit*, ܗ suum occultat, remis-

sa vocali ad praecedentem 1. rad. jud, quoties haec debuerat adsumere ܼ. Vide lib. I. cap. III. §. 7. 1. Schema flexionis eius hoc est:

ܝܗܒ ܝܗܒܬ	ܝܗܒܘ ܝܗܒܘܢ l. ܝܗܒܝ
ܝܗܒܬ ܝܗܒܬܝ	ܝܗܒܬܘܢ ܝܗܒܬܝܢ
ܝܗܒܬ	ܝܗܒܢ l. ܝܗܒܢܢ

In infinitivo, imperativo et futuro, verba ܝܕܥ *cognovit*, et ܝܬܒ *sedit*, non ut quiescentia flectuntur, sed ut defectiva ad modum ܢܦܩ *exiit*. Hinc infinit. ܡܕܥ *cognoscere*, ܡܬܒ *sedere*; imperat. ܕܥ *cognosce*, ܬܒ *sede*; fut. ܐܕܥ *cognoscam*, ܐܬܒ *sedebo*. Quomodo et ܝܗܒ *dedit*, in imper. habet ܗܒ *da*: infinitivum vero et futurum, quibus caret, ex synonimo ܢܬܠ mutuatur.

2. In ethpeel, 1. rad. jud, remissa vocali ܼ, quam ex peal habet, ad praecedens ܬ praeformativum, quiescit, ut ܐܬܝܠܕ pro ܐܬܝܠܕ; nisi ubi secundum analogiam flexionis verbi regularis, accipit ܼ, ut ܐܬܝܠܕܬ cet. Conf. lib. I. cap. I. §. 7, 3.

3. In pael et ethpaal regularia sunt omnia, excepto inusitato ܝܥܕ, Hebr. יעד, a quo in pael est ܘܥܕ *condixit*, *congregavit*, et in ethpaal ܐܬܘܥܕ *congregatus est*.

4. In aphel et ettaphal, 1. radicis ܝ mutatur in ܘ, ut ܐܘܠܕ pro ܐܝܠܕ *generavit*, et ܐܬܬܘܠܕ *generatus est*. Excipiuntur tamen duo verba, in quibus ܝ manet: ܐܝܠܠ *eiulavit*, et ܐܝܢܩ *lactavit*; Iac. 5, 1. Marc. 5, 38. Luc. 11, 27. cap. 23, 29.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. jud, ܝܠܕ *peperit*.

Ethpeel.		Peal.		
ܐܬܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕ	ܝܠܕܬ	ܝܠܕ	Praet.
	ܡܬܝܠܕܘ		ܡܐܠܕ	Inf.
	ܐܬܝܠܕ	ܝܠܕܝ	ܝܠܕ	Imp.
	ܐܬܝܠܕ		ܐܐܠܕ	Fut.
ܢܬܝܠܕܘܢ	ܢܬܝܠܕ	ܢܐܠܕܘܢ	ܢܐܠܕ	
ܡܬܝܠܕܐ	ܡܬܝܠܕ		ܝܠܕ	P.act.
			ܝܠܝܕ	P.pass.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. jud. ܝܠܕ *peperit.*

Pael.

Praet.	ܝܠܕ	ܝܠܕܬ
Inf.	ܡܝܠܕܘ	
Imp.	ܝܠܕ	ܝܠܕܘ
Fut.	ܐܝܠܕ	
	ܬܝܠܕ	ܬܝܠܕܘܢ
P.act.	ܡܝܠܕ	
P.pas.	ܡܝܠܕ	

Ethpaal.

ܐܬܝܠܕ	ܐܬܝܠܕܬ
ܡܬܝܠܕܘ	
ܐܬܝܠܕ	
ܐܬܝܠܕ	
ܬܬܝܠܕ	ܬܬܝܠܕܘܢ
ܡܬܝܠܕ	

Aphel.

Praet.	ܐܘܠܕ	ܐܘܠܕܬ
Inf.	ܡܘܠܕܘ	
Imp.	ܐܘܠܕ	
Fut.	ܐܘܠܕ	
	ܬܘܠܕ	ܬܘܠܕܘܢ
P.act.	ܡܘܠܕ	
P.pas.	ܡܘܠܕ	

Ettaphal.

ܐܬܬܘܠܕ	ܐܬܬܘܠܕܬ
ܡܬܬܘܠܕܘ	
ܐܬܬܘܠܕ	
ܐܬܬܘܠܕ	
ܬܬܬܘܠܕ	ܬܬܬܘܠܕܘܢ
ܡܬܬܘܠܕ	

XVI. Verba quiescentia media radicis ܐ,

1. In pael, ethpeel, aphel et ettaphal, sequuntur canonem illum lib. I. cap. I. §. 7. 1. Nempe ܐ quiescit, remissa vocali sua ad praecedentem litteram, si haec per analogiam verbi regularis vocali carere debuisset: ut 1. in peal, in praeterito, ܛܐܒ pro ܛܐܒ *bonus, hilaris fuit*, ܟܐܒ *doluit*, ܠܐܐ *defessus fuit*, ܡܐܠ, unde fem. ܡܐܠܬ *taeduit* Hebr. 3, 10. ܣܐܒ *consenuit*, ܣܐܢ, unde imper. ܣܐܢ *calceis instrue* Act. 12, 8. plur. ܣܐܢܘ *calceate* Eph. 6, 15. ܫܐܠ *petiit*, futur. ܢܫܐܠ *petet*; ܬܡܐܠ *taedebit* 2. Thess. 3, 13. et per metathesin (lib. I. cap. I. §. 10.) ܬܐܡܓ Act. 9, 38. et cum duplici olaph ܬܐܡܐܠ Galat. 6, 9. particip. ܡܐܠ, fem. ܡܐܠܐ ibid. 2. In ethpeel, ܐܫܬܐܠ pro ܐܫܬܐܠ *deprecatus est* Act. 20, 27. infinit. ܡܫܬܐܠܘ pro ܡܫܬܐܠܘ *deprecari* Luc. 14, 18. At ab inusitato ܒܐܫ fit ܐܬܬܒܐܫ pro ܐܬܬܒܐܫ, et hoc pro ܐܬܬܐܒܫ *male adfectus fuit* Matth. 26, 8. ܡܬܬܒܐܫ *male adfectus* Luc. 11, 53, nempe quia et per radicalium litterarum metathesin (vide lib. I. cap. I. §. 10. 1.) dicitur ܐܬܬܐܒܫ Matth. 21, 15. fem. ܐܬܬܐܒܫܬ *male adfecta fuit* Neh. 2, 10. ad instar verborum 1. rad. ܐ §. 14. 2. unde et bis aliquando ponitur ܐ, ut

ܐܬܬܒܐܫ Marc. 14, 4. 3. In aphel, ܐܒܐܫ pro ܐܒܐܫ *malefecit* Act. 7, 19. ܢܒܐܫ *malefaciet* cap. 12, 1. ܐܛܐܒ pro ܐܛܐܒ *bene fecit*, imp. ܐܛܐܒܘ *benefacite* Luc. 6, 35. ܡܛܐܒܝܢ *benefacientes* vers. 33. ܡܟܐܒܐ *dolentes* cap. 14, 21. ܐܠܐܝ *fatigavit* Act. 24, 4. vel eliso olaph, ܐܚܒ Io. 3, 16. ܡܫܠܐ *cessans* Gal. 6, 9. ܐܣܢ *calceavit* Luc. 15, 22. ܐܫܠ *commodavit* cap. 11, 5. 4. In ettaphal, ܐܬܬܣܢ *calceatus est*,

et alia quaedam, allegantur ab Edm. Castello in Lex. Heptagl. sub his verbis, sed sine adiectis auctoritatibus: unde suo loco a nobis relinquuntur. At

2. In pael et etphaal olaph mutant in jud, facilioris pronunciationis caussa; ut ܛܝܒ *paravit* Luc. 2, 31. ܐܬܛܝܒ *paratus est* Matth. 20, 23. ܛܢܦ *polluit*, ܐܬܛܢܦ *pollutus est*, retinent tamen ܐ ܐܬܬܪܐܡ *elatus fuit* Ex. 15, 1. et ܐܬܒܥܐ *inquisitus est* Act, 25, 26.

XVII. Verba media radicis wau,

1. In coniugationibus peal, ethpeel, aphel, ettaphal, vel perfecte flectuntur, nempe quae simul tertiam rad. ܐ vel ܝ habent: ut ܕܘܐ *doluit*, ܗܘܐ *fuit*, ܙܘܐ *tumuit*, ܟܘܐ *adussit*, ܠܘܐ vel ܠܘܝ *co-*

mitatus est, ܣܘܐ *desideravit*, ܙܘܐ *statuit*, ܪܘܐ *irriguus fuit*, ܫܘܐ *aequalis, dignus fuit*, ܬܘܐ *paenituit*. Quamvis enim ab ܗܘܐ *fuit*, secundum edit. Gutbier. reperiatur ܬܗܘܐ Luc. 1, 32. tamen Polygl. rectius ibi habent ܢܗܘܐ *erit*.

Specialiter perfecte flectuntur: ܣܘܚ *cupiit*, fem. ܣܘܚܬ et ܥܘܠ inusitatum, aph. ܐܥܘܠ *iniuste egit*, ܪܘܙ *exultavit* fem. ܪܘܙܬ Act. 2, 26. imper. ܪܘܙܘ, fut. ܢܪܘܙ Apoc. 19, 7. particip ܪܐܙ Phil. 2, 17. ܫܘܪ *saliit* Act. 3, 8. ܬܘܗ *stupuit* Gen. 27, 33. plur. ܬܘܗܘ Marc. 9, 15. futur. ܬܬܘܗܘܢ 2. Thess. 3, 2. etpee. ܡܬܬܘܗܝܢ *obstupefacti* Iud. 3, 26. unde et nomen ܬܘܗܬܐ *stupor* Luc. 21, 25. ܬܘܪ idem aph. ܐܬܘܪ.

Flectuntur quoque vel ut quiescentia, quorum paradigma est ܩܡ *surrexit* pag. 80, et 81. vel utroque modo, diversa tamen significatione: ut ܚܪ *intuitus est*, Marc. 10, 27. at ܚܘܪ *canduit*, *albuit*, Matth. 17, 2. fem. ܚܘܪܬ Leu. 13, 4. infinit. ܡܚܘܪ Leu. 13, 4. aph. ܐܚܘܪ idem Marc. 9, 3. unde ܚܘܪ *albus*; obsoletum ܪܚ, aph. ܐܪܝܚ *odoratus est* 1. Cor. 12, 17. at ܪܘܚ aph. ܐܪܘܚ *refocillavit*,

1. Tim. 5, 10. Vide tamen ܢܪܘܚ *dilatabitur* Esa. 60, 5. ܦܫܪ *liquatus est*, unde ܢܬܦܫܪܘܢ *liquabuntur* 2. Petr. 3, 12. aph. ܐܡܪܚ *ausus est* 2. Cor. 10. 3. at ܦܪܥ *germinavit* Matth. 13, 5.

2. In coniugationibus pael et ethpaal aliqua quidem servant wau: ut, praeter illa, quae perfecte flecti diximus sub num. 1., haec sequentia, ܕܘܕ *turbavit* Gal. 5, 7. ܐܬܕܘܕ *turbatus est* Ioh. 14, 1. 27. ܩܘܢ *sobrius fuit* 1. Thess. 5, 6. ܙܘܕ *viatico instruxit* Act. 28, 10. ܙܘܓ *copulavit* Matth. 19, 6. ܐܙܕܘܓ *copulatus est* 1. Tim. 5, 14. ܛܘܫ *polluit* Gen. 49, 4. ܐܬܛܘܫ *pollutus est* Ioh. 18, 28. ܟܘܢ *arguit* 1. Tim. 5, 20. ܐܬܟܘܢ *correptus est* Eph. 5, 13. ܢܘܠ *excruciavit* Ez. 28, 24. ܥܘܩ *impedivit* 1. Thess. 2, 18. ܐܬܓܘܣ *confugit* Act. 14, 6. ܪܘܚ *dilatavit* 2. Cor. 6, 13.

Pleraque vero mutant wau in jud: ܕܝܒ *liquefacit*, ܕܝܩ *prospexit*, ܚܝܒ *condemnavit*, ܩܝܡ *stabilivit*, ܪܝܡ *exaltavit*. Excipe ܥܘܪ, quod wau vel servat, vel in jud mutat, pro diversa significatione: ut ܥܘܪ *excoecavit*, ܐܬܥܘܪ

excoecatus est, ab ܥܘܝܪ *coecus*; at ܥܝܪ *excitavit*.

Quaedam, geminatis 1. et 3. radicalibus, fiunt quadrilittera, ut a ܙܥ *contremuit*, fit ܙܥܙܥ *commovit*, et ܐܙܕܥܙܥ *commotus fuit*; a ܪܡ *altus fuit*, ܪܡܪܡ *exaltavit*, ܐܬܪܡܪܡ *exaltatus est*.

3. In pael, in praeterito verbum ܡܝܬ *mortuus est* mediam ܘ mutat in ܝ, quod quiescit in ″, et flectitur ad instar coniugationis ethpeel, hoc modo:

Plur.	Sing.
ܡܝܬܘ ܡܝܬܝܢ ܡܝܬܝ	ܡܝܬ ܡܝܬܬ
ܡܝܬܬܘܢ ܡܝܬܬܝܢ	ܡܝܬܬ ܡܝܬܬܝ
ܡܝܬܢ ܡܝܬܝܢ	ܡܝܬܬ

Vide exempla Matth. 2, 19. 20. cap. 9, 18. Rom. 6, 2. cap. 7, 4. 10. Gal. 2, 19. Tale etiam foret ܪܝܚ *odoratus est*, quod Castellus Lex. Heptagl. sed sine adiecta auctoritate adfert.

Exempla infinitivi sunt: ܡܕܢ *iudicare* ܡܙܥ *emoveri* Act. 12, 15. ܡܣܟ *intueri* 2. Cor. 3, 7.

In imperat. et futuro, ܣܡ *posuit* itidem habet jud cum previo ″, hoc modo:

Imperativus.

ܣܝܡ ܣܝܡܝ ܣܝܡܘ ܣܝܡܝܢ

Futurum.

Plur.		Sing.	
ܢܣܝܡ		ܐܣܝܡ	
ܬܣܝܡܘܢ	ܬܣܝܡܢ	ܬܣܝܡ	ܬܣܝܡܝܢ
ܢܣܝܡܘܢ	ܢܣܝܡܢ	ܢܣܝܡ	ܬܣܝܡ

Exempla sunt Matth. 6, 20. cap. 9, 18. cap. 12, 18. cap. 22 44. Act. 4, 21. Hebr. 1, 13. regularia vero ܐܕܘܢ *iudicabo* Ioh. 12, 47. ܢܫܘܛ *contemnet* Matth. 6, 24. ܬܕܘܢܘܢ *iudicabitis* cap. 19, 28. ܣܘܪ *intuere* Gen. 15, 4. ܨܘܬܝܢ *auscultate* fem. Esa. 49, 1.

Exempla participii poel haec sunt, ܕܝܢܝܢ *iudicantes* Matth. 7, 2. ܚܐܒ *peccans* ܡܐܬ *moriens*, ܡܝܬܝܢ *morientes* 1. Cor. 15, 22. et ante 3. gutturalem, ܓܐܪ *adulterans* Matth. 19, 9. ܙܐܥ *commotus* Matt. 2 5. ܣܐܪ *intuens* Act. 27, 12. coll. lib. I. cap. II. §. 10. 2 De lectione ܐ participialis in his verbis relege lib. I cap. I. §. 3. 1.

Exempla participii peil: ܕܝܢ *iudicatus* Ioh. 3, 18 ܣܝܡ *positus* Matth. 3, 10. ܣܝܡܢ *positae* Ioh. 2, 6.

4. Ethpeel et ettaphal in flexione prorsus coincidunt: probabiliter ex ratione supra comme-

morata §. 6. Geminatur autem in ethpeel ܬ characteristicum, verosimiliter ex eius confusione cum ettaphal, in qua ܐ characteristicum aphel post praeformativum ܐܬ mutari solet in ܬ, coll. §. 6. 2. Exempla sunt: ܐܬܬܙܝܥ *commotus est*, Matth. 2, 3. ܢܬܬܪܝܡ *exaltabitur*, cap. 23, 12. ܬܬܕܝܫ pro ܬܬܬܕܝܫ *conculcabitur*, cap. 5, 13. ܬܬܦܝܣ pro ܬܬܬܦܝܣ *persuadeberis*, Act. 23, 21. ܐܬܬܢܝܚܘ *requiescite*, Matth. 26, 45. ܡܬܬܕܝܢ *iudicandus*, Ioh. 3, 18. Attamen ab ܐܦܝܣ *persuasit*, frequentius fere dicitur ܐܬܛܦܝܣ *persuasus est*, Act. 18, 20, mutato ܬ posteriori in ܛ, secundum regulam lib. I. cap. I. §. 9. 1.

5. In aphel confer exempla, ܐܩܝܡ *constituit* Matth. 4, 5. ܢܩܝܡ *suscitabit* cap. 22, 24. ܡܩܡܘ *suscitare* cap. 3, 9. ܡܫܝܓܝܢ *abluentes* 1. Petr. 3, 31. ܡܦܣ *persuasus*.

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau, ܩܡ *stetit*.

Ethpeel.	Peal	
ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܬ	ܩܡ ܩܡܬ	Praet.
ܐܬܬܩܝܡܬ ܐܬܬܩܝܡܬܝ	ܩܡܬ ܩܡܬܝ	
ܐܬܬܩܝܡܬ	ܩܡܬ	
	ܩܡܘ ܩܡܝ ܩܡܢ	
	ܩܡܬܘܢ ܩܡܬܝܢ	
	ܩܡܢ ܩܡܢܢ	
ܡܬܬܩܡܘ	ܡܩܡ	Inf.
ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܝ	ܩܘܡ ܩܘܡܝ	Imp.
ܐܬܬܩܝܡܘ ܐܬܬܩܝܡܝܢ	ܩܘܡܘ ܩܘܡܝܢ	
ܐܬܬܩܝܡ	ܐܩܘܡ	Fut.
ܬܬܩܝܡ ܬܬܩܝܡܝܢ	ܬܩܘܡ ܬܩܘܡܝܢ	
ܢܬܬܩܝܡ ܬܬܩܝܡܝ	ܢܩܘܡ ܬܩܘܡܝ	
	ܢܩܘܡ	
	ܬܩܘܡܘܢ ܬܩܘܡܢ	
	ܢܩܘܡܘܢ ܢܩܘܡܢ	
ܡܬܬܩܝܡ ܡܬܬܩܝܡܐ	ܩܐܡ ܩܝܡܐ	P.act.
	ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܢ	
	ܩܝܡ ܩܝܡܐ	P.pas.
	ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܢ	

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau, ܩܡ *stetit.*

	Pael.	Ethpaal.
Praet.	ܩܝܡ ܩܝܡܬ	ܐܬܩܝܡ ܐܬܩܝܡܬ
Inf.	ܡܩܝܡܘ	ܡܬܩܝܡܘ
Imp.	ܩܝܡ ܩܝܡܝ	ܐܬܩܝܡ ܐܬܩܝܡܝ
Fut.	ܐܩܝܡ	ܐܬܩܝܡ
	ܢܩܝܡ ܢܩܝܡܘܢ	
P.act.	ܡܩܝܡ	ܡܬܩܝܡ
P.pass.	ܡܩܝܡ	

	Aphel.	Ettaphal.
Praet.	ܐܩܝܡ ܐܩܝܡܬ	ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܬ
	ܐܩܝܡܬ ܐܩܝܡܬܘܢ	ܐܬܬܩܝܡܬ ܐܬܬܩܝܡܬܘܢ
	ܐܩܝܡܬ	ܐܬܬܩܝܡܬ
Inf.	ܡܩܡܘ	ܡܬܬܩܡܘ
Imp.	ܐܩܝܡ ܐܩܝܡܝ	ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܝ
Fut.	ܐܩܝܡ	ܐܬܬܩܝܡ
	ܢܩܝܡ ܢܩܝܡܘܢ	ܢܬܬܩܝܡ ܢܬܬܩܝܡܘܢ
	ܬܩܝܡ ܬܩܝܡܢ	ܬܬܬܩܝܡ ܬܬܬܩܝܡܢ
p.act.	ܡܩܝܡ ܡܩܝܡܐ	ܡܬܬܩܝܡ ܡܬܬܩܝܡܐ
P.pass.	ܡܩܡ ܡܩܡܐ	

XVIII. Verba 3. rad. ܐ (praeter haec quatuor ܒܝܐ *consolatus est*, ܛܡܐ *taminavit*, ܦܐܐ *condecoravit*, ܣܐܐ *foedavit*, quae gutturalia sunt, et de quibus supra egimus §. 12.) respondent Hebraeorum quiescentibus א non solum, sed etiam ה, quae apud Syros coincidunt, et eodem flectuntur modo: ut ܩܪܐ קָרָא *vocavit*, ܣܢܐ שָׂנֵא *odit*, ܡܠܐ מָלֵא *implevit*, ܒܢܐ בָּנָה *aedificavit*, ܪܒܐ רָבָה *crevit*, et quod nobis pro paradigmate verborum serviet, ܓܠܐ גָּלָה *manifestavit*. Sunt autem illa

1. Vel simplicis tantum anomaliae, quorum typum paradigma ܓܠܐ exhibet. Ubi tamen nota, in praeterito peal pro ܓܠܐ etiam ܓܠܝ dici posse, mutato ܐ in ܝ; uti in reliquarum coniugationum praeteritis fit regulariter: nempe ܚܕܝ *gavisus est*, ܪܒܝ *crevit*, ܣܪܝ *putidus factus est*, ܪܘܝ *inebriatus est*, ܫܠܝ *cessavit* 1. Petr. 4, 1. Ea autem sic flectuntur:

Plur.	Sing.
ܓܠܘ ܓܠܝ 1. ܓܠܝܘܢ	ܓܠܐ ܓܠܝܬ
ܓܠܝܬܘܢ ܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬ ܓܠܝܬܝ
ܓܠܝܢ 1. ܓܠܝܢܢ	ܓܠܝܬ

Exempla sunt: ܚܕܝܬ (Gutbier ܚܕܝܬ perperam) *gavisa est* Luc. 1, 47. ܣܓܝܬ *crevit* fem. Rom. 5, 20. 1 Tim. 1, 14. ܫܠܝܬ *cessavit* fem. Matth. 14, 32. ܚܕܝܘ *gavisi sunt* Matth. 2, 10. ܣܪܝ *putidae factae sunt* Ps. 38, 6.

Verbum ܣܢܐ *odit* in participio poel et peîl servat ܐ: illic quidem ante suffixa, ut ܣܢܐܝܢ *osores nostri* Luc. 1, 71. hic vero etiam absolute, ut ܣܢܝܐܝܢ *odio habiti* Matth. 10, 12. cap. 24, 9. utrumque ad imitationem verbi perfecti.

In ethpeel imperativum sing. masc. ordinarie quidem formatur ܐܬܓܠܝ *revelare* P. 94, 1. ܐܬܬܘܝ *resipisce* Apoc. 3, 3. 19. at a ܦܢܐ fiet ܐܬܦܢܝ *convertere* Luc. 9. 38. cap. 22, 32. et sine jud otiante, ܐܬܦܢܐ Ps. 6, 5. et 80, 15. Reliqua tamen paradigmati conformantur, ut ܐܬܦܢܝ *convertere* fem. Ps. 116, 7. ܐܬܦܢܘ *convertimini* Actor. 3, 19. Zach. 1, 4. ܐܬܡܠܘ *implemini* Eph. 5, 18.

2. Vel dupliciter anomala sunt, ut cum ܐ prosthetico, ܐܫܬܝ pro ܫܬܝ vel ܫܬܐ *bibit*, unde fem. ܐܫܬܝܬ *bibit* Hebr. 6, 7. ܐܫܬܝܬ *bibi* Matth.

2

26, 42. ܐܶܫܬܺܝܢ *bibimus* Luc. 13, 26. secundum Polygl. at ܐܶܫܬܺܝܢ ibid. secundum Gutbier, et utramque editionem Act. 10, 41. velut ex ܐܶܫܬܺܝ *bibit*; ܐܶܫܬܺܝܘ *biberunt* masc. Marc. 14, 23. Sic et in imperat. ܐܶܫܬܺܝ *bibe* masc. Gen. 24, 14. 16. ܐܶܫܬܺܝ *bibe* fem. Luc. 12, 19, ܐܶܫܬܰܘ *bibite* masc. Matth. 26, 27. Conf. simile ܐ prostheticum in ܐܶܫܟܰܚ *invenit*, §. 10. 6. et lib. I. cap. I. §. 5, 2. At reliqua tempora sunt analogica: ut ܐܶܫܬܶܐ *bibam* Matth 26, 29. ܡܶܫܬܶܐ *bibere* Marc. 15, 23. ܫܳܬܶܐ *bibens*. Aut denique eadem verba sunt cum ܐ prima radicis ut ܐܶܬܳܐ *venit*; de quo vide supra, §. 14. 1,

Verbum ܚܝܳܐ *vixit*; cuius media jud excidit post litteras praeformativas; ut in infinit. ܡܶܚܳܐ pro ܡܶܚܝܳܐ *vivere* Ezech. 18, 21. 22. vel cum inserto olaph, ܡܶܐܚܳܐ idem Gen. 6, 20. fut. ܐܶܚܶܐ pro ܐܶܚܝܶܐ *vivam* Ps. 118, 17. ܢܶܚܶܐ *vivet* Ioh. 6, 57. ܢܶܐܚܽܘܢ *vivent* Esa. 26. 19. Sic in aphel ܐܰܚܺܝ pro ܐܰܚܝܺܝ *servavit* Matth. 27, 42. ܡܰܚܳܝܽܘ *servare* ibid. vel ܡܰܐܚܳܝܽܘ Hebr. 7, 25. ܐܰܚܶܐ *servabo* Ioh. 12. 47. ܬܰܐܚܶܐ *servabis* 1. Cor. 7, 16. fem. ܬܰܐܚܶܝܢ ibid. ܐܰܚܳܐ *serva* Luc. 23.

37. ܡܚܝܐ pro ܡܚܝܝܐ *vivificans* fem. a masc. ܡܚܝܐ pro ܡܚܝܝܐ idem. Specialiter in imperat. peal ܚܝܝ pro ܚܝ *vive* Dan. 2, 4. et in particip. ܚܝܐ *vivens* fem. ܚܝܐ pro ܚܝܝܐ 1. Tim. 2, 15. plur. ܚܝܝܢ Matth. 15, 27. vel ܚܝܝܢ 1. Cor. 15, 2.

3. Ubi media radicis pariter est olaph. Haec enim verba suam simul sequuntur anomaliam, de qua supra §. 16. Ut ܟܐܐ pro ܟܐܐ *increpavit* Matth. 8, 26. imperat. ܟܐܝ pro ܟܐܝ *increpa* Luc. 17, 3. infinit. ܡܟܐܐ *increpare* Marc. 8. 32. particip. ܟܐܝܢ *increpantes* Matth. 20, 31. vel ܟܐܐܝܢ Marc. 10, 13, Sin ultima ܐ secundum num. 2. mutata sit in ܝ, ut ܠܐܝ pro ܠܐܝ, et hoc pro ܠܐܐ *laboravit*, flexio praeteriti fit hoc modo:

Plur.		Sing.	
ܠܐܝܘ l. ܠܐܝ	ܠܐܝܢ	ܠܐܝܬ	ܠܐܝ
ܠܐܝܬܘܢ	ܠܐܝܬܝܢ	ܠܐܝܬܝ	ܠܐܝܬ
ܠܐܝܢ l. ܠܐܝܢ			ܠܐܝܬ

exempla sunt Rom. 16, 6. 12, 1. Cor. 15, 10. Apoc. 2, 3. Ioh. 4, 38. Phil. 4, 3. Rom. 16, 12. Luc. 5, 5.

4. Verba quadrilittera in ܝ terminata; quae vero ceterum plane ἀναλόγως ad typum verbi ܓܠܐ in pael et ethpaal flectuntur: ut in pael, praeterit.

ܦܪܣܡ *publicavit*, infinit. ܡܦܪܣܡܘ, imper. ܦܪܣܡ futur. ܐܦܪܣܡ, particip. act. ܡܦܪܣܡ, passiv. ܡܦܪܣܡ, et in ethpaal praeterit. ܐܬܦܪܣܡ; infinit. ܡܬܦܪܣܡܘ imperat. ܐܬܦܪܣܡ, futur. ܐܬܦܪܣܡ, particip. ܡܬܦܪܣܡ.

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit.*

Ethpeel.	Peal.
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܐ ܓܠܬ
ܐܬܓܠܝܬ ܐܬܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬ ܓܠܝܬܝ
ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ
ܐܬܓܠܝܘ ܐܬܓܠܝ l. ܐܬܓܠܝܢ	ܓܠܘ ܓܠܝ l. ܓܠܝܢ
ܐܬܓܠܝܬܘܢ ܐܬܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬܘܢ ܓܠܝܬܝܢ
ܐܬܓܠܝܢ l. ܐܬܓܠܝܢܢ	ܓܠܝܢ l. ܓܠܝܢܢ
ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܐ
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝ	ܓܠܝ ܓܠܝ
ܐܬܓܠܘ ܐܬܓܠܝܢ	ܓܠܘ ܓܠܝܢ
ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܬܬܓܠܐ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܐ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܐ ܬܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ ܬܓܠܐ
ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ
ܬܬܓܠܘܢ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܘܢ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܘܢ ܢܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܘܢ ܢܓܠܝܢ
ܡܬܓܠܐ ܡܬܓܠܝܐ	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
ܡܬܓܠܝܢ ܡܬܓܠܝܢ	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ
	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ

Imperativus.

ܩܘܡ ܩܘܡܝ ܩܘܡܘ ܩܘܡܝܢ

Futurum.

Plur.	Sing.
ܢܩܘܡ	ܐܩܘܡ
ܬܩܘܡܘܢ ܬܩܘܡܢ	ܬܩܘܡ ܬܩܘܡܝܢ
ܢܩܘܡܘܢ ܢܩܘܡܢ	ܢܩܘܡ ܬܩܘܡ

Exempla sunt Matth. 6, 20. cap. 9, 18. cap. 12, 18. cap. 22 44. Act. 4, 21. Hebr. 1, 13. regularia vero ܐܕܘܢ *iudicabo* Ioh. 12, 47. ܢܒܘܣ *contemn*[e]*nt* Matth. 6, 24. ܬܕܘܢܘܢ *iudicabitis* cap. 19, 28. ܚܘܪ *intuere* Gen. 15, 4. ܨܘܬܝܢ *auscultate* fem. Esa. 49, 1.

Exempla participii poel haec sunt, ܕܝܢܝܢ *iudicantes* Matth. 7, 2. ܚܐܛ *peccans* ܡܐܬ *moriens*, ܡܝܬܝܢ *morientes* 1. Cor. 15, 22. et ante 3. gutturalem, ܓܐܪ *adulterans* Matth. 19, 9. ܙܐܥ *commotus* Matt. 2 5. ܚܐܪ *intuens* Act. 27, 12. coll. lib. I. cap. II. §. 10. 2 De lectione ܐ participialis in his verbis relege lib. I cap. I. §. 3. 1.

Exempla participii peil: ܕܝܢ *iudicatus* Ioh. 3, 18. ܣܝܡ *positus* Matth. 3, 10. ܣܝܡܢ *positae* Ioh. 2, 6.

4. Ethpeel et ettaphal in flexione prorsus coincidunt: probabiliter ex ratione supra comme-

morata §. 6. Geminatur autem in ethpeel ܬ characteristicum, verosimiliter ex eius confusione cum ettaphal, in qua ܐ characteristicum aphel post praeformativum ܐܬ mutari solet in ܬ, coll. §. 6. 2. Exempla sunt: ܐܬܬܙܝܥ *commotus est*, Matth. 2, 3. ܢܬܬܪܝܡ *exaltabitur*, cap. 23, 12. ܬܬܕܝܫ pro ܬܬܬܕܝܫ *conculcabitur*, cap. 5, 13. ܬܬܦܝܣ pro ܬܬܬܦܝܣ *persuadeberis*, Act. 23, 21. ܐܬܬܢܝܚܘ *requiescite*, Matth. 26, 45. ܡܬܬܕܝܢ *iudicandus*, Ioh. 3, 18. Attamen ab ܐܦܝܣ *persuasit*, frequentius fere dicitur ܐܬܛܦܝܣ *persuasus est*, Act. 18, 20, mutato ܬ posteriori in ܛ, secundum regulam lib. I. cap. I. §. 9. 1.

5. In aphel confer exempla, ܐܩܝܡ *constituit* Matth. 4, 5. ܢܩܝܡ *suscitabit* cap. 22, 24. ܡܩܡܘ *suscitare* cap. 3, 9. ܡܫܝܓܝܢ *abluentes* 1. Petr. 3, 31. ܡܦܝܣ *persuasus*.

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau, ܩܡ *stetit*.

	Peal	Ethpeel.
Praet.	ܩܡ ܩܡܬ	ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܬ
	ܩܡܬ ܩܡܬܝ	ܐܬܬܩܝܡܬ ܐܬܬܩܝܡܬܝ
	ܩܡܬ	ܐܬܬܩܝܡܬ
	ܩܡܘ ܩܡܝ ܩܡܝܢ	
	ܩܡܬܘܢ ܩܡܬܝܢ	
	ܩܡܢ ܩܡܢܢ	
Inf.	ܡܩܡ	ܡܬܬܩܡܘ
Imp.	ܩܘܡ ܩܘܡܝ	ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܝ
	ܩܘܡܘ ܩܘܡܝܢ	ܐܬܬܩܝܡܘ ܐܬܬܩܝܡܝܢ
Fut.	ܐܩܘܡ	ܐܬܬܩܝܡ
	ܬܩܘܡ ܬܩܘܡܝܢ	ܬܬܩܝܡ ܬܬܩܝܡܝܢ
	ܢܩܘܡ ܬܩܘܡ	ܢܬܬܩܝܡ ܬܬܩܝܡ
	ܢܩܘܡ	
	ܬܩܘܡܘܢ ܬܩܘܡܢ	
	ܢܩܘܡܘܢ ܢܩܘܡܢ	
P.act.	ܩܐܡ ܩܝܡܐ	ܡܬܬܩܝܡ ܡܬܬܩܝܡܐ
	ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܢ	
P.pas.	ܩܝܡ ܩܝܡܐ	
	ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܢ	

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau, ܩܳܡ *stetit.*

	Pael.	Ethpaal.
Praet.	ܩܰܝܶܡ ܩܰܝܡܶܬ	ܐܶܬܩܰܝܰܡ ܐܶܬܩܰܝܡܰܬ
Inf.	ܡܩܰܝܳܡܽܘ	ܡܶܬܩܰܝܳܡܽܘ
Imp.	ܩܰܝܶܡ ܩܰܝܶܡܝ	ܐܶܬܩܰܝܰܡ ܐܶܬܩܰܝܰܡܝ
Fut.	ܐܩܰܝܶܡ	ܐܶܬܩܰܝܰܡ
	ܢܩܰܝܶܡ ܢܩܰܝܡܽܘܢ	
P.act.	ܡܩܰܝܶܡ	ܡܶܬܩܰܝܰܡ
P.pass.	ܡܩܰܝܰܡ	

	Aphel.	Ettaphal.
Praet.	ܐܰܩܺܝܡ ܐܰܩܺܝܡܶܬ	ܐܶܬܬܩܺܝܡ ܐܶܬܬܩܺܝܡܰܬ
	ܐܰܩܺܝܡܬ ܐܰܩܺܝܡܬܽܘܢ	ܐܶܬܬܩܺܝܡܬ ܐܶܬܬܩܺܝܡܬܽܘܢ
	ܐܰܩܺܝܡܬ	ܐܶܬܬܩܺܝܡܬ
Inf.	ܡܰܩܳܡܽܘ	ܡܶܬܬܩܳܡܽܘ
Imp.	ܐܰܩܺܝܡ ܐܰܩܺܝܡܝ	ܐܶܬܬܩܺܝܡ ܐܶܬܬܩܺܝܡܝ
Fut.	ܐܰܩܺܝܡ	ܐܶܬܬܩܺܝܡ
	ܢܩܺܝܡ ܢܩܺܝܡܽܘܢ	ܢܶܬܬܩܺܝܡ ܢܶܬܬܩܺܝܡܽܘܢ
	ܬܩܺܝܡ ܢܩܺܝܡܳܢ	ܬܶܬܬܩܺܝܡ ܢܶܬܬܩܺܝܡܳܢ
P.act.	ܡܩܺܝܡ ܡܩܺܝܡܳܐ	ܡܶܬܬܩܺܝܡ ܡܶܬܬܩܺܝܡܳܐ
P.pass.	ܡܩܰܡ ܡܩܰܡܳܐ	

XVIII. Verba 3. rad. ܐ (praeter haec quatuor ܒܝܐ *consolatus est*, ܛܡܐ *taminavit*, ܦܐܐ *condecoravit*, ܣܐܐ *foedavit*, quae gutturalia sunt, et de quibus supra egimus §. 12.) respondent Hebraeorum quiescentibus א non solum, sed etiam ה, quae apud Syros coincidunt, et eodem flectuntur modo: ut ܩܪܐ קָרָא *vocavit*, ܣܢܐ שָׂנֵא *odit*, ܡܠܐ מָלֵא *implevit*, ܒܢܐ בָּנָה *aedificavit*, ܪܒܐ רָבָה *crevit*, et quod nobis pro paradigmate verborum serviet, ܓܠܐ גָּלָה *manifestavit*. Sunt autem illa

1. Vel simplicis tantum anomaliae, quorum typum paradigma ܓܠܐ exhibet. Ubi tamen nota, in praeterito peal pro ܓܠܐ etiam ܓܠܝ dici posse, mutato ܐ in ܝ; uti in reliquarum coniugationum praeteritis fit regulariter: nempe ܚܕܝ *gavisus est*, ܪܒܝ *crevit*, ܣܪܝ *putidus factus est*, ܪܘܝ *inebriatus est*, ܫܠܝ *cessavit* 1. Petr. 4, 1. Ea autem sic flectuntur:

Plur.		Sing.	
ܚܕܝܢ l. ܚܕܝ	ܚܕܝܘ	ܚܕܝܬ	ܚܕܝ
ܚܕܝܬܝܢ	ܚܕܝܬܘܢ	ܚܕܝܬܝ	ܚܕܝܬ
ܚܕܝܢܢ l.	ܚܕܝܢ		ܚܕܝܬ

Exempla sunt: ܚܕܝܬ (Gutbier ܚܕܝܬ perperam) *gavisa est* Luc. 1, 47. ܣܓܝܬ *crevit* fem. Rom. 5, 20. 1 Tim. 1, 14. ܫܠܝܬ *cessavit* fem. Matth. 14, 32. ܚܕܝܘ *gavisi sunt* Matth. 2, 10. ܣܪܝܢ *putidae factae sunt* Ps. 38, 6.

Verbum ܣܢܐ *odit* in participio poel et peîl servat ܐ: illic quidem ante suffixa, ut ܣܢܐܝܢ *osores nostri* Luc. 1, 71. hic vero etiam absolute, ut ܣܢܝܐܝܢ *odio habiti* Matth. 10, 12. cap. 24, 9. utrumque ad imitationem verbi perfecti.

In ethpeel imperativum sing. masc. ordinarie quidem formatur ܐܬܓܠܝ *revelare* P. 94, 1. ܐܬܬܘܝ *resipisce* Apoc. 3, 3. 19. at a ܦܢܐ fiet ܐܬܦܢܝ *convertere* Luc. 9. 38. cap. 22, 32. et sine jud otiante, ܐܬܦܢ Ps. 6, 5. et 80, 15. Reliqua tamen paradigmati conformantur, ut ܐܬܦܢܝ *convertere* fem. Ps. 116, 7. ܐܬܦܢܘ *convertimini* Actor. 3, 19. Zach. 1, 4. ܐܬܡܠܘ *implemini* Eph. 5, 18.

2. Vel dupliciter anomala sunt, ut cum ܐ prosthetico, ܐܫܬܝ pro ܫܬܝ vel ܫܬܐ *bibit*, unde fem. ܐܫܬܝܬ *bibit* Hebr. 6, 7. ܐܫܬܝܬ *bibi* Matth.

26, 42. ܐܫܬܝܢ *bibimus* Luc. 13, 26. secundum Polygl. at ܐܫܬܝܢ ibid. secundum Gutbier, et utramque editionem Act. 10, 41. velut ex ܐܫܬܐ *bibit*; ܐܫܬܝܘ *biberunt* masc. Marc. 14, 23. Sic et in imperat. ܐܫܬܝ *bibe* masc. Gen. 24, 14. 16. ܐܫܬܝ *bibe* fem. Luc. 12, 19, ܐܫܬܘ *bibite* masc. Matth. 26, 27. Conf. simile ܐ prostheticum in ܐܫܟܚ *invenit*, §. 10. 6. et lib. I. cap. I. §. 5, 2. At reliqua tempora sunt analogica: ut ܐܫܬܐ *bibam* Matth 26, 29. ܡܫܬܐ *bibere* Marc. 15, 23. ܫܬܐ *bibens*. Aut denique eadem verba sunt cum ܐ prima radicis ut ܐܬܐ *venit*; de quo vide supra, §. 14. 1,

Verbum ܚܝܐ *vixit*; cuius media jud excidit post litteras praeformativas; ut in infinit. ܡܚܐ pro ܡܚܝܐ *vivere* Ezech. 18, 21. 22. vel cum inserto olaph, ܡܐܚܐ idem Gen. 6, 20. fut. ܐܚܐ pro ܐܚܝܐ *vivam* Ps. 118, 17. ܢܚܐ *vivet* Ioh. 6, 57. ܢܐܚܘܢ *vivent* Esa. 26. 19. Sic in aphel ܐܚܝ pro ܐܚܝܝ *servavit* Matth. 27, 42. ܡܚܝܘ *servare* ibid. vel ܡܐܚܝܘ Hebr. 7, 25. ܐܚܐ *servabo* Ioh. 12. 47. ܬܐܚܐ *servabis* 1. Cor. 7, 16. fem. ܬܐܚܝܢ ibid. ܐܚܐ *serva* Luc. 23.

37. ܡܚܝܳܐ pro ܡܚܝܝܳܐ *vivificans* fem. a masc. ܡܚܝܳܐ pro ܡܚܝܳܢܳܐ idem. Specialiter in imperat. peal ܚܝܝ pro ܚܝܝ *vive* Dan. 2, 4. et in particip. ܚܝܳܐ *vivens* fem. ܚܝܳܐ pro ܚܝܝܳܐ 1. Tim. 2, 15. plur. ܚܝܳܝܢ Matth. 15, 27. vel ܚܝܳܝܢ 1. Cor. 15, 2.

3. Ubi media radicis pariter est olaph. Haec enim verba suam simul sequuntur anomaliam, de qua supra §. 16. Ut ܟܐܳܐ pro ܟܐܐ *increpavit* Matth. 8, 26. imperat. ܟܐܝ pro ܟܐܝ *increpa* Luc. 17, 3. infinit. ܡܟܐܳܐ *increpare* Marc. 8. 32. particip. ܟܳܐܝܢ *increpantes* Matth. 20, 31. vel ܟܳܐܐܝܢ Marc. 10, 13, Sin ultima ܐ secundum num. 2. mutata sit in ܝ, ut ܠܐܝ pro ܠܐܝ, et hoc pro ܠܐܐ *laboravit*, flexio praeteriti fit hoc modo:

Plur.			Sing.	
ܠܐܝܢ	l. ܠܐܘ	ܠܐܝܘ	ܠܐܝܬ	ܠܐܝ
ܠܐܝܬܝܢ		ܠܐܝܬܘܢ	ܠܐܝܬܝ	ܠܐܝܬ
ܠܐܝ	l. ܠܐܝܢ			ܠܐܝܬ

exempla sunt Rom. 16, 6. 12, 1. Cor. 15, 10. Apoc. 2, 3. Ioh. 4, 38. Phil. 4, 3. Rom. 16, 12. Luc. 5, 5.

4. Verba quadrilittera in ܝ terminata; quae vero ceterum plane ἀναλόγως ad typum verbi ܩܛܠ in pael et ethpaal flectuntur: ut in pael, praeterit.

ܦܰܪܣܺܝ *publicavit*, infinit. ܡܦܰܪܣܳܝܽܘ, imper. ܦܰܪܣܳܐ futur. ܐܦܰܪܣܶܐ, particip. act. ܡܦܰܪܣܶܐ, passiv. ܡܦܰܪܣܰܝ, et in ethpaal praeterit. ܐܶܬܦܰܪܣܺܝ; infinit. ܡܶܬܦܰܪܣܳܝܽܘ imperat. ܐܶܬܦܰܪܣܳܐ, futur. ܢܶܬܦܰܪܣܶܐ, particip. ܡܶܬܦܰܪܣܶܐ.

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit.*

Ethpeel.	Peal.
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܐ ܓܠܬ
ܐܬܓܠܝܬ ܐܬܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬ ܓܠܝܬܝ
ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ
ܐܬܓܠܝܘ ܐܬܓܠܝ I. ܐܬܓܠܝܝܢ	ܓܠܘ ܓܠܝ I. ܓܠܝܝܢ
ܐܬܓܠܝܬܘܢ ܐܬܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬܘܢ ܓܠܝܬܝܢ
ܐܬܓܠܝܢ I. ܐܬܓܠܝܢܢ	ܓܠܝܢ I. ܓܠܝܢܢ
ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܐ
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝ	ܓܠܝ ܓܠܝ
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝܢ	ܓܠܘ ܓܠܝܢ
ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܬܬܓܠܐ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܐ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܐ ܬܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ ܬܓܠܐ
ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ
ܬܬܓܠܘܢ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܘܢ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܘܢ ܢܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܘܢ ܢܓܠܝܢ
ܡܬܓܠܐ ܡܬܓܠܝܐ	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
ܡܬܓܠܝܢ ܡܬܓܠܝܢ	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ
	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit*.

Ethpaal.		Pael.	
ܐܬܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝ	ܓܠܝܬ	ܓܠܝ
ܐܬܓܠܝܬܝ	ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬ
ܐܬܓܠܝܬ		ܓܠܝܬ	
		ܓܠܝ̈ l. ܓܠܝܢ	ܓܠܝܘ
		ܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬܘܢ
		ܓܠܝܢ l. ܓܠܝܢܢ	
ܡܬܓܠܝܘ		ܡܓܠܝܘ	
ܐܬܓܠܝ	ܐܬܓܠܐ	ܓܠܝ	ܓܠܐ
		ܓܠܝܢ	ܓܠܘ
ܐܬܓܠܐ		ܐܓܠܐ	
ܬܬܓܠܝܢ	ܬܬܓܠܐ	ܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܐ
		ܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ
		ܢܓܠܐ	
		ܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܘܢ
		ܢܓܠܝܢ	ܢܓܠܘܢ
ܡܬܓܠܝܐ	ܡܬܓܠܐ	ܡܓܠܝܐ	ܡܓܠܐ
ܡܬܓܠܝܢ	ܡܬܓܠܝܢ	ܡܓܠܝܢ	ܡܓܠܝܢ
		ܡܓܠܝܐ	ܡܓܠܝ
		ܡܓܠܝܢ	ܡܓܠܝܢ

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit.*

Ettaphal.	Aphel.
ܐܬܬܓܠܝ ܐܬܬܓܠܝܬ	ܐܓܠܝ ܐܓܠܝܬ
ܡܬܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘ
ܐܬܬܓܠܐ ܐܬܬܓܠܝ	ܐܓܠܐ ܐܓܠܝ
ܐܬܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܬܬܓܠܐ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܐ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܬܓܠܐ ܬܬܓܠܐ	
ܡܬܬܓܠܐ ܡܬܬܓܠܝܐ	ܡܓܠܐ ܡܓܠܝܐ
	ܡܓܠܝܢ ܡܓܠܝܐ

XIX. Verba defectiva, quatenus a geminatis distinguuntur, ordinarie ac regulariter alia non sunt, quam quae primam radicis nun habent; ut ܢܓܕ *traxit*, ܢܚܬ *descendit*, ܢܛܪ *servavit*, ܢܣܒ *accepit* cet. Referri tamen ad illa possunt (si infinitivum, imperativum et futurum peal spectes) ex verbis 1. rad. jud, ܝܕܥ *cognovit*, et ܝܬܒ *sedit*: de quibus supra, §. 15. 1. Nam quae tertiam radicalem nun vel thau habent, apud Syros integre flectuntur: ut ܗܝܡܢܢ *credidimus* Gal. 2, 16, ܣܝܒܪܢ *sustinuimus* 1. Thess. 3, 1. a ܣܝܒܪ *susti-*

nuit ; ܢܚܬܬܘܢ *descendistis* 1. Cor. 11, 17. ܒܗܬܬܝ *pudefacta es* Ier. 2, 36. a ܒܗܬ *pudefactus est* . Et quamvis huc pertinere videatur verbum med. rad. lomad ܣܠܩ *adscendit* ; utpote a quo dici videntur, eliso lomad, imper. ܣܩ *adscende*, infinit. ܡܣܩ *adscendere*, futur. ܐܣܩ *ascendam*, aph. ܐܣܩ *adscendere fecit* cet. tamen istae formae defectivae non sunt a ܣܠܩ, sed a cognato chald. נסק *adscendit* .

Et verba quidem pe-nun in ethpeel, pael, ethpaal, per omnia tempora et modos, nec non in praeterito et participiis peal, perfecte flectuntur : at in infinitivo, imperativo, et futuro peal, et in integris coniugationibus aphel et ettaphal, illud nun suum amittunt: ut ܡܦܩ pro ܡܢܦܩ *exire* Act. 16, 10. ܦܘܩ pro ܢܦܘܩ *exi* Esa. 7, 3. ܢܦܘܩ pro ܢܢܦܘܩ *exibit* Matth. 2, 6. ܐܦܩ pro ܐܢܦܩ *eiecit* cap. 9, 25. ܡܦܩܘ pro ܡܢܦܩܘ *eiicere* cap. 7, 5. cet.

Excipiuntur tamen ab hac defectivorum regula 1. geminata, ut ܢܕ pro ܢܕܕ *aversatus est* . 2. quiescentia med. rad. wau, ut ܢܚ pro ܢܘܚ

quievit, ܢܘܕ *agitatus est*. 3. quae mediam he habent, ut a ܢܗܪ *luxit*, ܢܢܗܪ *luceat* Matth. 5, 16. ܐܢܗܪ *accendit* Act. 16, 29. et a ܢܗܡ *fremuit*, ܐܬܢܗܡܘܢ *fremetis* Esa. 16, 7. Porro in imperativo futuroque peal habent ܐ ; ܛܪ *serva*, a ܢܛܪ Matth. 19, 17. ܣܒܘ *accipite*, a ܢܣܒ cap. 25, 28. ܣܩ *adscende*, ab inusitato ܢܣܩ pro ܣܠܩ *adscendit*, Ioh. 7, 8. ܩܦ *adhaere*, a ܢܩܦ, Act. 8, 29. ܢܣܒ *accipiet* cap. 8, 17. ܢܛܪ *servabit*. Act. 16, 23. ܢܩܦ *adhaerebit* Matth. 19, 5. at ܐ, ܦܠ *cade*, a ܢܦܠ, Matth. 21, 21. ܦܨܘ *excutite*, a ܢܦܨ, cap. 10, 14. ܢܦܠ *cadet* cap. 5, 29. ܢܬܠ *dabit*, a ܢܬܠ, cap. 20, 28. ܐܓܪܘܓ, a ܢܓܪܓ, *traham* Ioh. 12, 32.

VERBUM DEFECTIVUM

1. rad. nun, ܢܦܩ *exiit.*

Ethpeel.		Peal.		
ܐܬܢܦܩܬ	ܐܬܢܦܩ	ܢܦܩܬ	ܢܦܩ	Praet.
		ܢܦܩܬܝ	ܢܦܩܬ	
		ܢܦܩܬ		
		ܢܦܩ ܢ	ܢܦܩܘ ܢܦܩ	
		ܢܦܩܬܝܢ	ܢܦܩܬܘܢ	
		ܢܦܩ ܢ		
ܡܬܢܦܩܘ		ܡܦܩ		Inf.
ܐܬܢܦܩ		ܦܘܩ	ܦܘܩ	Imp.
		ܦܘܩܢ	ܦܘܩܘ	
ܐܬܢܦܩ		ܐܦܘܩ		Fut.
		ܬܦܩܝܢ	ܬܦܘܩ	
		ܬܦܘܩ	ܢܦܘܩ	
		ܢܦܘܩ		
		ܬܦܩܢ	ܬܦܩܘܢ	
		ܢܦܩܢ	ܢܦܩܘܢ	P.act.
ܡܬܢܦܩ		ܢܦܩܐ	ܢܦܩ	
		ܢܦܩܢ	ܢܦܩܝܢ	
		ܢܦܝܩܐ	ܢܦܝܩ	P.pas.
		ܢܦܝܩܢ	ܢܦܝܩܝܢ	

VERBUM DEFECTIVUM

1. rad. nun, ܢܦܩ *exiit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܢܦܩ	ܢܦܩ	Praet.
ܡܬܢܦܩܘ	ܡܢܦܩܘ	Inf.
ܐܬܢܦܩ	ܢܦܩ	Imp.
ܐܬܢܦܩ	ܐܢܦܩ	Fut.
	ܬܢܦܩ	
ܡܬܢܦܩ	ܡܢܦܩ	P.act.
	ܡܢܦܩ	P.pas.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܦܩ	ܐܦܩ	Praet.
ܡܬܬܦܩܘ	ܡܦܩܘ	Inf.
ܐܬܬܦܩ	ܐܦܩ	Imp.
ܐܬܬܦܩ	ܐܦܩ	Fut.
ܡܬܬܦܩ	ܡܦܩ	P.act.
	ܡܦܩ	P.pas.

XX. Verba med. radicis geminatae in coniugationibus ethpeel, pael, ethpaal ubique, in pael vero nonnisi in participio peil, perfecte flectuntur: ut in peil, ܪܓܝܓ *concupiscens* Phil. 1, 23. ܟܦܝܠܐ *duplicatus* 1. Tim. 5, 17. ܦܨܝܥܝܢ *vulnerati* Act. 19, 16. ܪܥܝܥܐ *fractus* Matth. 12, 20. In ethpeel, ܐܬܚܢܢܬܘܢ *misericordiam consecuti estis* Rom. 11, 30. ܐܬܕܩܩܘ *comminuti sunt* Dan. 2, 35. ܢܬܪܥܥ *confringetur* Matth. 22. 44. ܡܬܪܣܣ *conspersus* Hebr. 9, 13. In pael ܕܩܩܬ *comminuit* fem. Dan. 2, 34 35. ܡܡܠܠܘ *loqui* Dan. 12, 14. ܡܠܠܘ *loquimini* Zach. 8, 16. ܬܕܩܩ *comminuet* fem. Dan. 2, 44. In ethpaal, ܢܬܡܠܠ *sermo fiet* Act. 9, 6. ܡܬܡܠܠܢ *loquendae* Rom. 8, 26.

Ast in peal, (excepto peil) aphel et ettaphal, media radicis eliditur, remissa eius (si quam habeat) vocali ad primam radicalem; idque vel

1. Cum compensatione, quae fit 1. ordinarie quidem per geminationem primae radicalis, si hanc praecedat aliqua praeformativarum litterarum, ut in fut. peal, ܐܪܘܣ, ܬܪܘܣ, ܬܪܘܣܝܢ, pro ܐܪܣܘܣ, ܬܪܣܘܣ, ܬܪܣܘܣܝܢ *adspergam, adsperges* masc. et fem. quae lege *erûs, terûs, tersin*; in aph. ܐܕܩ *addek* pro ܐܕܩܩ *adkek*, *comminuit*,

in fem. ܐܕܩܬ *add'kath* pro ܐܕܩܩܬ *adk'kath*; in ettaphal ܐܬܬܕܩ *ettaddak* pro ܐܬܬܕܩܩ *ettadkak*, *comminutus est*. 2. Per geminationem ult. rad. si praeformativa nulla adsit, et ultima radicalis vocalem habeat: ut in praet. peal ܪܣܬ *resáth* pro ܪܣܣܬ *adspersit* fem. ܪܣܬ *reséth* pro ܪܣܣܬ *adspersi*.

2. Vel eliditur sine compensatione, si neque praeformativa adsit, neque ultima radicis vocalem habeat; ut in praeter. peal ܪܣ *ras* pro ܪܣܣ *r'sas*, *adspersit*, imp. ܪܘܣ *rûs* pro ܪܣܘܣ *r'sûs*, *adsperge*.

Excipiuntur vero ab hac geminatorum lege, quae mediam olaph geminant: ut ܓܐܐ pro ܓܐܐ *eminuit*, ܝܐܐ pro ܝܐܐ *decuit*, ܟܐܐ *increpavit*, ܠܐܐ seu ܠܐܒ *laboravit*, ܦܐܐ, unde ܦܐܝܐ *pulcher*, ܣܐܐ, unde ܣܐܐ *sordidus*: utpote quae pertinent partim ad §. 16. partim ad §. 18.

Porro in peal, in praeteriti 3. pl. fem. dicitur indifferenter ܥܠ̈ܝ et ܥܠ̈ܝܢ *ingressae sunt*, Matth. 25, 10. Marc. 16, 5.

In imperativo, ܥܘܠܘ *intrate* Matth. 7, 13. ܦܘܠ *frange* Lev. 6, 21. et per pthocho, ܛܢ *aemu-*

lare Apoc.3,19. plur. ܛܢܘ *aemulamini* 1.Cor.14,1.

In futuro itidem non solum ܬܥܘܠ *ingredieris* Matth. 8, 8. ܢܒܘܙ *exspoliabit* Marc. 3, 27. ܢܪܘܣ *adsperget* Lev. 4, 6. 17. 18. plur. ܢܪܣܘܢ *adspergent* cap. 3, 2. ܐܚܘܢ *miserebor* Rom. 9, 15. sed etiam per pthocho, ܬܛܢ *aemulaberis* Ps. 37, 1. ܬܪܓ *concupisces* Rom. 7, 7. ܢܚܫ *patietur* Matth. 16, 21. Reperitur quidem et ܬܚܘܢ *misereberis* Matth. 18, 33. sine ܬ sub praeformativa, quod vero vel mendosum est, vel a cognata radice ܚܢ pro ܚܢܢ derivandum, uti ܥܦ et ܥܦ est *duplicavit*.

In participio activo loco mediae radicalis assumitur olaph, ut ܚܐܫ *patiens* 1. Petr. 2, 13. ܚܐܢ *miserans* Rom. 9, 15. ܦܐܪ *abscindens* Luc. 5, 36. ܪܐܓ *concupiscens* Gal. 5, 17. quod vero olaph in feminino et plurali rursus abit, ut ܥܦܝܢ *erumpentes* Ex. 26, 24. ܪܓܐ *concupiscens* fem. Iac.4,5, ܚܫܝܢ *patientes* 1. Petr. 4, 19. Manet tamen olaph, regulariter in ܥܠ *ingressus est*, ܥܐܠ *ingrediens* masc. Ioh. 10, 1. ܥܐܠܐ fem. Ioh. 19, 41. plur. ܥܐܠܝܢ Matth. 10, 12. fem. ܥܐܠܢ cap. 12, 45. raro in aliis. ut ܪܐܓܝܢ *concupiscentes* Hebr. 11, 16.

In pael et ethpaal nonnulla radicales geminant, fiuntque quadrilittera; ut ܓܪܓܪ *traxit* Act. 8, 3. ܡܪܡܪ *exacerbavit* Num. 20, 24. ܐܬܡܪܡܪ *amaritudine adfectus est* Act. 17, 16. quin accedente scin, quinquelittera; ut ܡܫܬܓܪܓܪܢ *pellecti* Iud. v. 8.

In aphel manet aliquando olaph characteristicum coniugationis post praeformativas temporum; ut ܡܐܚܒܘ pro ܡܚܒܘ *amare* Rom. 13, 8. ܢܐܓܢ *habitabit* Act. 2, 26. et in participio media radicis elisa aliquando redit, sed occultata; ut ܡܛܠܠܝܢ pro ܡܛܠܝܢ *obumbrantes* Hebr. 9, 5.

VERBUM

med. rad. geminatum, ܪܣ *adspersit.*

Ethpeel.		Peal.		
ܐܬܪܣܣܬ	ܐܬܪܣܣ	ܪܣܬ	ܪܣ	Praet.
ܐܬܪܣܣܬܝ	ܐܬܪܣܣܬ	ܪܣܬܝ	ܪܣܬ	
	ܐܬܪܣܣܬ		ܪܣܬ	
		ܢ ܪܣܝ	ܪܣܘ	
		ܪܣܬܝܢ	ܪܣܬܘܢ	
		ܪܣܢ	ܪܣܢ	
	ܡܬܪܣܣܘ		ܡܪܣ	Inf.
ܐܬܪܣܝܣܝ	ܐܬܪܣܝܣ	ܪܘܣܝ	ܪܘܣ	Imp.
		ܪܘܣܝܢ	ܪܘܣܘ	
	ܐܬܪܣܣ		ܐܪܘܣ	Fut.
ܬܬܪܣܣܝܢ	ܬܬܪܣܣ	ܬܪܘܣܝܢ	ܬܪܘܣ	
		ܬܪܘܣܝ	ܢܪܘܣ	
			ܢܪܘܣ	
		ܬܪܣܢ	ܬܪܣܘܢ	
		ܢܪܣܢ	ܢܪܣܘܢ	
ܡܬܪܣܣܐ	ܡܬܪܣܣ	ܪܣܐ	ܪܐܣ	P.act.
		ܪܣܢ	ܪܣܝܢ	
		ܪܣܝܣܐ	ܪܣܝܣ	P.pass.
		ܪܣܝܣܢ	ܪܣܝܣܝܢ	

VERBUM

med. rad. geminatum ܪܣ *adspersit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܪܣܣ	ܪܣܣ	Praet.
ܡܬܪܣܣܘ	ܡܪܣܣܘ	Inf.
ܐܬܪܣܣ	ܪܣܣ	Imp.
ܐܬܪܣܣ	ܐܪܣܣ	Fut.
	ܬܪܣܣ	
ܡܬܪܣܣ	ܡܪܣܣ	P. act.
	ܡܪܣܣ	P. pas.

Ettaphal.	Aphel.		
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣܬ	ܐܪܣ	Praet.
ܡܬܬܪܣܘ		ܡܪܣܘ	Inf.
ܐܬܬܪܣ		ܐܪܣ	Imp.
ܐܬܬܪܣ		ܐܪܣ	Fut.
ܡܬܬܪܣ		ܡܪܣ	P. act.
		ܡܪܣ	P. pas.

CAPUT II.

De paradigmatibus nominum.

I. Nomen considerabimus itidem ratione accidentium suorum: ut sunt forma, species, figura, qualitas, genus, motio, comparatio, casus, numerus, status, flexio.

II. Ratione formae nomina generatim vel nuda sunt, quae litteris mere radicalibus constant, ut ܓܒܪܐ *vir*; vel *aucta*, in quibus ultra radicales litteras etiam serviles, eaeque formativae accesserunt, sive hae sint praeformativae ab initio nominum, ut ܡܚܙܐ *adspectus*, a ܚܙܐ *vidit*; sive adformativae in illorum fine, ut ܙܕܩܬܐ *eleemosyna*, a ܙܕܩ *iustus fuit*; sive utriusque generis simul, ut ܡܪܚܡܢ *miserator*, a ܪܚܡ *misertus est*, ܡܚܫܒܬܐ *cogitatio*, a ܚܫܒ *cogitavit*, cet. Conf. lib. I. cap. I. §. 5. 2.

Potiores nominum syriacorum formas sequentia dabunt paradigmata §. 11. et 12. Ut significatione aliae ab aliis differunt, et vel habitum ac professionem significant, v. g. ܕܝܢܐ *iudex*, ܓܢܢܐ *hortulanus*, vel actorem, ut ܥܡܘܪܐ *habitator*, ܚܛܘܦܐ *raptor*, cet. ita et origo illarum ex diversis radicum coniugationibus diversa est, quarum-

dam ex peal, ut ܛܠܝܐ *infans*, ܟܬܒ *scriptum*, aliarum ex ethpeel, ut ܡܫܬܡܥܢ *obediens*; ex pael, ܦܘܠܓ *divisio*, ܡܓܕܦܢ *blasphemator*, quod est ex participio eius coniugationis activo, sicut contra ex passivo sua eadem forma dicitur ܡܫܡܠܝ *perfectus* 2. Tim. 3, 17. Hebr. 9, 11. Iac. 1, 4. ex etphaal ܡܬܝܬܒܢܝܬܐ ἡ οἰκουμένη; ex aphel, ܡܥܗܕܢܘܬܐ *commonefactio*; ex ettaphal, ܡܬܬܦܣܢܘܬܐ *persuasio* cet.

Ratione speciei nomina sunt vel primitiva, quae licet a verbis, tamquam radicibus, tamen ab alio nomine deducta non sunt, ut ܡܪܚܡܢ *misericors*; vel derivativa, quae ab alio nomine deducta sunt, ut quum a ܡܪܚܡܢ *misericors* fit ܡܪܚܡܢܘܬܐ *misericordia*.

III. Ratione figurae nomina vel simplicia sunt; ut ܪܝܫ *caput*; ܐܝܕܐ *manus*: vel composita, qualia apud Syros plura quam apud Hebraeos sunt; ut ܐܟܠܩܪܨܐ *accusator*, q. d. *edax criminationis vel excidii*, Matth. 4, 1. ܒܢܬ ܩܠܐ *voces*, qs. *filiae vocum* Act. 12, 22. ܒܪܢܫ *homo*, *filius homini*, Rom. 3, 4. ܒܥܠܕܒܒܐ *inimicus*, *dominus inimicitiae* Matth. 13, 28. 39. ܒܥܠܕܝܢܐ *adversa-*

rius, *dominus iudicii* Luc. 12, 58. ܓܪܡܦܝܠܐ *ebur*, *os elephanti* Apoc. 18, 12. ܣܝܡܝܕܐ χειροθεσία, *impositio manus* 1. Tim. 4, 14. ܣܡܣܓܘܢܐ chald. ססגונא *color caeruleus* Ex. 25, 5. ܣܡ ܣܡ (quidquid hoc tandem sit) et ܓܘܢܐ *color*, ܩܘܒܠܛܝܒܘܬܐ *gratiarum actio* Apoc. 7, 12. ܪܫܥܠܠܬܐ *primitiae proventuum* Ex. 23, 19. ܫܩܠܛܥܢܐ *susceptio oneris*, pro *diligentia* 2. Petr. 1, 5. ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum* Luc. 6, 49. ex hebr. שׁות *ponere* et אשׁשׁות *fundamenta*, et numeralia in primis cum denario composita, ut ܚܕܥܣܪ *undecim*, ex ܚܕ *unus* et ܥܣܪ *decem*, ܬܪܥܣܪ *duodecim*, ex ܬܪܝܢ *duo* et ܥܣܪ *decem* cet. de quibus infra in appendice huius capitis §. 14. De aliis vero, quae scribendo quidem divisa, sensu vero composita sunt, in syntaxi lib. III. cap. II. §. 2...4. exponemus.

IV. Ratione qualitatis nomina vel substantiva sunt, vel adiectiva: et substantiva quidem vel adpellativa, vel propria, sive personarum, sive locorum, sive fluviorum, montium, mensium cet.

V. Genus nominum est vel masculinum, vel femininum, vel commune seu epicoenum. Dignoscitur autem genus vel per terminationem, vel per significationem.

Quod igitur ad terminationem, notanda est

Regula. Feminina sunt, quae in singulari absoluto in formativas syllaba ܐ, ܗ et ܝܬ; in constructo ܬ, ܬܐ et ܝܬ; in emphatico in ܬܐ, ܬܐ, ܝܬܐ; et in plur. absoluto in ܢ; in constructo in ܬ; in emphatico in ܬܐ, terminantur: ut ܐܓܪܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬܐ epistola, plur. ܐܓܪܢ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬܐ epistolae ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ regnum; ܒܪܝ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ creatura. Reliqua, quae his terminationibus non gaudent, sunt masculina. Communia vero sunt nomina animalium utriusque sexus sub eadem terminatione: ut ܚܡܪܐ asinus, ܓܡܠܐ camelus cet. et specialia quaedam, ut ܐܐܪ aer, ܕܚܠܬܐ timor, ܪܘܚܐ ventus vel spiritus, ܣܝܦܐ gladius, ܣܗܪܐ luna, ܫܡܫܐ sol, ܡܠܬܐ verbum.

Declaratio regulae: quid sit absolutum, constructum, emphaticum, §. 10. exponemus: Nec vero obstant regulae ܡܠܟܐ rex, ܓܒܝܐ electus, et alia huius generis, in quibus est quidem syllaba adformativa, verum non in statu absoluto, (utpote in quo habent ܡܠܟ et ܓܒܐ) sed in emphatico: nec illa emphatica singularia, in quibus ܬ non adformativum, sed radicale est, ut ܒܝܬܐ domus, ܚܕܬ et emph. ܚܕܬܐ novus, ܦܚܬܐ

fovea , ܝܳܪܽܘܬܳܐ *haeres* , ܡܰܘܬܳܐ *mors* , ܩܽܘܫܬܳܐ *veritas* , ܪܰܒܽܘܬܳܐ *decus* cet.

Exceptio a regula. Sunt feminina sub terminatione masculina: ܐܶܠܦ emph. ܐܶܠܦܳܐ *navis* , ܐܶܠܥ emph. ܐܶܠܥܳܐ *costa* , ܐܰܪܥ emph. ܐܰܪܥܳܐ *terra* , ܐܰܓܰܢ emp. ܐܰܓܳܢܳܐ *hydria* , ܛܽܘܥܝܰܝ *error* cet. Quo et pluralia quaedam pertinent, verb. gr. ܡ̈ܠܶܐ *verba* , ܐܰܡ̈ܝܢ *cubiti* , ܫ̈ܢܝܢ vel ܫ̈ܢܝܳܐ *anni* , ܫ̈ܳܥܝܢ *horae* , cet. Sunt vicissim pluralia masculina sub terminatione feminina: ut ܪ̈ܳܥܰܘܳܢ , ܪ̈ܳܥܰܘܳܬ , ܪ̈ܳܥܰܘܳܬܳܐ *pastores* cet. de quorum tum his tum illis vide infra §. 9. 5. e 6.

Quod vero ad significationem, masculina sunt quae mares aut virilia, feminina vero, quae feminas aut muliebria munera, urbes regionesve, et gemina corporis membra notant; quantumvis illa femininam, haec masculinam habeant terminationem. Ut ܐܰܒ̈ܳܗܰܝ *patres* , ܐܶܡ emph. ܐܶܡܳܐ *mater* , ܐܽܘܪܺܫܠܶܡ *Hierosolyma* , ܒܽܘܪܟ *genu* ; ܥܰܝܢ emph. ܥܰܝܢܳܐ *oculus* cet.

VI. Ratione motionis, femininum formatur a masculino adiecta terminatione ܐ; ut ܫܰܦܺܝܪܳܐ *pulchra* , a ܫܰܦܺܝܪ *pulcher* , ܓܠܺܝܳܐ *revelata* , a ܓܠܶܐ *revelatus* , ܦܩܺܝܕܳܐ *iussa* , a ܦܩܺܝܕ *iussus* ;

ܡܚܝܠܬܐ *valida*, a ܡܚܝܠ *validus*, ܐܚܝܢܐ emph. ܐܚܝܢܬܐ *cognata*, ab ܐܚܝܢ *cognatus*.

At a ܙܥܘܪ emph. ܙܥܘܪܐ *parvus* fit fem. ܙܥܘܪܝܬܐ *parva*, cum interposito jud, sic ܡܫܬܡܥܢ emph. ܡܫܬܡܥܢܐ *obediens*, fit fem. ܡܫܬܡܥܢܝܬܐ indeque formae femininorum emphaticae, ܡܫܡܫܢܝܬܐ *ministra*, a ܡܫܡܫܢ *minister*; ܡܚܝܢܝܬܐ *vivificatrix* 1. Cor. 15, 45. a ܡܚܝܢ *vivificator*; ܡܚܝܠܢܝܬܐ *valida* a ܡܚܝܠܢ *validus*; ܡܬܝܬܒܢܝܬܐ *terra habitata* a ܡܬܝܬܒܢ *habitabilis*; ܬܪܝܢܝܬܐ *secunda* a ܬܪܝܢ *secundus*: ܫܡܝܢܝܬܐ plur. ܫܡܝܢܝܬܐ *caelestia*, a ܫܡܝܢ *caelestis*. Credo, ut differentia inter feminina et masculinorum emphatica sit evidentior.

VII. Comparationis gradus non distinguunt terminatione Syri, sed circumscribunt: qua de re in syntaxi lib. III. cap. II. §. 12.

VIII. Casus itidem non terminatione, sed particulis aut constructione dignoscuntur. Etenim

1. Nominativus ex habitu orationis per se liquet; ut Ioh. 1, 1. *In principio erat* ܡܠܬܐ *verbum*.

2. Genitivus ex statu nominis, a quo regitur, constructo, ut ܡܠܝ ܐܠܗܐ *verba Dei*; vel

ex praefixo ܕ, post nomen regens in statu emphatico vel constructo positum, ut ܡ̈ܠܐ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba quae sunt verba Dei*, vel ܡ̈ܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba eius, verba, dico, quae sunt verba eius*.

3. Dativus ex praefixo lomad, ut ܠܐܠܗܐ *Deo*.

4. Accusativus ex habitu ad praecedens verbum activum transitivum; ut Ioh. 1, 14. ܚܙܝܢ ܫܘܒܚܗ *vidimus gloriam eius*; rarius ex praemisso ܝܬ, ad instar hebr. את et chald. ית; ut Gen. 1, 1. *In principio creavit Deus* ܝܬ ܫܡܝܐ ܘܝܬ ܐܪܥܐ *caelum et terram*, quod quidem Angli, velut nomen esset, verterunt, *esse caeli et esse terrae*, alibi vero rectius pro accusativi nota habuerunt, v. g. Coh. 2, 3. cap. 3, 17. cap. 4, 1. cet. frequentius vero ex praefixo lomad, quod uti tertium, ita quartum quoque casum, ac adeo generatim obiectum tum cui, in dativo, tum quod, in accusativo, notat; ut Ioh. 3, 16. ܐܚܒ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡܐ *dilexit Deus mundum*; aut ex praecedentibus propositionibus ܒܬܪ *post*, ܠܘܬ *ad*, ܡܛܠ *propter*, ܥܠ *super* cet.

5. Vocativus, similis nominativo in statu emphatico innotescit vel ex habitu orationis, ut

Apoc. 16, 7. ܡܳܪܝܳܐ ܐܰܠܳܗܳܐ *Domine Deus*; vel ex praemissa interiectione vocandi ܐܳܘ *o*! ut ܐܳܘ ܐܰܢ݈ܬ݁ܬ݂ܳܐ *o mulier*! Luc. 24, 25.

6. Ablativus denique ex praefixo beth, et particulis separatis ܚܠܳܦ *pro*, ܡܶܢ *a*, *ex*, *prae*, ܥܰܡ *cum*, ܬ݁ܚܶܝܬ *sub*, cet.

IX. Numerus nominum est triplex,

1. Singularis, regulariter de uno; nisi capiatur collective, quo casu adiicitur ribbui, v.g. ܪ̈ܰܟ݂ܫܳܐ *equitium* seu *equi* ܓ̈ܶܙܪܳܐ *grex*. Vide supra lib. I. cap. III. §. 4.

2. Dualis, de duobus, habens in absoluto terminationem ܶܝܢ, respondentem chaldaicae ין vel ין, et hebraice ים; nec tamen in pluribus quam his quatuor, ܬ݁ܪܶܝܢ *duo* ܬ݁ܰܪܬ݁ܶܝܢ *duae*, ܡܳܐܬ݂ܶܝܢ *ducenti*, et propr. ܡܨܪܶܝܢ *Aegyptus* utraque, superior et inferior. Quibuscum tamen cave confundas pluralia nominum participiorumve 3. rad. olaph, eadem gaudentia terminatione, v. g. ܓ݁ܒ݂ܶܝܢ *electi*, a ܓ݁ܒ݂ܳܐ *electus*. Alias dualis apud Syros exprimitur per pluralem cum adiecto numerali *duo*; ut Matth. 21, 28. ܒ݁ܢܰܝ̈ܳܐ ܬ݁ܪܶܝܢ *filii duo*; Luc. 5, 2. ܬ݁ܰܪܬ݁ܶܝܢ ܣܦ̈ܺܝܢܳܐ *naves duae*.

3. Pluralis masculinorum ordinarie terminatur in absoluto ܝܢ, constr. ܝ, emph. ܐ, ut a ܓܒܪܐ *vir* fit plur. absolutum ܓܒܪܝܢ, constr. ܓܒܪܝ, emph. ܓܒܪܐ *viri*: at in nominibus, quae in singulari in ܐ vel ܝ exeunt, pluralia absoluta terminantur in ܝܢ, emphatica in ܝܐ; ut a ܓܒܝܐ *electus* fit plur. absol. ܓܒܝܝܢ. et emph. ܓܒܝܐ *electi*; a ܡܫܬܝ *potus* plur. absol. ܡܫܬܝܢ, emph. ܡܫܬܝܐ.

4. Pluralis vero femininorum clauditur terminantibus syllabis, in absoluto ܢ, constr. ܬ, emph. ܬܐ: ut a ܛܢܦܬܐ *impura*, fit plur. absolutum ܛܢܦܢ, constr. ܛܢܦܬ, emph. ܛܢܦܬܐ *impurae*.

5. Sunt tamen masculina, quae in plurali formantur ut feminina; v. g. ܟܘܪܣܝܐ *solium*, plur. ܟܘܪܣܘܢ *solia*; ܪܥܝܐ *pastor*, plur. ܪܥܘܢ *pastores*, ܐܬܪ *locus*, plur. ܐܬܪܘܢ *loca*, ܚܘܝܐ emph. ab absoluto inusitato ܚܘܝ vel ܚܘܐ *serpens*, plur. ܚܘܘܬܐ *serpentes*; ܐܪܝܐ ab inusitato ܐܪܝ vel ܐܪܐ *leo*, plur. ܐܪܝܘܬܐ *leones*; ܐܘܪܝܐ ab inusitato ܐܘܪܝ *praesepe*, plur. ܐܘܪܘܬܐ *praesepia*; ܐܣܝܐ *medicus*, plur. ܐܣܘܬܐ *medici*.

6. Sunt vicissim feminina, quae in plurali terminantur ut masculina: v. g. ܕܡܥܬܐ *lacrima*, ܕܡ̈ܥܐ *lacrimae*; ܠܒܢܬܐ *later*, ܠܒ̈ܢܐ *lateres*; ܡܢܐ, emph. ܡܢܬܐ *pilus*, ܡ̈ܢܐ *pili*; ܣܐܬܐ *modius*, ܣ̈ܐܝܢ *modii*; ܫܢܬܐ *annus*, plur. ܫ̈ܢܝܢ *anni*, ܡܠܬܐ *verbum*, ܡ̈ܠܐ *verba*; ܐܡܬܐ *cubitus*, ܐܡ̈ܝܢ *cubiti*; ܫܥܬܐ *hora*, ܫ̈ܥܝܢ *horae*; ܒܥܬܐ *quaestio*, ܒܥ̈ܬܐ *quaestiones*, secundum Polygl. Tit. 3. 9. ܫܒܫܬܐ *palmes*, ܫܒ̈ܫܬܐ *palmites*; ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum*, ܫܬ̈ܐܣܐ *fundamenta*, quo et ܢ̈ܫܐ *mulieres*, plurale tantum, pertinet.

7. Sunt et quae in plurali utramque formam habent, virilem et femininam; ut ex masculinis ܐܒ *pater*, plur. ܐܒ̈ܗܝܢ et ܐܒ̈ܗܐ *patres*; ܝܘܡ *dies*, plur. ܝܘ̈ܡܝܢ et ܝܘ̈ܡܬܐ; ܠܒܐ *cor*, ܠܒ̈ܝܢ et ܠܒ̈ܘܬܐ *corda*; ܠܠܝܐ vel ܠܠܝܐ *nox*, ܠܠ̈ܝܢ et ܠܠ̈ܘܬܐ *noctes*; ܡܪܐ *dominus*, ܡܪ̈ܘܢ vel ܡܪ̈ܘܬܐ *domini*; ܢܗܪܐ *fluvius*, plur. ܢܗܪ̈ܝܢ et ܢܗܪ̈ܘܬܐ *fluvii*; ܪܘܚܐ *spiritus*, plur. ܪܘ̈ܚܝܢ et ܪܘ̈ܚܬܐ.

8. Ex compositis illis (de quibus supra §.III.) alia posteriorem tantummodo compositionis partem terminatione plurali adficiunt; ut ܒܥܠܕܒܒܐ

inimici ܫܬܐܣ̈ܐ *fundamenta*, quo et pertinet ܒܝܬ ܩܒܘܪ̈ܐ *sepulchra*, alia priorem; ut ܒܢܝ̈ܢܫܐ *homines*; alia utramque; ut ܒܢ̈ܬܩܠܐ *voces*, ܐܟܠܝ ܩܪ̈ܨܐ *accusatores*, ܪܒ̈ܝ ܒܬ̈ܐ *oeconomi*, quomodo et adformativa abstractorum terminatio compositorum nominum posteriori adiicitur: ut ܪܒ ܒܝܬܘܬܐ *oeconomia* ܪܒ ܟܘܡܪܘܬܐ *archisacerdotium*.

9. Defectiva et tantum pluralia sunt, ܐܦ̈ܝ seu ܐܦ̈ܐ *facies*, ܕܡ̈ܝ seu ܕܡ̈ܐ *pretium*, ܚ̈ܝܐ *vita*, ܚܐܪܘܬܐ *libertas*, ܡ̈ܝܐ *aqua*, ܢ̈ܫܐ *mulieres*, ܫܡ̈ܝܐ *caelum*: quibus adde ܒܢ̈ܝ *filii*; et ܒܢ̈ܬ *filiae*, quae in sing. habent ܒܪ fem. ܒܪܐ *filius*, et ܒܪܬ seu ܒܪܬܐ *filia*,

X. Status nominum est triplex: absolutus, cum indefinite capiuntur; constructus, quum sequens aliquod nomen, quod diversae rei et Latinis genitivi casus sit, regunt, sine interveniente nota genitivi seu praefixo ܕ; emphaticus vero, quum sive definite sive indefinite sumuntur: ut absol. ܡܠܟ *rex*, quisquis ille fuerit; constr. ܡܠܟ ܐܘܪܫܠܡ *rex Solymae*, emph. ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ *Herodes rex*.

Ac flexio quidem nominum pro diverso nu-

mero et statu ex sequentibus liquebit paradigmatibus. Nota vero:

1. Status absolutus singularis in quibusdam nominibus obsolevit: ut in ܡܥܝܢܐ *fons*, ܣܘܣܝܐ *equus*, ܐܫܬܒܚܬܐ *laus*, ܐܬܕܡܘܪܬܐ *miraculum*, ܡܓܘܫܐ *magus*, cet. quorum absoluta secundum analogiam concipi quidem possunt, ܡܥܝܢ, ܣܘܣܝ, ܐܫܬܒܚܐ, ܐܬܕܡܘܪܐ, ܡܓܘܫ, sed nullibi extant.

2. Status emphaticus pluralis masculinorum apud Syros ordinarie quidem in ܐ̈ desinit. v. g. ܡܠܟ̈ܐ *reges*; in aliquibus tamen chaldaizat, terminatus in ܢ̈ܐ, nempe in ܐܝ̈ܕܝܢܐ *manus*, ܐܠܦ̈ܝܢܐ *millia*, ܒܢ̈ܝܢܐ *filii*, ܡ̈ܝܢܐ *aquae*, ܫܡ̈ܝܢܐ *caeli*, ܫ̈ܢܝܢܐ *anni*; et generatim in illis, quorum singularis in ܐ vel ܝ sinitur, ut ܓܒ̈ܝܢܐ *electi*, ܡܪ̈ܘܢܐ *domini*, ܡܙܢ̈ܝܢܐ *scortatores*.

3. Paradigmata digessimus secundum ordinem vocalium, quibus masculinorum ultimae, femininorum vero penultimae syllabae in statu absoluto singulari utuntur: ut facilius evolvi, et ad illa consimiles nominum formae exigi queant.

XI. Paradigmata regularia nominum masculinorum:

	Emphatica,	Constructa,	Absoluta,	
Sing.	ܝܰܡܳܐ	ܝܰܡ	ܝܰܡ	*mare.*
Plur.	ܝܰܡܡܶܐ	ܝܰܡܡܰܝ	ܝܰܡܡܺܝܢ	

ܝܰܡ pro ܝܰܡܡ. Sic ab ܥܰܡ *populus*, ܥܰܡܳܐ plur. ܥܰܡܡܶܐ. At a ܣܰܩ *saccus* fit ܣܰܩܳܐ.

ܓܰܒܪܳܐ	ܓܒܰܪ	ܓܒܰܪ	*vir.*
ܓܰܒܪܶܐ	ܓܰܒܪܰܝ	ܓܰܒܪܺܝܢ	

Sic ܙܒܰܢ *tempus*, ܦܓܰܪ *corpus*, ܒܥܰܪ *imperitus*; ܟܦܶܢ *fames*, et sic emphatica ܐܰܓܪܳܐ *merces*, ܐܰܢܟܳܐ *stannum*, ܐܰܪܙܳܐ *cedrus*, concipe ab absolutis, quamquam obsoletis, ܐܰܓܰܪ, ܐܰܢܰܟ, ܐܰܪܰܙ, pro ܐܓܰܪ, ܐܢܰܟ, ܐܪܰܙ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2.

ܛܰܡܐܳܐ	ܛܡܶܐ	ܛܡܶܐ	*immundus.*
ܛܰܡܐܶܐ	ܛܰܡܐܰܝ	ܛܰܡܐܺܝܢ	

Nempe ܐ in hoc nomine gutturale est, coll. lib. I. cap. I. §. 7. 1. idemque praecedente consona sine vocali, sequitur canonem suum, ibid. 2. Sic ܬܰܕܐܳܐ *gramen*, plur. ܬܰܕܐܺܝܢ, vel per metathesin ܬܰܐܕܺܝܢ *gramina* concipe ab absoluto ܬܕܰܐ hebr. דֶּשֶׁא *gramen*.

ܣܶܦܪܳܐ	ܣܦܰܪ	ܣܦܰܪ	*liber.*
ܣܶܦܪܶܐ	ܣܶܦܪܰܝ	ܣܶܦܪܺܝܢ	

Sic ܒܣܪ *caro*, ܓܢܒ *latus*, ܡܠܟ *consilium*: et sic emphatica ܐܒܠܐ *luctus*, ܐܓܡܐ *stagnum*, ܐܕܪܐ *area*, ܐܠܦܐ *navis*, ܐܡܪܐ *agnus*, ܐܫܟܐ *testiculus*, concipe ab ܐܒܠ, ܐܓܡ, ܐܕܪ, ܐܠܦ, ܐܡܪ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2.

ܡܕܒܚ)	ܡܕܒܚܐ	ܡܕܒܚܝ	ܡܕܒܚܝܢ	ܡܕܒܚܢܐ	
) *altare.*	ܡܕܒܚܐ	ܡܕܒܚܝ	ܡܕܒܚܝܢ	ܡܕܒܚܢܐ	

Sic ܡܕܢܚ *oriens*, ܡܦܬܚ *apertio*, ܡܪܒܥ *uterus*.

ܡܣܠܝ *reprobatus.*	ܡܣܠܝ	ܡܣܠܝܐ	
ܡܣܠܝ	ܡܣܠܝܢ	ܡܣܠܝܐ	

Quia jud in participiis passivis pael et aphel ponitur loco 3. rad. olaph, igitur haec in emphatico singulari et omni plurali eandem flexionem habent, ac illa quae in ܐ radicale terminantur. Vide ܡܛܫܝ *occultatus* Luc. 8, 17. ܡܫܪܝ *paralyticus* Matth. 8, 6. ܡܣܠܝ *reprobatus* 1. Tim. 4,4. indeque plur. ܡܣܠܝܐ 1. Cor. 1, 28. 2. Cor. 13,5.7. ܡܡܠܝ *completus*, emph. ܡܡܠܝܐ 1. Ioh. 4, 18. plur. emphat. ܡܡܠܝܐ Col. 4, 12. Sic a ܡܫܬܝ *potus* fit ܡܫܬܝܐ.

Sing.	ܟܟܪܐ	ܟܟܪ	ܟܟܪ	*talentum.*
Plur.	ܟܟܪܐ	ܟܟܪܝܢ	ܟܟܪܝ	

Sing. ܨܶܦܪܳܐ ܨܶܦܰܪ ܨܶܦܰܪ *passer.*
Plur. ܨܶܦܪ̈ܐ ܨܶܦܪ̈ܝ ܨܶܦܪܺܝܢ

Sing. ܡܚܰܣܢܳܐ ܡܚܰܣܰܢ ܡܚܰܣܰܢ *potens.*
Plur. ܡܚܰܣ̈ܢܐ ܡܚܰܣ̈ܢܝ ܡܚܰܣܢܺܝܢ

ܓܺܝܓܠܳܐ — — *rota.*
ܓܺܝ̈ܓܠܐ ܓܺܝܓ̈ܠܝ ܓܺܝܓܠܺܝܢ

Concipe a ܓܺܝܓܰܠ. Sic emph. ܦܺܝܪܡܳܐ *thuribulum*, plur. ܦܺܝ̈ܪܡܐ.

ܥܳܠܡܳܐ ܥܳܠܰܡ ܥܳܠܰܡ *saeculum.*
ܥܳܠ̈ܡܐ ܥܳܠܡ̈ܝ ܥܳܠܡܺܝܢ

Sic ܦܳܠܰܚ *operarius, miles*, ܣܳܦܰܪ *scriba.*

ܐܽܘܪܥܳܐ ܐܽܘܪܰܥ ܐܽܘܪܰܥ *occursus.*
ܐܽܘܪ̈ܥܐ ܐܽܘܪܥ̈ܝ ܐܽܘܪܥܺܝܢ

ܚܒܽܘܫܝܳܐ ܚܒܽܘܫܝ ܚܒܽܘܫܝ *carcer.*
ܚܒܽܘ̈ܫܝܐ ܚܒܽܘܫ̈ܝ ܚܒܽܘܫܝܺܢ

Non reperimus quidem nisi emphaticum singulare ܚܒܽܘܫܝܳܐ Act. 8, 33. et plur. 2. Cor. 6, 4. cap. 12, 4. uti tamen a ܛܫܳܐ formatur nomen ܛܽܘܫܝ *occultum*, et a ܛܥܳܐ ܛܽܘܥܝ *error*, ita et huius nominis formam absolutam concipiendam esse putavimus ܚܒܽܘܫܝ, quae, quoniam ܝ non

radicale, sed adformativum habet, aliter flectitur, quam praecedens ܡܣܟܢ. Sic ܪܓܘܫܝܐ *turba*, ܚܛܘܦܝܐ *raptus*; ܛܠܘܡܝܐ *iniuria*, ܟܢܘܫܝܐ *congregatio*, ܣܘܣܝܐ *equus* ܐܠܘܨܝܐ *oppressio*, ܪܕܘܦܝܐ *persecutio* plur. ܪܕܘܦܝܐ; ܫܓܘܫܝܐ *conturbatio*, plur. ܫܓܘܫܝܐ.

ܫܠܕ ܫܠܕ ܫܠܕܐ *cadaver*.
ܫܠܕܝܢ ܫܠܕܝܢ ܫܠܕܐ

Manet pthocho in incremento finali, probabiliter quia implicat geminationem sequentis litterae, ad instar hebr. לְשַׁד *succus*, unde לְשַׁדִּי *succus meus*, גָּמָל *camelus*, unde plur. גְּמַלִּים *cameli*.

ܟܢܦ ܟܢܦ ܟܢܦܐ *ala*.
ܟܢܦܝܢ ܟܢܦܝܢ ܟܢܦܐ

Contractum ex ܟܢܦܦ, quod flectendum fuerat secundum sequens paradigma ܪܓܠ *pes*.

Sic ܓܠܠ *festuca*, ܦܣܣ *sors*.

ܫܠܝ — ܫܠܝܐ *tranquillitas*.

Sic ܐܠܠܐ *eiulatus*, ܒܟܝܐ *fletus*, videtur esse emphatica ab absolutis inusitatis ܐܠܠ et ܒܟܝ.

ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟܐ *rex*.
ܡܠܟܝܢ ܡܠܟܝܢ ܡܠܟܐ

Differt a ܡܠܟ emph. ܡܠܟܐ *consilium*, quod vide sub ܚܐܪ *liber*. Sic ܡܠܟ *dominus*, ܨܠܡ *imago*. At ܪܡܐ *elatus*, emph. ܪܡܐ Ex 15,3. sequitur regulam τȣ̃ olaph lib. I, cap. I. §. 7. 1.

ܛܠܝ ܛܠܝܐ ܛܠܝܐ *infans*.
ܛܠܝܢ ܛܠܝܢ ܛܠܝܐ

Pro ܛܠܝ, coll. lib. I. cap. II. §. 9, 2. Sic ܝܪܘܩ *olus*, ܝܬܡ *orphanus*; et mutato ob sequens, rvozo in pthocho; secundum lib. I. cap. II. §. 10, 2. ܓܕܫ *acervus*, emph. ܓܕܫܐ Gen. 31, 46. ܝܪܚ emph. ܝܪܚܐ *mensis*.

ܫܒܝ ܫܒܝܐ ܫܒܝܐ *captivus*.
ܫܒܝܢ ܫܒܝܢ ܫܒܝܐ

Sub terminatione pluralis absoluti atque emphatici chaldaizante, coll. supra §. 9, 3. et §. 10, 2. Sic ܓܒܝܐ *electus*, ܣܡܝܐ *caecus*, et participia peil et ethpeel verborum 3. rad. ܐ. Attamen a ܓܠܝܐ *manifestus*, et ܟܣܝܐ *tectus*, etiam reperitur emph. ܓܠܝܐ et ܟܣܝܐ Matth. 6, 4. ad analogiam paradigmatis sequentis; et a ܛܠܝܐ *infans* fit plur. emph. ܛܠܝܐ; velut ab inusitato ܛܠܝ.

ܪܓܠ ܪܓܠ ܪܓܠܐ *pes.*

ܪܓܠܝܢ ܪܓܠܝܢ ܪܓܠܐ

Sic ܓܢܣ *genus* Matth. 13, 47, cap. 17, 21.

ܡܚܙܐ ܡܚܙܐ ܡܚܙܝܐ *adspectus,*

ܡܚܙܝܢ ܡܚܙܝܢ ܡܚܙܝܬܐ *speculum.*

Vide Eph. 6, 6. Ex. 38, 8. Sic ܡܓܠܝܐ *retectio*. Quomodo et ܡܫܪܝܐ *habitaculum*, ܡܫܬܝܐ *potus*, licebit concipere ab absolutis, quamquam inusitatis, ܡܫܪܐ, ܡܫܬܐ. Sic participia verborum 3. rad. olaph in pael, et ethpaal, aphel, ettaphal: ut ܡܙܢܝܐ *scortator*, plur. emph. ܡܙܢܝܐ Apoc. 21, 8.

ܣܗܕ ܣܗܕ ܣܗܕܐ *testis.*

ܣܗܕܝܢ ܣܗܕܢ ܣܗܕܐ

ܪܥܐ ܪܥܝܐ ܪܥܝܐ *pascens.*

ܪܥܝܢ ܪܥܝܢ ܪܥܝܬܐ

Quae est flexio participii. At

ܪܥܝܐ ܪܥܝܐ ܪܥܝܐ *pastor.*

ܪܥܘܢ ܪܥܘܬܐ ܪܥܘܬܐ

Quomodo et ܐܣܝܐ plur. ܐܣܘܬܐ *medici*: at ܡܪܝܐ utroque modo ܡܪܝܐ et ܡܪܘܬܐ *domini*, a ܬܡܢܝܐ *octo* fit ܬܡܢܝܢ *octoginta*.

ܟܘܪܣܐ ܟܘܪܣܐ ܟܘܪܣܝܐ *solium.*
ܟܘܪܣܘܢ ܟܘܪܣܘܬ ܟܘܪܣܘܬܐ

ܪܫ ܪܫ ܪܫܐ *caput.*
ܪ̈ܫܝܢ ܪ̈ܫܝ ܪ̈ܫܐ

Sic ܒܝܫ *malus*, ܕܝܢ *iudicium*, ܟܐܒ *dolor*, ܬܪܝܨ *rectus*, ܫܐܕ *daemon*. At

ܥܝܢ ܥܝܢ ܥܝܢܐ *oculus.*
ܥܝ̈ܢܝܢ ܥܝ̈ܢܝ ܥܝ̈ܢܐ

Sic ܚܝܠ *robur*, ܩܝܣ *lignum*, ܣܝܦ *gladius*. Sic ܛܠܝܐ *iuvenis*, plur: ܛܠܝ̈ܢ, emph. ܛܠܝ̈ܐ, concipe ab absoluto sing. ܛܠܐ, pariterque ܥܘܠܝܐ *hinnulus*, ab ܥܘܠ.

ܣܢܝܩ ܣܢܝܩ ܣܢܝܩܐ *egenus.*
ܣܢܝ̈ܩܝܢ ܣܢܝ̈ܩܝ ܣܢܝ̈ܩܐ

Sic ܚܓܝܪ *claudus*, ܣܪܝܩ *inanis*; at ܢܒܝܐ *propheta*, plur. ܢܒ̈ܝܐ.

ܝܠܝܕ ܝܠܝܕ ܝܠܝܕܐ *natus.*
ܝܠܝ̈ܕܝܢ ܝܠܝ̈ܕܝ ܝܠܝ̈ܕܐ

Pro ܝܠܝܕܝܢ, coll. lib. I. cap. II. §. 9, 2. Sic ܝܗܝܒ *datus*.

ܩܕܝܫܐ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ *sanctus.*

ܩܕܝܫܐ ܩܕܝܫܢ ܩܕܝܫܝܢ

Chald. קַדִּישׁ. Sic ܚܟܝܡ *sapiens*, ܚܣܝܢ *validus*. At ܣܓܝ *multus*, in incremento adsumit ܐ, ut ܣܓܝܐܐ Matth. 2, 18. plur. ܣܓܝܐܐܝܢ, ܣܓܝܐܐ, ܣܓܝܐܬܐ Matt. 7, 13. Luc. 1, 7. Apoc. 2, 19.

ܛܒܐ ܛܒ ܛܒ *bonus.*

ܛܒܐ ܛܒܢ ܛܒܝܢ

Sic ܒܩ *culex*; ܡܐܢ *vas*, ܐܪܙ *arcanum*, ܡܪ i. q. ܡܪܐ *dominus*; ܚܠܕ *testudo*, a ܚܠܕ; at ܐܢܫ ܐܢܫ *homo*, emph. ܐܢܫܐ, plur. ܐܢܫܝܢ, emph. ܐܢܫܐ.

ܟܬܒܐ ܟܬܒ ܟܬܒ *liber.*

ܟܬܒܐ ܟܬܒܢ ܟܬܒܝܢ

Sic ܕܪܥ *brachium*, ܚܙܘ *visus*, ܥܢܢ *nubes*, ܩܝܡ *foedus*, ܫܪܓ *lucerna*. At ܐܠܗ pro ܐܠܗ, chald. אֱלָהּ *Deus*, sequitur canonem τῷ olaph lib. I. cap. II. §. 9, 2. indeque per accidens flectitur ad typum sequentis paradigmatis.

ܓܢܒܐ ܓܢܒ ܓܢܒ *fur.*

ܓܢܒܐ ܓܢܒܢ ܓܢܒܝܢ

Sic ܓܢܢ *hortulanus*, ܕܓܠ *mendax*, ܕܓܠ

iudex, ܗܕܘܡ *membrum*, ܚܝܒ *debitor*, ܩܝܘܡ *stabilis*: item ܬܘܬܒ *inquilinus*, ܬܘܬܪ *abundantia*, ܡܪܚܡܢ *miserator*, ܡܫܠܡܢ *proditor*; nec non ܩܕܡܝ *primus*.

ܙܒܢܐ ܙܒܢ ܙܒܢ *tempus*.
ܙܒ̈ܢܐ ܙܒ̈ܢܝ ܙܒ̈ܢܝܢ

Sic ܐܣܪ *cingulum*, ܚܘܪ *albus*, ܠܫܢ *lingua*; ܥܩܪ *radix*, ܦܬܓܡ *verbum*, ܓܠܝܢ *revelatio*; item ܩܛܪܓ *accusatio*.

ܙܝܙܢܐ ܙܝܙܢ ܙܝܙܢ *zizanium*.
ܙܝܙ̈ܢܐ ܙܝܙ̈ܢܝ ܙܝܙ̈ܢܝܢ

ܢܨܪܝܐ ܢܨܪܝ ܢܨܪܝ *Nazarenus*.
ܢܨܪ̈ܝܐ ܢܨܪ̈ܝ ܢܨܪ̈ܝܝܢ

Sic ܐܪܡܝ *Syrus*, ܐܪܥܢܝ *terrestris*, ܝܚܝܕܝ *unigena*.

ܕܘܒܪܐ ܕܘܒܪ ܕܘܒܪ *ductus*.
ܕܘܒ̈ܪܐ ܕܘܒ̈ܪܝ ܕܘܒ̈ܪܝܢ

Sic ܦܘܠܓ *divisio*, ܒܘܝܐ emph. ܒܘܝܐܐ *consolatio*; et cum nun formativo ܐܘܠܨܢ *adflictio*, ܦܘܪܥܢ *retributio*, ܩܘܪܒܢ *oblatio*, ܫܘܠܛܢ *dominium*; it. ܝܗܘܕܝ *Iudaeus*; et quadrilittera,

ܥܘܪܓܠܐ *volutatio*, ܫܘܒܗܪ, *gloriatio*, ܫܘܘܕܥ *notificatio*, ܫܘܘܕܝ *promissio*.

ܛܘܪܐ ܛܘܪ ܛܘܪ *mons.*
ܛܘܪ̈ܐ ܛܘܪ̈ܝ ܛܘܪ̈ܝܢ

Sic ܛܘܒ *beatitudo*, ܢܘܢ *piscis*; it. ܚܘܒ emph. ܚܘܒܐ *amor*, ab ܐܚܒ pro ܐܚܒܒ *amavit*. Aliter vero sequens.

ܝܘܡܐ ܝܘܡ ܝܘܡ *dies.*
ܝܘܡ̈ܬܐ ܝܘܡ̈ܬ ܝܘܡ̈ܝܢ

Sic ܣܘܦ *finis*: et sic masculina ܙܘܥܐ *motus*, ܚܘܒܐ *debitum*; ܝܘܢܐ *columba*, ܡܪܘܡܐ *locus excelsus*, concipe ab absolutis ܚܘܒ, ܝܘܢ, ܡܪܘܡ, ܙܘܥ,

ܙܥܘܪܐ ܙܥܘܪ ܙܥܘܪ *parvus.*
ܙܥܘܪ̈ܐ ܙܥܘܪ̈ܝ ܙܥܘܪ̈ܝܢ

Sic ܡܓܘܫ *magus*, ܫܝܘܠ *infernus*, ܬܚܘܡ *terminus*. At

ܒܘܪܟܐ ܒܪܘܟ ܒܪܘܟ *genu.*
ܒܘܪ̈ܟܐ ܒܘܪ̈ܟܝ ܒܘܪ̈ܟܝܢ

Nempe transposito ezozo ante incrementum finale, sec. lib. I. cap. II. §. 11, 3. Sic ܟܪܘܣ *cor-*

pus, ܥܘܬܪ *divitiae*, ܩܘܕܫ *sanctitas*, ܫܘܚܢ *ulcus*, et sic emph. ܐܘܪܚܐ *via*, ܐܘܪܟܐ *longitudo*, ܐܘܟܠܐ *cibus*, ܐܘܟܡܐ *nigredo*, concipe ab absolutis ܐܘܪܚ, ܐܘܪܟ, ܐܘܟܠ, ܐܘܟܡ, observato canone τῦ olaph lib. I. cap. II, §. 9, b.

ܝܘܪܩܢܐ	ܝܘܪܩܢ	ܝܘܪܩܢ	*olus.*
ܝܘܪܩܢܐ	ܝܘܪܩܢܝ	ܝܘܪܩܢܝܢ	

Sic ܙܘܪܥܢ *semen*, ܩܘܪܝܢ *pagus*: it. ܥܘܪܙܠ *fascia*, ܦܘܪܬܬܐ *frustum*.

ܚܫܘܟܐ	ܚܫܘܟ	ܚܫܘܟ	*tenebrae.*
ܚܫܘܟܐ	ܚܫܘܟܝ	ܚܫܘܟܝܢ	

Sic ܢܣܝܘܢ *tentatio*, ܣܘܕܢ *sindon*.

ܚܛܘܦܐ	ܚܛܘܦ	ܚܛܘܦ	*raptor.*
ܚܛܘܦܐ	ܚܛܘܦܝ	ܚܛܘܦܝܢ	

Sic ܝܕܘܥ *familiaris*, qs. *cognitor*, ܥܒܘܕ *opifex*, ܥܘܠ *iniquus*; ܥܡܘܪ *habitator*, ܦܬܘܪ *mensa*, qs. *expositor* ciborum, ܫܡܘܥ *auditor*: item ܦܬܟܝܢ *libellus*, ܩܢܝܢ *divitiae*.

XII. Paradigmata regularia nominum feminorum.

	Emphatica.	Constructa.	Absoluta.	
Sing.	ܒܛܢܬܐ	ܒܛܢܬ	ܒܛܢܐ	*gravida.*
Plur.	ܒܛܢܬܐ	ܒܛܢܬ	ܒܛܢܢ	

In huius, ut et sequentis formae ܒܬܘܠܐ statu emphatico singulari, vocalis a prima ad mediam radicalem transponitur, sec. lib. I. cap. II. §. 9, 11. Sic a ܫܒܝܪܐ *socia*, ܚܫܚܐ *usus*, ܛܢܦܐ *impura*, ܛܡܐܐ pro ܛܡܐܐ idem, ܣܒܪܐ *annuntiatio*, ܥܩܪܐ *sterilis*, ܬܒܥܐ *vindicta*; fiunt emphatica ܫܒܝܪܬܐ Luc. 6, 10. ܚܫܚܬܐ Rom. 1, 26. 27. ܛܢܦܬܐ Matth. 12, 43. ܛܡܐܬܐ Apoc. 18, 2. Lev. 5, 2. ܣܒܪܬܐ Matth. 5, 23. Marc. 1, 15. ܥܩܪܬܐ Luc. 1, 7. 36. ܬܒܥܬܐ Luc. 21, 22. Et sic a ܚܕܬܐ *nova* fit emph. ܚܕܬܐ, chald. חדתא contracte pro ܚܕܬܬܐ plur. ܚܕܬܬܐ *novae*. Attamen a ܛܢܦܐ *impura*, frequentius reperitur ܛܢܦܬܐ, servato vocalium ordine, Marc. 1, 26. cap. 3, 30. cet. quin et ܫܬܩܬܐ pro ܫܬܝܩܬܐ *muta*, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 1. Sed ab inusitato ܝܕܥܐ fit ܝܕܥܬܐ *cognitio*, sec. regulam τῦ jud lib. I. cap. II. §. 9, 2.

ܐܪܡܠܐ ܐܪܡܠܬ ܐܪܡܠܬܐ *vidua.*

ܐܪܡܠܢ ܐܪܡܠܬ ܐܪܡܠܬܐ

Sic ܡܘܗܒܐ *donum*, ܡܚܫܒܐ *cogitatio*, ܡܛܪܐ pro ܡܛܪܬܐ *custodia*: it. ܡܝܩܪܐ *honorata*, ܡܗܝܡܢܐ, *fidelis*, ܡܨܒܬܐ *ornata*, (unde Apoc. 21, 3. emph. ܡܨܒܬܬܐ) ܡܩܒܠܐ *accepta*. At ܡܦܠܐ *ruina* facit emph. ܡܦܘܠܬܐ Luc. 2, 34.

ܚܝܘܐ ܚܝܘܬ ܚܝܘܬܐ *bestia.*

ܚܝܘ̈ܢ ܚܝܘܬ ܚܝܘܬܐ

Sic ܚܕܘܐ *gaudium*, emph. ܚܕܘܬܐ pro ܚܕܘܬܬܐ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 1.

ܛܠܝܐ ܛܠܝܬ ܛܠܝܬܐ *puella.*

ܛܠܝ̈ܢ ܛܠܝ̈ܬ ܛܠܝ̈ܬܐ

Sic ܓܒܝܐ *electa*, ܒܢܝܐ *aedificata*, ܕܟܝܐ *pura*; nec non participium ethpeel, ut ܡܬܒܢܝܐ *aedificata*. Item participia activa pael et aphel, ut ܡܣܠܝܐ *reiiciens* fem. emph. ܡܣܠܝܬܐ, ܡܟܣܝܐ *tegens* fem. ܡܟܣܝܬܐ: at passiva in statu emph. singulari loco chvozo habent pthocho; ut ܡܣܠܝܐ *reiecta*; emph. ܡܣܠܝܬܐ, ܡܡܠܝܐ *impleta*, emph. ܡܡܠܝܬܐ. Vide lib. I. cap. II. §. 9, 1.

ܬܠܬܐ ܬܠܬ ܬܠܐ *praetextus.*

ܬܠܬܬܐ ܬܠܬܬ ܬܠܬܝ

Scribitur et ܬܠܬܐ in singulari absoluto Matth. 19,3. Sic a ܚܛܐ *triticum* fit emph. ܚܛܬܐ Marc.4,28.

ܙܕܩܬܐ ܙܕܩܬ ܙܕܩܐ *eleemosyna.*

ܙܕܩܬܐ ܙܕܩܬ ܙܕܩܝ

Sic a ܕܒܚܐ *sacrificium* fit emph. ܕܒܚܬܐ Phil. 2, 17. ܕܒܚܬܐ Rom. 12, 1. a ܚܘܪܐ *terror*, ܚܘܪܬܐ Rom. 1, 27. et ܚܘܪܬܐ Deut. 22, 21. a ܕܚܠܐ *timor*, ܕܚܠܬܐ 1. Cor. 2, 3. a ܢܩܒܐ *femina*, ܢܩܒܬܐ Gen. 1, 27. et ܢܩܒܬܐ Matt. 19, 4. at ܥܓܠܐ *vitula*, ܥܓܠܬܐ Hebr. 9, 12. ab ܥܙܩܐ *annulus*, ܥܙܩܬܐ 1. Reg. 21, 8. At ܦܠܐ *parabola*, emph. ܦܠܬܐ Matth. 24. 32. plur. ܦܠܬܐ Gal. 4, 14. observat canonem olaph lib. I. cap. I. §. 7. 1. Sic et emphatica ܦܪܕܬܐ *granum*, ܫܒܫܬܐ *palmes*, nec non contracta ܓܦܬܐ *vitis*, ܠܒܢܬܐ *later*, concipe ab absolutis ܦܪܕܐ, ܠܒܢܐ, ܓܦܢܐ.

ܐܓܪܬܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܐ *epistola.*

ܐܓܪܬܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܝ

Habet med. rad. gravem seu geminatam, ex

hebr· אִגֶּרֶת . Sic ܥܪܩܐ *corrigia*, emph. ܥܪܩܬܐ Marc. 1, 16.

ܬܫܒܘܚܐ ܬܫܒܘܚܬ ܬܫܒܘܚܬܐ *laudatio.*
ܬܫܒܚܢ ܬܫܒܚܬ ܬܫܒܚܬܐ

Sic ܬܕܡܘܪܐ *miraculum*, emph. ܬܕܡܘܪܬܐ.

ܫܫܠܐ ܫܫܠܬ ܫܫܠܬܐ *catena.*
ܫܫܠܢ ܫܫܠܬ ܫܫܠܬܐ
ܒܝܫܐ ܒܝܫܬ ܒܝܫܬܐ *malum.*
ܒܝܫܢ ܒܝܫܬ ܒܝܫܬܐ

Sic ܒܥܬܐ *ovum*, ܟܐܢܐ *rectum*, ܬܐܪܬܐ *conscientia*.

ܡܕܝܢܐ ܡܕܝܢܬ ܡܕܝܢܬܐ *urbs.*
ܡܕܝܢܢ ܡܕܝܢܬ ܡܕܝܢܬܐ

Sic a ܩܫܝܢܐ emph. ܩܫܝܢܬܐ: at a ܐܚܪܢܐ *alia*, ܐܚܪܬܐ; et a ܬܐܢܐ *ficus*, ܬܐܢܬܐ vel ܬܬܐ.

ܡܢܬ ܡܢܬ ܡܢܬܐ *portio.*
ܡܢܘܢ ܡܢܘܬ ܡܢܘܬܐ

Sic ܟܢܬ *collega*, plur. ܟܢܘܬܐ Matt. 18, 29. ܒܗܬܐ *pollex*, plur. ܒܗܘܬܐ Lev. 8, 23. 24. ܥܠܬ *holocaustum*, plur. ܥܠܘܬܐ Num. 23, 3. et ܒܬܐ pro

ܟܐܐ , emph. ܟܐܬܐ *increpatio* 2. Cor. 2, 6. At ܚܪܝܢܐ *disputatio* , plur. ܚܪܝܢܬܐ Tit. 3, 9.

ܥܩܬܐ ܥܩܬ ܥܩܐ *angustia.*
ܥܩܬܐ ܥܩܬ ܥܩܝ

Sic ܫܥܐ *hora* .

ܪܟܝܒܬܐ ܪܟܝܒܬ ܪܟܝܒܐ *currus.*
ܪܟܝܒܬܐ ܪܟܝܒܬ ܪܟܝܒܝ

Sic ܐܟܠܐ *comedens* . At ܦܪܚܐ *avis* , emph. ܦܪܚܬܐ .

ܘܠܝܬܐ ܘܠܝܬ ܘܠܝܐ *conveniens.*
ܘܠܝܬܐ ܘܠܝܬ ܘܠܝ

Sic ܙܢܝܐ *scortum* , ܙܢܝܬܐ , plur. ܙܢܝܬܐ Apoc. 17, 1. 5. ܨܕܝܬܐ *desolata* , Gal. 4, 27. a ܨܕܝܐ ; et ܝܐܝܬܐ *decens* Prov. 13, 19. plur. ܝܐܝ a ܝܐܝܐ .

ܨܘܚܝܬܐ ܨܘܚܝܬ ܨܘܚܝܐ *convicium.*
ܨܘܚܝܬܐ ܨܘܚܝܬ ܨܘܚܝ
ܒܬܘܠܬܐ ܒܬܘܠܬ ܒܬܘܠܐ *virgo.*
ܒܬܘܠܬܐ ܒܬܘܠܬ ܒܬܘܠܝ

Sic ܓܙܘܪܐ *circumcisio* ; ܠܒܘܢܐ emph. ܠܒܘܢܬܐ *thus* .

ܟܘܬܡܐ ܟܘܬܡܬ ܟܘܬܡܬܐ *macula.*
ܟܘܬܡܝܢ ܟܘܬܡ̈ܢ ܟܘܬܡ̈ܬܐ

Sic ܬܘܩܠܐ *offendiculum*, ܢܘܫܩܐ *osculum*.

Apocopen τῦ ܬ adformativi in statu absoluto singulari passa sunt nomina, quae terminantur in ܘ vel ܝ, eademque ܘ et ܝ ante terminationem pluralem movent: ut

ܒܪܝ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ *creatura.*
ܒܪ̈ܘܝܢ ܒܪ̈ܘܝܬ ܒܪ̈ܘܝܬܐ

Sic ܡܠܝ *plenitudo*, ܫܒܝ *captivitas*.

ܬܘܕܝ ܬܘܕܝܬ ܬܘܕܝܬܐ *gratiarum*
ܬܘܕ̈ܝܢ ܬܘܕ̈ܝܬ ܬܘܕ̈ܝܬܐ *actio.*

Sic ܬܘܩܢܝ *fundatio*, ܡܪܥܝ *grex*.

ܪܘܚܝ ܪܘܚܝܬ ܪܘܚܝܬܐ *lucrum.*
ܪܘܚ̈ܝܢ ܪܘܚ̈ܝܬ ܪܘܚ̈ܝܬܐ

Solum fuerit ܪܫܝܬ *principium*, quod ܬ suum servat in absoluto Ioh. 1, 1. 2. Thes. 2, 13. ܟܘܬܝܢ̈ܝܬܐ *tunicae* Lev. 8, 13. concipe a ܟܘܬܝܢܝ pro ܟܘܬܝܢ Matth. 5, 40.

ܩܪܝ ܩܪܝܬ ܩܪܝܬܐ *trabs.*
ܩܪ̈ܘܝܢ ܩܪ̈ܘܝܬ ܩܪ̈ܘܝܬܐ

Sic ܙܘܝܬ *angulus*, ܚܘܝܬ *iunctura*, ܚܫܡܝܬ *coena*, ܡܪܓܢܝܬ *margarita*, ܛܠܠܝܬ *umbra*.

ܡܥܡܘܕܝ ܡܥܡܘܕܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ *baptismus.*

ܡܥܡܘܕܝܢ ܡܥܡܘܕܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ

ܡܚܘ ܡܚܘܬ ܡܚܘܬܐ *plaga.*

ܡܚܘܢ ܡܚܘܬ ܡܚܘܬܐ

Vide Apoc. 21, 9. at

ܨܒܘ ܨܒܘܬ ܨܒܘܬܐ *res.*

ܨܒܘܢ ܨܒܘܬ ܨܒܘܬܐ

Sic ܕܡܘ *similitudo*. Sed

ܨܠܘ ܨܠܘܬ ܨܠܘܬܐ *precatio.*

ܨܠܘܢ ܨܠܘܬ ܨܠܘܬܐ

ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ *regnum.*

ܡܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ

ܡܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ

Sic ܣܟܠܘ *delictum*, ܗܢܝܘ *utilitas.*

ܪܒܘ ܪܒܘܬ ܪܒܘܬܐ *myrias.*

ܪܒܘܢ ܪܒܘܬ ܪܒܘܬܐ

ܟܐܢܘ ܟܐܢܘܬ ܟܐܢܘܬܐ *rectitudo.*

ܟܐܢܘܢ ܟܐܢܘܬ ܟܐܢܘܬܐ

Sic ܚܐܪܘ *libertas*. At ܢܒܝܘ *prophetia*, plur. ܢܒܝܘ̈ܬܐ.

ܦܠܓܘ ܦܠܓܘܬ ܦܠܓܘܬܐ *dissentio*.
ܦܠܓܘ̈ܢ ܦܠܓܘ̈ܬ ܦܠܓܘ̈ܬܐ

Vide 1. Cor. 1, 10. Sic ܦܠܚܘ *militia* cap. 9, 7. Apoc. 19, 14. At ܣܗܕܘ *testimonium*, plur. emph. ܣܗܕܘ̈ܬܐ Marc. 14, 56. Deut. 4, 45.

ܒܥܘ ܒܥܘܬ ܒܥܘܬܐ *petitio*.
ܒܥܘ̈ܢ ܒܥܘ̈ܬ ܒܥܘ̈ܬܐ

Vide Deut. 3, 24. Rom. 10, 1. Eph. 6. 18. 1. Tim. 5, 5. Sic ܙܟܘ *victoria*, ܚܢܘ *taberna*. At

ܡܪܘ ܡܪܘܬ ܡܪܘܬܐ *dominium*.
ܡܪܘ̈ܢ ܡܪܘ̈ܬ ܡܪܘ̈ܬܐ

Vide Col. 1, 16. 2. Petr. 2, 10.

XIII. Specialia in flexione sunt, quae vel masculina, in plurali terminationem femininam, vel feminina, in plurali masculinam habent, de quibus supra §. 9. 5, 6. 7. vel masculina in plurali emphatico chaldaizant, ibid. 2. vel ante terminationem pluralem adsumunt sive he, ut ܐܡܗ̈ܬ *matres*, ab ܐܡܐ, sive wau, ut ܢܗܪ̈ܘܬܐ *fluvii*, a ܢܗܪܐ; sive jud, ut ܕܘܟܝ̈ܬܐ *loca*, a ܕܘܟܐ, vel

vocales sive mutant, ut ܛ̈ܠܝܐ *pueri*, a ܛܠܝܐ; sive novas inserunt, ut ܒܥ̈ܘܢ *precationes*, a ܒܥܘ.

In primis adiicimus haec sequentia:

Masculina.

Sing.	ܐܒܐ	ܐܒ	ܐܒ	*pater.*
Plur.	ܐܒ̈ܗܬܐ	ܐܒ̈ܗܬ	ܐܒ̈ܗܢ	
Plur.	ܐܒ̈ܗܘܬܐ	ܐܒ̈ܗܘܬ	ܐܒ̈ܗܘ	
Sing.	ܒܪܐ	ܒܪ	ܒܪ	*filius.*
Plur.	ܒ̈ܢܝܐ	ܒ̈ܢܝ	ܒ̈ܢܝܢ	
Sing.	ܒܝܬܐ	ܒܝܬ	ܒܝܬ	*domus.*
Plur.	ܒ̈ܬܐ	ܒ̈ܬܝ	ܒ̈ܬܝܢ	
Sing.	ܫܡܐ	ܫܡ	ܫܡ	*nomen.*
Plur.	ܫ̈ܡܗܐ	ܫ̈ܡܗܝ	ܫ̈ܡܗܝܢ	
Plur.	ܫ̈ܡܗܘܬܐ	ܫ̈ܡܗܘܬ	ܫ̈ܡܗܘ	
Sing.	ܐܬܪܐ	ܐܬܪ	ܐܬܪ	*locus.*
Plur.	ܐܬܪ̈ܘܬܐ	ܐܬܪ̈ܘܬ	ܐܬܪ̈ܘ	

Feminina.

Sing.	ܐܡܐ	ܐܡ	ܐܡ	*mater.*
Plur.	ܐܡ̈ܗܬܐ	ܐܡ̈ܗܬ	ܐܡ̈ܗܢ	
Sing.	ܒܪܬܐ	ܒܪܬ	—	*filia.*
Plur.	ܒ̈ܢܬܐ	ܒ̈ܢܬ	ܒ̈ܢܢ	

Absolutum ܒܪܐ *filia* obsolevit.

Sing.	ܚܬܐ	—	—	*soror.*
Plur.	ܐܚܘܬܐ	ܐܚܘܬ	ܐܚܘܢ	
Sing.	ܐܡܬܐ	ܐܡܬ	ܐܡܐ	*ancilla.*
Plur.	ܐܡܗܬܐ	ܐܡܗܬ	ܐܡܗܢ	
Sing.	ܐܡܬܐ	ܐܡܬ	ܐܡܐ	*cubitus.*
Plur.	ܐܡܐ	ܐܡܝ	ܐܡܝܢ	
Sing.	ܐܘܡܬܐ	ܐܘܡܬ	ܐܘܡܐ	*gens.*
Plur.	ܐܡܗܬܐ	ܐܡܗܬ	ܐܡܗܢ	
Sing.	ܫܢܬܐ	ܫܢܬ	ܫܢܐ	*annus.*
Plur.	ܫܢܐ	ܫܢܝ	ܫܢܝܢ	
Sing.	ܣܦܬܐ	—	—	*labium.*
Plur.	ܣܦܘܬܐ	ܣܦܘܬ	ܣܦܘܢ	
Sing.	ܕܘܟܬܐ	ܕܘܟܬ	ܕܘܟܐ	*locus.*
Plur.	ܕܘܟܝܬܐ	ܕܘܟܝܬ	ܕܘܟܝܢ	

Nota. Placet hic aliqua observare de nomine denominativo, et diminutivo.

1. Nominum denominativorum appellatione quae Syriacae appellantur ܡܬܒܝܬܢܐ *domesticantes*, non solum complectimur primitivis originem debentia, sed ea quoque, quae a derivatis proficiscuntur. Quorum cum variae reperiantur classes, tres praecipuae formae adjectivorum denomi-

nativorum singularibus nominibus insigniuntur ܝܐ, ܢܝܐ, et ܝܐ, ad radicem in fine adiicientes. Sed tertia forma ܝܐ patronymicis, et gentilitiis nominis fere speciatim assignatur. Exempla 1. formae haec sunt, ܪܘܚܢܝܐ *spiritualis*, a ܪܘܚܐ *spiritus*, ܦܓܪܢܐ *corporeus*, a ܦܓܪܐ *corpus*; ܢܘܪܢܝܐ *ignitus*, a ܢܘܪܐ *ignis*, cet. 2. formae ܢܝܐ ut ܫܡܝܢܝܐ *coelestis*, a ܫܡܝܐ *coelum*, ܐܪܥܢܝܐ *terrenus*, a ܐܪܥܐ *terra*, cet. 3. formae ܝܐ ut ܕܪܡܣܘܩܝܐ *damascenus*, a ܕܪܡܣܘܩ *damascus*, ܐܘܪܫܠܡܝܐ *hierosolymitanus*, a ܐܘܪܫܠܡ *hierosolyma*; ܐܝܣܪܝܠܝܐ *israelita*, a ܐܝܣܪܝܠ *israel* cet.

2. Ex nominibus quae ab aliis ducta sunt nominibus, maxime sunt notatu digna diminutiva. Diminutionem deinde nominum masculinorum duplici modo aut terminatione ܘܢ aut ܘܣ adhibita fieri solet. Feminina vero nomina terminationem ܘܢܝܬ habent. Exempla sunt ܟܬܒܘܢܐ βιβλαρίδιον, a ܟܬܒܐ *liber*; ܒܪܘܢܐ *filiolus*, a ܒܪܐ *filius*; ܐܚܘܢܐ *fraterculus*, a ܐܚܐ *frater*, ܓܒܪܘܢܐ *vir parvulus*, a ܓܒܪܐ *vir*; et fem. ܐܢܬܬܘܢܝܬܐ *muliercula*, a ܐܢܬܬܐ *mulier*, ܡܠܟܬܘܢܝܬܐ *reginula*,

a ܡܰܠܟܬ݂ܳܐ *regina* cet. Neque in simplicibus solum sed etiam in compositis obvia sunt, ut ܒܰܪܢܳܫܽܘܢܳܐ *homuncio*, ܡܳܐܟܶܠܩܰܪ̈ܨܽܘܢܳܐ *susurrator parvus*; ܠܳܐܘܗܽܘܢܽܘܢܳܐ *parva sententia negativa*. Terminationem ܘܣ habent e.c. ܓܰܒܪܽܘܣܳܐ *vir parvus*; ܛܰܠܝܽܘܣܳܐ *puellus*; ܟܰܠܒܽܘܣܳܐ *catellus* cet. Potest et signum diminutionis, plerumque iocando, geminari, ut ܐܰܚܽܘܣܽܘܢܳܐ aut ܐܰܚܽܘܢܽܘܢܳܐ *fraterculus parvus*; ܓܰܒܪܽܘܣܽܘܢܳܐ aut ܓܰܒܪܽܘܢܽܘܢܳܐ *vir parvulus*, et fem. ܐܰܢܬܽܘܢܬܽܘܢܺܝܬܳܐ *muliercula parvula*; ܡܰܠܟܬܽܘܢܬܽܘܢܺܝܬܳܐ *reginula parvula* cet. Diminutio quoque fit geminando litteras radicales, ut a ܟܢܫܐ, ܟܢܫܘܫܐ *collectiuncula*; a ܙܓܐ, ܙܓܘܓܐ *titinnabulum*. Sed hic modus est rarior.

XIV. Nomina numeralia sunt vel cardinalia vel ordinalia.

Ordinalia.		Cardinalia.		
Fem.	Com.	Fem.	Com	
ܩܰܕܡܳܝܬܳܐ	ܩܰܕܡܳܝܳܐ	ܚܕܳܐ	ܚܰܕ	1.
ܬܪܰܝܳܢܺܝܬܳܐ	ܬܪܰܝܳܢܳܐ	ܬܰܪ̈ܬܶܝܢ	ܬܪ̈ܶܝܢ	2.

3.	ܚܡܬܐ	ܚܡܬ	ܚܡܘܬܐ	ܚܡܘܬܐ
4.	ܐܘܪܚܐ	ܐܘܪܚ	ܐܘܪܚܬܐ	ܐܘܪܚܬܐ
5.	ܫܥܬܐ	ܫܥܐ	ܫܥܝܢ	ܫܥܝܬܐ
6.	ܫܡܐ	ܫܡ	ܫܡܗܬܐ	ܫܡܗܬܐ

Post praefixa ܒܘܠ pro ܫܡܐ dicitur ܐܫܡܐ Luc. 1, 26.

7.	ܩܫܬܐ	ܩܫܬ	ܩܫܬܬܐ	ܩܫܬܬܐ
8.	ܐܡܬܐ	ܐܡܬ	ܐܡܗܬܐ	ܐܡܗܬܐ
9.	ܐܝܬܐ	ܐܝܬ	ܐܝܬܬܐ	ܐܝܬܬܐ
10.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
13.	[illegible]	[illegible]	cet.	cet.
14.	[illegible]	[illegible]		
15.	[illegible]	[illegible]		

vel [illegible] Ioh. 11, 18.

16.	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	
17.	[illegible]	[illegible]
18.	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	

19. ܬܫܥܣܪ ܬܫܥܣܪܐ

Porro communis generis sunt cardinalia haecce: ܥܣܪܝܢ *viginti*, ܬܠܬܝܢ *triginta*, ܐܪܒܥܝܢ *quadraginta*, ܚܡܫܝܢ *quinquaginta*, ܫܬܝܢ *sexaginta*; ܫܒܥܝܢ *septuaginta*, ܬܡܢܝܢ *octoginta*, ܬܫܥܝܢ *nonaginta*. At quibus formantur ordinalia, addita terminatione masc. ܝܐ, fem. ܝܬܐ, ut ܥܣܪܝܢܝܐ *vigesimus*, ܥܣܪܝܢܝܬܐ *vigesima*, cet. Reliqua sunt: ܡܐܐ *centum*, ܡܐܬܝܢ *ducenti*, ܬܠܬܡܐܐ *trecenti*, ܫܒܥܡܐܐ *septingenti*, ܬܡܢܡܐܐ *octingenti*, ܬܫܥܡܐܐ *nongenti*; ܐܠܦ *mille* (pro ܐܠܦ vel ܐܠܦ, unde emph. ܐܠܦܐ, et plur. ܐܠܦܐ, ܐܠܦܝܢ) et ܪܒܘ *myrias*.

CAPUT III.

De paradigmatibus particularium.

I. Quid sub particularum nomine comprehendatur, diximus supra cap. I. §. 1. Sunt autem, si figuram spectes, vel simplices, ut ܗܐ *ecce*, ܥܠ *super*; vel *compositae*, ut ܐܝܟܐ *ubi*, ܐܝܟܢܐ *quomodo*, ܐܝܢܐ vel ܐܝܢܘ *quis*, ܐܝܕܐ *quae*, ܐܝܡܟܐ

unde , ܕܠܐ *sine* , ܗܕܐ *haec* , ܗܘܝܘ *ille ipse* , ܗܝܕܝܢ *tunc* , ܗܟܘܬ *similiter* , ܗܟܝܠ *igitur* , ܗܟܢܐ *ita* , ܗܠܝܢ *hi* , ܗܢܘܐ *hic* , ܗܫܐ *iam* , ܡܕܝܢ *quapropter* , ܡܕܡ *aliquid* , chald. מִידִי , מִדַּם vel מִדְּעַם *idem* , ܡܟܐ *hinc* , ܡܟܝܠ *a nunc* , ܡܚܕܐ *statim* , ܡܡܬܘܡ *unquam* .

II. Si speciem consideres, adverbia, quae inter particulas locum tenent, aliquam multa a nominibus vel participiis deducuntur, adiecta terminatione ܐܝܬ, ܘܬ , maximeque ܐܝܬ : ut ܐܚܪܝܐܝܬ *postremo* a ܐܚܪܝܐ *postremus*, ܩܕܡܐܝܬ *primum* a ܩܕܡܝܐ *primus* ; ܬܢܝܢܘܬ *iterum* a ܬܢܝܢ *secundus* ; ܒܛܝܠܐܝܬ *sedulo* a ܒܛܝܠ *solicitus* , ܒܝܫܐܝܬ *male* a ܒܝܫ *malus* , ܒܨܝܪܐܝܬ *parum* a ܒܨܝܪ *parvus* , ܓܠܝܐܝܬ *manifeste* a ܓܠܐ *manifestus* , ܕܟܝܐܝܬ *pure* a ܕܟܝܐ *purus* , ܡܛܫܝܐܝܬ *clam* a ܡܛܫܝ *occultatus* , ܡܣܪܗܒܐܝܬ *festinanter* a ܡܣܪܗܒ *festinans* , cet.

§. III. Sunt autem particulae vel separatae, quales omnes hactenus adlatae, vel inseparabiles : et hae vel praefixae, ab initio, vel suffixae, in fine vocum.

IV. Particulae vel litterae praefixae Syris sunt tantuam quatuor, technica voce ܒܕܘܠ compre-

hensae. Quarum notanda est tum significatiō, tum praefigendi ratio.

V. Quod ad significationem, ܒ et ܘ cum Hebreorum praefixis et copulativo בְּ et וְ (nam conversivum, sive praeteriti, sive futuri, non habent Syri) plane conveniunt; ܕ vero τοῦ ὃ respondet, notans vel pronomen *qui quae quod*, vel caussale *ut* vel *quod*, vel genitivum casum, cet. ܠ non dativi solum, sed etiam accusativi nota est. Reliquorum praefixorum, quae Hebraeis sunt, defectum Syri alia ratione supplent. Nam loco he demonstrativi et vocativi nomen ipsum ponunt in statu emphatico; ut ܡܰܠܟܳܐ הַמֶּלֶךְ *rex* definite, vel *o rex!* vocative: interrogativum he, ut et mim et caph, per separatas particulas ܕܰܠܡܳܐ vel ܟܰܒ *numquid?* ܡܶܢ *a, ex, prae*, et ܐܝܟ *secundum*, exprimunt.

VI. Ceterum praefigendi ratio apud Syros in praefixis uniformis est: nempe

1. Regulariter sine vocali, ut ܒܫܶܡ *in nomine*, ܕܡܰܠܟܳܐ *regis*, ܘܗܽܘ et *ille*, ܠܝܰܘܡܳܐ *diei*.

2. Ante litteras vocali destitutas, ordinarie per pthocho, ut ܒܰܫܡܰܝܳܐ *in caelo*, ܕܰܬܪܶܝܢ *duorum* vel *secundus*, ܘܰܫܒܰܩ et *reliquit*, ܠܰܛܠܳܝܶܐ *pueris*; quod

3. Fit etiam, quum media radicis olaph,

remissa vocali sua ad primam, quiescit, ut ܒܡܐܐ pro ܒܡܐܐ *in centum* Marc. 4, 20. ܕܡܐܐ pro ܕܡܐܐ *quod centum* vers. 8, ܘܟܐܐ pro ܘܟܐܐ *et increpavit* Luc. 23, 40. ܠܡܐܐ pro ܠܡܐܐ τοῖς *centum*; aut quum media he occultatur, ut 2. Tim. 1, 17. ܠܪܗܘܡܝ *Romam*.

4. Ante litteras olaph et ee, quum hanc sequitur he, quacumque vocali instructas, et ante jud chvozatum, istas litteras, adsumta illarum vocali, faciunt quiescere, ut ܒܐܪܥܐ pro ܒܐܪܥܐ *in terra*, ܕܐܪܥܐ *terrae*, ܘܐܪܥܐ *et terra*; ܒܐܠܦܐ pro ܒܐܠܦܐ *in navi*, ܕܐܠܦܐ *quod navis*, ܘܐܠܦܐ *et navis*, ܠܐܠܦܐ *navi*; ܒܐܝܕܐ *in manu*, ܕܐܝܕܐ, ܘܐܝܕܐ, ܠܐܝܕܐ; ܒܐܟܕܢܐ *in vipera* ܠܐܟܕܢܐ; ܕܐܟܕܢܐ, ܘܐܟܕܢܐ, ܒܐܘܪܚܐ *in via*, ܕܐܘܪܚܐ, ܘܐܘܪܚܐ, ܠܐܘܪܚܐ, ܕܝܘܬܪ pro ܕܝܘܬܪ *quod prodest* 2. Tim. 2, 21. ܘܐܬܥܗܕ pro ܘܐܬܥܗܕ *et recordatus est*; ܒܝܠܝܕܐ pro ܒܝܠܝܕܐ *in nato*, ܘܝܠܝܕܐ, ܠܝܠܝܕܐ, ܕܝܠܝܕܐ.

5. Ante ܫܬܐ *sex* et ܫܬܝܢ *sexaginta*, specialiter per rvozo, ut ܒܫܬܝܢ *in sexaginta* Marc. 4, 29. ܕܫܬܝܢ *qui sexaginta* ver. 8. Matth. 13, 8. 23. ܘܫܬܝܢ *et sexaginta* Apoc. 11, 3. cap. 12, 6.

cap. 13, 18. ܘܫܬܐ *et sex* Iac. 5, 17. ܠܫܬܐ τοῖς ἓξ Ex. 31, 17. probabiliter, quod numeralia ista pronunciato fuerint velut scripta cum ܐ prosthetico ܐܫܬܐ et ܐܫܬܝܢ, coll. lib. I. cap. I. §. 5, 2. unde et ܕܐܫܬܐ scribitur Luc. 1, 26. 36.

6. In ܠܘܩܒܠ *contra* pro ܠܘܩܒܠ, et ܠܘܩܕܡ *ante* pro ܠܘܩܕܡ, wau cum vocali sua transponitur 2. Tim. 3, 8. At si pthocho pereat, praefixio est regularis, ut ܠܘܩܒܠܐ 2. Thess. 2, 4. ܠܘܩܕܡܝܢ Act. 26, 20.

VII. Suffixae particulae sunt pronomina, sive personalia sive possessiva, quae cum ex pronominibus separatis personalibus orta sint, igitur antequam illa explicentur, haec una cum reliquis pronominibus praemittenda ducimus. Sunt autem pronomina.

PERSONALIA.

Pluralia.			Singularia,		
Fem.	Com.	Masc.	Fem.	Com.	Masc.
	ܚܢܢ *nos.*			ܐܢܐ *ego*	
ܐܢܬܝܢ *vos.*		ܐܢܬܘܢ *vos.*	ܐܢܬܝ *tu.*		ܐܢܬ *tu.*
ܗܢܝܢ *illae.*		ܗܢܘܢ *illi.*	ܗܝ *illa.*		ܗܘ *ille.*

Pro ܗܘ et ܗܝ dicitur quoque ܗܘ *ille*, ܗܝ *illa*: et pro ܗܢܘܢ, ܗܢܝܢ, *illi*, *illae*, dicitur

ܐܢܘܢ, ܐܢܝܢ, exprimendo accus. casui post verba transitiva, ut ܐܟܠܬ ܐܢܘܢ *voravit eos* Apoc. 20, 9. ܡܠܘ ܐܢܝܢ *impleverunt eas* Luc. 5, 7. reddendo verbo substantivo *sumus*, *estis*, *sunt*, ut ܐܢܬܘܢ ܐܢܘܢ *vos estis* Matth. 5, 13. 14. ܕܒܒܝܬܐ ܐܢܘܢ *qui domi sunt* vers. 15. ܬܠܬ ܐܢܝܢ ܫܥܝܢ *tres sunt horae* Act. 2, 15. Hinc differunt ܫܕܪܘ ܗܢܘܢ *miserunt ipsi* Ioh. 7, 32. et ܫܕܪܘ ܐܢܘܢ *miserunt illos*: prius subiective, posterius obiective capitur.

DEMONSRATIVA.

ܗܢܐ *hic*.

ܗܕܐ, ܗܕܐ } *haec*.

ܗܢܘܢ, ܗܠܝܢ *hi vel hae.* } *hi*.

ܗܢܝܢ *hae*.

Pro ܗܕܐ est ܗܕܐ, si sequatur ܗܝ, cum quo coalescit, ut ܗܕܐ ܗܝ *haec est* Luc. 22, 53. Ioh. 2, 11. 1. Ioh. 5, 4. Apoc. 20, 5.

RELATIVUM.

Separatum non extat, exprimitur vero per praefixum ܕ §. 5.

INTERROGATIVA.

1. De persona, in utroque genere et numero, ܡܢ *quis? quae? quinam, quaenam?* Matth.

11, 16. ܠܡܢ *cuinam?* ܡܢ ܗܝ ܐܡܝ ܘܡܢ ܐܢܘܢ ܐܚܝ *quaenam est mater mea? et quinam sunt fratres mei?* Marc. 3, 33. Frequentius tamen loco ܡܢ, dicitur ܡܢܘ pro ܡܢ ܗܘ Matth. 3, 7. etiam de pluribus, ut ܡܢܘ ܐܝܠܝܢ *quinam sunt?* Apoc. 7, 13. Reperitur et ܐܝܢܐ *quis?* et ܐܝܕܐ *quae?* Matth. 22. 28. Relative capitur ܐܝܢܐ pro *qui* Hebr. 5, 2.

2. At de re, ܡܐ vel ܡܢܐ *quid?* vel *quam?* Matth. 27, 4. cap. 5. 47. raro ܡܢܘ idem, jud. 13, 17. Neh. 11, 24. Reperitur quidem Luc. 8, 30. ܡܢܘ ܫܡܟ *quisnam*, pro *quodnam est nomen tuum?* sed hoc inde est, quod huic interrogationi respondetur proferendo nomen, quod non rem, sed personam notat.

3. De persona et de re indifferenter, plur. ܐܝܠܝܢ *quinam?* vel *quaenam*, sive personae femineae, sive res? 1. Thess. 4, 2. Hebr. 3, 17.18. cap.5,12. Denique ܕܐܝܟ ܐܝܠܝܢ *quales?* 2.Petr.3.11.

RECIPROCA.

Formantur per ܢܦܫܐ *anima*, vel ܩܢܘܡܐ *substantia*, cum adiectis suffixis: de quibus in syntaxi lib. III. cap. III. §. 7.

POSSESSIVA.

Sive per mera suffixa, sive per ܕܝܠ cum adiectis suffixis. Vide ibid. §. 14.

VIII. Suffixa pronomina sunt verborum, vel nominum, vel particularum. Et verbalia quidem considerabimus, pro differentiis temporum modorumque: ubi praemonuerimus, verba 1. et 2. personae non admittere suffixa eiusdem personae.

IX. Suffixa praeteritorum

1. 3. pers. sing. masc. ܩܛܠ *interfecit.*

Singularia.

Fem.	Comm.	Masc.
	ܩܛܠܢܝ *interfecit me* com.	
ܩܛܠܟܝ *te* fem.		ܩܛܠܟ *te* masc.
ܩܛܠܗ̇ *eam*		ܩܛܠܗ *eum.*

Pluralia.

Fem.	Comm.	Masc.
	ܩܛܠܢ *nos* com.	
ܩܛܠܟܝܢ *vos* fem.		ܩܛܠܟܘܢ *vos* Masc.
ܩܛܠ ܐܢܝܢ *eas*		ܩܛܠ ܐܢܘܢ *eos.*

Sic ab ܐܓܪ *conduxit* fit ܐܓܪܢ *conduxit nos* Matth. 20, 7. ܝܕܥ *novit* ܝܕܥܟ *novit te* Ioh. 17. 25. ܐܚܒ *amavit*, ܐܚܒܢܝ *amavit me* Ioh. 15, 9. ܐܚܕ *adprehendit*, ܐܚܕܗ̇ *adprehendit illam* Marc. 1, 31. ܐܩܝܡ *erexit*, ܐܩܝܡܗ̇ *erexit eam*, ibid. ܐܥܠ, ܐܥܠܗ *ingredi fecit eum* Ioh. 18, 16.

At verba 3. rad. ܐ vel ܝ in suffixis hunc sequuntur typum: ut ܩܪܐ *vocavit*

ܩܪܢܝ *vocavit me* com.

ܩܪܟܝ *te* fem. ܩܪܟ *te* masc.

ܩܪܗ *eam* ܩܪܝܗܝ *eum*

ܩܪܢ *nos* comm.

ܩܪܟܝܢ *vos* fem. ܩܪܟܘܢ *vos* masc.

ܩܪܐ ܐܢܝܢ *illas.* ܩܪܐ ܐܢܘܢ *illos.*

Vide Act. 23, 18. Luc. 14, 10. Esa. 54, 6. Matt. 18, 32. Luc. 8, 54. Act. 16, 10. Gal. 1, 6. Matth. 4, 21. Sic a ܓܒܐ *elegit*; ܓܒܝܗܝ *elegit eum* 2. Tim. 2, 4. ܓܒܗ *eam* Zach. 3, 2. ܓܒܢ *nos* Eph. 1, 4. ܓܒܟܘܢ *vos* 2. Thess. 2, 13. ܣܢܐ ܐܢܘܢ *odit eos* Ioh. 17, 14.

Pael ܚܘܝ *ostendit.*

ܚܘܝܢܝ *ostendit mihi* com.

ܚܘܝܟܝ *tibi* fem. ܚܘܝܟ *tibi* masc.

ܚܘܝܗ *ei* fem. ܚܘܝܗܝ *ei* masc.

ܚܘܝܢ *nobis* com.

ܚܘܝܟܝܢ *vobis* fem. ܚܘܝܟܘܢ *vobis* masc.

ܚܘܝ ܐܢܝܢ *eis* fem. ܚܘܝ ܐܢܘܢ *eis* masc.

2. 3. sing. fem. ܩܛܠܬ *interfecit.*

ܩܛܠܬܢܝ *interfecit me* com.

ܩܛܠܬܟܝ *te* fem. ܩܛܠܬܟ *te* masc.

ܩܛܠܬܗ̇ *eam.* ܩܛܠܬܗ *eum.*

ܩܛܠܬܢ *nos* com.

ܩܛܠܬܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܬܟܘܢ *vos* masc.

ܩܛܠܬ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla sunt ܝܠܕܬܢܝ *peperit me* (ab ܝܠܕ) Ier. 20, 14. ܒܛܢܬܢܝ *concepit me* Ps. 51, 7. ܝܠܕܬܟ *peperit te* Ier. 22, 26. ܚܒܠܬܟܝ *parturiit te* (in pael) Cant. 8, 5. ܕܒܪܬܗ *duxit eum* Luc. 4. 1. ܢܛܪܬܗ *custodit eum* Ioh. 12, 17. ܐܟܠܬܗ *voravit illud* Luc. 8, 5. ܝܠܕܬܗ *peperit eum* Matth. 1, 25. ܫܒܩܬܗ̇ *reliquit illam* Marc. 1, 31. ܡܫܚܬܗ̇ *oblevit eam*, et ܣܡܬܗ̇ *posuit eam*, Ex. 2, 3. ܐܢܗܪܬܗ̇ *illuminavit eam* (in aphel) Apoc. 21, 23. ܐܫܦܟܬܗ̇ *effudit illam* Matth. 26, 7. ܐܚܕܬܢ *adprehendit nos* Ier. 6, 24. ܐܕܪܟܬܢ *adsecuta est nos* (in Aphel) Num. 20, 14. ܫܡܥܬ ܐܢܘܢ *audivit eos* Ioh. 10, 8. ܐܘܩܕܬ ܐܢܘܢ *accendit eos* (in aphel.) Esa. 47, 14.

At verba 3. rad. ܐ in peal, e. g. ܚܙܬ *vidit*, a ܚܙܐ:

ܚܙܳܢܝ *vidit me* com.

ܚܙܳܟܝ *te* fem. ܚܙܳܟ *te* masc.

ܚܙܳܗ̇ *eam.* ܚܙܳܗ *eum.*

ܚܙܳܢ *nos* com.

ܚܙܳܟܝܢ *vos* fem. ܚܙܳܟܘܢ *vos* masc.

ܚܙܳܐ ܐܶܢܝܢ *eas.* ܚܙܳܐ ܐܶܢܘܢ *eos.*

In pael vero et aphel, e. g. ܛܰܫܺܝܬ, a ܛܰܫܝ *occuluit*:

ܛܰܫܝܳܢܝ *occuluit me* com.

ܛܰܫܝܳܟܝ *te* fem. ܛܰܫܝܳܟ *te* masc.

ܛܰܫܝܳܗ̇ *eam.* ܛܰܫܝܳܗ *eum.*

ܛܰܫܝܳܢ *nos* com.

ܛܰܫܝܳܟܝܢ *vos* fem. ܛܰܫܝܳܟܘܢ *vos* masc.

ܛܰܫܝܳܐ ܐܶܢܝܢ *eas.* ܛܰܫܝܳܐ ܐܶܢܘܢ *eos.*

Sic ܟܰܣܝܳܢܝ *texit me* Psal. 44, 16. ܐܰܚܝܳܟܝ *servavit te* fem. Matth. 9, 22. ܐܰܝܬܝܳܗ vel secundum Polygl. ܐܰܝܬܝܳܗ *adduxit eum* cap. 14, 11. ܛܰܫܝܳܗ *occuluit eum* Ex. 2, 2. ܛܰܫܝܳܐ ܐܶܢܘܢ *occuluit illos* Ios. 2, 4.

3. 2. Sing. masc. ܩܛܰܠܬ *interfecisti.*

ܩܛܠܬܳܢܝ *interfecisti me* com.

ܩܛܠܬܳܗ̇ *eam.* ܩܛܠܬܳܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܬܳܢ *nos* com.

ܩܛܠܬ ܐܶܢܶܝܢ *eas.* ܩܛܠܬ ܐܶܢܽܘܢ *eos.*

Exempla sunt. ܝܺܕܰܥܬܳܢܝ *cognovisti me* Ioh. 14, 9. ܢܛܰܪܬܳܝܗܝ *servavisti eum* Ioh. 1, 10. ܣܥܰܪܬܳܝܗܝ *visitasti eum*, et ܕܟܰܪܬܳܝܗܝ *meministi eius* Hebr. 2, 7. et in aphel. ܐܰܣܶܩܬܳܢܝ *adscendere fecisti me* Psal. 71, 20. ܐܰܡܟܶܬܳܝܗܝ *humiliasti eum*, et ܐܰܫܠܶܛܬܳܝܗܝ *dominari fecisti eum*, ibid. ܐܰܣܶܩܬܳܢ *adscendere fecisti nos* Ex. 17, 3. Ps. 44, 8. 10. 12. et in verbis 3. rad. ܐ, ܪܰܕܺܝܬܳܢܝ *erudivisti me* Ier. 31, 18. ܚܰܘܺܝܬܳܢܝ *ostendisti mihi* Ex. 33. 12. ܐܰܚܺܝܬܳܢܝ *vivificasti me* Ps. 71, 20.

4. 2. sing. fem. ܩܛܰܠܬܝ *interfecisti.*

ܩܛܠܬܺܝܢܝ *interfecisti me* com.

ܩܛܠܬܺܝܗ̇ *eam.* ܩܛܠܬܺܝܘܗܝ *eum.*

ܩܛܠܬܺܝܢ *nos* com.

ܩܛܠܬܝ ܐܶܢܶܝܢ *eas.* ܩܛܠܬܝ ܐܶܢܽܘܢ *eos.*

Exempla. ܣܚܰܦܬܺܝܢܝ *destruxisti me* Iud. 11. 35. ܝܠܶܕܬܺܝܢܝ *peperisti me* Ier. 2. 27. ܐܰܘܟܪܬܺܝܢܝ *ad*

iram provocasti me Ez. 16, 26. ܣܡܬܝܘܗܝ *posuisti illud* vers. 19. ܐܘܡܝܬܢ *adiurasti nos* Ios. 2, 17. 20. ܐܚܬܬܢ *demisisti nos* vers. 18. ܐܫܟܚܬ ܐܢܘܢ *invenisti eos* Ier. 2, 34.

5. 1. sing. ܩܛܠܬ *interfeci*.

ܩܛܠܬܟܝ *te* fem.	ܩܛܠܬܟ *interfeci te* masc.
ܩܛܠܬܗ̇ *eam*.	ܩܛܠܬܗ *eum*.
ܩܛܠܬܟܝܢ *vos* fem.	ܩܛܠܬܟܘܢ *vos* masc.
ܩܛܠܬ ܐܢܝܢ *eas*.	ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܝܕܥܬܟ *novi te* Ex. 33. 12. ܝܠܕܬܟ *genui te* Hebr. 1, 5. ܪܚܡܬܟ *misertus sum tui* Matth. 18, 33. ܝܕܥܬܟܘܢ *novi vos* Matth. 7, 23. ܣܡܬܟܘܢ *posui vos* Ioh. 15. 16. At a ܝܗܒ *dedit*, ܝܗܒܬܟ *dedi te* Gen. 17. 5. ܝܗܒܬܗ *dedi illud* Lev. 6, 17. Et in pael ܦܩܕܬܟ *praecepi tibi* Ex. 31, 11. ܫܒܚܬܟ *glorificavi te* Ioh. 17, 4. ܩܪܒܬܗ *adduxi eum* Matth, 17, 16. ܫܡܠܝܬܗ *perfeci illud* Ioh. 17, 4. ܦܩܕܬܟܘܢ *praecepi vobis* Matth. 28, 20. ܫܕܪܬܟܘܢ *misi vos* Ioh. 4, 38. ܫܕܪܬ ܐܢܘܢ *misi eos* Ioh. 17, 18. Item in aphel ܐܠܒܫܬܟ *indui te* Zach. 3, 4. ܐܚܒܬܟܘܢ *dilexi vos* Ioh. 15, 9. ܐܘܠܕܬܟܘܢ *genui vos*

1. Cor. 4, 15. ܐܘܕܥܬܟܘܢ *notificavi vobis* Ioh. 15, 15.

Quae vero tertiam rad. ܐ in ܝ mutant, ita flectuntur, ut a ܚܙܐ *vidit*, ܚܙܝܬ *vidi*:

ܚܙܝܬܟܝ *te* fem. ܚܙܝܬܟ *vidi te* masc.
ܚܙܝܬܗ *eam.* ܚܙܝܬܗ *eum.*
ܚܙܝܬܟܝܢ *vos* fem. ܚܙܝܬܟܘܢ *vos* masc.
ܚܙܝܬ ܐܢܝܢ *eas.* ܚܙܝܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܚܙܝܬܟ *vidi te* Ioh. 1, 49. ܐܫܬܝܬܗ *bibi illum* Matth. 26, 42. ܓܒܝܬܟܘܢ *elegi vos* Ioh. 15, 16. 19. et in pael ܚܘܝܬܟܘܢ *ostendi vobis* Ioh. 10, 32.

6. 3. plur. masc. ܩܛܠܘ *interfecerunt.*

ܩܛܠܘܢܝ *interfecerunt me* com.
ܩܛܠܘܟܝ *te* fem. ܩܛܠܘܟ *te* masc.
ܩܛܠܘܗ *eam.* ܩܛܠܘܗܝ *eum.*
ܩܛܠܘܢ *nos* com.
ܩܛܠܘܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܘܟܘܢ *vos* masc.
ܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܝܕܥܘܢܝ *noverunt me* Ier. 2, 8. ܕܩܪܘܗܝ *transfixerunt eum* Apoc. 1, 7. ܢܣܒܘܗ *duxerunt eam* Matth. 22, 28. in pael, ܚܘܪܘܢ *mi-*

ܢܣܝܘܢ *nos* Com.

ܢܣܝܘܟܝܢ *vos* fem. ܢܣܝܘܟܘܢ *vos* masc.

ܢܣܝܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܢܣܝܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܢܣܝܘܢܝ *tentarunt me* Hebr. 3, 9. ܨܚܝܘܗܝ *conviciati sunt ei* Ioh. 9, 28. Sic in aphel ܐܝܬܝܘܗܝ *adduxerunt eum* vers. 13.

7. 3. plur. fem. ܩܛܠܝ vel ܩܛܠܝܢ: unde ܪܕܝܢܢܝ *castigarunt me* Psal. 16, 8. ܐܫܟܚܢܗܝ *invenerunt eum* Luc. 24, 3. et ܥܒܕܢܢܝ ܘܬܩܢܢܝ *fecerunt me, et pararunt me*, Ps. 119. 73. in aphel ܐܬܡܗܢܢ *obstupefecerunt nos* Luc. 24, 22.

8. 2. plur. masc. ܩܛܠܬܘܢ *interfecistis*: unde in peal ܣܥܪܬܘܢܢܝ *visitastis me* Matth. 25, 35. ܪܚܡܬܘܢܢܝ *amavistis me* Ioh. 17. 27. ܐܚܕܬܘܢܢܝ *comprehendistis me* Marc. 14, 49., ܐܫܟܚܬܘܢܗܝ *invenistis eum* Matth. 2, 8. ܥܒܕܬܘܢܗܝ *fecistis illud* cap. 21, 13. In pael, ܟܢܫܬܘܢܢܝ *congregastis me*, et ܟܣܝܬܘܢܢܝ *vestivistis me*; item in aphel ܐܫܩܝܬܘܢܢܝ *bibendum dedistis mihi*, cap. 25, 35. Post fem. ܩܛܠܬܝܢ *interfecistis* nulla suffixorum exempla hactenus nobis suppetunt.

9. 1. plur. ܩܛܠܢ vel ܩܛܠܢܢ *interfecimus*:

ܩܛܠܢܟܝ *te* fem. ܩܛܠܢܟ *interfecimus te* Masc.

ܩܛܠܢܗ *eam.* ܩܛܠܢܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܢܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܢܟܘܢ *vos* masc.

ܩܛܠܢ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܢ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܛܠܡܢܟ *laesimus te* Mal. 3, 8. ܫܡܥܢܝܗܝ *audivimus illum* Marc. 14, 58. ܫܒܩܢܗ *reliquimus eam* Act. 21, 3. ܝܗܒܢܗ *dedimus eam* Deut. 29, 8. ܚܙܝܢܟ *vidimus te*, ܐܘܟܠܢܟ *cibavimus te*, ܐܫܩܝܢܟ *bibendum dedimus tibi*, ܟܢܫܢܟ *excepimus te*, ܟܣܝܢܟ *vestivimus te* Matth. 25, 37. 38. ܒܪܟܢܟܘܢ *benediximus vobis* Psal. 118, 26.

X. Suffixa infinitivorum,

1. In pael, ܡܩܛܠܘ *interficere*.

ܡܩܛܠܘܬܢܝ *me* com,

ܡܩܛܠܘܬܟܝ *te* fem. ܡܩܛܠܘܬܟ *te* masc.

ܡܩܛܠܘܬܗ *eam.* ܡܩܛܠܘܬܗ *eum.*

ܡܩܛܠܘܬܢ *nos* com.

ܡܩܛܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܩܛܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܡܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܡܩܒܪܘܬܢܝ *sepelire me* Matth. 26,

12. ܡܩܛܠܢܝ *interficere me* Ioh. 7, 19. ܡܩܛܠܟ *interficere te* vers. 20. ܡܪܓܡܟ *lapidibus obruere te* cap. 11, 8. ܡܐܚܕܗ *adprehendere eum* cap. 7, 30.

At in verbis 3. rad. ܐ, ܡܣܢܐ *odisse*

ܡܣܢܝܢܝ *me* com.

ܡܣܢܝܟܝ *te* fem. ܡܣܢܝܟ *te* masc.

ܡܣܢܝܗ *eam*. ܡܣܢܝܘܗܝ *eum*.

ܡܣܢܝܢ *nos* com.

ܡܣܢܝܟܝܢ *vos* fem. ܡܣܢܝܟܘܢ *vos* masc.

ܡܣܢܐ ܐܢܝܢ *eas*. ܡܣܢܐ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܡܚܙܝܢܝ *videre me*, ܡܚܙܝܟ *videre te* Luc. 8, 20. ܡܒܥܝܘܗܝ *quaerere eum* Matth. 2, 13. ܡܣܢܝܟܘܢ *odisse vos* Ioh. 7, 7.

2. In reliquis coniugationibus, terminatio ܘ ante suffixa mutatur in ܘܬ, excepto suffixo 3. pers. pluralis ut:

ܡܩܒܠܘ *accipere*.

ܡܩܒܠܘܬܢܝ *me* com.

ܡܩܒܠܘܬܟܝ *te* fem. ܡܩܒܠܘܬܟ *te* masc.

ܡܩܒܠܘܬܗ *eam*. ܡܩܒܠܘܬܗ *eum*.

ܡܩܒܠܘܬܢ *nos* com.

ܡܩܒܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܩܒܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܩܒܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܡܩܒܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܡܕܟܝܘܬܝ *purificare me* Matth. 8,2. ܡܩܒܠܘܬܗ *accipere eum* Ioh. 14, 17. ܡܦܫܩܘܬܗ *explicare illud* Hebr. 5, 11. ܡܘܒܕܘܬܢ *perdere nos* Marc. 1, 24. ܡܚܝܒܘܬܟܘܢ *condemnare vos* Col. 2, 18. ܡܝܬܝܘ ܐܢܘܢ *adducere illos* Ioh. 10, 16.

XI. Suffixa imperativorum,

1. singularis masc. ut ܩܛܘܠ *interfice*.

ܩܛܘܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܝܗ *eam.* ܩܛܘܠܝܗܝ *eum.*

ܩܛܘܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܘܠ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܘܠ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. in pael ܦܪܘܩܝܢܝ *eripe me* Matth. 14, 30. ܬܒܥܝܢܝ *vindica me* Luc. 18, 3. ܙܩܘܦܝܗܝ *crucifige eum* Ioh. 19, 6. ܥܒܘܕܝܗܝ *fac illud* Ex. 26, 31. ܦܣܘܩܝܗ *abscinde eam* Matth. 18, 8. Ioh. 12, 7. ܦܪܘܩܝܢ *libera nos* Luc. 11. 4. ܦܪܘܣ ܐܢܘܢ *obduc eos* Ex. 25, 28. et in imperfectis, ܐܟܘܠܝܗܝ *comede illud* Apoc. 10, 9. ܓܪܘܪܝܢܝ *trahe me*, et

ܐܰܥܶܠܰܢܝ *introduc me* Cant. 1, 4. ܣܺܝܡܰܢܝ *pone me* Cant. 8, 6. ܣܺܝܡܰܝܗܝ *pone eum* Num. 21, 8. ܣܺܝܡܶܝܗ *pone eam* Ex. 30, 18. ܦܫܘܿܠܝܗܝ *frange eum*, a ܦܫܘ pro ܦܫܘܿܠ Lev. 6, 21. ܛܰܪ ܐܶܢܽܘܢ *serva eos* Ioh. 17, 11.

In ethpeel: ܐܶܬܕܟܰܪܰܢܝ *recordare mei* Luc. 23, 42. In pael: ܦܰܨܳܐܢܝ *libera me* Ps. 31, 2. ܥܰܕܪܰܢܝ *iuva me* Matth. 15, 25. ܩܰܕܶܫܝܗܝ *sanctifica illum* Ex. 40, 10. ܩܰܕܶܫ ܐܶܢܽܘܢ *sanctifica illos* Ex. 40, 13. In aphel: ܐܰܫܡܰܥܺܝܢܝ *audire me fac* fem. Cant. 2, 14. ܐܰܘܟܠܝܗܝ *ciba eum* Rom. 12. 20. ܐܰܣܶܩܝܗܝ *adscendere fac eum* Ex. 33, 12. ܐܰܟܣܳܝܗܝ *argue eum* Matth. 18, 15. ܐܰܦܶܩܝܗ *eiice eam* Gal. 4, 20.

At verba 3. rad. ܐ sequuntur hunc typum, in peal:

ܒܥܝ *quaere*.

ܒܥܳܝܢܝ *me* com.

ܒܥܳܝܗ *eam*. ܒܥܳܝܗܝ *eum*.

ܒܥܳܝܢ *nos* com.

ܒܥܳܝ ܐܶܢܶܝܢ *eas*. ܒܥܳܝ ܐܶܢܽܘܢ *eos*.

Exempla: ܥܛܳܝܢܝ *dele me* Ex. 32, 33. ܚܨܳܝܗ ܘܦܣܘܿܩܝܗ *erue eam, et abscinde eam* Matth. 5, 29.

ܥܢܝܢ *responde nobis* 1. Reg. 18, 26. ܫܪܝ ܐܢܘܢ *dimitte eos* Marc. 6, 36.

In pael et aphel ita:

ܦܪܘܩ *eripe*.

ܦܪܩܢܝ *me* com.

ܦܪܩܗ *eam*. ܦܪܩܝܗܝ *eum*.

ܦܪܩܢ *nos* com.

ܦܪܘܩ ܐܢܝܢ *eas*. ܦܪܘܩ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܚܘܝܢܝ *ostende mihi* Ex. 33, 18. ܚܘܝܢ *ostende nobis* Ioh. 14, 8. Et in aph. ܐܝܬܝܘܗܝ *adduc eum* Matth. 17, 17. ܐܚܝܢܝ *vivifica me* Psal. 119, 25. ܐܣܚܐ ܐܢܘܢ *lava eos* Ex. 40, 12.

2. Sing. fem. ut ܩܛܘܠܝ *interfice*.

ܩܛܘܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܝܗ *eam*. ܩܛܘܠܝܗܝ *eum*.

ܩܛܘܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܘܠܝ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܘܠܝ ܐܢܘܢ *eos*.

Exemplum in pael, ܗܝܡܢܝܢܝ *crede mihi* Ioh. 4, 21.

Et in verbis 3. rad. ܐ, ut ܒܥܝ *quaere*.

ܩܛܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܠܝܗ *eam.* ܩܛܠܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܠܝ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܝ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. In pael, ܚܘܝܢܝ *ostende mihi* Cant. 2, 14. et in aphel, ܐܝܬܝܘܗܝ *adduc eum* 2. Sam. 14, 10.

3. Plur. masc. ut ܩܛܘܠܘ *interficite*,

ܩܛܘܠܘܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܘܗ *eam.* ܩܛܘܠܘܗܝ *eum.*

ܩܛܘܠܘܢ *nos* com.

ܩܛܘܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܘܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܫܩܘܠܘܢܝ *tollite me* Ion. 1, 12. ܙܩܘܦܘܗܝ *crucifigite eum* Ioh. 19, 6. ܐܚܘܕܘܗܝ *capite eum*, ab absoluto ܐܚܘܕܘ Marc. 14, 44. ܦܪܘܥܘܗ *retribuite ei* Apoc. 18, 6. transposito ezozo ante incrementum finale, sec. lib. I. cap. II. §. 11. 1. Quam flexionem imitantur et illa verba, quae in imperativo absoluto pthocho habent; ut a ܫܡܥܘ *audite*, fit ܫܡܥܘܢܝ *audite me* Gen. 23, 8. a ܕܒܪܘ *sumite*, ܕܒܪܘܗܝ *sumite eum* Ioh. 18, 31.

et ab ܐܡܪܘ *dicite*, ܐܡܪܘܗܝ *dicite illud* Matth. 10, 27. Aliud est, ubi 1. rad. in imperativo deficit: ut ab ܗܒܘ *date*, ex ܝܗܒ *dedit*, dicitur ܗܒܘܗܝ *date illum* 2. Sam. 20, 21. ܗܒܘܗ *date illam* Gen. 34, 8. pro quo tamen et ܗܒܘܗ legitur Matth. 25, 28. Aliquando interponitur nun epentheticum ut ܓܫܘܫܘܢܢܝ pro ܓܫܘܫܘܢܝ *contrectate me* Luc. 24, 39. ܐܚܘܕܘܢܝܗܝ *capite eum* Ps. 2, 11. In pael et aphel ܐܦܩܘܗܝ *eiicite eum* Matth. 25, 30. ܐܘܒܠܘܗܝ *adducite eum* Marc. 14, 44. ܐܥܡܕܘ ܐܢܘܢ *baptizate eos* Matth. 28, 19. ܐܠܦܘ ܐܢܘܢ *docete eos* vers. 20. ܛܒܠܘܗ *intingite eam*.

At in verbis 3. rad. olaph, a ܒܥܘ *quaerite* fit

ܒܥܐܘܢܝ *me* com.

ܒܥܐܘܗ *eam*. ܒܥܐܘܗܝ *eum*.

ܒܥܐܘܢ *nos* com.

ܒܥܘ ܐܢܝܢ *eas*. ܒܥܘ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܒܥܐܘܢܝ *quaerite me* Esa. 46, 19. ܫܪܐܘܗܝ *solvite eum* Ioh. 11, 44. ܚܙܐܘܗܝ *videte eum* Hebr. 3, 1. ܒܨܐܘܗ *exquirite eam*. In pael et aphel: ܚܘܐܘܢܝ *indicate mihi* Matth. 2, 8. ܐܝܬܐܘܗܝ *adducite eum* Marc. 11, 2.

4. Plur. fem. ut ܩܛܘܠܝܢ *interficite*.

ܩܛܘܠܝܢܢܝ *me* com.

—— *eam*. ܩܛܘܠܝܢܗܝ *eum*.

—— *nos* com.

ܩܛܘܠܝܢ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܘܠܝܢ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: ܫܡܥܝܢܢܝ *auscultate me* Esa. 51, 4. et in pael, a ܫܒܚܝܢ *laudate*, ܫܒܚܝܢܗܝ *laudate eum* Rom. 15, 11.

XII. Suffixa futurorum,

1. Sing. et plur. 1. pers. et sing. masc. 2. nec non masc. et fem. 3. pers. ܐܩܛܘܠ *interficiam*, ܢܩܛܘܠ *interficiet* et *interficiemus*, ܬܩܛܘܠ *interficies*.

ܢܩܛܘܠ *interficiet*.

ܢܩܛܠܢܝ *me* com.

ܢܩܛܠܟܝ *te* fem. ܢܩܛܠܟ *te* masc.

ܢܩܛܠܝܗ *eam*. ܢܩܛܠܝܘܗܝ *eum*.

ܢܩܛܠܢ *nos* com.

ܢܩܛܘܠܟܝܢ *vos* fem. ܢܩܛܘܠܟܘܢ *vos* masc.

ܢܩܛܘܠ ܐܢܝܢ *eas*. ܢܩܛܘܠ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: in pael, ܢܥܒܪܢܝ *praetereat me*

Matth. 26, 39. ܢܐܟܠܢܝ *comedet me* Ioh. 6, 57. ܢܦܪܥܟ *rependet tibi* Matth. 6, 18. ܢܪܚܡܝܘܗܝ *amabit eum* Marc. 12, 33. Ioh. 14, 23. ܢܫܟܚܝܗ *inveniet eam* Matth. 10, 39. ܐܪܬܢ *haeredites nos* Ex. 34, 9. ܢܓܡܪܟܘܢ *perficiet vos* Hebr. 13, 21. ܢܚܛܘܦ ܐܢܘܢ *rapiet eos* Ioh. 10, 28. Et in defectivis: ܐܘܕܥܟ *agnoscam te* Ex. 33, 13. 17. ܐܣܝܡܟ *ponam te* vers. 22. ܐܕܝܢܟ *iudicabo te* Luc. 19, 22. ܐܕܝܢܝܘܗܝ *iudicabo eum* Ioh. 3, 17. ܢܪܓܝܗ *concupiscet eam* Matth. 5, 28. ܐܣܝܡܝܗ *ponam eam* Ioh. 10, 18. ܐܣܒܝܗ *sumam eam* vers. 17. ܬܛܪ ܐܢܘܢ *serves eos* Ioh. 17, 15.

Sic in pael: ܢܒܛܠܝܗ *cessare faciet eam* Hebr. 9, 26. ܬܚܝܒܝܗ *condemnabit* fem. *eam* Matth. 12, 42. Et in aphel: ܢܚܒܝܘܗܝ *amabit eum* Luc. 7, 42. ܢܚܠܝܗ *profanabit eam* Ex. 31, 14. ܢܘܒܕܝܗ *perdet eam* Matth. 10, 39. ܬܣܩܢ *adscendere facias nos* Ex. 33, 15. ܐܘܒܕܟܘܢ *perdam vos* masc. vers. 3. et ܐܘܒܕܟܝܢ *perdam vos* fem. Zeph. 2, 5.

Nota. Pro ܝܘܗܝ scribitur et ܢܘܗܝ; ut ܢܐܣܪܢܘܗܝ *vinciet eum* Matth. 12, 29. ܢܒܛܠܢܘܗܝ

interficiet eum cap. 21, 38, ܢܫܠܡܝܘܗܝ *tradet eum* cap. 26, 16. quin et, ܗ, ut ܢܫܟܚܗ *inveniet eum* cap. 18, 13. Item pro ܢ aliquando est ܢܝ ; ut ܬܥܠܢ *ingredi facias nos* cap. 6, 13. at ܬܥܠܢܝ idem Luc. 11, 4. ܬܗܪܘܢܢܝ *molestes me* Luc. 11, 7.

At in verbis 3. rad. olaph, a ܢܒܢܐ *aedificabit* fit

ܢܒܢܝܢܝ *me* com.

ܢܒܢܝܟܝ *te* fem. ܢܒܢܝܟ *te* masc.

ܢܒܢܝܗ *eam*. ܢܒܢܝܘܗܝ *eum*.

ܢܒܢܝܢ *nos* com.

ܢܒܢܝܟܝܢ *vos* fem. ܢܒܢܝܟܘܢ *vos* masc.

ܢܒܢܐ ܐܢܝܢ *eas*. ܢܒܢܐ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܢܩܪܝܢܝ *invocabit me* Psal. 89, 26. ܐܫܪܝܟ *dimittam te* Ioh. 19, 10. ܢܪܥܝܘܗܝ *pascet eum* Matth. 2, 6. ܐܒܢܝܗ *aedificabo eam* cap. 16, 18. (at ܢܫܪܝܗ pro ܢܫܪܝܗ *dimittet eam* cap. 19, 7.) Sic in pael: ܐܐܣܝܘܗܝ *sanabo eum* cap. 8, 7. ܐܕܡܝܗ *assimilabo eam* cap. 11, 16. ܢܕܟܝܢ *purificabit nos* Tit. 2, 14. Quomodo et quadrilittera in praeterito per ܝ terminata: ut a ܦܪܣܝ fit ܢܦܪܣܝܗ *publica-*

bit eam cap. 1, 19. Item in aphel : ܢܫܕܝܢܝ *proiiciet me* Ioh. 5, 7.

2. Sing. fem. 2. personae, quorum exempla nulla habemus.

3. Plur. masc. 2. et 3. personae. ܬܩܛܠܘܢ *interficietis* et ܢܩܛܠܘܢ *interficient*.

ܢܩܛܠܘܢܢܝ *interficiet me* com.

ܢܩܛܠܘܢܟܝ *te* fem. ܢܩܛܠܘܢܟ *te* masc.

ܢܩܛܠܘܢܗ *eam*. ܢܩܛܠܘܢܝܗܝ *eum*.

ܢܩܛܠܘܢܢ *nos* com.

ܢܩܛܠܘܢܟܝܢ *vos* fem. ܢܩܛܠܘܢܟܘܢ *vos* masc.

ܢܩܛܠܘܢ ܐܢܝܢ *eas*. ܢܩܛܠܘܢ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܬܐܚܕܘܢܢܝ *capietis me* Matth. 26, 55. ܬܒܥܘܢܢܝ *quaeretis me* Ioh. 7, 36. ܬܫܟܚܘܢܢܝ *invenietis me*, ibid. ܢܚܕܪܘܢܟܝ *cinget te*, ܢܐܠܨܘܢܟܝ *adfligent te*, et ܢܣܚܦܘܢܟܝ *destruent te*, Luc. 19, 43. ܢܓܠܘܢܝܗܝ *manifestabunt eum* Matth. 12, 15. ܬܫܐܠܘܢܝܗܝ *rogabitis eum* cap. 6, 8. ܬܥܒܕܘܢܗ *facietis illam* Matth. 6, 1. ܬܪܕܦܘܢ ܐܢܘܢ *persequemini eos* Matth. 23, 34. ܢܒܙܘܢ ܐܢܝܢ *praedabuntur eas*, et ܢܐܪܬܘܢ ܐܢܝܢ *haereditabunt eas* Zeph. 2, 9. Sic in

pael, ܢܒܙܥܘܢܟܘܢ *lacerabunt vos* Matth. 7, 6. ܢܚܝܒܘܢܗ *condemnabunt eam* cap. 12, 41. et in aphel, ܢܘܒܕܘܢܝܗܝ *perdent eum* vers. 14. ܢܫܠܡܘܢܟܘܢ *tradent vos* cap. 24, 9.

4. Plur. fem. 2. et 3. pers. ut ܢܫܟܠܠܢܗ *stabilient eam*, et ܢܬܩܢܢܗ *collocabunt eam*, Zach. 6, 11.

XIII. Suffixa participiorum rariora sunt: et vero a suffixis nominum vix differunt. Vide ܣܢܝܢܝ *odio prosequentes me* Ex. 20, 5. Ps. 9, 14. ܝܕܥܘܗܝ *noscentes eum* Act. 24, 23.

XIV. Quod ad suffixa nominum, sunt ea vel masculinorum, vel femininorum: et tum haec tum illa vel analoga et regularia, vel specialia et anomala. Dicuntur autem singularia, quae nomini singulari; pluralia vero, quae plurali nomini subiiciuntur. De quibus nota sequentes regulas.

1. Ante suffixa nomen ipsum concipe in statu emphatico, et loco terminationis emphaticae ܐ pone suffixa.

2. Si contingat, nomen ipsum singulare ante suffixa nullam omnino habere vocalem, primae nominis litterae subiiciatur rvozo; ut a ܒܪ *filius*, fit emphaticum ܒܪܐ, hinc vero cum suffi-

xis singularibus 1. personae singularis nec non 2. et 3. personae plur. fit ܒܪܝ pro ܒܪܝ *filius meus* Marc. 2, 5. ܒܪܟܘܢ et ܒܪܟܝܢ *filius vester* masc. et fem. Ioh. 9, 19. ܒܪܗܘܢ *filius illorum*, ܒܪܗܝܢ *filius illarum*. Sic ܫܡܝ *nomen meum* Gen. 48, 16. ܕܡܝ *sanguis meus* Ioh. 6, 54. 55. ܫܡܗܘܢ *nomen illorum* Gen. 5, 2. ܕܡܗܘܢ *sanguis illorum* Hebr. 13, 11.

3. Si contingat, ante suffixa concurrere tres, in femininis vero ut plurimum post zkopho et rvozo, duas consonas destitutas vocali; his efferendis adsume vocalem pthocho: ut a masc. ܡܘܒܠܐ *onus*, ܡܘܒܠܝ *onus meum* Matth. 11, 30. a ܡܫܟܒܐ *cubile*, ܡܫܟܒܝ *cubile meum* Iob. 7, 13. Dan. 4, 10, 13. a ܡܩܕܫܐ *sanctuarium*, ܡܩܕܫܗܘܢ *sanctuarium illorum* 2. Par. 36, 17. ab ܗܝܟܠܐ *palatium*, ܗܝܟܠܝ *palatium meum* Dan. 4, 4. Sic a fem. ܪܚܡܬܐ *amor*, ܪܚܡܬܝ *amor meus* Luc. 15, 9. a ܦܪܫܘܬܐ *equitium*; ܦܪܫܘܬܝ *equitium meum* ܫܥܬܝ *hora mea* ܫܥܬܟܘܢ *hora vestra* Luc. 22, 53. Sic ܡܠܬܐ *verbum* (quia lomad implicite geminat ad instar hebr. מִלָּה) facit ܡܠܬܝ *verbum*

meum Matth. 13, 23. ܐܢܬܬܝ *uxor mea* Iud. 15. 1. et ܠܥܡܠܟܘܢ *laborem vestrum* Esa. 55, 2. Et ܚܕܘܬܐ *gaudium* (quia est pro ܚܕܘܬܐ) ante suffixa ܝ , ܟܘܢ, ܟܝܢ, ܗܘܢ, ܗܝܢ, facit itidem ܚܕܘܬܝ *gaudium meum*, et ܚܕܘܬܟܘܢ *gaudium vestrum* , Ioh. 15, 11. ܚܕܘܬܗܘܢ *gaudium illorum* Luc. 24, 41. Reperio tamen Ps. 16, 2. ܛܒܬܝ *bonum meum* sine pthocho.

4. Nomina singularia masculina , quae statum emphaticum per ܝܐ, terminant , suffixum 1. pers. sing. formant ܝ (excepto, ܟܘܪܣܝܐ , quod habet ܝ), 2. et 3. plur. ܝܟܘܢ, ܝܟܝܢ , ܝܗܘܢ, ܝܗܝܢ : ut ܛܠܐ , emph. ܛܠܝܐ , ܛܠܝܝ *puer meus* Matth. 8, 6. 8. ܟܘܪܣܐ, emph. ܟܘܪܣܝܐ *solium* , ܟܘܪܣܝ *solium meum* Act. 7, 49. ܡܫܬܝܐ *potus* , ܡܫܬܝܟܘܢ *potus vester*, et ܡܫܬܝܗܘܢ *potus illorum*, Dan. 1, 10. 16. ܥܪܘܩܝܐ *fuga* , ܥܪܘܩܝܟܘܢ *fuga vestra* Matth. 24, 20. Marc. 13, 18.

5. Nomina numeralia cardinalia a 3. usque ad 10. licet sint singularis numeri , tamen suffixa adsciscunt pluralia : ut ܬܠܬܝܗܘܢ *tres illi* 1. Ioh. 5, 7. 8. ܐܪܒܥܬܝܗܘܢ *quatuor illi* Dan. 1, 7.

Apoc. 4, 8. ܐܪܒܥܬܝܗܝܢ *quatuor illae* Apoc. 6, 6. ܫܒܥܬܝܗܘܢ *septem isti* Matth. 22, 26.

XV. Suffixa analoga nominum masculinorum.

1. ܡܠܟ, emph. ܡܠܟܐ *rex*.

ܡܠܟܝ *meus* com.

ܡܠܟܟܝ *tuus* fem. ܡܠܟܟ *tuus* masc.

ܡܠܟܗ *illius*. fem. ܡܠܟܗ *illius*. masc.

ܡܠܟܝ *reges mei* com.

ܡܠܟܝܟܝ *tui* fem. ܡܠܟܝܟ *tui* masc.

ܡܠܟܝܗ *illius*. fem. ܡܠܟܘܗܝ *illius*. masc.

ܡܠܟܢ *noster* com.

ܡܠܟܟܝܢ *vester* fem. ܡܠܟܟܘܢ *vester* masc.

ܡܠܟܗܝܢ *illarum*. ܡܠܟܗܘܢ *illorum*.

ܡܠܟܝܢ *nostri* com.

ܡܠܟܝܟܝܢ *vestri* fem. ܡܠܟܝܟܘܢ *vestri* masc.

ܡܠܟܝܗܝܢ *illarum*. ܡܠܟܝܗܘܢ *illorum*.

2. ܒܪ, emph. ܒܪܐ *filius*.

ܒܪܝ *meus* com.

ܒܪܟܝ *tuus* fem. ܒܪܟ *tuus* masc.

ܒܪܗ *illius*. fem. ܒܪܗ *illius*. masc.

ܕܝܠܢ *noster* com.

ܕܝܠܟܝܢ *vester* fem. ܕܝܠܟܘܢ *vester* masc.

ܕܝܠܗܝܢ *illarum.* ܕܝܠܗܘܢ *illorum.*

3. ܡܫܟܒ, emph. ܡܫܟܒܐ *cubile.*

ܡܫܟܒܝ *meum* com.

ܡܫܟܒܟܝ *tuum* fem. ܡܫܟܒܟ *tuum* masc.

ܡܫܟܒܗ *illius* fem. ܡܫܟܒܗ *illius.* masc.

ܡܫܟܒܢ *nostrum* com.

ܡܫܟܒܟܝܢ *vestrum* fem. ܡܫܟܒܟܘܢ *vestrum* masc.

ܡܫܟܒܗܝܢ *illarum.* ܡܫܟܒܗܘܢ *illorum.*

Pluralia suffixa sub n.° 2. et 3. cum illis sub n.° 1. coincidunt: dummodo observaveris, ܕܝܠ in plur. habere ܕܝܠܝܢ, emph. ܕܝ̈ܠܐ, coll. cap. II. §. 13.

4. ܡܫܬܝܐ *potus*:

ܡܫܬܝ̈ܝ *mei* cet.

ܡܫܬܝܝ *meus* com.

ܡܫܬܝܟܝ *tuus* fem. ܡܫܬܝܟ *tuus* masc.

ܡܫܬܝܗ *illius* fem. ܡܫܬܝܗ *illius* masc.

ܡܫܬܝܢ *noster* com.

ܡܫܬܝܟܝܢ *vester* fem. ܡܫܬܝܟܘܢ *vester* masc.

ܡܫܬܝܗܝܢ *illarum.* ܡܫܬܝܗܘܢ *illorum.*

XVI. Suffixa analoga nominum femininorum.

1. ܒܬܘܠܐ, emph. ܒܬܘܠܬܐ *virgo*.

ܒܬܘܠܬܝ *mea* com.

ܒܬܘܠܬܟܝ *tua* fem. ܒܬܘܠܬܟ *tua* masc.

ܒܬܘܠܬܗ *illius*. ܒܬܘܠܬܗ *illius*.

ܒܬܘ̈ܠܬܝ *meae* com.

ܒܬܘ̈ܠܬܟܝ *tuae* fem. ܒܬܘ̈ܠܬܟ *tuae* masc.

ܒܬܘ̈ܠܬܗ *illius*. ܒܬܘ̈ܠܬܗ *illius*.

ܒܬܘܠܬܢ *nostra* com.

ܒܬܘܠܬܟܝܢ *vestra* ܒܬܘܠܬܟܘܢ *vestra*

ܒܬܘܠܬܗܝܢ *illarum*. ܒܬܘܠܬܗܘܢ *illorum*.

ܒܬܘ̈ܠܬܢ *nostrae* com.

ܒܬܘ̈ܠܬܟܝܢ *vestrae* ܒܬܘ̈ܠܬܟܘܢ *vestrae*.

ܒܬܘ̈ܠܬܗܝܢ *illarum*. ܒܬܘ̈ܠܬܗܘܢ *illorum*.

2. ܒܪܬܐ *filia*, ante suffixum ܝ pthocho suum a prima ad sequentem litteram transfert, ut ܒܪܬܝ *filia mea* Marc. 5, 23. ast in reliquis servat, ut ܒܪܬܟ *filia tua* cap. 5, 35. ܒܪܬܟܘܢ *filia vestra* Gen. 34, 8. De suffixis post ܚܕܘܬܐ *gaudium* vide lib. I. cap. II. 9.

XVII. Suffixa specialia nominum masculinorum. Tria haec nomina, ܐܒܐ *pater*, ܐܚܐ *frater*,

ܚܡܐ *socer*, ante suffixa singularia (excepto suffixo 1. pers. singularis ante quod e contrario olaph loco pthocho adsumit zekopho) adsciscit ܘ : ut ܐܒܐ *pater*.

ܐܒܝ *meus* com.

ܐܒܘܟܝ *tuus* fem. ܐܒܘܟ *tuus* masc.

ܐܒܘܗ *illius*. fem. ܐܒܘܗܝ *illius*.

ܐܒܘܢ *noster* com.

ܐܒܘܟܝܢ *vester* fem. ܐܒܘܟܘܢ *vester* masc.

ܐܒܘܗܝܢ *illarum*. ܐܒܘܗܘܢ *illorum*

Sic ܐܚܝ *frater meus* Luc. 6, 42. ܐܚܘܟ *frater tuus* Matth. 5, 23. ܚܡܘܟܝ *socer tuus* fem. Gen. 38, 13. ܐܚܘܗܝ *frater illius* masc. Matth. 4, 18. ܚܡܘܗܝ *socer illius* masc. Ioh. 18, 13. ܚܡܘܗ idem fem. Gen. 38, 25. cet.

XVIII. Suffixa particularum sunt vel singularia; ut

1. post ܒ *in*, et ܠ notam dativi:

ܒܝ *in me* com.

ܒܟܝ *in te* fem. ܒܟ *in te* masc.

ܒܗ *in illa*. ܒܗ *in illo*.

ܒܢ *in nobis* com.

ܒܟܝܢ *in vobis* fem. ܒܟܘܢ *in vobis*

ܒܗܝܢ *in illis.* ܒܗܘܢ *in illis.*

2. ܠܘܬ *ad*, et ܡܢ *a*, *ex*,

ܠܘܬܝ *ad me* com.

ܠܘܬܟܝ *te* fem. ܠܘܬܟ *te* masc.

ܠܘܬܗ *eam.* ܠܘܬܗ *eum.*

ܠܘܬܢ *ad nos* com.

ܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܠܘܬܗܝܢ *illas.* ܠܘܬܗܘܢ *illos.*

3. ܒܣܬܪ *post*,

ܒܣܬܪܝ *post me* com.

ܒܣܬܪܟܝ *te* fem. ܒܣܬܪܟ *te* masc.

ܒܣܬܪܗ *illam.* ܒܣܬܪܗ *illum.*

ܒܣܬܪܢ *nos* com.

ܒܣܬܪܟܝܢ *vos* fem. ܒܣܬܪܟܘܢ *vos* masc.

ܒܣܬܪܗܝܢ *illas.* ܒܣܬܪܗܘܢ *illos.*

Sic ܒܬܪ *post*,

ܒܬܪܝ *post me* com.

ܒܬܪܟܝ *te* fem. ܒܬܪܟ *te* masc.

ܒܬܪܗ *tllam.* ܒܬܪܗ *illum*

ܥܰܡܰܢ *nos* com.

ܥܰܡܟܶܝܢ *vos* fem. ܥܰܡܟܽܘܢ *vos* masc.

ܥܰܡܗܶܝܢ *illas.* ܥܰܡܗܽܘܢ *illos.*

4. ܠܽܘܩܒܰܠ *contra*, quod, ubi pthocho ob incrementum syllabicum finale abiicitur, wau cum ipsius vocali transponit, non vero, ubi pthocho manet.

ܠܽܘܩܒܠܝ *contra me* com.

ܠܽܘܩܒܠܶܟܝ *te* fem. ܠܽܘܩܒܠܳܟ *te* masc.

ܠܽܘܩܒܠܳܗ̇ *eam.* ܠܽܘܩܒܠܶܗ *eum.*

ܠܽܘܩܒܠܰܢ *nos* com.

ܠܽܘܩܒܰܠܟܶܝܢ *vos* fem. ܠܽܘܩܒܰܠܟܽܘܢ *vos* masc.

ܠܽܘܩܒܰܠܗܶܝܢ *illas.* ܠܽܘܩܒܰܠܗܽܘܢ *illos.*

XIX. Vel sunt pluralia masculinorum; ut ܐܺܝܬ seu ܐܺܝܬܰܝ, quod vicem supplet verbi substantivi esse, ܒܰܠܚܽܘܕ *seorsim*, *solus*, ܒܠܶܥܕ *sine*, ܚܕܳܪ seu ܚܕܳܪܰܝ *circa*, ܚܠܳܦ *pro*, ܥܰܠ *super*, ܠܘܳܬ vel ܨܶܝܕ *versus*, ܩܕܳܡ *ante*, ܬܚܘܬ pro ܬܚܶܝܬ *sub*. Ut

ܥܠܰܝ *super me* com.

ܥܠܰܝܟܝ *te* fem. ܥܠܰܝܟ *te* masc.

ܥܠܶܝܗ̇ *illam.* ܥܠܰܘܗܝ *illum.*

ܥܡܢ *nos* com.

ܥܡܟܝܢ *vos* fem. ܥܡܟܘܢ *vos* masc.

ܥܡܗܝܢ *illas*. ܥܡܗܘܢ *illos*.

ܩܕܡܝ *ante me* com.

ܩܕܡܝܟܝ *te* fem. ܩܕܡܝܟ *te* masc.

ܩܕܡܝܗ *eam*. ܩܕܡܘܗܝ *eum*.

ܩܕܡܝܢ *nos* com.

ܩܕܡܝܟܝܢ *vos* fem. ܩܕܡܝܟܘܢ *vos* masc.

ܩܕܡܝܗܝܢ *illas*. ܩܕܡܝܗܘܢ *illos*.

XX. Vel sunt pluralia femininorum, nempe ܡܛܠ *propter* :

ܡܛܠܬܝ *propter me* com.

ܡܛܠܬܟܝ *te* fem. ܡܛܠܬܟ *te* masc.

ܡܛܠܬܗ *illam*. ܡܛܠܬܗ *illum*.

ܡܛܠܬܢ *nos* com.

ܡܛܠܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܛܠܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܛܠܬܗܝܢ *illas*. ܡܛܠܬܗܘܢ *illos*.

At ܒܝܢܝ et ܒܝܢܬ *inter*, utriusque generis suffixa pluralia regit; masculina, ut ܒܝܢܝ *inter me* Gal. 2, 2. ܒܝܢܝܟ *inter te* Matth. 18, 15. ܒܝܢܝܢ *inter nos* Luc. 16, 26. et feminina, ut ܒܝܢܬܗܘܢ

inter vos Ioh. 1, 26. ܒܝܢܬܗܘܢ *inter illos* cap. 8,59.

XFI. Praeterea pronomina personalia ܐܢܐ *ego*, ܐܢܬ fem. ܐܢܬܝ *tu*, ܗܘ *ille*, ܗܝ *illa*, ܚܢܢ *nos*, ܐܢܬܘܢ fem. ܐܢܬܝܢ *vos*, participiis, aut nominibus adiectivis, aut sibi ipsis aliisve pronominibu subiecta, quum vim habent verbi substantivi, *sum*, *es*, *est*, cet. cum praecedente voce velut in unam coalescunt, idque vel

1. In lectione solum, ut 1.° ܐܢܐ ܒܥܐ *adhortans sum*, i. e. *adhortor* ܐܢܐ ܩܕܝܫ *sanctus sum*, ܐܢܐ ܐܢܐ *ego sum*. 2.° Circa ܐܢܬ et ܐܢܬܝ *tu*, exempla deficiunt. ܗܘ ܚܝܒ *debitor est*, fem. *debet* Ioh. 19,7. 3.° ܕܝܬܝܪ ܗܘ *quod maior sit* Hebr. 11, 26. ܗܘ ܒܡܕܒܪܐ *in deserto est* Matth. 24, 26. ܗܘ ܪܥܝܐ pro ܗܘ ܪܥܝܐ (lib.I.cap.III.§.7, 1.) *pastor est* Ioh. 10, 2. ܗܘ ܓܢܒܐ *fur est* v. 1. ܗܘ ܕܟܐ *purus est* Ioh. 13, 10. 4.° ܗܝ ܟܪܝܐ *contristata est* ܗܝ ܩܝܡܐ *permanens est* Ioh. 9, 41. ܗܝ ܗܝ *illa est* Gen. 23, 19. ܗܝ ܕܗܝ *quae ipsa est* Col. 3, 5. ܚܢܢ ܝܠܝܕܝܢ *nati sumus*, secundum Polygl. Act. 2, 8. quomodo id legendum foret ܝܠܝܕܝܢܢ ܐܢܬܘܢ ܨܒܝܢ *vultis* ܐܢܬܘܢ ܡܠܐܝܢ *fatigatis* vers. 10. ܐܢܬܘܢ ܢܛܪܝܢ *servamini* ܐܢܬܘܢ ܡܫܬܥܒܕܝܢ

angustamini vers. 6. ܡܚܒܝܢ ܐܢܬܘܢ *amatis* v. 8. quae lege ܡܬܐܠܨܝܬܘܢ . ܢܗܘܪܝܬܘܢ , ܡܫܠܡܬܘܢ , ܪ̈ܚܡܬܘܢ . ܒܥܝܢ ܐܢܬܝܢ . ܡܚܒܬܘܢ *quaerentes estis* scil. *quaeritis* fem. quod lege ܒܥܝܬܝܢ . Ceterum ܗܢܘܢ *illi*, et ܗܢܝܢ *illae*, loco eius mutant he initiale in olaph, ܐܢܘܢ et ܐܢܝܢ, coll. supra §. 7.

2. In scriptione non minus quam in lectione, ut ܒܥܢܐ pro ܒܥܐ ܐܢܐ *adhortor* Rom. 12, 1. ܫܐܠܢܐ *rogo* Eph. 3, 13. ܪܒܥܬ pro ܪܒܥ ܐܢܬ *cubas* masc. Cant. 1, 8. ܪܥܝܬ *pascis* ibid. ܡܫܬܒܗܪܬܝ *gloriaris* fem. et ܬܘܟܠܬܝ *confidis*, pro ܡܫܬܒܗܪܐ ܐܢܬܝ et ܬܘܟܠܐ ܐܢܬܝ Ier. 49, 4. ܫܪܝܬܝ *soluta es*, pro ܫܪܝܐ ܐܢܬܝ . ܡܝܩܪܘ *honoratum est* ܡܒܪܟܘ *benedictus est* pro ܡܝܩܪ ܗܘ, et ܡܒܪܟ ܗܘ . ܚܝܒܘ, pro ܚܝܒ ܗܘ *debitor est* ܡܢܘ vel ܐܝܢܘ *quis est?* pro ܡܢ ܗܘ vel ܐܝܢܐ ܗܘ, ܡܢܘ pro ܡܢܐ ܗܘ ; *quid est?* ܗܢܘ pro ܗܢܐ ܗܘ *hic est* Matth. 3, 3. ܓܠܝܐܗܝ pro ܓܠܝܐ ܗܝ *manifestum est* Gal. 3, 11. ܪܓܡܝܢܢ pro ܪܓܡܝܢ ܚܢܢ *lapidamus* ܚܙܝܢܢ pro ܚܙܝܢ ܚܢܢ *videmus* ܕܡܟܝܢܢ *soporati eramus* ܒܚܝܢܢ *probamur*, et ܡܡܠܠܝܢܢ *loquimur* ܚܝܒܝܢܢ *debitores su-*

mus ܐܟܠܬܘܢ pro ܐܟܠܬ ܐܢܬܘܢ *comeditis* ܨܒܝܬܘܢ *vultis* ܫܡܫܬܘܢ *ministratis* ܐܙܕܕܩܬܘܢ *iustificamini*.

3. At pronomina ista, qua pronomina, manent integra: ut Luc. 16,5.7. ܟܡܐ ܚܝܒ ܐܢܬ *quantum debes*? Ioh. 11,26. ܡܗܝܡܢ ܐܢܬ *credisne tu*?

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER III.

De syntaxi et idiomatibus linguae Syrorum.

CAPUT I.

De idiomatibus verborum syntacticis.

I. De syntaxi et idiomatibus Syrorum in verbis, hoc ordine agemus, ut quae circa significationem et vocem, circa compositionem, numerum, personam, genus, modum, tempus, peculiaria habent, una cum singularibus loquendi formulis, exponamus.

II. Verba significationem subinde vel aliam prorsus, vel determinationem sortiuntur, prout 1. vel forma differunt; ut ܦܠܓ *divisit*, transitive, at ܦܠܓ *divisus*, *dimidiatus fuit*, intransitive et quasi passive, Ioh. 7, 14. ܚܪ *intuitus est*, at ܚܘܪ *albuit*; ܥܪ *excitavit*, at ܥܘܪ *excoecavit*, ܐܬܥܘܪ *excoecatus est*: 2. vel coniugatione, ut ܫܐܠ *rogavit*, in peal, at ܫܐܠ in pael *interrogavit*, ܐܫܐܠ in aphel *commodavit*; ܩܪܒ *adpropinquavit*, at ܩܪܒ *adduxit*, *obtulit*, ܐܩܪܒ *praeliatus fuit*, ܚܡܒ *flagravit*, at ܚܡܒ

fovit, ܐܚܒ *amavit*; ܪܚܡ *amavit*, at ܪܚܡ vel ܐܬܪܚܡ *misertus est*; ܪܩܕ *saltavit*, at ܐܪܩܕ *planxit*: 3. vel originatione; ut ܣܐܒ *consenuit*, ex Hebr. שׂיב *canum fieri*, at ܣܝܒ *polluit*; ܫܚܪ *angariavit*, at ܐܫܬܚܪ *relictus est*, illic cum ܫ radicali, hic vero cum prosthetico ab ܐܫܬ: ܙܘܥ *agitavit*, ex Hebr. זוע *moveri*, at ܕܕܐ *patruus*, ex Hebr. דוד idem: 4. vel syntaxi casuum, ut ܐܘܕܝ cum sequenti praefixo ܒ, *confiteri*, *profiteri* Marc. 1, 5. at cum ܠ, *gratias agere* Matth. 11,5. 5. vel denique ellipsi nominum, ut ܫܢܐ, quod ex Hebr. שׁנה *mutationem* proprie infert, *insaniit*, et *discessit*, illic, subaudito ܠܪܥܝܢܐ *mentem*, heic vero ܐܬܪܐ *locum* mutavit.

III. Verba neutra loco passivorum saepe Syris veniunt: ut 1. Videte, ܠܡܐ ܠܐ ܬܛܥܘܢ *ne erretis*, pro μὴ πλανηθῆτε *ne in errorem inducamini* Luc. 21, 8. sic 1. Tim. 2, 14. 2. ܕܢܐܩܕܘܢ *ut ardeant*, pro, *ut comburantur*, Matth. 13, 30. ܘܡܬܩܕܝܢ ܒܢܘܪܐ *et ardent igne*, pro, καὶ πυρὶ κατακαίεται *et igne cremantur* vers. 40. Sic Hebr. 13, 11. Apoc. 8, 7. 3. *Arbor*, *quae fructus bonus non fert*, *adscin-*

ditur, ܘܢܦܠ ܒܢܘܪܐ *et cadit* (pro βάλλεται *proiicitur*) *in ignem* Matth. 3, 10. ܡܕܡ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܒܗ *quod cadebat in illud*, pro *iniiciebatur ei* Ioh. 12, 6. 4. ܢܦܩܘܢ *exibunt*, pro, ἐκβληθήσονται *expellentur* seu *eiicientur* Matt. 8, 12. Sic cap. 9, 33. ܡܐ ܕܢܦܩܬ *cum exiero*, pro, ὅταν μετασταθῶ, *cum amotus fuero* a villicatione Luc. 16, 4. 5. ܘܣܠܩܘ ܡܢ ܥܩܪܝܗܘܢ *et acscenderunt* (pro *subtractae sunt*) e radicibus suis, Iudae vers. 12. 6. Venit ad Ioannem, ܕܢܥܡܕ ܡܢܗ *ut staret* (ex Hebr. עמד) *ab illo*, scil. in baptisterio seu aquis baptismi, pro, τοῦ βαπτισθῆναι, *ut baptizaretur*, seu (ut Syri vocant) *ut constitueretur* in baptisterio; Matth. 3, 13. unde ibid. passive in ethpeel ܕܡܢܟ ܐܬܥܡܕ *ut a te baptizer* vers. 3. Sic vers. 5.

IV. Contra, passivae vocis verba pro activis aliquando veniunt. Quo spectat, quum non solum Ioh. 5, 3. et 6. ܕܪܡܝܢ ܗܘܘ *proiecti erant*, idem valet ac *iacebant*, sed etiam quum coniugationes passivae et participium peil, velut deponentia sunt, et active significant: ut ܐܬܕܟܪ *recordatus est*, qs. *recordari factus est* Luc. 23, 4. ܐܣܬܡܟ *recubuit*, qs. *suffultus est* Matth. 15, 35. ܐܣܬܡܟܘܢ

agnovit, qs. *noscere factus est* Col. 1, 6. ܐܫܬܡܥ *obedivit*, qs. *dicto audiens factus est* Matth. 8, 27. ܐܬܪܓܪܓ *desideravit*, *desiderio incensus est* Matth. 13, 17. ܐܒ̈ܝܠܐ *lugentes*, *luctum patientes* Matth. 5, 4. ܐܚܝܕܝܢ *tenentes* Matth. 14, 3. Hebr. 1, 3. cap. 2, 14. ܘܐܠܝܢ *et lamentabantur* Luc. 23, 27. ܐܣܝܪ ܠܣܦܣܝܪܐ *accinctus est gladium* Rom. 13, 4. ܐܬܐܠܝܢ ܗܘܘ *advenientes* (qs. *advecti*) *fuerant* Ioh. 11, 19. ܕܡܕܒܪܝܢ *ducentes* Act. 21, 16. Iac. 3, 4. ܕܡܚܕܪܝܢ ܠܗ *qui cingentes* (qs. *circumdati*) *eum* Matth. 8, 18. ܛܥܝܢ ܗܘܐ *onustus erat*, pro *ferebat*, Ioh. 12, 6. ܕܟܢܝܫ ܗܘܐ ܡܝܐ *qui collegerat aquas* (collectionem illarum passus) seu *hydropicus* Luc. 14, 2. ܠܟܒܝܫ ܢܦܫܗ *continens seipsum* Tit. 1, 8. ܟܦܢܝܢ ܘܨܗܝܢ *esurientes ac sitientes*, qs. *famem ac sitim patientes*, Matt. 5, 6. ܝܗܒ *desiderans*, qs. *desiderio accensus* Rom. 15, 23. ܡܥܒܕܢ *operatus* vers. 18. ܕܪܟܝܒ ܥܠ ܥܝܠܐ *insidens* (qs. *insidere factus*) *pullo*, Ioh. 12, 15. ܕܡܫܩܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ οἱ δὲ βαστάζοντες αὐτόν, *qui suscipere facti erant illum* Luc. 7, 14. ܟܠ ܕܡܫܐܠ ܗܘܐ *omne quod*

possidens (qs. *possidere facta* seu *possessionata*) *erat* cap. 21, 4. ܬܟܝܠ *confidens* seu *confisus* Hebr. 2, 13. Conf. lib. II. cap. I. §. 4.

V. Verba passiva apud Syros non minus, quam Graecos, aliquando reciprocam actionem notant: ܐܬܢܩܦ *coniunctus fuit*, ܐܬܚܝܠ *confortatus est*; ܐܬܪܚܩ *elongatus est*; pro, *coniunxit se*, *confortavit se*, *elongavit se*; ܐܬܥܛܦ *conversus est*, pro, *convestit se* Matth. 9, 22. Strictius tamen actiones reciprocas per verbum transitivum, et nomen ܢܦܫܐ *animam* cum suffixis, (uti cap. III. in syntaxi pronominum §. VIII. docebimus) exprimunt.

VI. Coniugatio ettaphal quoniam rarioris usus est, igitur ethpeel passiva formant non solum ex peal, verum etiam ex aphel: ut ܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ, non *visum*, sed *videre factum* seu *ostensum est eis*, Matth. 2, 12. ܕܢܬܝܕܥ ܠܐܝܣܪܝܠ, non *ut cognosceretur*, sed *ut notificaretur Israeli*, ἵνα φανερωθῇ, Ioh. 1, 31. Sic cap. 3, 21. Vide supra lib. II. cap. I. §. 6, 2.

VII. Loco substantivi verbi, *sum*, *es*, *est*, cet. Pronomina personalia, *ego*, *tu*, *ille*, cet. usitatissime veniunt. Exemplorum cumulum dedimus lib. II. cap. III. §. 21. Addimus heic Tit. 1, 12. ܕܓܠܐ ܐܢܘܢ *mendaces sunt*.

VIII. Verbum *habere* Syri non habent, sed per ܐܝܬ *est*, cum sequente praefixo lomad, ceu dativi nota, circumscribunt: ut Matth. 3, 9. ܕܐܒܐ ܐܝܬ ܠܢ ܐܒܪܗܡ *pater est nobis Abraham*. πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ; cap. 5, 46. ܡܢܐ ܐܓܪܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ τίνα μισθὸν ἔχετε; 2. Tim. 1, 13. ܢܗܘܐ ܠܟ ܕܡܘܬܐ ܡܠܐ ܚܠܝܡܬܐ Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων. Unde constructio ad sensum est 2. Ioan. vers. 9. ܘܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܐܝܬ ܠܗ *et Patrem et Filium est ei*, pro *habet*. Sic Matth. 26, 11. Ioh. 12. 8.

IX. Sed nec compositis verbis, qualibus Graeci Latinique, utuntur: supplent vero illorum defectum per simplicia, eaque 1. absolute posita, ܝܕܥܝܢ *scientes*, pro *praescientes*, ܟܬܒܬ *scripsi*, pro προέγραψα, et sic Rom. 9, 23. 2. Cor. 12, 21. *Videre* item, pro *visum recipere* Matth. 11. 5. Marc. 10, 51. 52. *dare*, pro *reddere* Luc. 3. 11. Act. 23, 33. *vivere*, pro *reviviscere* Luc. 15, 24. 32. *mensurare*, pro *remensurare* Matth. 7, 2. *sedere*, pro *considere* Marc. 14, 54. 2. vel cum adiectis quibusdam verbis particulisque auxiliaribus.

Nempe 1. composita cum praepositione *ante* vel *prae*, seu quae anticipationem notant, per ܩܕܡ *praevenit*, verbis in eadem persona, tempore, et numero coniunctis; ut Marc. 13,23.

ܩܕܡܬ ܐܡܪܬ *praeveni dixi*, i. e. *praedixi*, Act. 2, 31. ܩܕܡ ܚܙܐ *praevenit vidit* i. e. *praevidit*; et, si plura cupis exempla, Act. 7, 52. Rom. 3, 9. inverso item ordine Ioh. 20, 4. ܪܗܛ ܩܕܡܗ *cucurrit, praevenit eum*, pro *praecucurrit*: vel per particulas, ut Matth. 2, 9. ܐܙܠ ܗܘܐ ܩܕܡܝܗܘܢ *ibat ante illos*, pro, *praecedebat*, Rom. 1, 2. ܡܢ ܩܕܝܡ ܡܠܟ *ab ante promisit*, προεπηγγείλατο; Col. 1, 5. ܡܢ ܩܕܝܡ ܫܡܥܬܘܢ *ab ante audivistis*, pro, προηκούσατε, 2. Cor. 13, 2. ܡܢ ܩܕܝܡ ܐܡܪܬ προείρηκα, *praedixi*.

2. Quae adversationem, per ܠܘܩܒܠ *adversus*, et ܠܩܒܠ *contra*: ut Matth. 5, 39. ܘܠܐ ܬܩܘܡܘܢ ܠܘܩܒܠ ܒܝܫܐ μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, et plura exempla Matth. 26, 62. Luc. 13, 17. cap. 11, 15. Sic Rom. 11, 18. ܠܐ ܬܫܬܒܗܪ ܥܠ ܣܘܟܐ μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων, Iac. 4, 11.

3. Quae societatem, per ܥܡ *cum*; ut Act. 25, 5. ܢܚܬܘܢ ܥܡܢ *descendant nobiscum*, pro συγκαταβάντες, 2. Tim. 1, 8. ܚܫܘܫ ܚܫܐ ܥܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ Hebr. 4, 15. *qui non possit* ܕܢܚܫ ܥܡ ܟܘܪܗܢܢ συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν.

4. Quae iterationem, per adiectum ܡܢ ܪܘܫ *a capite*, seu *denuo*; ut Hebr. 6, 6. ܡܢ ܪܘܫ ܙܩܦܝܢ ἀνασταυροῦντας, 1. Petr. 1, 3. ܐܘܠܕܢ ܡܢ ܪܘܫ ἀναγεννήσας ἡμᾶς, vers. 23. ܕܡܢ ܪܘܫ ܐܬܝܠܕܬܘܢ ἀναγεγεννημένοι.

Denique 6. quae cum nominibus sunt composita, per divisa a verbis nomina, ut Rom. 11. 20. ܠܐ ܬܬܪܝܡ ܒܪܥܝܢܟ μὴ ὑψηλοφρόνει; Marc. 3, 4. ܠܡܥܒܕ ܛܒܬܐ ܐܘ ܕܒܝܫܬܐ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; cap. 4, 20. ܡܝܬܝܢ ܦܐܪܐ καρποφοροῦντες; Matth. 19, 18. ܠܐ ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ ܕܓܠܐ οὐ ψευδομαρτυρήσεις.

V. Verba passiva aliquando in singulari iunguntur nominibus pronominibusve pluralibus, velut impersonalia; ut Matth. 3, 16. ܘܐܬܦܬܚ ܠܗ ܫܡܝܐ *et apertum est ei caelos*, pro *et aperti sunt ei caeli*; Luc. 2, 13. ܐܬܚܙܝ ܚܝܠܘܬܐ ܣܓܝܐܐ *visum est* (Germ. *man sahe*) *exercitus multos*; pro *visi sunt*, vel *adparuerunt exercitus multi*; Hebr. 7, 13. ܐܬܐܡܪ̈ܝ ܗܠܝܢ (cum imposito simul in edit. Polyglotta ribbui, de quo lib. I. cap. III. §. 4.) *dictum est haec*, pro *dicta sunt*. De aliis impersonalibus, quae videntur, agemus infra cap. II. de syntaxi nominum §. 18.

XI. Syri adloquentes in secunda persona, post interveniens vel participium vel pronomen

relativum, sermonem aliquando ex secunda in tertiam deflectuntur: ut Luc. 13, 34. *O Hierosolyma, Hierosolyma* ܐܘܪܫܠܡ ܩܛܠܐ ܢܒܝܐ ܘܪܓܡܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܠܝܚܝܢ ܠܘܬܗ *occidens prophetas et eos qui missi sunt ad se*, pro *ad te*; Gal. 4, 21. *Dicite mihi vos*, ܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ *qui volunt* (pro *vultis*) *esse sub lege*. Rom. 2, 1. ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܕܐܢ ܠܚܒܪܗ *o homo, qui iudicat proximum suum*.

XII. Enallage tam generis, quam numeri, esse creditur, Ier. 3, 13. ܕܥ ܣܟܠܘܬܟܝ *agnosce* (fem. pro ܟ) *peccata tua*; Marc. 13, 28. ܣܘܟܘܗܝ ܪܟܟ *rami eius emolliti sunt*, pro ܪܟܝ: forte tamen ܝ femininum, quia sine praevia vocali non legitur, librariorum sive errore sive licentia omissum.

XIII. Subiunctivum Syri, in exhortationibus, vel simpliciter per futurum imperativi formant, v. g. Ioh. 11, 16. et cap. 14, 31. 42. ܢܐܙܠ *ibimus*, pro ἄγωμεν *eamus*, 1. Cor. 15, 32. ܢܐܟܘܠ ܘܢܫܬܐ *edemus et bibemus*, pro φάγωμεν καὶ πίωμεν *edamus, et bibamus*, it. Ioh. 19, 24. vel per imperativum efferunt, v. g. cap. 11, 15. ܗܠܟܘ *ite, agite*, pro ἄγωμεν *eamus* Marc. 1, 38. vel denique per futurum cum praemisso ܬܐ *veni*, vel ܬܘ *ve-*

nite; ut Ioh. 11, 7. ܬܘ ܢܐܙܠ *venite, ibimus*, pro *eamus*. Conf. Gen. 19, 32. cap. 31, 44. Vide porro sub finem §. 16. dicenda.

XIV. Loco imperativi saepenumero venit participium vel adiectivum, cum secunda persona praeteriti verbi substantivi ܗܘܐ *fuit*, idque in praeceptis tum adfirmantibus tum negantibus; ut Matt. 5, 25. ܗܘܝܬ ܡܬܪܥܐ *fuisti* (q. d. *fueris*) *reconciliatus*, pro διαλλάγηθι *reconciliare*, seu *reconciliator*; Marc. 5, 34. ܗܘܝܬܝ ܚܠܝܡܐ *esto sana*; Matth. 6, 7. ܠܐ ܗܘܝܬܘܢ ܡܦܩܩܝܢ *ne fueritis garrientes*, pro, *nolite garrire* Marc. 13, 37. ܗܘܝܬܘܢ ܥܝܪܝܢ *fuistis* (*fueritis*) *vigiles*; pro, *vigilate*.

XV. Idem fit aliquando loco subiunctivi, in adhortationibus in prima vel tertia persona concipiendis, ut 1. Cor. 4, 1. ܗܟܢܐ ܗܘܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܟܘܢ *sic sumus* (*simus* seu *fuerimus*) *aestimati vobis*, Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος; Gal. 6, 9. ܠܐ ܬܗܘܐ ܡܥܠܝܐ ܠܢ *ne fuerit pertaesa nobis*, sc. *anima*, i. e μὴ ἐκκακῶμεν, *ne defetiscamus*. 1. Tim. 2, 11. *mulier in silentio* ܬܗܘܐ ܝܠܦܐ *fuit* (pro *sit*, *esto*) *discens*, μανθανέτω; vers. 8: *volo igitur*, ܕܢܗܘܘܢ ܡܨܠܝܢ *ut fuerint precantes*, pro, *ut precentur*. 1. Thess. 5, 12. 13. *adhortamur vos*,

ܕܗܘܝܬܘܢ ܝܕܥܝܢ *ut fueritis agnoscentes*, pro, *ut agnoscatis*.

XVI. Quod ad tempora, praeteritum Syrorum respondet ordinarie Latinorum praeterito perfecto; ut ܩܛܠ *interfecit*. At praeteritum imperfectum Syri per participium cum adiecto praeterito verbi ܗܘܐ *fuit*; plusquamperfectum vero per suum praeteritum, eodem verbo substantivo superaddito, exprimunt. Quod ad prius, vide Marc. 1, 7: ܡܟܪܙ ܗܘܐ *praedicans fuit*, i. e. *praedicabat*; cap. 3, 2. ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ *observantes fuerunt*, i. e. *observabant*; Luc. 9, 14. ܗܘܝܢ ܗܘܘ *entes* (ut sic dicam) *fuerunt*, i. e. *erant*; Act. 20, 21. ܡܣܗܕ ܗܘܝܬ *testificabar*. Quod ad posterius, conf. Matth. 14, 3. ܐܚܕ ܗܘܐ *cepit fuit*, pro *ceperat*; Marc. 3, 8. ܫܡܥܘ ܗܘܘ *audiverunt fuerunt*, pro *audiverant*; Ioh. 10, 22. ܗܘܐ ܗܘܐ masc. et cap. 3, 25. ܗܘܬ ܗܘܬ fem. *fuit fuit*, pro *fuerat*. Vide porro Matth. 25, 20. cap. 26, 48. 75. cap. 27; 55. 57. Nota autem: illud suum imperfectum Syri etiam subiunctivo, describendis eventibus hypotheticis, adhibent: ut Ps. 123, (124) 3. ܚܝܐ ܒܠܥܝܢ ܗܘܘ ܠܢ *vivos deglutiebant*, i. e. *degluti-*

vissent nos; vers. 4. ܡܛܒܥܝܢ ܗܘܘ ܠܢ *submergebant*, pro, *submersissent nos*; Gen, 31, 42. *nisi Deus patris mei* —— *adstitisset mihi*, ܗܫܐ ܣܪܝܩܐܝܬ ܡܫܪܐ ܗܘܝܬ ܠܝ *nunc vacuum dimittebas*, i. e. *dimisisses me*.

XVII. Participia cum adiectis pronominibus personalibus, exprimere Graecorum Latinorumque praesens indicativi, (etiam subiunctivi, siquidem id nexus orationis postulet), exempla supra lib. II. cap. III. §. 21. adlata abunde docebunt. Quodsi tamen participialiter capiantur, ad notandum sive agentis sive patientis statum, praemittunt Syri vel separatum ܟܕ *dum*, vel praefixum ܕ *qui*: ut ܟܕ Ioh. 1, 36. *intuitus est Iesus*, ܟܕ ܡܗܠܟ *ambulantem*, seu *dum ambularet*; Act. 22, 5. *ut adducerem eos Hierosolymam* ܟܕ ܐܣܝܪܝܢ *vinctos*; vide porro Matth. 3,6. cap. 14, 25. Ioh. 6, 6. cap. 9, 2. 19. At ܕ Marc. 2, 14. *vidit Levin* —— ܕܝܬܒ *qui sedens* erat, i. e. *sedentem*; cap. 11, 2. *invenietis pullum* ܕܐܣܝܪ *qui vinctus* est, seu *vinctum*. Sic vers. 4. Matth. 3,7. cap. 14, 26. cap. 15, 32. cap. 26, 64. Porro illud ܟܕ facit periphrasin ablativi consequentiae in participiis: ut Matth. 15, 20. ܟܕ ܠܐ ܡܫܝܓܢ ܐܝܕܝܗܘܢ

cum non lotae essent manus eius, i. e. *non lotis manibus*. Sic Marc. 7, 2. 5. Ioh. 11. 44.

XVIII. Ceterum elegantiam Graecorum, qua participium alii verbo connectunt, Syri ita exprimunt, ut utrumque verbum in eodem modo, tempore ac persona, sine interiecta copula ponant, per asyndeton: ut Matth. 2, 8. ܙܠܘ ܒܥܘ *ite*, *exquirite*, πορευθέντες ἐξετάσατε, et ibid. *ut et ego* ܐܬܐ ܐܣܓܘܕ ܠܗ *veniam*, *adorem illum*, ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ; vers. 9. ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܩܡ *donec venit*, *stetit*, ἕως ἐλθὼν ἔστη; vers. 11. ܘܢܦܠܘ ܣܓܕܘ ܠܗ *et ciderunt*, *adorarunt illum*, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Sic ibid. vers. 13. 14. 16. 21. 23.

XIX. Constructio verbi cum suo ipsius infinitivo, sine interveniente praefixo lomad, est emphatica: ut Luc. 1, 22. ܡܪܡܙ ܪܡܙ ܗܘܐ *innuendo*, i. e. identidem *innuebat*; Ioh. 9. 9. ܡܕܡܐ ܕܡܐ *similis exsistendo*, i. e. perquam *similis est*. Etiam in negativa oratione: ut Ioh. 20, 5. ܡܥܠ ܕܝܢ ܠܐ ܥܠ *ingrediendo vero*, i. e. omnino vero *non introiit*; Rom. 9, 6. ܠܐ ܗܘܐ ܡܦܠ ܢܦܠܬ ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ *non cadendo*, i. e. nequaquam *cecidit verbum Dei*.

XX. In ordinaria vero constructione verbi unius cum infinitivo alterius, infinitivus requirit

praefixum lomad: ut Matth. 2, 13. ܥܬܝܕ ܗܘ ܗܪܘܕܣ ܠܡܒܥܝܘܗܝ ܠܛܠܝܐ Μέλλει Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον; Luc. 15, 15. *misit eum in agrum* ܠܡܪܥܐ ܚܙܝܪܐ *ad pascendum sues*.

XXI. Attamen in constructione verborum, loco infinitivi saepe ponitur.

1. Verbum finitum eodem genere, numero, et persona cum verborum altero wau copulativo interiecto, aut per asyndeton subaudito; ut Luc. 20, 11. 12. ܘܐܘܣܦ ܘܫܕܪ *et addidit, et misit*, καὶ προσέθετο πέμψαι.

2. Futurum cum praefixo ܕ *ut*, sive expresso sive subaudito. Ut, cum expresso quidem dolath, Matth. 2, 22. ܕܚܠ ܕܢܐܙܠ *timuit ut abiret*, pro *abire* cap. 16, 3. ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܒܩܘܢ *novistis ut probetis*, i. e *probare*, et ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܦܪܫܘܢ *non novistis ut discernatis*, pro *discernere*, vers. 24. ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܐܬܐ ܒܬܪܝ *quisquis vult ut veniat post me*, pro *venire*. At sine dolath Matth. 14, 28. ܦܩܘܕ ܠܝ ܐܬܐ ܠܘܬܟ *praecipe mihi, veniam*, id est, *venire*, seu *ut veniam ad te*; Luc. 18, 13. *Nec volebat*, ܐܦ ܠܐ ܥܝܢܘܗܝ ܢܪܝܡ ܠܫܡܝܐ *vel oculos suos attolleret*, pro *attollere*; et in passiva voce Hebr. 12, 19. ܕܠܐ ܢܬܘܣܦܘܢ ܢܬܡܠܠ

ܠܡܬܡܠܠܘܗܘܢ *ut ne adiiceretur sermo fieret*, pro *sermo fieri cum illis*.

3. Participium, idque vel absolute, vel cum adiecta particula. Nempe absolute, tum in activa voce, ut Matth. 12, 1. ܫܪܝܘ ܡܠܩܛܝܢ ܫܒܠܐ ܘܐܟܠܝܢ *coeperunt vellicantes spicas, et comedentes*, pro *vellicare* et *comedere*; forte subaudito ܠܡܗܘܐ *esse*, vel ܕܢܗܘܘܢ *ut essent*; cap. 13, 30. ܫܒܘܩܘ ܪܒܝܢ *sinite crescentia*, pro *crescere*. Quo et pertinent Luc. 10, 40. ܐܡܪ ܠܗ ܡܥܕܪܢܐ ܠܝ *dic ei, ut sit iuvans me*; cap. 12, 13. ܐܡܪ ܠܐܚܝ ܦܠܓ ܥܡܝ ܝܪܬܘܬܐ εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου, μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν; tum vero in voce passiva, ut Luc. 11, 53. ܫܪܝܘ ܡܬܟܥܪܝܢ ܠܗܘܢ *coeperunt male adfecti*, pro, *indignari*; 1. Ioh. 2, 8. ܫܪܝ ܡܬܚܙܐ *coepit* lux esse *visa*, pro *videri*. At vero cum adiecta particula: ut cum praefixo dolath Hebr. 9, 23. ܐܠܝܨܐ ܗܘ ܕܗܠܝܢ ܡܬܕܟܝܢ *oportet ut haec mundata* fiant, pro *oportet haec mundari*; cum ܡܢ vero, sequente dolath, Act. 21, 32. ܫܠܝܘ ܡܢ ܕܡܚܝܢ ܗܘܘ ܠܦܘܠܘܣ *cessabant ab eo ut percuterent*, i. e. *percutere Paulum*.

XXII. Passiva verba aliquando iunguntur

dativis, notandae caussae efficienti seu agenti, ita ut dativi perinde valeant, ac ablativi cum praemissa praepositione ܡܢ *a* vel *ab*, ut Luc. 6, 4. ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܟ *non videtur tibi*, i. e. *a te* cap. 8. 29. ܡܫܬܒܐ ܗܘܐ ܠܗ *captivabatur ei*, pro, *ab eo*; cap. 23, 41. *Nihil quod morte dignum sit*, ܡܕܡ ܠܗ *factum ei*, pro, *ab eo*. Vide dissert. nostram de Soloec. Cas. §. XIX.

XXIII. Syri in construendis verbis cum suis casibus aliquando a Latinorum syntaxi secedunt, dicentes v. g. *ingredi* vel *adscendere*, non *per ostium*, sed *ex ostio*, nec *per locum*, sed *ex loco*; *confiteri* item vel *abnegare*, non *aliquem* vel *aliquid*, sed *in aliquo*, cetera. Ut Ioh. 10, 1. 2. ܡܢ ܕܠܐ ܥܐܠ ܡܢ ܬܪܥܐ *quisquis non ingreditur ex ostio in ovile*, et ܣܠܩ ܡܢ ܕܘܟܐ ܐܚܪܢܐ *adscendit ex loco alio*; Matth. 10, 32. *Quisquis* ܢܘܕܐ ܒܝ *confessus fuerit in me*, et vers. 33. ܡܢ ܕܝܢ ܕܢܟܦܘܪ ܒܝ *quisquis vero abnegaverit in me*. Confer dissert. nostram de Soloecismo casuum §. 4.

XXIV. Idem verbum, quod in orationis protasi praecesserat, aliquando in apodosi subticetur: ut Matth. 1, 22. ܗܕܐ ܕܝܢ ܟܠܗ ܕܗܘܬ ܕܢܬܡܠܐ *hoc vero totum, quod factum est*, factum est, *ut impleretur* cet. Ioh. 20. 31. ܐܦ ܗܠܝܢ ܕܡܬܟܬܒܢ

ܘܐܦ ܗܠܝܢ ܕܟܬܝܒܢ *etiam haec, quae scripta sunt*, scripta sunt, *ut credatis*. Hebr. 7, 8. ܫܘܚܠܦܐ ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܠܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ ܗܘܐ ܡܛܠ ܡܚܝܠܘܬܗ *mutatio vero, quae facta est legi priori*, facta est *propter eius imbecillitatem*; cap. 8, 3. ܟܠ ܕܝܢ ܟܘܡܪܐ ܡܬܬܩܝܡ ܕܩܐܡ ܕܢܩܪܒ ܩܘܪܒܢܐ *omnis enim pontifex qui constituitur*, constituitur, *ut offerat oblationes*.

XXV. Verbum substantivum ܗܘܐ *fuit* redundat, seu expletivum est, 1. post negativum ܠܐ *non*, quo casu utcumque per *sane* exprimi potest; ut Matth. 10, 20. ܠܐ ܗܘܐ ܓܝܪ ܐܢܬܘܢ ܡܡܠܠܝܢ *nam non sane vos loquimini*; cap. 16, 11. ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܠܚܡܐ ܐܡܪܬ *quod non sane de pane dixerim*; etiam tum, cum negativum ܠܐ *non*, interrogative capitur pro *nonne*? ut Matth. 13, 55. ܠܐ ܗܘܐ ܗܢܘ ܒܪܗ ܕܢܓܪܐ *nonne sane hic est filius fabri*? Forte quod ܗܘܐ *fuit* cum ܗܐ *ecce* a Syris confusum est, unde et cum eo alternat ibid. vers. 56. *Et sorores eius omnes* ܠܐ ܗܐ ܠܘܬܢ ܐܝܬܝܗܝܢ *non ecce! apud nos sunt*? nec non Iac. 2, 4. 6. 7. coll. ibid. vers. 5, 21. Sic Marc. 11. 13. Luc. 11. 40. cap. 17, 17. 2. post seipsum aut aliud verbum, sine immuta-

tione temporis perfecti in plusquamperfectum, quam alias praeteritis secundum §. 16. inferre solet; ut Marc. 1, 45. ܫܪܝ ܗܘܐ non, *incepit fuit*, i. e. *inceperat*, sed simpliciter, *incepit*, ibidemque ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܫܟܚ ܗܘܐ *ita ut non posset*, Luc. 1, 8. ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܝܢ *factum est vero*; Ioh. 3, 25. ܗܘܬ ܗܘܬ ܕܝܢ ܒܥܬܐ *facta est autem quaestio*.

3. Post synonymum ܐܝܬ vel ܐܝܬܝ *est, erat, fuit*; ut Matt. 3, 4. ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ *fuit fuit*, pro *fuit* simpliciter. Verum hoc inde est, quod ܐܝܬ, perinde ac hebr. יֵשׁ, cui originem debet, proprie substantivum nomen est, ac adeo syntaxis in exemplo adlato ita sonaret: *existentia eius fuit*.

XXVI. Addimus singulares vocum constructiones, et loquendi formulas; ex ordine verborum, quibus illae constant, alphabetico, ut facilius reperiri queant. Erunt autem verba haecce: ܐܚܕ *tenuit*, ܐܟܠ *comedit*, ܐܠܨ *coegit*, ܐܬܐ *venit*, ܒܐܫ *malus fuit*, ܒܛܠ *vacuus fuit*, ܒܥܐ *hortatus est*, ܓܠܐ *retexit*, ܗܘܐ *factus est*, ܚܘܝ *indicavit*, ܐܬܚܫܚ *usus est*, ܟܪܝ *curtatus est*, ܡܐܢ *taeduit*, ܡܛܐ *pertigit*, ܡܠܐ *implevit*, ܢܓܕ *traxit*, ܢܣܒ *accepit*, ܣܠܩ *adscendit*, ܢܦܩ

exiit, ܣܡ *posuit*, ܥܒܪ *transiit*, ܥܠ *intravit*, ܩܥܐ vel ܩܪܐ *clamavit*, ܩܛܠ *occidit*, ܫܕܐ *proiecit*, ܫܕܪ *misit*.

1. Tim. 6, 1. ܠܡܪܝܗܘܢ ܒܟܠ ܐܝܩܪ ܢܐܚܕܘܢ *dominos suos in omni honore habeant*, proprie, *teneant*, germ. *sollen ihre Herren in allen Ehren halten*. 2. Thess. 3, 15. ܘܠܐ ܐܝܟ ܒܥܠܕܒܒܐ ܬܐܚܕܘܢܝܗܝ *neque tanquam inimicum habeatis eum*, germ. *und haltet ihn nicht als einen feind*.

Matth. 27, 12. ܘܟܕ ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܩܪܨܘܗܝ *cum accusarent eum*, proprie, *comederent accusationes*, vel *excidia eius*. Sic cap. 12, 10. Marc. 15. 3. 1. Tim. 3, 11. 2. Tim. 3, 3. Tit. 2. 3. Impersonaliter seu passive, Luc. 16, 1. ܘܐܬܐܟܠ ܠܗ ܩܪܨܘܗܝ *et comestum est ei accusationes eius*, (Vide supra §. 10.) i. e. *et accusatus est ei*. Hinc ܐܟܠܩܪܨܐ *accusator*, *obtrectator*, et synecdochice *diabolus*, Matth. 4, 1. 5. 8. 11. cap. 25, 41. ܡܐܟܠܩܪܨܘܬܐ *obtrectatio* Rom. 1, 30. et divisim ܡܐܟܠ ܩܪܨܐ Ioh. 18, 29.

Phil. 1, 24. ܐܠܨܐ ܠܝ ܨܒܘܬܐ *cogit me res*, pro *necessum habeo*; cap. 2, 25. ܐܠܨܬܢܝ ܨܒܘܬܐ *coegit me res*, pro ἀναγκαῖον ἡγησάμην *necessarium duxi*;

Act. 15, 28. ܗܠܝܢ ܕܐܠܝܨܢ *haec quae coguntur*, pro *ἀναγκαῖα necessaria*.

1. Tim. 5, 15. ܕܠܩܘܕܡܝܟܝ ܐܬܝܐ ܐܢܬܝ *quod ante te venias*, id est, *proficias*, *progrediaris*, Germ. *dass du vor dich kommst*. 2. Tim. 3, 9. ܠܐ ܢܐܬܘܢ ܠܩܘܕܡܝܗܘܢ *non venient ante se*, pro, *non proficient ultra*.

Iac. 4, 2. ܘܠܐ ܐܬܝܐ ܠܐܝܕܝܟܘܢ *et non venit* quod quaeritis, *in manus vestras*, pro, *et non potestis adipisci*. Ioh. 11, 35. ܐܬܝܢ ܗܘܝ ܕܡܥܘܗܝ *veniebant lacrimae eius*, Germ. *die thränen kamen ihm*, pro, *lacrimabatur*; ad instar Hebr. Ezech. 24, 16. ולא תבוא דמעתך *nec oborientur tibi lacrimae*.

Matth. 26, 8. ܘܐܬܒܐܫ ܠܗܘܢ *et male adfectus est eis*, scil. *animus*, seu ܠܒܐ *cor*, id est *displicuit*, ܐܬܒܐܫ et ܐܬܒܐܫ idem, cap. 21, 15. Marc. 14, 4. et in praesenti, Luc. 11, 53. *coeperunt* ܡܬܒܐܫ ܠܗܘܢ esse *quibus* cor *male adfectum esset*, pro *indignari*, *aegre ferre*.

Luc. 10, 34. ܘܐܬܒܛܠ ܠܗ ܥܠܘܗܝ *et vacavit ipsi* (sic enim proprie sonaret) *super eo*, pro *curam eius gessit*; ut Latini dicunt *vacare litteris*, pro *operam dare*, *studere*. Subaudiveris

ܠܒܐ *cor*, *animus*. Sic in peil Marc. 4, 38. ܠܐ ܒܐܦ ܠܟ ܕܐܒܝܕܝܢܢ *nonne curae est tibi quod perimus?* Luc. 10, 40. Ioh. 12, 6. Act. 17, 21. 1. Petr. 5, 7. ܕܗܘ ܒܐܦ ܠܗ ܥܠܝܟܘܢ *siquidem ei*, *ei* inquam (cum pleonasmo pronominis) *cura est super vobis*, seu *curae estis*.

Rom. 12, 1. ܒܥܐܢܐ ܗܟܝܠ ܡܢܟܘܢ *petens sum igitur a vobis*, pro παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, *adhortor igitur vos*. Et sic ubique fere pro *hortari* Syri dicunt *petere ab aliquo*, non sine emphasi, ut cap. 15, 30. cap. 16, 17. 1. Cor. 1, 10. cap. 16, 15. cet.

1. Ioh. 3, 21. ܓܠܝܢ ܐܢܝܢ ܐܦܝܢ *retecta est facies nostra*, pro παῤῥησίαν ἔχομεν, *fiduciam habemus*: unde ܓܠܝܘܬ ܐܦܐ et ܡܓܠܐ ܐܦܐ *retectio faciei*, pro παῤῥησία Phil. 1, 20. 1. Tim. 3. 13. Hebr. 3, 6. et ܒܥܝܢ ܓܠܐ *in retecto oculo*, pro, *aperte*, *palam* Ioh. 16, 25. cap. 18, 20. 2. Coɹ. 3, 12. Hebr. 4, 16.

Ioh. 12, 42. ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܠܒܪ *ut ne fierent foris*, *ut ne expellerentur*: ut Graecis active dicitur ἔξω ποιῆσαι *foris facere*, pro *exire iubere* vel *expellere* Act. 5, 34.

2. Cor. 3, 1. ܕܢܫܘܕܥܟܘܢ ܡܢܐ ܚܢܢ *ut ostendamus vobis*, *quid* seu quale *simus*, ἑαυτοὺς συνιστάνειν.

1. Cor. 7, 31. *Et qui utuntur saeculo hoc. sint tanquam* ܡܫܬܡܫܝܢ ܠܐ ܠܥܠܡ ܡܢ ܗܘܘ ܕܡܫܬܡܫܢܐ

non extra convenientiam usus, pro, *ne abutantur*.

Luc. 18, 23. 24. ܟܪܝܬ ܠܗ *curtatus* seu *confectus est ei*, scil. ܪܘܚܐ *spiritus*, vel ܢܦܫܐ *anima*, pro *tristatus est*. Sic Matth, 14. 9, cap. 17. 23. Ioh. 16, 20. 21. 22. cap. 21, 17. Sic transitive in aphel 2. Cor. 2, 2. 5. cap. 7, 8.

Hebr. 3, 10. ܡܐܢܬ ܒܗ ܕܪܐ ܗܘ *taeduit me generationis illius*, seu *fastidium habui*; proprie, *taedio adfecta est mihi* (scil. ܢܦܫܐ *anima*, vel ܪܘܚܐ *spiritus*) *in generatione illa*. Sic vers. 17. Luc. 18, 1. Gal. 6. 9. 2. Thess. 3. 13. Hebr. 3, 10. 17. cap. 12, 3.

Rom. 14, 4. ܡܛܝܐ ܒܐܝܕܝ ܡܪܗ *potest dominus eius*, proprie, *pertingens* (puta ܚܝܠ *robur*) *est in manibus domini eius*. Sic in fem. 2. Tim. 1, 12. Hebr. 11. 19. ܕܡܛܝܐ ܒܐܝܕܘܗܝ *qui potest*, et in peil cap. 2, 2. ܕܡܛܝܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ *qui possunt*.

Ioh. 11, 19. ܕܢܡܠܘܢ ܠܒܗܝܢ *ut implerent cor illarum*, cum praefixo ܠ obiectivo, pro, *ut consolarentur illas*; 1. Thess. 2, 11. ܘܡܡܠܝܢ ܗܘܝܢ ܠܒܟܘܢ *et implebamus cor vestrum*, i. e. *consolabamur vos*. Sic Iud. 19, 3. Unde Phil. 2, 1. ܡܘܡܠܐ ܠܒܐ *implementum cordis*, pro, *sola-*

tium. Lapsarunt Trostius et Gutbierius, derivantes ista non a ܡܠܐ *implevit*, sed a ܡܠܠ *loquutus est*, ad instar phrasis hebraeae דבר על לב *loqui ad cor* alicuius, pro *consolari* Esa. 40, 2. quod vero analogiae grammaticae repugnat: sed et Castellus Schaafiusque, deducentes quidem a ܡܠܐ; sed ita ut significatum ei tribuant verbi cognati ܡܠܠ *loquutus est*, quem tamen significatum ܡܠܠ nonnisi in pael, ܡܠܐ vero extra hanc syntaxin cum ܒܠܒܐ nunquam habet, sicut nec ܡܠܠ sequenti praefixo ܒ iungitur, quod contra de ܡܠܐ *implevit* valet, v. g. Act. 5, 3. ܡܠܐ ܣܛܢܐ ܒܠܒܟ *implevit satanas cor tuum*.

Hebr. 6, 15. ܐܓܪ ܪܘܚܗ *protraxit* (aphel a rad. ܢܓܪ) *spiritum suum*, i. e. *expectavit patienter*, seu *longanimis fuit*. Sic cap. 13, 22. Luc. 18, 7. Iac. 5, 7. Unde ܢܓܝܪ ܪܘܚܗ *cuius spiritus protractus*, pro *longanimis*, 1. Cor. 13, 4. 2. Tim. 2, 24. nec non ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ vel ܡܓܪܬ ܪܘܚܐ *protractio spiritus*, pro *longanimitas* 1. Tim. 1, 16. Hebr. 6, 12.

Iac. 2, 9. ܒܐܦܐ ܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ *faciem accipitis*, προσωποληπτεῖτε. Sic Luc. 20, 21. Gal. 2, 6.

Unde ܡܣܒ ܒܐ̈ܦܐ *acceptio faciei*, προσωποληψία *personae respectus*, Matth. 23, 28, Luc. 12, 1. Ioh. 7, 24. 1. Tim. 5, 21. et ܢܣܒ ܒܐ̈ܦܐ *acceptor facierum*, pro, *hypocrita* Matth. 7, 5.

Deut. 29, 9. ܕܬܣܩܘܢ ܡܣܩܢ ܠܪܝܫ *ut faciatis adscendere* (a ܢܣܩ *adscendit*) *ad caput*, i. e. *ad felicem exitum perducatis*. Sic cap. 28, 29. Prov. 13, 13.

Act. 26, 1. ܘܡܦܩ ܗܘܐ ܪܘܚܐ *et exibat* (an *exire faciebat* seu *proferebat*?) *spiritum*, i. e. *defendebat se*. Sic vers. 2, 24. cap. 19, 33. 40. cap. 21, 1. cap. 24, 10. Luc. 21, 14. 2. Cor. 12, 19. unde Tim. 4, 16. ܒܡܦܩ ܪܘܚܝ *in apologia mea*. Ratio et proprietas phraseos non adeo liquida. Luc. 12, 11. secundum Polygl. angl. legitur in aphel, ܐܝܟܢܐ ܬܦܩܘܢ ܪܘܚܐ *quomodo prolaturi sitis spiritum*, i. e. *vos defensuri*.

Act. 4, 21. ܕܢܣܝܡܘܢ ܒܪܝܫܗܘܢ *ut ponerent in capite illorum*, pro, *punirent illos*, unde ܡܣܡ ܒܪܝܫܐ, vel coniunctim ܡܣܡܒܪܝܫܐ *positio in capite*, pro, *paena*, *supplicium* Act. 22, 5. Hebr. 10. 29.

Act. 5, 4. ܣܡܬ ܒܠܒܟ *posuisti in corde tuo*, pro, *constituisti*; Luc. 1. 9. ܕܢܣܝܡ ܒܣ̈ܡܐ *ut poneret adoramenta*, pro, *suffiret*, *suffitum*

faceret; Tit. 3, 12. ܣܡܬ ܒܪܥܝܢܝ *posui in mente mea*, pro, κέκρικα *decrevi*, quomodo et Act. 19, 21. unde in deteriorem partem flexa significatione, ܣܝܡܐ ܒܪܥܝܢܐ *positio in mente*, pro, ὑπόνοια *suspicio* 1. Tim. 6, 4. Item Matth. 6, 19. 20. ܣܝܡܘ ܠܟܘܢ ܣܝܡܬܐ *ponite vobis positiones*, pro, *congerite* vel *struite vobis thesauros*; quomodo et Rom. 2, 5. Denique Eph. 1, 5: ܣܡܢ ܠܒܢܝܐ *posuit nos in filios*, pro, *adoptavit*, unde Rom. 8, 15. 23. et cap. 9, 4. ܣܝܡܬ ܒܢܝܐ *positio filiorum*, pro, *adoptio*.

Ioann. 4, 4. ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ ܠܗ *opus erat ei*, pro, *oportebat eum*; velut per latinismum.

1. Tim. 3, 3. ܥܒܪ ܥܠ ܚܡܪܐ *transiens super vinum*, pro, πάροινος *vinosus*, quod Arabs erpen. ex Syro expressit, *nimius in bibendo vino*.

Ioh. 6, 21. 23. ܥܠ ܠܗ ܠܫܢܘܗܝ *intravit sibi in annos suos*, pro ἡλικίαν ἔχει *aetatem habet*, germ. *er ist zu seinen jahren gekommen*, hebr. בָּא בַיָּמִים Gen. 18. 11. ubi Syr. pariter ܥܠܘ ܒܫܢܝܐ *intraverant in annos*.

Act. 25, 11. 12. ܒܓܢܘܢܘܗܝ ܕܩܣܪ ܩܪܐ ܐܢܐ *ad protectiones Caesaris provoco*, et ܒܓܢܗ ܕܩܣܪ ܩܪܝܬ *ad protectionem Caesaris provocasti*, pro. *Cae-*

sarem adpello , et *Caesarem adpellasti* . Sic cap. 26, 32. et, quod idem est, cap. 28, 19. *coactus sum* ܕܐܩܪܐ ܓܘܣܐ ܕܩܣܪ *inclamare protectionem Caesaris* . Ceterum ܒܓܘܣܐ et ܓܘܣܐ Castellus et Gutbierius verterunt *provocationem* seu *adpellationem* , quasi esset a ܓܥܐ *clamare* Act. 21, 28. perperam, quia sic ܓܥܝܘܬܐ scribendum fuisset: est potius cum praefixo ܒ, a ܓܢ aphel ܐܓܢ *texit* , *protexit* . Unde et erpenianus Arabs ex syriaco fonte phrasin istam vertit, *confugere ad asylum* , vel *implorare asylum Caesaris* :

Hebr. 6, 12. ܘܠܐ ܬܬܦܣܩ ܠܟܘܢ *et ut ne succedatur vobis* , scil. ܪܘܚܐ *spiritus* , vel ܢܦܫܐ *anima* , pro , *ut ne segnescatis* , seu *defetiscatis* , opposite ad ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ *protractionem spiritus* , seu *longanimitatem* , ibid. Sic 1. Thess. 3, 3. Hebr. 10. 38. ܘܐܢ ܡܬܦܣܩܐ ܠܗ *sin succidatur ipsi* , pro , *sin defetiscat* ; unde ibid. vers. 39. ܦܘܣܩܐ *succisio* , nempe spiritus, pro *torpore* , hebr. קְצַר רוּחַ Ex. 6, 9. Vide paulo ante sub ܦܣܐ vel ܦܣܩ *curtari* .

Act. 27, 42. ܕܠܐ ܢܪܡܘܢ ܣܚܝܐ *ne proiicerent natationem* , pro , *ne natatui se committerent* , seu *natarent* .

Luc. 19, 28. ܫܕܪܬܘܢ ܒܬܪܝ *misistis post me*, pro μεταπέμψασθέ με, *accersivistis me*, germ. *ihr habt nach mir geschickt*. Sic Act 10. 29.

CAPUT II.

De idiomatibus nominum syntacticis.

I. Idiomata nominum syntactica eo prosequemur ordine, quem accidentia nominum suggerunt, figura, periphrasis, qualitas, genus, comparatio, casus, numerus, status, geminatio, ellipsis: quibus adiiciemus syntaxin numeralium.

II. Ratione figurae sunt nomina vel simplicia vel composita. Vide lib. II. cap. II., §. 3. Et compositorum quidem, quae apud Graecos Latinosve sunt,

1. alia per simplicia Syris efferuntur, v. g. ܚܕܬܐ *recens*, pro ἄγναφος *impexus* Matth. 9, 16. ܚܙܝܐ *visus*, pro ἀνάβλεψις *recuperatio visus* Luc. 4, 18. ܟܢܬܐ σύνδουλος *conservus* Matth. 18, 28. ܫܘܬܦܐ συγκοινωνὸς *particeps* Rom. 11, 17.

2. alia circumscribuntur: ut

1. Composita negativa, seu quae privationem notant, per ܠܐ *non*, ܕܠܐ *sine*, vel ܠܝܬ *non est*, vel alia quacunque ratione. Sunt autem vel adiectiva, v. g. 1. Cor. 7, 8. τοῖς ἀγάμοις, ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܢܫܐ *illis quibus non sunt uxores*;

cap. 1, 28. τὰ ἀγενῆ, ܐܝܠܝܢ ܕܙܥܘܪܐ ܫܪܒܬܗܘܢ *quorum parva est familia*; Act. 4, 13. ἀγράμματοι, ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܣܦܪܐ *nescientes litteras*; Eph. 1, 4. ἀμώμους, ܕܠܐ ܡܘܡ *sine labe*; 1. Cor. 6, 2. ἀνάξιοι, ܠܐ ܫܘܝܢ *non digni*; Matth. 12, 5. 7. ἀναίτιοι, ܕܠܐ ܥܕܠܐ *sine reprehensione*; Ioh. 8, 7. ὁ ἀναμάρτητος, ܕܠܐ ܚܛܗܐ *sine peccato*; Hebr. 11, 12. ἀναρίθμητος, ܕܡܢܝܢ ܠܝܬ ܠܗ *cui numerus non est*; 1. Cor. 1, 8. ἀνέγκλητος, ܕܠܐ ܪܫܝܢ *sine accusatione*; 2. Cor. 9, 15. et 1. Petr. 1, 8. ἀνεκδιήγητος et ἀνεκλάλητος, ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܐ *quae non enarratur*; Luc. 12, 33. ἀνέκλειπτος, ܕܠܐ ܚܣܪ *qui non transit*; Matth. 3. 12. ἀσβέστῳ, ܕܠܐ ܕܥܟܐ *qui non extinguitur*; quibus adde cumulum exemplorum Rom. 1, 31. nec non cap. 12, 9. Luc. 24, 25. 2. Cor. 9, 4. Eph, 3, 8. Col. 1, 15. 16. 1. Tim, 1, 17. cap. 3, 2. cap. 6, 14. 2. Tim. 2, 15. 23. Hebr. 2, 8. cap. 11, 27. Iac. 2, 13. 1. Petr. 1, 22. item Eph. 5, 17. ἄφρονες; ܚܣܝܪܝ ܪܥܝܢܐ *carentes mente*. Vel substantiva, v. g. Apoc. 17, 4. ܕܠܐ ܕܟܝܘܬܐ *immundities*; 1. Cor. 15, 53. 54. ἀφθαρσία et ἀθανασία, ܠܐ ܡܬܚܒܠܢܘܬܐ *non-corruptibilitas*, et ܠܐ ܡܝܘܬܘܬܐ *non-mortalitas*; Rom. 11, 30. 32. ἀπείθεια, ܠܐ ܡܬܛܦܝܣܢܘܬܐ *non-obedientia*; ad

instar hebraicorum אַל מָוֶת *immortalitas* Prov. 12. 28. אַל קוּם עִמּוֹ *irresistibilis* c. 30, 31. *ligna* אַל מוּנִים *putredinis expertia* Rom. 2, 23. ἀπιστία. ܚܣܝܪܘܬ ܗܝܡܢܘܬܐ *defectus fidei*.

2. Societatem notantia: per adiectum ܥܡ *cum*; ut Rom. 16, 7. Col. 4, 10. Philem. vers. 23. ὁ συναιχμάλωτός μου, ܫܒܝܐ ܕܥܡܝ *captivus qui est mecum*; Rom. 16, 3. 9. 21. ὁ συνεργὸς ἡμῶν, ܦܠܚܐ ܕܥܡܢ *operarius qui nobiscum est*: per ܫܘܬܦܐ *socius*; ut Ioh. 11, 16. τοῖς συμμαθηταῖς, ܠܬܠܡܝܕܐ ܫܘܬܦܘܗܝ *discipulis sociis suis*; 1. Petr. 5, 1. ὁ συμπρεσβύτερος, ܩܫܝܫܐ ܫܘܬܦܟܘܢ *presbyter socius vester*: per ܗܕܡ *consors*; ut Eph. 3, 6. σύσσωμοι, ܗܕܡܐ ܕܦܓܪܐ *consortes corporis*.

3. Anticipationem seu prioritatem dicentia, per ܩܕܡܘܬ *anticipatio*: ut Act. 2, 23. et 1. Petr. 1, 2. προγνώσει, ܒܩܕܡܘܬ ܝܕܥܬܗ *anticipatione scientiae suae*; 1. Tim. 5, 21, χωρὶς προκρίματος, ܘܠܐ ܢܬܩܕܡ ܬܪܥܝܬܟ *nec praeveniatur mens tua*.

4. Universitatem connotantia, per ܟܠ *omne*: ut Luc. 23, 18. παμπληθεί, ܟܠܗ ܟܢܫܐ *tota*

multitudo; cap. 11, 23. τὴν πανοπλίαν, ܟܠܗ ܐܙܢܐ *totam armaturam*; 2, Cor. 6, 18. παντοκράτωρ, ܕܟܠ ܐܚܝܕ *qui omnia tenet*; vel inverso ordine, Apoc 1,8. cap. 4, 18. ܐܚܝܕ ܟܠ *tenens omnia*; Sap. 18, 15. παντοδύναμος, ܕܟܠ ܡܨܐ *qui omnia potest*; Hebr. 4, 12. ἐνεργὴς, ܟܠ ܡܥܒܕܢܐ *omnia operans*.

5. Quae iterationem, per ܡܢ ܕܪܝܫ *a capite*: ut Tit. 3, 5. ܡܬܝܠܕܢܘܬܐ ܕܡܢ ܕܪܝܫ παλλιγγενεσία.

6. Quae spurium quid, per ܕܓܠܐ *mendax*; ut 2. Cor. 11, 26. ψευδάδελφοι, ܐܚܐ ܕܓܠܐ *fratres mendaces*; vers. 13. ψευδαπόστολοι ܫܠܝܚܐ ܕܓܠܐ; 2. Petr. 2, 1. ψευδοπροφῆται et ψευδοδιδάσκαλοι ܢܒܝܐ ܕܓܠܐ et ܡܠܦܢܐ ܕܓܠܐ; Matth. 24, 24. ܡܫܝܚܐ ܕܓܠܐ ψευδόχριστοι; 1. Tim. 6, 20. ܝܕܥܬܐ ܕܓܠܬܐ ψευδώνυμος γνῶσις.

III. Species compositionis sunt periphrases, quae fiunt per nomina quaedam auxiliaria, ut sunt

1. ܒܪ *filius*, plur. ܒܢܝ *filii*; v. g. ܒܪ ܐܘܡܢܘܬܐ *filius opificii*, pro, ὁμότεχνος, Act. 18, 3. cap. 19, 24. 25. 38. ܒܪ ܛܘܗܡܐ ܪܒܐ *filius familiae magnae*, pro, εὐγενὴς *nobilis* Luc. 19, 12. ܒܪ ܐܒܗܐ

fili iugi mei, pro, *σύζυγε socie*, idem iugum trahens Phil. 4, 3. ܒܪ ܡܪܒܝܢܐ *filius educatorum*, pro, *σύντροφος una educatus* Act. 13, 1. ܒܪ ܫܘܪܐ *filius muri*, pro *antemurale* Esa. 26, 1. ܒܪ ܙܪܥܐ *filius seminis*, pro, *seminabile*, quomodo et Targ. Onkel. Lev. 11, 37. 38. ܒܪ ܒܣܪܐ *filius carnis*, *eadem carne satus cognatus* Esa. 58, 7. Rom. 11, 14. ܒܪ ܓܘܪܐ *filius adulterii*, *nothus* Deut. 23. 2. ܒܪ ܝܘܡܗ *filius diei sui*, *eundem diem agens* Deut. 24, 15. Prov. 12, 16. ܒܪ ܫܥܬܗ *filius horae suae*, *eandem horam agens*, et adverbialiter, *illico*, *statim* Matth. 13, 5. 20. Ioh. 5, 9. cap. 13, 30. Act. 10, 33. cap. 21, 32. Luc. 5, 13. etiam pluraliter Matth. 20, 34. et in femin. cap. 21, 20. ܒܪ ܐܢܫܐ *filius hominis*, pro *homo*, passim; ܒܪ ܨܘܪܐ *filius colli*, pro, *fimbria collaris* seu *collum ambiens* Ps. 132, (133) 2. Et in plurali: ܒܢܝ ܝܪܬܘܬܐ *filii haereditatis*, *συγκληρονόμοι* Eph. 3, 6. ܒܢܝ ܐܬܪܐ *filii loci*, *οἱ ἐντόπιοι* Act. 21, 12. ܒܢܝ ܡܕܝܢܬܐ *filii urbis*, *συμπολῖται*, et ܒܢܝ ܒܝܬܐ *filii domus*, *οἰκεῖοι* cap. 2, 19. ܒܢܝ ܫܪܒܬܐ *filii tribus*, *συμφυλέται* 1. Thess. 2, 14. ܒܢܝ ܥܡܐ *filii populi*, *gentiles* Ioh. 18, 35. ܒܢܝ ܠܘܝܬܐ *filii comitatus*, *συ-*

νόδοι, συνοδία, συνέκδημοι, Luc. 2, 44. Act. 19, 29. ܒܢܝ̈ ܫܢܝ̈ *filii annorum meorum*; συνηλικιῶται μου, Gal. 1, 14. ܒܢܝ̈ ܚܐܪ̈ܐ et ܒܪ̈ *filius* et *filii ingenuorum*, pro, ἐλεύθερος et ἐλεύθεροι 1. Cor. 7, 22. 1. Petr. 2, 16. ܒܢܝ̈ ܩܪܛܐ *filii Cretae*, *cretenses*, Tit. 1, 12. ܒܢܝ̈ ܦܬܟܪ̈ܐ *filii idolorum*, *idolatrae* Apoc. 2, 14. 20. Cave tamen, cum Castello ad hanc classem referas periphrasin *lunatici*, Matth. 17, 15. ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܓܪ̈ܐ *qui est sibi*, non *filius tectorum*, qs. *qui tecta scandit*, sed potius *extra tecta*, qui domi non manet, coll. Luc. 8, 27. Nam et pluraliter dicitur cap. 4, 24. ܘܒܪ̈ ܐܓܪ̈ܐ *et qui sunt extra tecta*. Contra, ܒܪܬ ܩܠܐ *filia vocis*, pro, *vox* Rom. 10, 16. 18. Gal. 4, 20. Hebr. 3. 15. plur. ܒܢܬ ܩܠ̈ܐ *voces* Act. 12, 22.

2. ܒܝܬ *domus*: v. g. ܒܝܬ ܡܒܬܐ *domus pernoctationis*, i. e. *diversorium* Gen. 42, 27. ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ *domus vinctorum*, *carcer*, Matth. 5, 25. Apoc. 2, 10. ܒܝܬ ܒܣ̈ܡܐ *domus adoramentorum*, *thuribulum* Hebr. 9, 4. ܒܝܬ ܓܘܣܐ *domus perfugii*, *asylum* Ps. 9, 10. ܒܝܬ ܕܝܢܐ *domus iudicii*, pro *praetorium*, Act. 19, 19. ܒܝܬ ܡܚܡܣܢܐ *do-*

mus ligationis, *carcer* Gen. 42, 17. ܒܝܬ ܝܠܕܐ *domus nativitatis*, *natalitia* cap. 40, 20. ܒܝܬ ܓܙܐ *domus gazae*, et ܒܝܬ ܡܐܢܐ *domus armorum*, pro, *gazophylacium*, et *armamentarium*, cap. 39, 2. Marc. 12, 41. 43. ܒܝܬ ܙܝܬܐ *domus olearum*, *olivetum* Luc. 19, 29. 37. Act, 1, 12. ܒܝܬ ܟܬܒܐ *domus librorum*, pro, *capsa libraria* 2. Tim. 4, 13. ܒܝܬ ܡܝܬܐ *domus mortuorum*, i. e. *sepulchrum* Matth. 14, 2. ܒܝܬ ܡܟܣܐ *domus publicanorum*, i. e. *telonium* Matth. 9, 9. ܒܝܬ ܡܫܪܝܐ *domus mansionis*, i. e. *diversorium* Marc, 14, 14. ܒܝܬ ܢܛܘܪܬܐ *domus custodiae*, *carcer* Apoc. 2, 10. ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ *domus sepulturae*, pro, *sepulchrum* Matth. 8, 28. cap. 27, 60. vel plur. ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ idem Luc. 8, 27. ܒܝܬ ܩܦܣܐ *domus capsarum*, seu *horreum*, Luc. 12. 18. 24. ܒܝܬ ܩܘܪܒܢܐ *domus oblationis*, pro, *arca recipiendis donariis* Matth. 27, 6.

3. ܒܥܠ *dominus*: v. g. ܒܥܠܕܒܒܐ *dominus inimicitiae*, pro, *inimicus* Matth. 13, 28. 29. ܒܥܠ ܕܪܐ *dominus luctae*, pro, *adversarius*, Psal. 11, tit. ܒܥܠ ܕܝܢܐ *dominus iudicii*, *adver-*

sarius Matth. 5, 25. ܒܥܠ ܬܚܘܡܐ *dominus limitis*, pro *finitimus*, *vicinus*, 2. Par. 14. 5. ܒܥܠ ܡܠܟܐ *dominus consilii*, *consiliarius* Rom. 11,34. ܒܥܠ ܩܝܡܐ *dominus foederis*, pro, *foederatus* Gen. 14, 13.

4. ܪܒ *princeps*, *praefectus*: v. g. ܪܒ ܒܝܬܐ *praefectus domus*, *oeconomus* Luc. 8, 3. indeque abstractum ܪܒ ܒܝܬܘܬܐ *oeconomia* cap. 16. 2. ܪܒ ܟܘܡܪܐ *praefectus sacerdotum*, ἀρχιερεὺς Hebr. 4, 14. ܪܒ ܪܥܘܬܐ ἀρχιποιμὴν 1. Petr.5,4. ܪܒ ܫܩܘܬܐ *archipincerna* Gen. 40, 1.

5. ܪܝܫ *caput*: ut ܪܝܫ ܐܒܗܬܐ *caput patrum*, *patriarcha* Act. 2, 29. ܪܝܫ ܟܢܘܫܬܐ *caput synagogae*, *archisynagogus* Luc. 8, 41. ܪܝܫ ܡܠܐܟܐ *caput angelorum*, *archangelus* 1. Thess. 4, 16. ܪܝܫ ܣܡܟܐ *caput convivii*, ἀρχιτρίκλινος Ioh. 2, 8. 9.

IV. Aliae nominum periphrases, praeter illas, quas modo memoravimus §. 3. et quas supra cap. 26. in syntaxi verborum incidenter adtulimus sunt hae: ܐܦܝ ܬܪܥܐ *facies ostii*, pro, *velum* Matt. 27, 51. Marc. 15, 38. Hebr. 6, 19. cap. 9, 3. ܕܠܐ ܕܝܠܗ *qui non est suus*, pro, ἀλλότριος *alienus* v. g. ܒܣ̈ܡܐ ܡܫܡܠܝܐ *incensa integra*, pro, ὁλο-

καυτώματα cap. 10, 6. 8. ܡܪܐ ܚܘܒܐ *dominus debiti*, pro, *creditor*, germ. *schuldherr*. Luc. 7, 41. ܟܦܘܪܝ ܛܝܒܘܬܐ *abnegantes beneficium*, pro, *ἀχάριστοι ingrati* 2. Tim. 3, 2. ܕܚܕܬܐ ܬܠܡܝܕܘܬܗ *cuius discipulatus recens est*, *νεόφυτος* 1. Tim. 3, 6. ܕܥܝܪ ܪܥܝܢܗ *cuius mens vigil est*, *νηφάλιος* vers. 2. ܕܪܗܛܐ ܐܝܕܗ ܠܡܡܚܝܘ *cuius manus currit ad percutiendum*, *πλήκτης plagosus* v. 3. ܣܪܝܩܝ ܫܘܒܚܐ *vani gloria*, *κενόδοξοι* Gal. 5, 26. ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ *modicum de multo*, pro, *aliquantulum* Rom. 15, 24.

V. Ratione qualitatis, nomina adiectiva Syris, quam vel Graecis vel Latinis, comparate pauciora sunt. Pensatur tamen illorum defectus 1. per substantiva ab aliis substantivis recta; ut ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *Spiritus sanctitatis*, pro, *sanctus*, Matth. 4, 1. ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܘܚ *donum spiritus*, pro, *spirituale* Rom. 1, 11. ܒܚܟܡܬܐ ܕܒܣܪܐ *in sapientia carnis*, pro, *carnali* 2. Cor. 1, 12. 2. per substantiva absolute quidem posita, sed cum praefixo dolath; ut, *novimus* ܕܢܡܘܣܐ ܕܪܘܚ ܗܘ *quod lex spiritus (spiritualis) sit* ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܒܣܪ ܐܢܐ *ego vero carnis (carnalis) sum* Rom. 7, 14. ܒܠܚܘܕܗܝ

in divinis, q. d. ܒܨ̈ܒܘܬܐ ܕܐܠܗܐ *in rebus Dei* Hebr. 2, 17. ܒܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐܠܗܐ ܐܢܝܢ *in illis quae Dei sunt*, i. e. in rebus divinis cap. 5, 1. quomodo Luc. 8, 49. ܕܩܣܪ et ܕܐܠܗܐ sunt τὰ τῦ Καίσαρος, et τὰ τῦ Θεῦ; item ܕܙܒܢܐ ܗܘ *temporarius est* Matth. 13, 21. ܡܢ ܕܒܝܬ ܪܝܫ ܟܢܘܫܬܐ *ex* (subaudi ܐ̈ܢܫܐ *hominibus*) *domus archisynagogi*, i. e. *ex domesticis* Luc. 8, 49. 3. per substantiva cum suffixis; ut ܛܘܒܝܟ *beatus es* (proprie, *beatitudines tuas*!) Matth. 16, 17. ܛܘܒܝܗܘܢ *beatitudines illorum*! pro, *beati sunt* cap. 5, 3. -- 11. 4. per participia passiva vel neutra; ut, *ignis* ܕܠܐ ܕܥܟܐ *qui non extinctus fit*, pro, ἄσβεστος *inextinguibilis* Luc. 3, 17. ܘܠܐ ܡܬܚܒܠܢܐ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ *qui non corruptus, nec visus* fit, pro ὁ ἄφθαρτος καὶ ὁ ἀόρατος *incorruptibilis et invisibilis* 1. Tim. 1, 17. 5. aut per aliam quamcunque periphrasin, ut ܕܐܝܟ ܗܢܐ *qui est sicut hic*, pro, *talis* Matth. 9, 8. ܕܐܝܟܘܬܗ *secundum quem*, pro, *qualis* Marc. 13. 19. ܡܐ ܕ *quod*, et ܟܠܗ ܗܢܐ *omne hoc*, pro, *tantum quantum* Apoc. 18, 7.

VI. Syri Christum, ubi is in textu Graeco N. T. ὁ κύριος antonomastice audit, vocant ܡܪܢ *Do-*

minum nostrum : ut Ioh. 21, 7. 12. Act. 1, 1. 1. Cor. 11, 26. plane ut ipse apostolus syrissante dialecto scribit, Μαρὰν ἀθά, h. e. *Dominus noster venit* 1. Cor. 16, 22. pro quo, ὁ κύριος ἐγγύς, inquit Phil. 4, 5.

VII. Pluralia feminina, quae in singulari sunt masculina, et vicissim pluralia masculina, quae in singulari sunt feminina, sequuntur genus suorum singularium.

1. Ad priorem nominum classem spectant: Matth. 12, 43. et Luc. 11. 24. ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܡ̈ܝܐ ܠܝܬ ܒܗܘܢ *in locis* (fem.) *in quibus* (masc.) *aquae nullae sunt*; Act. 19, 1. ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܥܠܝ̈ܐ *in locis superis*; Luc. 2, 13. ܚܝܠ̈ܘܬܐ ܣܓܝ̈ܐܐ *exercitus multi*; Luc. 1, 23, ܟܕ ܐܫܬܠܡܘ ܝܘ̈ܡܬܐ *cum impleti essent dies*; cap. 17, 22. ܢܐܬܘܢ ܝܘ̈ܡܬܐ *venient dies*; Dan. 7, 9. ܟܘܪ̈ܣܘܬܐ ܐܬܬܣܝܡܘ *throni positi sunt*, cet. quorum pluralia, si terminationem spectes, sunt feminina, sed a singularibus deducta masculinis, ܐܬܪ *locus*, ܚܝܠ *exercitus*, ܝܘܡ *dies*, ܟܘܪܣܝܐ *thronus*: cuius generis plura dedimus lib. II. cap. II. §. 9, 5.

2. Ad posteriorem vero classem confer: Num. 11. 31. ܬܪ̈ܬܝܢ ܐܡ̈ܝܢ *duo* fem. *cubiti* masc. Tit. 3, 9. ܡܢ ܒܥܬ̈ܐ ܕܝܢ ܡܣܟ̈ܠܬܐ *a quaestionibus* masc. *ve-*

ro stultis fem. Ioh. 11, 35. ܘܐܬܝܢ ܗܘܝ ܕܡܥܘܗܝ *et oboriebantur lacrimae eius*; Gen. 11, 3. ܐܢܝܢ *illos* fem. post ܠܒܢܐ *lateres* masc. Act. 17, 20. ܡܠܐ ܢܘܟܪܝܬܐ *verba* masc. *peregrina* fem. Luc. 12, 7. ܡܢܬܐ ܕܪܝܫܟܘܢ ܟܠܗܝܢ ܡܢܝܢ ܐܢܝܢ *pili comae capitis vestri omnes numerati sunt*; Marc. 4, 32. *tulit* ܣܘܟܐ ܪܘܪܒܬܐ *ramas ingentes*; Luc. 5, 2. *vidit* ܣܦܝܢܐ ܬܪܬܝܢ ܕܩܝܡܢ *naves duas stantes* cap. 12, 19. ܠܫܢܝܐ ܣܓܝܐܬܐ *in annos multos*; Matth. 7, 25. ܫܬܐܣܬܗ ܣܝܡܢ ܗܘܝ *fundamenta eis posita erant*, cet. a singularibus femininis ܐܡܬܐ *cubitus*, ܒܥܬܐ *quaestio*, ܕܡܥܬܐ *lacrima*, ܡܠܬܐ *verbum*, ܡܢܬܐ *pilus*, ܣܘܟܬܐ *ramus*, ܣܦܝܢܬܐ *navis*, ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum*.

VIII. Nomen ܡܠܬܐ *verbum*, quod feminini est generis, cum ad Christum refertur, et τὸν ὑποστατικὸν λόγον designat, ut masculinum construitur, respectu habito ad sensum: Ioh. 1, 1. 4, 14. *In principio* ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܬܐ *erat* masc. *Verbum*, ܘܗܘ ܡܠܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ *et ille* (pro *illud*) *Verbum erat apud Deum*, cet. Sic Apoc. 13, 1. sqq. ܚܝܘܬܐ ܫܢܢܐ *bestia dentata*, quia

antichristum signat, non nisi masculinis iungitur; per syllepsin. Et vicissim et defectivis pluralibus masculinis nomen ܫܡܝܐ *caelum* aliquando iungiter singulari feminino; ut Matth. 16, 2. ܣܡܩܬ ܫܡܝܐ *rubet caelum*. Sic ibid. vers. 3. Iac. 5, 17. 18. At masculino, Apoc. 19, 11.

IX. Casus nominum, vocumque nominativarum, quomodo dignoscendi sint, diximus lib. II. cap. II. §. 8. Quibus nunc adiiciemus singularia quaedam, idque secundum ordinem casuum latinorum. Primum esto: nominativus aliquando absolute ponitur, et citra nexum syntacticum: ut Ioh. 19, 11. ܗܘ ܡܢ ܕܐܫܠܡܢܝ ܠܟ ܪܒܐ ܗܝ ܚܛܝܬܗ ܡܢ ܕܝܠܟ *Is qui tradidit me tibi, maius est peccatum eius quam tuum*, ex graeco ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει; Act. 15, 21. ܡܘܫܐ ܓܝܪ — — — ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܟܪܘܙܐ *Moses enim -- sunt ei praecones*; i. e. *habet suos praecones*. Constructio sensum magis quam syntaxim respiciens. Alia et plura exempla vide in diss. nostra de Soloec. casuum §. 7.

X. Genitivus aliquando vicem supplet nominativi, aut alius cuiusque casus per adpositionem adiecti: ut Act. 7, 40. ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ *ex regione Aegypti*, i. q. *ex regione Aegypto*; Act. 20, 26. et

Rom. 11, 8. ܝܘܡܐ ܕܝܘܡܢܐ *die hodierni*, seu *huius diei*, pro, *die hodierno*; quam syntaxin utrobique et Arabs sequitur. Idem genitivus pro ablativo, in constructionibus per regimen: ut Luc. 24, 25. ܐܘ ܚܣܝܪܝ ܪܥܝܢܐ ܘܝܩܝܪܝ ܠܒܐ *o carentes rationis; et graves cordis*, pro *ratione*, *corde*; Act. 7, 51. ܐܘ ܩܫܝ ܩܕܠܐ *o duri cervicis*, pro *cervice*; Cant. 2, 5. ܟܪܝܗܬܐ ܕܪܚܡܬܐ *aegra amoris*, pro *amore*. Vide praedictam dissert §. 11.

XI. Dativus post verbum passivum aliquando aequipollet ablativo cum praepositione *a* vel *ab*: vide supra cap. I. §. 12.

XII. Contra, accusativus poni videtur aliquando 1. pro nominativo, ubi est constructio ad sensum; ut Matth. 26, 11. ܠܝ ܕܝܢ ܠܐ ܒܟܠܙܒܢ ܐܝܬ ܐܢܐ ܠܟܘܢ *me vero non omni tempore est vobis*, pro, *ego non sum vobis*, vel *me non habetis*. Sic Ioh. 12, 8. Apoc. 9, 11. 2. pro dativo, ubi conceptus, quos nos Syrorum verbis subdimus, a Syrorum conceptibus nonnihil differunt: v. g. Eph. 6, 13. *ut possitis* ܠܐܘܪܥܗ ܒܝܫܐ *obviam ire malo*, *obvium habere malum*; Luc. 13, 2. ܕܗܟܢܐ ܗܘܐ ܐܢܘܢ *quod ita factum est* seu *evenit illis*, qs. germ. *dass dieses sie also betroffen hat*; sic Act. 7, 40. et cap. 28, 5. 6. Item Deut. 20, 11. ܢܫܥܒܕܘܢܟ *ser-*

vient tibi, qu. *colent te* servitiis; Act. 6, 2. ܘܢܫܡܫ ܦܬܘܪ̈ܐ *et ministrabimus mensis*, qs. *ministrando curabimus mensas*. 3. Pro ablativo, post verba copiae vel inopiae: ut Ps. 104, 24. ܡܠܝܐ ܐܪܥܐ ܩܢܝܢܟ *plena est terra possessionem tuam*, pro, *possessione tua*; Col. 1, 9. ܕܬܬܡܠܘܢ ܝܕܥܬܐ *ut impleamini cognitionem*, pro, *cognitione*; Matth. 16, 26. *si* – – ܢܦܫܗ ܢܚܣܪ *animam suam destitutus fuerit*, pro, *anima sua*, h. e. *si animae suae iacturam fecerit*. Item post verba quaedam neutra; ut Act. 2, 15. ܩܡ ܡܨܥܬܐ ܕܬܠܡܝܕ̈ܐ *stetit medium* (pro, *in medio*) *discipulorum*; Matth. 26. 39. ܢܥܒܪܢܝ *transeat me*, pro παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ.

XIII. Gradus comparationis non terminationibus, sed vel sensu vel periphrasi discernuntur. Quod 1. ad sensum, confer Rom. 9, 12. ܩܫܝܫܐ ܢܗܘܐ ܥܒܕܐ ܠܙܥܘܪܐ *senex erit servus parvo*, id est, *senior minori*; Matth. 11, 20. ܚܝܠܘܗܝ ܣܓܝܐ̈ܐ *virtutes eius multae*, i. e. *plurimae*, cap. 22, 36. *Quodnam est praeceptum in lege* ܪܒ *magnum*, i. e. *maximum*? Quod vero 2. ad periphrasin, comparativus describitur per positivum cum praecedente vel seq. ܡܢ *prae*; ut Ioh. 10, 29, ܡܢ ܟܠ ܪܒ ܗܘ *prae omnibus magnus est*, pro, *maior*

omnibus ; 1. Cor. 1, 25. *Stultitia Dei* ܚܟܝܡܐ ܗܝ ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ *sapiens est prae hominibus*, pro, *sapientior hominibus*. Aliquando emphaseos (ut videtur) caussa, interiicitur ܛܒ *valde*, vel ܝܬܝܪ *magis* ; ut Hebr. 3, 3. ܣܓܝܐܐ *magna est enim gloria huius* ܛܒ ܡܢ ܕܡܘܫܐ *valde prae gloria Mosis*, pro, *longe maior* ; item cap. 4, 12. cap. 11, 4. 26. Act. 20, 35. *Beatus est qui dat* ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܝܢܐ ܕܢܣܒ *magis prae illo qui accipit*, pro, *beatior est accipiente*. Superlativus significatur vel per quadrilittera, ut 1. Cor. 6, 2. ܙܥܘܪ̈ܐ ἐλαχίστων, 2. Petr. 1, 4. ܪܘܪ̈ܒܐ μέγιστα ; vel per geminationem positivi, ut Ioh. 6, 6. ܩܠܝܠ ܩܠܝܠ *parvum parvum*, i. e. *minimum* ; vel adiecto ܕܛܒ *valde*, ut Matth. 8, 28. ܒܝܫ̈ܐ ܕܛܒ *mali valde*, i. e. *pessimi* ; vel praemisso ܣܓܝ *multum*, ut Apoc. 18. 12. cap. 21, 11. ܣܓܝ ܡܝܩܪܬܐ τιμιωτάτῳ ; vel sequente praefixo ܒ ante pluralem, ut Matth. 2, 6. ܙܥܘܪܐ ܒܡܠܟ̈ܐ ܕܝܗܘܕܐ *parva in regibus* (id est minima regum) *Iudae* ; vel per constructionem cum genitivo plurali, ut 1. Cor. 15, 9. ܙܥܘܪܗܘܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ *parvus* (i. e. minimus) *apostolorum* ; Eph. 3, 8. vel denique per positivum ab-

solute positum, ut Matth. 5. 19. cap. 25, 40. 45.

XIV. Singularia collectiva, seu quae in singulari multitudine notant, iungi et pluralibus possunt, respectu habito ad sensum: ut Ioh. 4.30. ܘܢܦܩܘ ܐܢܫܐ *et exiverunt homo*, id est, *homines*; unde impositum ribbui, de quo lib. I. cap. III. §. 4. At ܥܢܐ *ovis* seu *oves*, iungitur singulari, etiam de multis; ut Ioh. 10, 3. ܘܥܢܐ ܫܡܥܐ ܩܠܗ *et ovis audit*, (pro, *et oves audiunt*) *vocem eius*.

XV. Defectiva, seu pluralia tantum, modo pluralibus iunguntur, modo singularibus; illud grammaticam, hoc vero ad sensum: ut ܫܡܝܐ *caeli* vel *caelum*, plurale in syntaxi est Marc. 1, 10. ܐܣܬܕܩܘ ܫܡܝܐ *scissi sunt caeli*, at singulare Matth. 16, 2. 3. ܣܡܩ ܫܡܝܐ *rubet caelum*, et Luc. 3, 21. Hebr. 9, 24. Sic ܚܝܐ *vitae* vel *vita*, singulare est, Ioh. 1, 4. ܒܗ ܚܝܐ ܗܘܐ *in ipso vita erat*, at mox ibidem plurale, ܘܚܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܒܢܝܢܫܐ *et vitae erant lux mundi*, At ܐܦܝ ܬܪܥܐ *facies portae*, seu *velum*, singulare est Marc. 15, 38. ܘܐܦܝ ܬܪܥܐ ܐܨܛܪܝ *et velum ruptum est*. Quamvis enim in parallelis Matth. 27, 51. et

Luc. 23, 45. editio Polygl. τὸ ܐܨܛܪܝ signo ribbui notaverint, quasi illud plurale esset, idemque cum ܐܨܛܪܝ *ruptae sunt*, tamen falsum hoc esse, prodit locus cit. Lucae, in quo sequitur ܡܢ ܡܨܥܬܗ *ex medio sui*, cum suffixo singulari masculino. Sic et duale proprium ܡܨܪܝܢ *Aegyptus*; Hebr. 11, 26. ܣܝܡܬܗ ܕܡܨܪܝܢ *thesauri eius* (fem. sing.) np. *Aegypti*, et vers. 27. ܫܒܩܗ ܠܡܨܪܝܢ *reliquit eam*, np. *Aegyptum*.

XVI. Status constructus pro absoluto venit ante praepositiones, sive 1. praefixas, ut Matth. 16, 3. ܢܣܒܝ ܒܐܦܐ *acceptores facierum*, *hypocritae*, pro ܢܣܒܝܢ; Luc. 1, 7, 18. ܡܣܝܒܝ ܒܝܘܡܬܗܘܢ *provecti in diebus suis*; vers. 28. ܒܪܝܟܬ ܒܢܫܐ *benedicta in mulieribus*; v. 51. ܪܡܝ ܒܬܪܥܝܬܐ *inflatos mente*; cap. 2, 36. ܩܫܝܫܬ ܒܝܘܡܬܗ *provecta in diebus suis*; Act. 23, 23. ܫܕܝܝ ܒܝܡܝܢܐ *iaculantes dextra*; 2. Tim. 3, 2. ܟܦܘܪܝ ܒܛܝܒܘܬܐ *abnegantes beneficium*, *ingrati*; Cant. 1, 8, ܫܦܝܪܬ ܒܢܫܐ *pulchra in mulieribus*: sive 2. separatas, ut 1. Tim. 1, 9. ܫܟܒܝ ܥܡ ܕܟܘܪܐ *concumbentes cum maribus*; Apoc. 12, 15. ܫܩܝܠܬ ܡܢ ܢܗܪܐ *ab-*

lata a fluvio, cap. 14, 4. ܐܘܪܚܐ ܕܙܒܝܢܝܢ ܡܢ ܐܪܥܐ *emti ex terra*.

XVII. Constructio per regimen loco constructionis cum adiectivo obtinet, ubi *dextrum* quid aut *sinistrum* describitur: ut Luc. 22, 50. Ioh. 18, 10. *amputavit* ܐܕܢܗ ܕܝܡܝܢܐ *aurem eius dextri*, sc. lateris, pro *dextram*. Sic Iud. 3,21. *Extendit* ܐܝܕܗ ܕܣܡܠܐ *manum suam sinistri* latcris, pro *sinistram*.

XVIII. Geminatio eorumdem nominum per adpositionem, sensum habet vel 1. intensivum, de quo supra §. 13. in descriptione superlativi; vel 2. distributivum, ut Matth. 20, 9. 10. ܕܝܢܪ ܕܝܢܪ *denarium denarium*, pro, *singulos denarios* Ioh. 6, 7. cap. 8, 9. ܚܕ ܚܕ *unus unus*, pro, *unusquisque* seu *singuli*; cap. 21, 25. Apoc. 21, 21. ܚܕܐ ܚܕܐ *unum unum*, pro, *singula* seu *singulatim*; cap. 2, 6. ܬܪܝܢ ܬܪܝܢ *duas duas*, pro, *binas*; 2. Cor. 11, 24. ܐܪܒܥܝܢ ܐܪܒܥܝܢ *quadraginta quadraginta*, pro, *quadrageni*; Marc.6,40. *discubuerunt* ܣܕܪܝܢ ܣܕܪܝܢ ܡܐܐ ܘܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܚܡܫܝܢ *areolis areolis* (id est *areolatim*) *centum centum*, *et quinquaginta quinquaginta*, id est, *centeni* et *quinquageni*; vel 3. plurativum et diversitatis; ut Marc. 2, 17. ܘܟܡܐ ܟܡܐ ܠܟܠܗܘܢ *qui*

malo malo (hoc est, diversis pluribusque malis) *adfecti erant*; Ioh. 5, 4. ܒܙܒܢ ܙܒܢ *in tempore tempore*, id est, variis temporibus; 1. Tim. 1,3. cap. 4, 1. cap. 5, 15. ܐܢܫ ܐܢܫ *homo homo*, quasi unus et alter, τινές *quidam*. Act. 10, 46. ܒܠܫܢ ܠܫܢ *diversis linguis*; cap. 21, 34. ܡܕܡ ܡܕܡ *diversum quid*; cap. 25, 19. ܙܛ̈ܡܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܡܕܡ *quaestiones vero aliquam aliquam*, i. e. *varias*; vel 4. successivum, ut Act. 11, 4. cap. 18, 23. cap. 21. 19. ܒܬܪ ܒܬܪ *post post*, i. e. ordine, unus post alterum.

XIX. Nomina quaedam substantiva, per ellipsin suppressa, faciunt singulares et velut impersonales locutiones; ut ܪܘܚܐ *spiritus* vel ܢܦܫܐ *anima*, in verbis ܥܩܬ, ܡܐܢܬ, ܐܬܟܐܒ *contristatur*, *taedet*, *piget*, cum sequente praefixo lomad: exempla dedimus cap. I. §. 26. sub his ipsis verbis. Item ܠܒܐ *cor*, post ܟܐܒ *doluit* cum praefixo lomad; ut Hebr. 10, 34. ܘܟܐܒ ܠܟܘܢ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܐܣܝܪܝܢ *et doluit vobis* (cor) *super illis qui vincti sunt*, pro, καὶ τοῖς δεσμίοις (sic enim interpres syr.) συνεπαθήσατε, *condoluistis*; 1. Sam. 22, 8. ܘܠܝܬ ܕܟܐܒ ܠܗ ܡܢܟܘܢ ܥܠܝ *nec est qui doleat ex vobis super me*, qui condoleat mihi.

Nec non ܐܪܥܐ *terra*, aut ܝܘܡܐ *dies*, post verba ܢܓܗ *illuxit* Luc. 6, 13. cap. 22, 66. cap. 23. 54. et ܚܫܟ *tenebrascit* Ioh. 6, 17.

XX. Deest item 1. ܐܠܦܐ vel ܣܦܝܢܬܐ *navem*, post ܕܒܪ *duxit* et ܪܕܐ *deduxit*, in significatione *navigandi*, v.g. Ioh.6, 19. Marc. 6, 48. Luc. 8,23. item 2. ܦܕܢܐ *iugum*, *par boum*, seu *vomerem*, post idem verbum ܕܒܪ *duxit*, in significatione *arandi*, v. g. 1. Sam. 8, 12. coll. integra syntaxi Luc. 17, 7. *Quis vestrum habet servum*, ܕܕܒܪ ܦܕܢܐ *qui ducit iugum* seu *vomerem*, id est, ἀροτριῶντα *arantem*. 3. ܐܬܪ *locus* et ܐܡܬܝ *tempus*, ante relativum pronomen *qui* vel *quod*, cum id significat *ubi* vel vel *quando*. Sonabit igitur *ubi* proprie, *loco quo*; et *quando*, *tempore quo*; v. g. Marc. 4, 15. cap. 13, 14. Ioh. 5, 7. cap. 7, 31. item Marc. 14, 9. ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܬܬܟܪܙ ܣܒܪܬܝ *omni* (loco) *ubi praedicabitur evangelium meum*. Plenius expressa syntaxis Matth. 6, 19. cap. 8, 19. ܐܬܪ ܕܣܐܣܐ ܘܐܟܠܐ ܡܚܒܠܝܢ *loco quo* (i. e. *ubi*) *tinea et aerugo perdunt*. 4. ܨܒܘܬܐ vel plur. ܨܒܘ̈ܬܐ *res*, ante *qui quae quod* absolute positum; ut Hebr. 5, 1. ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ *super illis* (rebus) *quae Dei sunt*.

5. ܦܓܪܐ *corpus*, post ܐܫܝܓ *lavit* Ioh. 9, 7, 11. 15.

XXI. Idem nomen, quod in orationis subiecto, aut membro sive antecedente sive sequente expressum est, in eius praedicato, vel membro sive subsequente sive antecedente subticetur: ut Marc. 11, 13. ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܬܐܢܐ *tempus enim* illud *non erat* seu *fuerat* (tempus) *ficuum*; Hebr. 5, 14. ܕܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܥܫܝܢܬܐ *perfectorum vero* (cibus) *est cibus solidus*. Ioh. 1, 14. ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ *gloriam tanquam* (gloriam) *unigeniti a Patre*; cap. 5, 36. *Est mihi* ܣܗܕܘܬܐ ܕܪܒܐ ܡܢ ܕܝܘܚܢܢ *testimonium maius quam* (testimonium) *Ioannis*. Sic cap. 10, 21. cap. 11, 4. Luc. 5, 3. Act. 23, 6, Hebr. 3, 3. cap. 5, 14. Item post suffixa et ante dolath: ut Matth. 3, 4. ܐܠܒܝܫܘܗܝ ܗܘܐ ܠܒܘܫܗ ܕܣܥܪܐ *erat vestitus eius* (vestitus) *pili*; Col. 3, 22. ܠܡܪܝܟܘܢ ܕܦܓܪܐ *dominis vestris* (dominis np.) *corporis*, i. e. corporalibus; Hebr. 12, 9. ܐܒܗܝܢ ܕܒܣܪܐ *patres nostri* (np. patres) *carnis*, seu carnales. Hinc et ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ, quod *spiritum sanctitatis* seu *sanctum* vertere solemus, cum similibus constructionibus, ita resolve, ac si plene dixisset Syrus, ܪܘܚܐ ܕܗܘ ܪܘܚ ܩܘܕܫܐ *spiritum* illum *qui est spiritus sanctitatis*.

XXII. De numeralibus, quorum tum cardinalia tum ordinalia supra dedimus lib. II. cap. II. §. 14. ratione syntaxeos nota.

1. Cardinalia ab XI. ad XIX. ita in unam vocem componuntur, ut minor numerus antecedat; e. g. ܚܕܥܣܪ *undecim*, q. d. *unus decem*. Compositi vero numeri maiores, quanquam separatis vocibus, seu ordinantur, e. g. Apoc. 4, 4. ܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܐ ܫܢܝܢ 38. *anni*; Marc. 6, 44. ܚܡܫܐ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ 5000. *viri*; et inverso ordine Matth. 14, 21. ܐܠܦܐ ܚܡܫܐ *millia quinque*, ܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ 23000; et Apoc. 14, 3. ܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܐܠܦܝܢ 144000.

2. Eadem cardinalia rem numeratam modo praecedunt, modo sequuntur: ut Matth. 4, 8. Vidit ܬܪܝܢ ܐܚܝܢ *duos fratres*, at vers. 21. ܐܚܐ ܬܪܝܢ *fratres duos*; Luc. 1, 56. ܝܪܚܐ ܬܠܬܐ *menses tres*, at Act. 20, 3. ܬܠܬܐ ܝܪܚܝܢ *tres menses*.

3. Cardinalia a 3. et quae sequuntur, nominibus rei numeratae iunguntur plerumque per appositionem in statu absoluto; rarius per regimen in statu constructo: ut Luc. 19, 17. ܥܣܪܐ ܩܘܪܝܢ *decem urbes*, at Matth. 4, 25. ܥܣܪܬ ܡܕܝܢܬܐ qs. *decas urbium*. Sic 1. Cor. 4, 15. ܪܒܘ ܪܒܘܢ *myrias*

doctores; cap. 14, 19 ܪܒܘ ܡܠܝܢ *myrias verba*, et Matth. 18, 24 ܪܒܘ ܟܟܪܝܢ *myrias talenta*, pro, *doctorum*, *verborum*, *talentorum*. Vide dissert. de Soloec. Generis §. 22.

4. Pro ordinalibus Syri aliquando utuntur cardinalibus, quibus et reliquarum vocum syntaxin adcommodant: ut Matth. 20, 3. ܒܬܠܬ ܫܥܝܢ *in tribus horis*, pro *hora tertia*; v. 5. ܒܫܬ ܘܒܬܫܥ ܫܥܝܢ *in sex et in novem horis*, id est, *horis sexta et nona*, it. ܘܠܘܬ ܚܕܥܣܪܐ ܫܥܝܢ *et circa undecim horas* i. e. *horam undecimam*; cap. 27, 45. ܥܕܡܐ ܠܫܥܐ ܬܫܥ *usque ad horas novem*, pro, *usque ad horam nonam*; Marc. 15, 33. ܘܟܕ ܗܘܝ ܫܬ ܫܥܝܢ *et cum factae fuissent sex horae*, pro, γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης.

5. Inprimis id fit, si numerus denarium superest; ac tum res numerata praecedit in statu constructo: ut Luc. 3, 1. ܒܫܢܬ ܚܡܫܬܥܣܪܐ *anno* τῶν *quindecim*, pro, *decimo quiuto*; num. 33, 38. ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܝܢ *anno* τῶν *quadraginta*, pro, *quadragesimo* cet. Quo casu numeratum post numerale subauditur in plurali, ut plena syntaxis docet Gen. 7, 11. ܒܫܢܬ ܫܬ ܡܐܐ ܫܢܝܢ *anno sexcentorum annorum*, id est *sexcentesimo*; eaque talis fere, qualis ܝܘܡܐ ܕܝܘܡܢܐ *dies huius*

diei, pro, *dies hodiernus*, Act. 20, 26. Rom. 11. 8. Vide supra §. 10.

6. Sed et generatim cardinalia cum et sine praefixo dolath, in constructionibus per regimen aequipollent ordinalibus; ut Dan. 1, 21. ܠܫܢܬ ܚܕܐ *usque ad annum primum*; cap. 2, 1. ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ *anno secundo*. Sic ܕܬܪܝܢ *secundus* Matth. 22, 26, 39. Marc. 12, 21. Luc. 19, 18. ܕܬܪܬܝܢ *secunda* Luc. 12; 38. ܕܬܠܬܐ *tertius* Marc. 12, 21. Luc. 20, 12. Ioh. 2, 1. ܕܬܠܬ *tertia* Luc. 12, 38. ܕܐܫܬܐ *sextus* cap. 1, 26. 36. ܕܫܒܥܐ *septimus* Iudae v. 14. ܕܬܡܢܝܐ *octavus* Luc. 1, 59. 2.Petr. 2, 5.

7. Numeralia partem totius significantia, exprimuntur vel per separatas voces, ut ܬܘܠܬܐ *pars tertia*, ܪܘܒܥܐ *quarta*, ܚܘܡܫܐ *quinta*, ܡܥܣܪܢ *decima*, Apoc. 8, 7, sqq. cap. 6, 8. 2. Sam. 3, 27. Hebr. 7; 2. 4. 8. 9. vel per periphrasin, ut ܚܕ ܡܢ ܥܣܪܐ *unum de decem*, pro, *decima pars* Apoc. 11, 13.

8. Vicem notantia, ut *bis*, *ter* cet. describuntur per ordinalia, sive absolute posita, ut ܬܪܝܢ *duo*, pro *bis*, et ܬܠܬ *tres*, pro *ter*, Marc. 14, 30. 72. Luc. 18, 12. sive cum addito nomine

ܙܒܢ *tempus*, vel ܙܒܢܝܢ *tempora*, ut ܚܕܐ ܙܒܢ *uno tempore*, pro *semel* 2.Cor. 11, 24. 25. ܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ *duobus temporibus*, *bis* Marc. 14, 30. 72. ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *ter* Act. 10, 16. ܫܒܥ ܙܒܢܝܢ *septies* Luc. 17, 4. ܥܕܡܐ ܠܫܒܥܝܢ ܙܒܢܝܢ ܫܒܥ ܫܒܥ *usque ad septuagies septies* Matth. 18, 22. At cum una vicium, v. g. altera, tertia, quarta, notanda est, una numerali praefigitur dolath; ut ܕܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ *altera vice*, seu *iterum* Matth. 26, 42. Ioh. 3, 4. cap. 9, 24. ܕܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *tertia vice*, *tertium* Marc. 14, 41. Dicitur tamen et separata voce ܬܢܝܢܘܬ *iterum* Iudae vers. 12.

9. Multiplicativa, seu quae latinis terminantur in *plum*, ut *duplum*, *triplum* cet. Syris exprimuntur per ܚܕ *unum* cum sequentis nomine numerali cardinali, et hoc cum praefixo beth, ut ܚܕ ܒܫܒܥܐ *unum in septem*, i. e. *septuplum* vel *septuplo* Gen. 4, 15, Esa. 30, 26. ܚܕ ܒܡܐܐ *unum in centum*, pro *centuplo* Matth. 19, 29. Luc. 8, 8. vel sine interveniente praefixo, ut ܚܕ ܬܪܝܢ *unum duo*, pro, *duplo* Ier. 17, 18. quo et pertinet ܚܕ ܟܡܐ *unum quot*, pro *quanto magis* Philem. v. 16. Hebr. 12, 25. et Rabb. על אחת כמה וכמה idem: vel

cardinalia cum praefixo beth, ut ܒܐܪܒܥܐ *in quatuor*, subaudi ܐܥܦܐ *duplicationibus*, id est, *quadruplum* Luc. 19, 9. coll Luc. 18, 30. *Nemo relinquit domos* cet. *propter regnum Dei*, *quin recepturus sit* ܒܥܦܐ ܣܓܝܐܐ *in duplicationibus multis*, id est, πολλαπλασίονα *multiplicia*.

10. Distributiva, ut *bini*, *terni*, *quini*, fiunt per geminationem cardinalium: de qua supra §. 21.

CAPUT III.

De idiomatibus particularum syntacticis.

I. Pronomina, quae ipseitatem identitatemque notant, exprimuntur per personalia repetita, cum interpositis particulis, ܐܝܟ sequente dolath, *sicut*, et ܥܡ *cum*: ut Hebr. 1, 12. ܘܐܢܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܟ ܐܢܬ *tu vero es sicut es*, pro, *tu vero idem es*, ὁ αὐτός, cap. 10. 1. 11. ܗܢܘܢ ܥܡ ܗܢܘܢ ܕܒܚܐ *illa*, *cum* sunt *illa*, *sacrificia*, pro, *eadem*: Phil. 3, 1. ܗܢܝܢ ܥܡ ܗܢܝܢ τὰ αὐτὰ, *eadem*. Aliquando tamen illis significandis inservit nuda pronominum ܗܘ *ille*. et ܗܘ *ipse* combinatio: ut Ioh. 5. 9. ܘܗܘ ܗܘ ܝܘܡܐ *et ille ipse dies*; vers. 15.

ܕܝܫܘܥ ܗܘ ܗܘ ܕܐܐܣܝܗ *quod Iesus esset ille ipse qui sanasset eum*.

II. Eadem describuntur per praepositiones, sive separatas sive praefixas, repetitas, cum interposito suffixo pleonastico: 1. per separatas; ut Act. 9, 21. et Eph. 6, 22. ܡܛܠܬܗ ܕܠܗܕܐ *propter illud, propter hoc*, i. e. *propter hoc ipsum*; 1. Tim. 1, 6. ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ *ex illis, ex his, ex his ipsis*; Hebr. 9, 21. ܡܢܗ ܡܢ ܕܡܐ *de eodem sanguine*; vide et Act. 27, 30. 2. per praefixas; ut Matt. 3, 1. ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ *in illis vero, in diebus istis*, pro, *in his ipsis vero diebus*: item cap. 8, 3. 13. Rom. 3, 30. Hebr. 2, 14. cap. 9, 21. Sic Matth. 26, 44. *dixit* ܠܗ ܠܡܠܬܐ *idem verbum*, it. Ioh. 5, 4. Hebr. 9, 24. Vide quae porro dicemus §. 7.

III. Ceteroqui personalia pronomina quum in eadem oratione geminantur, prius subiecti, posterius verbi substantivi, *sum es est*, vicem gerit: ut Matth. 3, 11. ܐܢܐ ܡܥܡܕ ܐܢܐ *ego baptizans sum*; Ioh. 1, 19. ܐܢܬ ܡܢ ܐܢܬ *tu quis es?* cap. 4, 29. ܠܡܐ ܗܘܝܘ ܡܫܝܚܐ *numquid ille sit* (per crasin pro ܗܘ ܗܘ) *Messias*; Gen. 23, 19. ܗܝ ܗܝ *illa est*; Ex. 16, 8. ܘܚܢܢ ܡܢܐ ܚܢܢ *et nos quid sumus?* At in casu obliquo geminatio ha-

bet emphasin: ut Matth. 27, 4. ܠܢ ܡܢܐ ܠܢ *nobis quid nobis?* pro, *quid ad nos?* Ioh. 21, 22. ܠܟ ܡܢܐ ܠܟ *quid ad te?* cap., 36. ܠܝ ܕܝܢ ܐܝܬ ܠܝ *mihi vero est mihi*, pro, *ego vero habeo*.

IV. Pronomen 3. personae, aliquando venit loco pronominis 1. vel 2. personae, respectu ad praedicatum potius habito, quam ad subiectum: ut Matth. 16, 16. ܐܢܬ ܗܘ ܡܫܝܚܐ *Tu es Messias*. Item cap. 11, 3. ubi ܗܘ est pro ܐܢܬ. Sicut et in suffixis, Hebr. 3, 6. ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܝܬܗ ܚܢܢ *et est domus eius nos*, pro ܘܐܝܬܝܢ *et sumus*.

V. Pronomen ܗܘ *ille* emphatice aliquando redundat, per expletiva adverbia *tantum*, *demum*, *tandem*, utcumque reddendum: ut Matth. 15, 19. ܡܢ ܠܒܐ ܗܘ ܓܝܪ ܢܦܩܝܢ *ex corde enim demum egrediuntur* cet. cap. 11, 4. et Luc. 7, 19. ܐܘ ܠܐܚܪܝܢ ܗܘ ܡܣܟܝܢܢ *an alium demum expecturi sumus?* Unde Col. 1, 19. ܕܒܗ ܗܘ ܨܒܐ verte, *quia in ipso demum* (non in alio ullo) *voluit omnis plenitudo inhabitare*, non, ut Angli verterunt, *quia in ipso voluit ille omnem plenitudinem inhabitare*.

VI. Pronomina ܗܘ *iste*, ܗܝ *ista* ܗܢܘܢ *isti*, ܗܢܝܢ *istae*, nominibus proposita vel subiecta,

respondent Graecorum articulo praepositivo ὁ, ἡ, τό, et quidem sine intercedente praefixo dolath, definite, ut Ioh. 5, 7. ܟܪܝܗܐ ܗܘ ὁ ἀσθενῶν; vers. 9. 15. ܗܘ ܓܒܪܐ et ܓܒܪܐ ܗܘ ὁ ἄνθρωπος; at cum intercedente dolath, indefinite; ut Hebr. 7, 7. ܗܘ ܕܒܨܝܪ τὸ ἔλαττον, et ܗܘ ܕܡܝܬܪ ܡܢܗ τὸ κρεῖττον, *quod melius est illo*. Solet et ante ܕ relativum redundare: ut Matth. 11, 3. ܗܘ ܕܐܬܐ ὁ ἐρχόμενος.

VII. Pronomina partitiva, seu partes designantia, notantur vel 1. per ܐܢܫ plur. ܐܢܫܝܢ sequente ܡܢ, ut Rom. 11, 14. ܘܐܚܐ ܐܢܫܝܢ ܡܢܗܘܢ *et ut salvem homines* (i.e. *aliquos*) *ex illis*; Matth. 24, 23. ܐܢ ܐܢܫ ܢܐܡܪ ܠܟܘܢ *si homo*, id est, *si quis dixerit vobis*: vel 2. per ܐܝܬ ܕ *est* vel *sunt qui* vel *quae*: ut Matth. 13, 8. *et dedit fructum*, ܐܝܬ ܕܡܐܐ ܘܐܝܬ ܕܫܬܝܢ ܘܐܝܬ ܕܬܠܬܝܢ *fuit quod centum, et fuit quod sexaginta, et fuit quod triginta*, id est, *aliquid quidem centuplicem, aliud vero sexagenum, aliudque tricenum*. Sic cap. 21. 35. cap. 22, 5. cap. 25, 15. Act. 23, 6. Aliquando tamen partium altera tertiave exprimitur per ܐܚܪܢܐ plur. ܐܚܪ̈ܢܐ *alius alia aliud*; ut Matth. 13, 4. 7. ܐܝܬ ܕܢܦܠ ܥܠ ܝܕ ܐܘܪܚܐ — ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ

ܥܠ ܫܘܥܐ — — ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܟܘܒܐ — —
ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ ܥܠ ܐܪܥܐ ܛܒܬܐ *fuit* (aliquid) *quod caderet ad latus viae*, — — *aliud vero cecidit super saxum*, — — *et aliud cecidit inter spinas*, — — *aliud denique cecidit in terram bonam* cap. 25, 15. Ioh. 7, 12.

VIII. Pronomina reciproca, ut et quae ipseitatem proprietatemque notant, circumscribuntur per ܢܦܫܐ *anima* et ܩܢܘܡܐ *substantia*, cum adiectis suffixis: ut Matth. 23, 12. *quisquis exaltaverit*, et *quisquis humiliaverit* ܢܦܫܗ *animam suam*, id est, *seipsum*. Ioh. 5, 43. ܒܫܡ ܢܦܫܗ *in nomine animae suae*; hoc est, *suo ipsius*, ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι; Prov. 3, 5. ܥܠ ܚܟܡܬܐ ܕܢܦܫܟ ܠܐ ܬܬܬܟܠ *et sapientiae tuae ipsius ne innitaris*; vers. 7. ܠܐ ܬܗܘܐ ܚܟܝܡ ܒܥܝܢܝ ܢܦܫܟ *ne sis sapiens in oculis tuis ipsius*; Luc. 11, 17. ܥܠ ܢܦܫܗ *contra animam suam*, et ܥܠ ܩܢܘܡܗ *contra substantiam suam*, pro, *contra seipsum* Ioh. 5, 26. ܒܩܢܘܡܗ *in se ipso*. Sic cap. 6, 53. Rom. 1. 27. 2 Cor. 12, 15. Item Rom 9, 3. ܐܢܐ ܩܢܘܡܝ *ego substantia mea*, per appositionem, pro *ego ipse*; 1. Thess. 4, 9. ܐܢܬܘܢ ܩܢܘܡܝܟܘܢ *vos ipsi*.

IX. Praefixorum ܒܘܠ quae sit significatio

ordinaria, lib. II. cap. III. §. 5. exposuimus. Speciatim ܒ alicubi obiectivum est, notans obiectum, in quo agens occupetur; nempe post verba ܐܘܕܝ *confessus est*, ܟܦܪ *abnegavit*, ܡܠܐ *implevit*, ܐܘܚܕ *assumsit*; ut Matth. 10, 32. Quisquis ܢܘܕܐ ܒܝ *confitebitur me*, ܐܘܕܐ ܒܗ *confitebor eum*, proprie, *in me*, et *in eo*; vers. 3. *quisquis vero* ܢܟܦܘܪ ܒܝ *abnegabit me*, ܐܟܦܘܪ ܒܗ *abnegabo eum*, itidem proprie, *in me*, *in eo*; Act. 5, 3. ܡܠܐ ܣܛܢܐ ܠܒܟ *implevit satanas cor tuum*. ܐܘܚܕ ܒܡܠܬܗ *assumsit sententiam suam*.

X. Praefixum ܕ, quod relativum *qui quae quod*, vel caussale *ut* vel *quod*, ordinarie significat,

1. Nota genitivi est in constructionibus per regimen, ubi loco constructi praecessit nomen in statu vel emphatico vel suffixo; ut Eph. 6, 17. ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ *verbum Dei*, 1. Petr. 1, 25. ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܢ *verbum Dei nostri*. Alicubi tamen absolute, sine praevio nomine regente, genitivum notat: ut Rom. 14, 8. ܕܡܪܢ ܚܢܢ *Domini nostri* (puta, peculium) *sumus*. Hebr. 10, 39. *nos vero non sumus* ܕܡܘܟܟܐ — — ܐܠܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ *torporis*, — —*sed fidei*, puta, filii.

2. Facit ex substantivis adiectiva. Exempla dedimus cap. II. §. 5, 2. quibus addimus Marc. 5, 15. 16. ܗܘ ܕܠܓܝܘܢ *is cuius sunt daemones*, pro, *daemoniacus*.

3. Ex numeralibus cardinalibus ordinalia. vide cap. II. §. 21. 6.

4. Nominibus adiectivis praefixum, vel particulariter illa capi docet; ut Ioh. 7, 31. cap. 14, 12. ܕܪ̈ܘܪܒܢ ܡܢ ܗܠܝܢ *maiora hisce*, q. d. aliqua *quae maiora sunt his*; Apoc, 22, 10. ܗܘ ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܕܩܪܝܒ ܐܝܬܝܗ *illud enim tempus est* (aliquid quod est) *propinquum*; Luc. 6, 9. *quid licitum est in sabbato facere?* ܕܛܒ ܐܘ ܕܒܝܫ *bonum, an malum?* Hebr. 6, 13. ܕܪܒ ܡܢܗ *maiorem se* aliquem, et vers. 16. ܒܕܪܒ ܡܢܗܘܢ *per maiorem se* quempiam: uti Ioh. 10, 10. dicitur ܡܕܡ ܕܝܬܝܪ *aliquid maius*, et Luc. 8, 17. ܡܕܡ ܕܟܣܐ *quidquam contecti*; vel adverbialiter, ut Matth. 8, 28. *duo daemones* ܒܝܫܐ ܕܛܒ *mali valde* Ioh. 3, 3. 7. ܡܢ ܕܪܝܫ *denuo*.

5. Ex interrogativis facit relativa: ut ܡܢ *quis, quae, quinam, quaenam?* item ܐܝܢܐ *quis?* ܐܝܕܐ *quae?* ܐܝܠܝܢ *quinam* vel *quaenam?* ܡܢܐ *quid-*

nam? item ܐܝܟܐ *ubi*? ܐܝܟܢܐ *quomodo*? ܐܡܬܝ *quando*? omnia interrogative: at Matth. 5, 39. ܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ *quisquis praecesserit te*; Hebr. 8, 1. ܐܝܢܐ ܕܝܬܒ *qui sedit*; Apoc. 12, 13. ܐܝܕܐ ܕܝܠܕܬ *quae peperit*, Rom. 1, 32. ܐܝܠܝܢ ܕܝܕܥܝܢ *qui cum noverint*; Matth. 6, 12. ܡܐ ܕܨܒܝܬܘܢ *quod vultis*, Matth. 6, 19. ܐܝܟܐ ܕܓܢܒܐ ܦܠܫܝܢ *ubi fures perfodiunt*; Ioh. 8, 28. ܐܝܟܢܐ ܕܐܠܦܢܝ ܐܒܝ *quemadmodum docuit me Pater meus*, et ܐܡܬܝ ܕܬܪܝܡܘܢܝܗܝ ܠܒܪܗ ܕܐܢܫܐ *cum elevabitis Filium hominis*; omnia relative. Ubi tamen interrogatio indirecta est, dolath interrogativae voci non subiicitur, sed praefigitur; ut Matth. 2, 4. *Interrogavit eos*; ܕܐܝܟܐ *ubi nasciturus esset Christus*?

6. Aliquando ἐλλείπει, e. g. ante futura, in significatione caussali *ut*; Ioh. 21, 3. ܐܙܠ ܐܢܐ ܐܨܘܕ ܢܘܢܐ *abeo* ut *vener pisces*; item in significatione *dum*, post ܥܕܡ *usque*, v. g. Ioh. 5, 7. ܥܕܡ ܐܢܐ ܐܬܐ ܐܢܐ *usque* dum *ego venio*; cap. 9, 4. ܥܕܡ ܐܝܡܡܐ ܗܘ *usque* dum *dies est*; cap. 18, 28. ܥܕܡ ܐܟܠܝܢ *usque* dum *comederent*. Vide cap. 1. §. 21, 2.

7. E contrario expletivum est, et redundat, cum ab initio sermonis directi, post dicti signum;

ut Matth. 1, 23. *ut impleretur quod dictum est a Domino per Prophetam*, ܕܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܒܛܢ *nempe* (sic enim utcumque vertere licebit) *virgo concipiet*, cet. item cap. 2, 15. cap. 3, 9. Ioh. 1. 23. item in ܕܠܡܐ *numquid?* Ioh. 3, 4. cap. 6, 61. 70. tum post particulas conditionales ܐܢ *si*, ܐܦ *si*, *etsi*, et ܐܠܘ ܠܐ *nisi*; ut Matth. 10, 13. ܘܐܢ ܗܘ ܕܫܘܝܐ ܒܝܬܐ *et si sit digna domus* ista, q. d. *et si contingat, ut digna sit*; item Marc. 8, 3. Luc. 6. 7. Ioh. 8, 36. Act. 16. 15. Rom. 2, 26. 1. Cor. 14. 23. 1. Tim. 3, 15. Hebr. 6, 8. 3 Ioh. vers. 10. Sic Matth. 9, 21. ܐܦ ܒܠܒܫܗ ܕܠܡܐܢܘܗ ܩܪܒܐ ܐܢܐ *si vel vestem eius solum attingerem*; Ioh. 8, 25. Marc. 13, 20. ܘܐܠܘ ܠܐ ܡܪܝܐ ܟܪܝ *et nisi Dominus curtavisset*: tum emphatice ante propositionis praedicatum, ut Ioh. 6, 63, ܪܘܚܐ ܗܝ ܕܡܚܝܐ τὸ πνεῦμά ἐςι τὸ ζωοποιοῦν.

8. Denique cum ܠܐ *non*, significat *sine*, et cum sequente ܒ, *praeter*, *extra*: ut Gen. 15, 2. ܕܠܐ ܒܢܝ *sine liberis*; Hebr. 11, 11. ܕܠܐ ܒܙܒܢܐ *praeter tempus*, q. d. *sine in-tempore*.

XI. Praefixum ܘ *et*, saepe ἐλλείπει inter duo verba immediate se subsequentia, respondentia Graecorum compositis, quorum exempla dedimus

cap. I. §. 9. vel quorum prius respondet participio, ut Matth. 2, 9. *usque dum* ܐܬܐ ܩܡ *venit* (i. e. *veniens*) *stetit*; vers. 11. ܘܢܦܠܘ ܣܓܕܘ ܠܗ *et prociderunt* (i. e. *procidentes*) *adorarunt eum*. Vide supra, cap. I. §. 18.

XII. Praefixum ܠ seu lomad, cum adiecto pronomine personali suffixo, emphatice nonnumquam redundat: ut Matth. 20, 6. ܙܠܘ ܠܟܘܢ *abite vobis*, pro πορεύεσθε simpliciter; Ioh. 4, 49, ܐܙܠܘ ܠܗܘܢ *abierunt sibi*; Ioh. 1, 15. 27. 30. 37. et cap. 5, 3. ܘܗܘܐ ܠܗ ܩܕܡܝ *et fuit sibi ante me*. At post ܒܝܬ *inter*, notat alterum obiectorum distinguendorum: ut Matth. 18, 15. *Argue fratrem tuum* ܒܝܢܝܟ ܘܠܗ ܒܠܚܘܕܘܗܝ *inter te et ipsum solum* Aliquando et cum ellipsi τῦ ܘ *et*, ut Luc. 11, 51. cap. 18, 11.

XIII. Suffixa pronomina post verba et praepositiones sunt personalia, ut ܡܚܝܗܝ *percussit eum*, ܡܢܟ *a te*, cet. post nomina vero, possessiva, ut ܪܫܝ *caput meum*, cet.

XIV. Possessiva sunt vel 1. suffixa inseparabilia, verbis, nominibus particulisve solum adnexa, quorum paradigmata lib. II. cap. III. §. 19. 20. dedimus; vel 2. separata, quae fiunt per ܕܝܠ (compositum ex chald. די *qui quae quod*, ל

nota dativi) cum adiectivis suffixis, ut Matth. 6. 13. ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ *quoniam tuum est regnum*; Ioh. 1, 11. ܠܕܝܠܗ ܐܬܐ *ad sua venit*, ܘܕܝܠܗ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ *et sui* (οἱ ἴδιοι) *non assumserunt eum*. Vide porro cap. 10, 12, 24. Luc. 10. 35. item Apoc. 1, 5. *et qui exsolvit nos* ܡܢ ܚܛܗܝܢ ܕܝܠܢ ܒܕܡܐ ܕܝܠܗ *a peccatis nostris per sanguinem suum*; cap. 12, 4. ܠܒܪܐ ܕܝܠܗ *filium eius*; vel 3. utriusque generis, tum haec, tum illa, maioris emphaseos caussa, et ut pronomina possessiva cum elevatiore pronuncientur accentu: eo scilicet casu, quo Graeci pro communibus possessivis, μου, σου, αὐτοῦ vel αὐτῆς, ἡμῶν, ὑμῶν, αὐτῶν, adhibeant possessiva emphatica, ἐμὸς, σὸς, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος: ut Marc. 2, 18. ܘܬܠܡܝܕܝܟ ܕܝܠܟ *et discipuli tui*, *tui* inquam; Luc. 6, 42. ܒܥܝܢܟ ܕܝܠܟ *in oculo tuo ipsius*; Ioh. 4, 34. ܡܐܟܘܠܬܝ ܕܝܠܝ *cibus meus*, *meus* dico; et si plura desideras, cap. 5, 47. cap. 7, 6. 8. cap. 15, 21. Quin 4. idem illud ܕܝܠ cum suffixis, post suffixa personaliter accepta, aliquando cum emphasi redundat: ut 2. Cor. 1, 12. ܠܘܬܟܘܢ ܕܝܠܟܘܢ *apud vos*, *vos* dico; cap. 5, 19. ܒܢ ܕܝܠܢ *in*

nobis, *nobis* dico; et 1 Ioh. 2, 2. ܚܠܦܝܢ ܕܝܠܢ *pro nobis*, *nobis* dico.

XV. Casum obliquum nominis procedit aliquando suffixum pleonasticum cum sequente praefixo dolath, si nomen sit genitivi; at lomad, si accusativi casus: 1. Illud quidem in constructione substantivi cum substantivo, ac adeo ante genitivum, v. g. Matth. 1, 20. ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ *filius Davidis*, proprie *filius eius*, nempe *Davidis*; Act. 4, 10. ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ *in nomine eius*, np. *Iesu*, pro, *in nomine Iesu*: Hoc vero 2. ante accusativum v. g. Matth. 1, 21. ܢܚܝܘܗܝ ܠܥܡܗ *servabit populum suum*, proprie *servabit eum*, np. *populum suum*; vers. 25. ܘܕܒܪܗ ܠܐܢܬܬܗ *assumsit* (*eam*, nempe) *uxorem suam*, et ܝܠܕܬܗ ܠܒܪܗ *peperit filium suum*, cet. Aliquando merum suffixum sine sequente lomad interponitur: ut Matth. 25, 25. ܛܫܝܬܗ ܟܟܪܟ *occultavit talentum tuum*, pro, ܠܟܟܪܟ; cap. 27, 5. ܘܫܕܝܗܝ ܟܣܦܐ *et proiecit argentum*; cap. 26, 51. Marc. 14, 47. et Ioh. 18, 11. ܦܣܩܗ ܐܕܢܗ *amputavit aurem eius*; 1. Tim. 6, 14. ܕܬܛܪܝܘܗܝ ܦܘܩܕܢܐ *et serves praeceptum*.

XVI. Istam nominum syntaxin pleonasticam etiam praepositiones imitantur nonnunquam: ut

1. ܐܝܟ *secundum*, v. g. 1. Tim. 1, 8. ܐܝܟܘܬܗ ܕܢܡܘܣܐ *secundum legem*, quasi *instar eius*, np. *legis*; 2. ܒܬܪ *post*, v. g. Ioh. 1, 37. cap. 18, 15. ܒܬܪܗ ܕܝܫܘܥ *post Iesum*, quasi in *vestigiis eius*, np. *Iesu*; Act. 10, 23. ܠܒܬܪܗ ܕܝܘܡܐ *postero die*, seu *postridie*, qs. *ad succedaneum illius*, np. *diei*; 3. ܚܕܪ *circumcirca*, v. g. Apoc. 4, 4. et cap. 5, 11. ܚܕܪܘܗܝ ܕܟܘܪܣܝܐ *circumcirca thronum*, qs. *circuitibus throni*; 4. ܠܘܬ *ad*, v. g. Luc. 23, 7. ܠܘܬܗ ܕܗܪܘܕܣ *ad Herodem*, *in adiunctione Herodis*; 5. ܡܛܠ *propter*, verb. gr. ܡܛܠܬܗ ܕܚܛܝܬܐ *propter peccatum*, *in caussa peccati*; 6. ܡܢ *a* vel *ex*. v. g. Act. 23, 6. ܡܢܗ ܕܥܡܐ *ex populo*, qs. *pars populi*; 3 Ioh. vers. 12. ܘܡܢܗ ܕܥܕܬܐ ܘܡܢܗ ܕܫܪܪܐ *et ab ipsa ecclesia*, *et ab ipsa veritate*; 7. ܥܠ *super*, *propter*, v. g. Rom. 13, 6. ܥܠܝܗܘܢ ܕܗܠܝܢ *super haec ipsa*, qs. *in eminentia horum*; Apoc. 4, 4. ܥܠܝܗܘܢ ܕܟܘܪܣܘܬܐ *super thronos*; 8. ܩܕܡ *coram*, v. g. Luc. 5, 19. ܩܕܡܘܗܝ ܕܝܫܘܥ *coram Iesu*, qs. *ad*

anticam Iesu; Apoc. 5, 8. ܩܕܡ ܦܪܨܘܦܗ ܕܐܡܪܐ *ante agnum*, Vide et Act. 6, 6.

XVII. Quantum ad adverbia, aliqua illorum ex nominibus fiunt, 1. partim adiectivis, ut ܡܚܕܐ *statim*, qs. ܡܢ ܚܕܐ ܫܥܬܐ *ex una* eademque *hora* Matth. 3, 16. cap. 21, 32. ad instar graec. ἐξ αὐτῆς, scil. τῆς ὥρας Acts 10. 33. ܫܦܝܪ *bene*, qs. *bonum*, scil. *ministerium* 1. Tim. 3, 13. ܟܕ ܛܒ *cum bonum*, pro *quamvis*, germ. *obwol* Hebr. 5, 8. 2. partim substantivis, ut ܒܪ ܫܥܬܗ *illico*, qs. *filius horae suae*, de quo supra cap. II. §. 3, 1. ܡܢ ܫܠܝ, vel ܡܢ ܫܠܝܐ, et per synaeresin ܡܫܠܝܐ *a tranquillitate*, item ܡܢ ܬܚܝܬ ܫܠܝܐ *a-sub tranquillitate*, i. e. *illico*, *confestim*, Marc. 9, 8. 1. Thess. 5, 3. Act. 9, 3. Amant et alias Syri adverbiorum periphrases: ut *propemodum* ܒܩܠܝܠ ܡܕܡ *in exiguo quodam* Act. 26, 28. *partim*; ܡܢ ܐܬܪ ܩܠܝܠ *ex loco modico* Rom. 11, 25. vel ܒܪܘܫ ܩܠܝܠ *modicum exiguum* 2. Cor. 2, 5. vel ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ *parum de multo* Rom. 15, 24. 1. Cor. 13, 9. 12. 2. Cor. 1, 14.

XVIII. ܗܐ *ecce!* emphatice redundat 1. ante terminum temporis durantis, ut Luc. 7, 45. ܗܐ ܡܢ

ܕܥܠܠܬ *ecce ex quo intravit*, graec. ἀφ' ἧς εἰσῆλθε; et cap. 8, 29. Marc. 9, 21. Act. 10, 30. item Num. 22, 28. ܗܐ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *ecce tribus vicibus*, seu *iam tertium*, nam et τῷ ἤδη *iam* respondet Matth. 3. 10. cap. 15, 32. cet. 2. post ܠܐ *non*, interrogative capiendum, ubi idem proin est ac ה interrogativum Hebraeorum; ut Matth. 5, 46. ܠܐ ܗܐ *non ecce*, pro οὐχὶ *nonne*? Sic vers. 47. cap. 13, 27. 56. cet. Eius tamen loco alicubi alternat verbum substantivum ܗܘܐ *fuit*, v. g. Matth. 13, 56. Luc. 11. 40. Ioh. 6, 70. de quo vide supra cap. I. §. 25, 1. 3. in comparationibus, ut Act. 10, 47. ܕܗܐ ܩܒܠܘ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܝܟ ܕܚܢܢ *qui ecce! acceperunt Spiritum S. sicut nos*, ubi *ecce! sicut* aequipollet latino *perinde ac*.

XIX. Ceterum Syri particulas sat multas habent compositas: ut ܐܝܟܐ *ubi*? ܐܝܟܢܐ *quomodo*? ܐܝܢܐ *quae*? ܐܝܟܢܐ *unde*? ex ܐܝ hebr. אֵי interrogativo, et ܟܐ כה *heic*, ܟܢ כֵּן *sic*, Chald. דא *haec*, et ܡܟܐ *hinc*, item ܗܕܐ *haec*, ܗܝܕܝܢ *tunc*, ܗܫܐ *nunc*, *igitur*, ܗܟܢܐ *ita*, ܗܟܘܬ *similiter*, ܗܠܝܢ *hi*, ܗܫܐ *iam*, ex demonstrativo ܗܐ *ecce*, et chald. דא *haec*, אֱדַיִן *tunc*, ܫܐ *nunc*, ܟܢܐ *ita*,

ܗܟܢܐ *sicut*, chald. אלין *hi*, et ܫܥܐ *hora*; porro ܗܪܟܐ *hic*, ܗܪܬܡܢ *illic*, ex rabb. הרי *ecce*, et ܗܪܐ *heic*, ܬܡܢ *illic*; ܡܚܕܐ *statim*, ܡܟܐ *hinc*, ܐܡܟܐ *unde?* ܡܟܝܠ *a nunc*, ܡܡܬܘܡ *ab* ullo *unquam* tempore, ex ܡܢ *ab*, ܚܕܐ *una* seu *eadem*, ܟܐ *heic*, ܟܝܠ *nunc*, ܡܬܘܡ *unquam*; ܥܕܟܝܠ *adhuc*, ܥܕܠܐ *priusquam*, ܥܕܡܐ *usque dum*, ex ܥܕܡ *usque ad*, et ܟܝܠ *nunc*, ܠܐ *non*, ܟܡܐ *dum* ܒܠܥܕ hebr. בלעדי *sine*, ex בל *non* et עד *usque ad*; ܝܘܡܢܐ *hodie*, ex ܝܘܡܐ *dies*, et ܗܢܐ *hic*; ܡܕܝܢ *igitur*, ex ܡܐ cum sequente praefixo ܕ *quod*, et ܐܢ *si*, ܡܕܡ *quidquam*, num ex ܡܢ *de* et ܡܐ cum praefixo ܕ *quod?*

Ἐπίμετρον syntaxeos.

Synchysis, seu transpositus vocum ordo, Syris frequens: ut 1. verbi ܗܘܐ *fuit*; Luc. 5, 3. *una illarnm navium* ܕܫܡܥܘܢ ܗܘܬ ܟܐܦܐ *Simeonis erat Petri*, pro, *erat Simeonis Petri*; 2. nominis, Matth. 16; 1. ܘܫܐܠܝܢ ܠܗ ܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܚܘܐ ܐܢܘܢ *et rogabant eum signum de caelo ut*

ostenderet sibi , pro , *ut signum de caelo* cet. 3. Particulae, Marc. 1, 45. *ita ut non posset Iesus* ܓܠܝܐܝܬ ܕܢܥܘܠ ܠܡܕܝܢܬܐ *palam ut ingrederetur* (pro , *ut palam ingrederetur* , h. e. *palam ingredi*) *in urbem* ; cuiusmodi plura vide supra §.10,8. Hebr.5,7. cap.7.28. ܢܡܘܣܐ ܠܒܢܝܢܫܐ ܗܘ ܟܪܝܗܐ ܡܩܝܡ *lex homines est* (proprie *illa*) *infirmos constituens*, pro, *lex est homines infirmos constituens pontifices*. Ioh. 8, 33. ܙܪܥܗ ܚܢܢ ܕܐܒܪܗܡ *semen sumus Abrahami*; et vers. 37. ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܚܛܝܬܐ *servus est peccati*. Vide porro Ioh. 7,31. cap. 21, 23. 1. Tim. 3, 5. cap. 6, 7. 1. Ioh. 5, 5. Deut. 31, 2.

FINIS.

ܩܦܠܐܘܢ ܐ. ܡܢ ܣܦܪܐ ܕܒܪܝܬܐ

ܒܪܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܝܬ ܫܡܝܐ. ܘܝܬ ܐܪܥܐ. ܘܐܪܥܐ
ܗܘܬ ܬܘܗ ܘܒܘܗ. ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ ܐܦܝ ܬܗܘܡܐ.
ܘܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦܐ ܥܠ ܐܦܝ ܡܝܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ.
ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ
ܕܫܦܝܪ. ܘܦܪܫ ܐܠܗܐ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܠܚܫܘܟܐ. ܘܩܪܐ
ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܐܝܡܡܐ. ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܐ. ܘܗܘܐ
ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܕ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ
ܒܡܨܥܬ ܡܝܐ. ܘܗܘܐ. ܘܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ. ܘܥܒܕ
ܐܠܗܐ ܪܩܝܥܐ. ܘܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ ܪܩܝܥܐ.
ܘܒܝܢ ܡܝܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܪܩܝܥܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܩܪܐ
ܐܠܗܐ ܠܪܩܝܥܐ ܫܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ. ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ
ܕܬܪܝܢ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܠܐܬܪܐ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܝܫܬܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܩܪܐ
ܐܠܗܐ ܠܝܒܝܫܬܐ ܐܪܥܐ. ܘܠܟܢܫܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܡܐ.
ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܬܕܐܐ
ܥܣܒܐ. ܕܡܙܕܪܥ ܙܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܦܐܪܐ
ܕܥܒܕ ܦܐܪܐ ܠܓܢܣܗ ܕܙܪܥܗ ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ.
ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܐܦܩܬ ܐܪܥܐ ܬܕܐܐ ܥܣܒܐ. ܕܡܙܕܪܥ
ܙܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܥܒܕ ܦܐܪܐ ܕܙܪܥܗ ܒܗ

ܠܓܢܣܗ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ
ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ ܢܗܝܪ̈ܐ
ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܡܦܪܫܘ ܒܝܬ ܐܝܡܡܐ ܠܠܠܝܐ.
ܘܢܗܘܘܢ ܠܐܬܘܬܐ ܘܠܙܒܢ̈ܐ. ܘܠܝܘܡ̈ܬܐ ܘܠܫ̈ܢܐ. ܘܢܗܘܘܢ
ܡܢܗܪܝܢ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ: ܠܡܢܗܪܘ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܬܪ̈ܝܢ ܢܗܝܪ̈ܐ ܪ̈ܘܪܒܐ. ܢܗܝܪܐ
ܪܒܐ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܡܡܐ. ܘܢܗܝܪܐ ܙܥܘܪܐ ܠܫܘܠܛܢܐ
ܕܠܠܝܐ: ܘܟܘܟ̈ܒܐ. ܘܝܗܒ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܒܪܩܝܥܐ
ܕܫܡܝܐ: ܠܡܢܗܪܘ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܠܡܫܠܛܘ ܒܐܝܡܡܐ
ܘܒܠܠܝܐ: ܘܠܡܦܪܫܘ ܒܝܬ ܢܘܗܪܐ ܠܚܫܘܟܐ. ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ.
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܪܚܫܘܢ ܡ̈ܝܐ ܪܚܫܐ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ. ܘܦܪܚܬܐ
ܬܦܪܚ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܥܠ ܐܦܝ ܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܪܐ
ܐܠܗܐ ܬܢܝܢ̈ܐ ܪ̈ܘܪܒܐ. ܘܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܪ̈ܚܫܐ ܕܐܪܚܫܘ
ܡ̈ܝܐ ܠܓܢܣܗܘܢ. ܘܟܠ ܦܪܚܬܐ ܕܓܦܐ ܠܓܢܣܗ.
ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܦܪܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘ ܡ̈ܝܐ ܕܒܝ̈ܡܡܐ. ܘܦܪܚܬܐ ܬܣܓܐ
ܒܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܚܡܫܐ. ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ. ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܠܓܢܣܗ. ܒܥܝܪܐ ܘܪܚܫܐ
ܘܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ

ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ̇: ܘܒܥܝܪܐ ܠܓܢܣܗ̇: ܘܟܠܗ
ܪܚܫܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ̇. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ. ܢܥܒܕ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡܢ: ܐܝܟ ܕܡܘܬܢ. ܘܢܫܬܠܛܘܢ
ܒܢܘܢܝ ܝܡܐ ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܒܥܝܪܐ ܘܒܟܠܗ̇
ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܒܟܠܗ ܪܚܫܐ ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ.
ܘܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܒܨܠܡܗ. ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ ܒܪܝܗܝ
ܕܟܪ ܘܢܩܒܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ. ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܦܪܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘ ܐܪܥܐ ܘܟܒܘܫܘܗ̇.
ܘܐܫܬܠܛܘ ܒܢܘܢܝ ܝܡܐ. ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܒܥܝܪܐ
ܘܒܟܠܗ̇ ܚܝܘܬܐ ܕܪܚܫܐ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܗܐ
ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܟܠܗ ܥܣܒܐ ܕܐܪܥܐ ܕܡܙܕܪܥ ܥܠ
ܐܦܝ ܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ. ܘܟܠ ܐܝܠܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܦܐܪܐ ܐܝܠܢܐ
ܕܙܪܥܗ ܡܙܕܪܥ: ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܠܟܠܗ̇
ܚܝܘܬܐ ܕܒܪܐ. ܘܠܟܠܗ̇ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܠܟܠ
ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ. ܟܠܗ
ܝܘܪܩܐ ܕܥܣܒܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ
ܟܠ ܕܥܒܕ ܘܗܐ ܛܒ ܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ
ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܫܬܐ ܀

ܬܘܒ ܡܐܡܘܪܐ ܡܕܝܢ ܒܪܘܡ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ

ܡܐܡܘܪܐ ܩܕܡܝܐ

ܛܘܒܘܗܝ ܠܓܒܪܐ ܕܒܐܘܪܚܐ ܕܥܘܠܐ ܠܐ ܗܠܟ: ܘܒܪܥܝܢܐ ܕܣܟܠܐ ܠܐ ܩܡ: ܘܥܠ ܡܘܬܒܐ ܕܡܡܝܩܢܐ ܠܐ ܝܬܒ. ܐܠܐ ܒܢܡܘܣܗ ܕܡܪܝܐ ܨܒܝܢܗ: ܘܒܢܡܘܣܗ ܢܗܓܐ ܐܝܡܡܐ ܘܠܠܝܐ. ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܢܨܝܒ ܥܠ ܬܦܐ ܕܡܝܐ: ܕܦܐܪܘܗܝ ܝܗܒ ܒܙܒܢܗ: ܘܛܪܦܘܗܝ ܠܐ ܢܬܪܘܢ: ܘܟܠ ܕܥܒܕ ܡܨܠܚ. ܠܐ ܗܟܢܐ ܪܫܝܥܐ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܥܘܪܐ ܕܕܪܐ ܪܘܚܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܪܫܝܥܐ ܒܕܝܢܐ: ܘܐܦܠܐ ܚܛܝܐ ܒܟܢܘܫܬܐ ܕܙܕܝܩܐ. ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܘܪܚܐ ܕܙܕܝܩܐ: ܘܐܘܪܚܐ ܕܪܫܝܥܐ ܬܐܒܕ ܀

܀ ܡܐܡܘܪܐ ܕܬܪܝܢ ܀

ܠܡܢܐ ܪܓܫܘ ܥܡܡܐ ܘܐܡܘܬܐ ܪܢܝ ܣܪܝܩܘܬܐ. ܩܡܘ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܘܫܠܝܛܢܐ: ܘܐܬܡܠܟܘ ܐܟܚܕܐ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܗ. ܢܦܣܩ ܐܣܘܪܝܗܘܢ ܘܢܫܕܐ ܡܢܢ ܢܝܪܗܘܢ. ܝܬܒ ܒܫܡܝܐ ܢܓܚܟ: ܘܡܪܝܐ ܢܡܝܩ ܒܗܘܢ. ܗܝܕܝܢ ܢܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܒܪܘܓܙܗ: ܘܒܚܡܬܗ ܢܕܠܚ ܐܢܘܢ. ܐܢܐ ܐܩܝܡܬ ܡܠܟܝ ܥܠ ܨܗܝܘܢ ܛܘܪܐ ܩܕܝܫܝ: ܕܐܫܬܥܐ ܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ. ܡܪܝܐ ܐܡܪ ܠܝ

ܕܪܥܝ ܠܗ: ܘܐܢܐ ܡܘܡܝܐ ܡܚܘܠܢ. ܥܠܐ ܡܟܝܢ ܘܐܬܠܠ
ܟܕ ܫܡܥܘ ܒܢܬܐܠܝ: ܘܐܬܟܢܫܘ ܒܒܝܬܗ ܕܐܘܪܚܐ.
ܠܐܘܪܚܐ ܠܗܘܢ ܒܫܡܫܐ ܕܩܘܪܐ: ܘܐܡܪ ܡܪܝ ܦܣܢܐ ܠܡܩܒܠ
ܠܗܘܢ. ܘܗܐ ܡܟܬܒܐ ܐܫܟܚܬܗ ܘܐܬܘܪܗ ܕܡܢܗ ܕܐܘܪܚܐ.
ܘܟܠܗ ܠܡܬܪܐ ܕܒܫܒܬܐ: ܘܐܬܟܢܫܘ ܒܬܪܥܬܐ.
ܢܦܩܘ ܒܪܐ ܕܠܐ ܢܟܪ ܘܐܬܒܪܝ ܡܢ ܐܘܪܚܐ. ܡܬܩܒܠ
ܕܟܢ ܡܟܠܐ ܡܢ ܙܘܓܗ: ܠܗܘܢ ܒܟܠ ܕܐܬܟܠܢ
ܒܟܠܗܘܢ.

ܡܐܡܪܐ ܕܡܢ

ܫܢܝܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܫܘܒܚܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܒܟܢ ܐܝܟܘܬ ܡܫܘܐ
ܘܫܒܚܐ. ܡܘܡܐ ܠܡܘܡܐ ܡܢܟ ܡܐܡܪܐ: ܘܟܠܗ ܠܠܟܠܐ
ܡܫܘܐ ܡܒܚܐ. ܠܟܡ ܡܐܡܪܐ ܐܠܐ ܡܠܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ
ܡܢܗܘܢ. ܒܒܟܠܗ ܐܘܪܚܐ ܢܦܫ ܡܬܪܠܗܘܢ: ܘܒܫܘܦܐ
ܕܐܬܒܠܐ ܡܟܬܒܘܢ. ܘܟܠܐ ܫܡܝܐ ܢܦܫ ܡܫܡܥܢܗ
ܒܗܘܢ: ܘܗܘ ܐܝܟ ܚܡܝܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܟܡܐ ܓܢܘܢܐ
ܢܗܘܪ ܐܝܟ ܓܢܒܪܐ ܠܡܪܗܛ ܐܘܪܚܗ. ܘܡܢ ܫܘܦܐ
ܫܡܝܐ ܡܦܩܗ ܘܡܫܡܫܬܗ ܠܟܠ ܫܘܦܐ ܫܡܝܐ: ܘܠܝܬ
ܕܛܫܐ ܡܢ ܚܘܡܗ. ܢܡܘܣܗ ܕܡܪܝܐ ܕܠܐ ܡܘܡ ܘܡܦܢܐ
ܢܦܫܐ: ܣܗܕܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܡܗܝܡܢܐ ܘܡܚܟܡܐ ܝܠܘܕܐ.
ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܬܪܝܨܝܢ ܘܡܚܕܝܢ ܠܠܒܐ: ܦܘܩܕܢܗ

ܘܡܢܪܬܐ ܚܕܐ ܘܡܢܗܪ ܟܠܗ̇. ܘܫܒܥܗ ܕܡܢܪܬܐ ܕܦܫܐ
ܘܦܫܛܐ ܠܥܠܡ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܡܢܪܬܐ ܒܦܘܫܩܐ ܘܡܬܢܚܝܢ
ܒܥܠܡܝܢ. ܘܙܥܘܪܝܢ ܡܢ ܕܗܒܐ ܘܡܢ ܟܐܦܐ ܛܒܬܐ:
ܘܫܠܝܢ ܡܢ ܕܗܒܐ ܘܡܢ ܦܚܪܬܐ. ܐܦ ܠܥܠܡ ܢܗܘܪ
ܒܗܘܢ: ܘܠܐ ܢܬܦܪܠ ܗܘܢ. ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢܗ
ܡܬܬܡܠܠ: ܘܡܢ ܛܥܝܬܐ ܐܚܝ. ܐܦ ܡܢ ܠܥܠܠ
ܢܗܘܘܢ ܠܥܠܡ: ܘܠܐ ܢܬܡܠܟܘܢ ܒܗ ܟܡܐ
ܘܐܬܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܢܗܘܘܢ ܠܡܠܟܐ ܡܫܒܚܘܗܝ
ܕܦܘܡܗ: ܙܒܢܘ ܕܟܠܗ ܡܪܝܡ ܡܢܗܪ ܠܟܠܗܘܢ
ܘܦܪܘܩܗ ܀

ܠܘܩܒܠ ܐܘܪܫܠܡ ܡܪܝܐ ܡܢ ܡܘܫܐ
ܡܠܟܐ.

ܒܪܫܝܬ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܬܐ. ܘܗܘ ܡܠܬܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܗܘ ܡܠܬܐ
ܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܪܫܝܬ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܟܠ ܒܐܝܕܗ
ܗܘܐ. ܘܒܠܥܕܘܗܝ ܐܦܠܐ ܚܕܐ ܗܘܬ ܡܕܡ ܕܗܘܐ. ܒܗ
ܚܝܐ ܗܘܐ . ܘܚܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܘܗܘ
ܢܘܗܪܐ ܒܚܫܘܟܐ ܡܢܗܪ ܘܚܫܘܟܐ ܠܐ ܐܕܪܟܗ. ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ
ܕܐܫܬܕܪ ܡܢ ܐܠܗܐ ܫܡܗ ܝܘܚܢܢ. ܗܢܐ ܐܬܐ ܠܣܗܕܘܬܐ
ܕܢܣܗܕ ܥܠ ܢܘܗܪܐ. ܕܟܠ ܐܢܫ ܢܗܝܡܢ ܒܐܝܕܗ. ܠܐ

ܗܘ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܐܠܐ ܕܢܣܗܕ ܥܠ ܢܘܗܪܐ. ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܢܘܗܪܐ ܕܫܪܪܐ ܕܡܢܗܪ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܐܬܐ
ܠܥܠܡܐ. ܒܥܠܡܐ ܗܘܐ. ܘܥܠܡܐ ܒܐܝܕܗ ܗܘܐ.
ܘܥܠܡܐ ܠܐ ܝܕܥܗ. ܠܕܝܠܗ ܐܬܐ. ܘܕܝܠܗ ܠܐ
ܩܒܠܘܗܝ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܩܒܠܘܗܝ ܝܗܒ ܠܗܘܢ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܢܝܐ ܕܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ
ܒܫܡܗ. ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܢ ܕܡܐ. ܘܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ
ܕܒܣܪܐ. ܘܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ ܕܓܒܪܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܐܬܝܠܕܘ. ܘܡܠܬܐ ܒܣܪܐ ܗܘܐ ܘܐܓܢ ܒܢ ܘܚܙܝܢ
ܫܘܒܚܗ. ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ. ܕܡܠܐ
ܛܝܒܘܬܐ ܘܩܘܫܬܐ. ܝܘܚܢܢ ܣܗܕ ܥܠܘܗܝ. ܘܩܥܐ
ܘܐܡܪ. ܗܢܘ ܗܘ ܕܐܡܪܬ ܕܒܬܪܝ ܐܬܐ. ܘܗܘܐ ܠܗ
ܩܕܡܝ. ܡܛܠ ܕܩܕܡܝ ܗܘ ܡܢܝ. ܘܡܢ ܡܠܝܘܬܗ
ܚܢܢ ܟܠܢ ܢܣܒܢ. ܘܛܝܒܘܬܐ ܚܠܦ ܛܝܒܘܬܐ. ܡܛܠ
ܕܢܡܘܣܐ ܒܝܕ ܡܘܫܐ ܐܬܝܗܒ. ܩܘܫܬܐ ܘܛܝܒܘܬܐ ܒܝܕ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ.

ܬܘܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܠܝܘܡܐ.

ܠܐܠܗܐ ܠܐ ܚܙܐ ܐܢܫ ܡܡܬܘܡ ܝܚܝܕܝܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܥܘܒܐ ܕܐܒܘܗܝ ܗܘ ܐܫܬܥܝ. ܘܗܕܐ ܗܝ ܣܗܕܘܬܗ
ܕܝܘܚܢܢ. ܟܕ ܫܕܪܘ ܠܘܬܗ ܝܗܘܕܝܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܟܗܢܐ

ܘܠܘܝܐ ܕܢܫܐܠܘܢܝܗܝ ܐܢܬ ܡܢ ܐܢܬ. ܘܐܘܕܝ ܘܠܐ ܟܦܪ.
ܘܐܘܕܝ ܕܠܘ ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܫܐܠܘܗܝ ܬܘܒ ܡܢܐ
ܗܟܝܠ. ܐܠܝܐ ܐܢܬ. ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܢܐ. ܢܒܝܐ ܐܢܬ. ܘܐܡܪ
ܠܐ. ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܘܡܢܘ ܐܢܬ ܕܢܬܠ ܦܬܓܡܐ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܕܪܘܢ ܡܢܐ ܐܡܪ ܐܢܬ ܥܠ ܢܦܫܟ. ܘܐܡܪ
ܐܢܐ ܩܠܐ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ. ܕܐܫܘܘ ܐܘܪܚܗ ܕܡܪܝܐ.
ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ. ܘܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܐܫܬܕܪܘ ܡܢ
ܦܪܝܫܐ ܗܘܘ. ܘܫܐܠܘܗܝ ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܡܢܐ ܗܟܝܠ
ܡܥܡܕ ܐܢܬ ܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܐܝܬܝܟ ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܐܠܝܐ ܘܠܐ
ܢܒܝܐ. ܥܢܐ ܝܘܚܢܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܢܐ ܡܥܡܕ ܐܢܐ
ܒܡܝܐ. ܒܝܢܬܟܘܢ ܕܝܢ ܩܐܡ. ܗܘ ܕܐܢܬܘܢ ܠܐ ܝܕܥܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܠܗ. ܗܘ ܕܒܬܪܝ ܐܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ܩܕܡܝ.
ܗܘ ܕܐܢܐ ܠܐ ܫܘܐ ܐܢܐ ܕܐܫܪܐ ܥܪܩܐ ܕܡܣܐܢܘܗܝ. ܗܠܝܢ
ܒܒܝܬ ܥܢܝܐ ܗܘܝ ܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ ܐܝܟܐ ܕܝܘܚܢܢ
ܗܘܐ ܡܥܡܕ.

Pag.	lin.		ERRATA.		CORRIGE,
7	2	pro	ܐܣܗܪܘܢ	lege	ܐܣܗܪܘܢ
8	10		ܟܪܘܙܐ		ܟܪܘܙܐ
11	3		ܐܬܡܟܢ		ܐܬܡܟܢ
21	1		ܢܥܒܪܘܢ		ܢܥܡܪܘܢ
ib.	19		ܐܘܒܠ		ܐܘܒܠ
23	1		ܐܢܫܐ		ܐܢܫܐ
24	10		ܡܕܒܚܐ		ܡܕܒܚܐ
28	17		ܓܒܪܐ		ܓܒܪܐ
30	12		ܢܡܟܢ		ܢܡܟܢ
37	2		ܐܫܟܚܘܗܝ		ܐܫܟܚܘܗܝ
44	6		ܝܗܒ		ܝܗܒ
46	1		ܐܬܬܘܣܦ		ܐܬܬܘܣܦ
48	22		ethpeal		ethpeel
ib.	23.		ܐܬܩܛܠ		ܐܬܩܛܠ
49	18		ܐܡܪ		ܐܡܪ
53	17		ܐܬܪܘܦ		ܐܬܪܘܦ
59	18		ܐܬܩܛܠ		ܐܬܩܛܠ
60	5		ܐܬܩܛܠܘܢ		ܐܬܩܛܠܘܢ
61	2		ܐܬܩܛܠܝܢ		ܐܬܩܛܠܝܢ
ib:	3		ܐܬܩܛܠܢ		ܐܬܩܛܠܢ

Pag.	lin.		ERRATA.		CORRIGE.
ib.	9	prō	[illegible]	lege	[illegible]
ib.	12		[illegible]		[illegible]
64	9		peal		pael
ib.	10		[illegible]		[illegible]
ib.	11		[illegible]		[illegible]
ib.	13		[illegible]		[illegible]
ib.	17		[illegible]		[illegible]
71	9		[illegible]		[illegible]
88	11		[illegible]		[illegible]
98	8		[illegible]	fem.	[illegible]
99	11		[illegible]		[illegible]
126	15		[illegible]		[illegible]
127	9		[illegible]		[illegible]
133	8		[illegible]		[illegible]
143	17		[illegible]		[illegible]
153	21		[illegible]	fem.	[illegible]
159	15		[illegible]		[illegible]
174	20		[illegible]		[illegible]
235	19		[illegible]		[illegible]

255

IMPRIMATUR.

Fr. Jos. M. Velzi O. P. S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR:

J. Patr. Constantinop. Vicesgerens.

ROMAE MDCCCXXIX.

IN COLLEGIO URBANO

DE PROPAGANDA FIDE